Ellen G. White Estate

EVENIMENTELE ULTIMELOR ZILE

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Romanian

Drepturile de Autor © 2020. Publicații internaționale al Noului Legământ

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă sau prin orice mijloace, fără permisiunea scrisă expresă a autorului, cu excepția cazurilor de citate scurte încorporate în articole critice și recenzii. Vă rugăm să trimiteți toate întrebările pertinente editorului.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă sau prin orice mijloace, electronice sau mecanice, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau de către un sistem de stocare și extragere a informațiilor - cu excepția unui recenzor care poate cita pasaje scurte într-o recenzie pentru a fi tipărit într-o revistă sau ziar - fără permisiunea în scris a editorului.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Catalogarea Datelor de Publicare

Editare și Design: Grupul Internațional al Noului Legământ

Tipărit în Marea Britanie.

Prima tipărire 26 mai 2020

Publicat de: Publicații internaționale al Noului Legământ

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Accesați site-ul: www.newcovenant.co.uk

Ellen G. White Estate
EVENIMENTELE ULTIMELOR ZILE
ELLEN G. WHITE

Acea vreme este chiar înaintea noastră. Astăzi, semnele timpului declară că ne aflăm în pragul unor evenimente măreţe şi solemne. Totul în lumea noastră se află într-o stare de agitaţie. “Veţi auzi de războaie şi veşti de războaie;... Un neam se va scula împotriva altui neam şi o împărăţie împotriva altei împărăţii; şi, pe alocuri, vor fi cutremure de pământ, foamete şi ciumi.” Toţi oamenii manifestă un interes copleşitor faţă de acest timp ... Observă starea de agitaţie care pune stăpânire pe toţi locuitorii pământului şi recunosc faptul că ceva mare şi hotărâtor este pe punctul să aibă loc — că lumea se află pe marginea unei crize nemaivăzute. Îngerii opresc vânturile războiului, pentru ca acestea să nu bată până ce lumea nu va fi avertizată cu privire la sfârşitul ei care se apropie; însă o furtună îşi strânge forţele, gata să se reverse asupra pământului; iar când Dumnezeu va porunci îngerilor Săi să lase vânturile să bată, va fi o asemenea scenă de război cum nici o pană nu o poate descrie.

Capitol 19

Educa ie

Ellen G. White

Această pagină a fost lăsată goală în mod intenționat

New Covenant Publications

International Ltd.

Cărți Reformate, Minți Transformate

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Recunoştinţă

Dedicată lui Dumnezeu.

Introducere

New Covenant Publications International leagă din nou cititorul cu planul divin legând cerul și pământul, și consolidează veșnica lege al dragostei. Logoul, Chivotul legământului care reprezintă intimitatea între Cristos Isus și poporul Lui și centralitatea legii lui Dumnezeu. Precum este scris „ „Ieremia 31:31-33; Evreii 8:8-10) Într-adevăr, noul legământ adevereşte despre o răscumpărare, născut de o certă nepotolită și pecetluită cu sânge.

De secole nenumărate, mulți au răbdat nenorociri iritante și asuprire de neînțeles, care au avut scopul pentru a distruge adevărul. În Special în evul întunecat aceasta lumină a întâlnit mari confruntări și întunecat de tradiții omenești și ignoranța populară din cauza că locuitorii pământului au urât înțelepciunea și au încălcat legământul. Ciuma compromisului cu o creștere în răul provocat, o biciuire și o asemenea degenerare neînfrânată care este o inumanitate diabolică prin care multe vieți au fost sacrificate pe nedrept. Cei care au refuzat ca să își predea libertatea conștiinței lor. Cu toate acestea o cunoștință pierdută a fost renăscută în special în vremea Preformației.

Era Preformației al secolului 16 a dat scânteia la un moment de adevăr, o schimbare fundamentală și consecințe tulburătoare precum este reflectat în Contra Preformației. În orice caz prin acest volum putem redescoperi semnificația netăgăduită al acestei singure revoluții din perspectiva Reformatorilor și al altor pioneri curajoși. Din relatările lor putem înțelege bătăliile pustiitoare, motivele care sunt în spatele rezistențelor fenomenale și intervențiilor supranaturale.

Mottoul nostru „Cărți Reformate, Minți Transformate” accentuează deosebirea între genul literaturi foarte diferit compus într-o eră critică și impactul ei. De asemenea rezonează urgența reformării personale, naștere din nou și transformare. În timp ce mașina de imprimat al lui Gutenberg împreună cu agenția de traducere au împrăștiat principiile credinței Reformate în urma cu 500 de ani. Presa digitală și media Online ar comunica în toate limbile lumina adevărului în aceste ultime vremuri.

Cuprins

Capitolul 1 — Ultima criza de pe pământ.....5

Capitolul 2 - Semnele apropiatei reveniri a Domnului Hristos.....9

Capitolul 3 — “Când se vor întâmpla aceste lucruri?”.....16

Capitolul 4 — Biserica lui Dumnezeu din ultimele zile.....23

Capitolul 5 — Viața devoțională a rămășiței.....34

Capitolul 6 — Stilul de viață și activitatea rămășiței.....40

Capitolul 7 — Viața în mediul rural.....50

Capitolul 8 — Orașele.....58

Capitolul 9 — Legile duminicale.....65

Capitolul 10 — Un scurt timp de strâmtorare.....76

Capitolul 11 — Amăgirile lui Satana din ultimele zile.....82

Capitolul 12 — Zguduirea.....91

Capitolul 13 — Ploaia târzie.....97

Capitolul 14 — Marea strigare.....105

Capitolul 15 — Sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei.....115

Capitolul 16 — Încheierea timpului de probă.....121

Capitolul 17 — Cele șapte plăgi finale și cei păcătoși.....127

Capitolul 18 — Cele șapte plăgi finale și cei drepți.....135

Capitolul 19 — Revenirea Domnului Hristos.....145

Capitolul 20 — Moștenirea sfinților.....152

Capitolul 1 — Ultima criza de pe pământ

Se răspândește teama cu privire la viitor

Timpul prezent este de un interes copleșitor. Conducători și oameni de stat, persoane care ocupă poziţii de încredere și au autoritate, bărbaţi și femei din toate categoriile, în stare să gândească, privesc cu luare aminte la evenimentele care au loc în jurul nostru și urmăresc relaţiile dintre naţiuni. Ei observă intensitatea cu care este luat în stăpânire fiecare element al naturii și recunosc că ceva deosebit de important și hotărâtor este pe cale să se întâmple, că lumea este în pragul unei crize uluitoare. – Prophets and Kings (c.1914), p. 537.

Dezastrele pe mare și pe uscat, tulburările sociale, zvonurile de război sunt de rău augur. Ele prezic apropierea unor evenimente de cea mai mare însemnătate. Agenţii răului își unesc forţele și se întăresc pentru ultima mare criză. Curând, în lumea noastră vor avea loc mari schimbări, iar evenimentele se vor desfășura cu repeziciune. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p.11.

Curând vor veni vremuri tulburi

Vremea strâmtorării, care spre sfârșit va spori în intensitate, este foarte aproape. Nu avem timp de pierdut. Lumea este instigată de spiritul războiului. Profeţiile din Daniel 11 au ajuns aproape de împlinirea lor finală. – Review and Herald, 24 noiembrie 1904.

Timpul strâmtorării – o strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile (Daniel 12,1) – este foarte aproape, iar noi suntem fecioarele adormite. Trebuie să ne trezim și să-L rugăm pe Domnul să ne cuprindă în braţele Sale veșnice și să ne poarte prin timpul de probă care ne stă în faţă. – Manuscript Releases, vol. 3, 1906, p. 305.

Lumea devine din ce în ce mai nelegiuită. În curând, se vor ivi mari tulburări printre naţiuni – tulburări care nu vor înceta până va reveni Domnul Isus. – Review and Herald, 11 februarie 1904.

Suntem chiar în pragul timpului de strâmtorare și înaintea noastră se află încercări la care nici nu visăm. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 43.

Ne aflăm în pragul crizei veacurilor. Într-o succesiune rapidă, judecăţile lui Dumnezeu urmează una după alta – foc și inundaţii, cutremure și războaie cu vărsare de sânge. – Prophets and Kings (c.1914), p. 278.

Înaintea noastră se află vremuri furtunoase, dar nu trebuie să rostim cuvinte de necredinţă și de descurajare. – Christian Service, 1905, p. 136.

Dumnezeu a atras întotdeauna atenţia asupra judecăţilor care vor veni

Dumnezeu i-a avertizat întotdeauna pe oameni despre judecăţile care aveau să vină. Toţi cei care au crezut solia Sa din vremea lor și au acţionat prin credinţă, în ascultare de poruncile Sale, au scăpat de judecăţile care au căzut asupra celor neascultători și necredincioși.

Lui Noe i s-a spus: „Intră în corabie tu și toată casa ta; căci te-am văzut fără prihană înaintea Mea”. Noe a ascultat și a fost salvat. Lui Lot i s-a adus solia: „Ieșiţi din locul acesta, căci Domnul are să nimicească cetatea” (Geneza 7,1; 19,14). Lot s-a lăsat în grija solilor cerești și a fost salvat. Tot așa și ucenicii lui Hristos au fost avertizaţi despre distrugerea Ierusalimului. Aceia care au fost atenţi la semnul distrugerii ce avea să vină și care au fugit din cetate au scăpat de la pieire. La fel și noi, suntem avertizaţi acum în legătură cu a doua venire în curând a lui Hristos și cu nimicirea care va cădea asupra lumii. Cei care vor lua în seamă avertizarea vor fi salvaţi. – The Desire of Ages, 1898, p. 634.

Dumnezeu ne-a spus la ce să ne așteptăm în zilele noastre

Înainte de răstignire, Mântuitorul le-a explicat ucenicilor că El avea să fie omorât și că urma să se ridice din mormânt, iar îngerii erau de faţă ca să imprime cuvintele Lui în mintea și în inima lor (vezi Marcu 8,31-32; 9,31; 10,32-34). Cu toate acestea, ucenicii așteptaseră o eliberare vremelnică de sub jugul roman și n-au putut suporta gândul că Acela în care își puseseră toate speranţele avea să sufere o moarte rușinoasă. Cuvintele care trebuiau să li se imprime în memorie fuseseră alungate din mintea lor și, când a venit vremea încercării, au fost găsiţi nepregătiţi. Moartea lui Isus le-a spulberat în totalitate speranţele, ca și când nici n-ar fi fost preveniţi.

Viitorul ne este descoperit și nouă, prin profeţi, tot atât de limpede cum le-a fost descoperit ucenicilor, prin cuvintele Domnului Hristos. Evenimentele legate de încheierea timpului de probă și de lucrarea de pregătire pentru vremea strâmtorării ne sunt clar prezentate. Dar oamenii înţeleg tot atât de puţin aceste adevăruri importante, ca și când nu le-ar fi fost descoperite niciodată. – The Great Controversy, 1911, p. 594.

Profeţiile despre ultimele zile se impun atenţiei noastre

Apoi, am văzut îngerul al treilea (Apocalipsa 14,9-11). Îngerul care mă însoţea a spus: „Înfricoșătoare este lucrarea lui. Teribilă este misiunea sa. El este îngerul care trebuie să aleagă grâul de neghină și să sigileze ori să lege grâul pentru grânarul ceresc.” Aceste lucruri ar trebui să ne absoarbă toate gândurile și întreaga atenţie. – Early Writings, 1854, p. 118.

Noi vom sta înaintea judecătorilor, ca să răspundem pentru supunerea noastră faţă de Legea lui Dumnezeu și să facem cunoscute motivele credinţei noastre. Tinerii ar trebui să înţeleagă aceste lucruri. Ei ar trebui să cunoască lucrurile care se vor întâmpla înainte de încheierea istoriei acestui pământ. Aceste lucruri privesc bunăstarea noastră veșnică, iar profesorii și elevii ar trebui să le acorde mai multă atenţie. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 128,129.

Noi ar trebui să studiem importantele semne indicatoare, care ne arată vremurile în care trăim. – Manuscript Releases, vol. 4, 1895, p. 163.

Cei care se predau lui Dumnezeu, pentru a fi îndrumaţi şi călăuziţi de El, vor prinde adevăratul înţeles al evenimentelor plănuite de El. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 14.

Noi trebuie să vedem în istorie împlinirea profeţiei, să studiem intervenţia Providenţei în marile mișcări reformatoare și să înțelegem desfășurarea evenimentelor care pregătesc naţiunile pentru conflictul final al marii lupte. – Idem, vol. 8, 1904, p. 307.

Să studiem mai ales cărţile Daniel și Apocalipsa

Este nevoie de un studiu mai atent al Cuvântului lui Dumnezeu. În special cărţile Daniel și Apocalipsa ar trebui să fie în atenţia noastră mai mult ca oricând... Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu a fost dată mai ales pentru aceste ultime zile. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 112, 113.

Să studiem cu atenţie capitolul al unsprezecelea din Daniel. El constituie o avertizare pe care trebuie s-o înţelegem cu toţii înainte de timpul sfârșitului. – Manuscript Releases, vol. 15, 1903, p. 228.

Ultima carte a Noului Testament este plină de adevărul pe care avem nevoie să-l înţelegem. – Christ's Object Lessons, 1900, p. 133.

Prezicerile neîmplinite din cartea Apocalipsa se vor împlini în curând. Aceaste profeţii trebuie să fie studiate acum cu sârguinţă și înţelese de către poporul lui Dumnezeu. Ele nu ne ascund adevărul, ci ne avertizează, anunţându-ne cu privire la ceea ce va avea loc în viitor. – Notebook Leaflets, vol. 1, 1903, p. 96.

Soliile solemne, care au fost date în ordinea lor, în Apocalipsa, trebuie să ocupe primul loc în mintea poporului lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 302.

Subiectul trebuie să fie menţinut în atenţia poporului

Sunt mulţi care nu înţeleg profeţiile cu privire la aceste zile și trebuie lămuriţi. Este atât datoria slujbașilor, cât și a membrilor laici să dea un sunet lămurit de trâmbiţă.

Veghetorii să-și înalţe acum glasul și să vestească solia care este adevărul prezent pentru acest timp. Să arătăm poporului unde ne aflăm în istoria profetică. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1889, p. 716.

Dumnezeu a hotărât un termen pentru încheierea istoriei acestei lumi: „Evanghelia aceasta a Împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul" (Matei 24,14). Profeţia se împlinește repede. Cu privire la acest subiect

nemaipomenit de important, ar trebui să se vorbească mai mult și tot mai mult. Ziua când soarta fiecărui om va fi hotărâtă pentru totdeauna este aproape.

Trebuie să se depună eforturi mari, pentru ca acest subiect să fie menţinut în atenţia oamenilor. Faptul solemn, care trebuie păstrat nu numai în atenţia lumii, ci și în atenţia bisericilor noastre, este că ziua Domnului va veni brusc, pe neașteptate. Avertizarea înfricoșătoare din profeţie este adresată fiecărui suflet. Nimeni să nu se creadă scutit de pericolul de a fi luat prin surprindere. Nici o altă interpretare a profeţiei să nu vă răpească convingerea izvorâtă din cunoașterea evenimentelor care arată că revenirea Domnului este foarte aproape. – Fundamentals of Christian Education, 1895, p. 335, 336.

Evenimentele viitoare să fie menţinute într-o perspectivă corespunzătoare

În prezent, noi nu suntem în stare să descriem cu precizie semnele care se vor desfășura în viitor pe pământ, dar este necesar să știm că acesta este timpul când trebuie să veghem în rugăciune, pentru că ziua cea mare a Domnului este aproape. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1901, p. 35.

Semnul fiarei este exact ceea ce s-a declarat a fi. În legătură cu această problemă, nu a fost înţeles încă tot și nici nu va fi înţeles până ce nu va fi desfășurat sulul cărţii. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 17.

Mulţi își vor întoarce privirile de la îndatoririle prezente, de la pacea și binecuvântările de acum și vor căuta necazul care însoţește criza viitoare. Aceștia își vor provoca un timp de strâmtorare înainte de vreme și nu vor primi nici un har pentru asemenea necazuri anticipate. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1884, p. 383, 384.

Există un timp de strâmtorare, care va veni peste poporul lui Dumnezeu, dar noi nu trebuie să atragem atenţia poporului asupra lui, determinându-l să declanșeze un timp de strâmtorare înainte de vreme. Va fi un timp de zguduire în poporul lui Dumnezeu, dar nu acesta este adevărul care trebuie prezentat acum bisericilor. – Selected Messages, cartea 1, 1890, p. 180.

Capitolul 2 - Semnele apropiatei reveniri a Domnului Hristos

Importanta profeţie a Domnului Hristos

Domnul Hristos i-a avertizat pe ucenicii Săi cu privire la distrugerea Ierusalimului, atrăgându-le atenţia asupra semnelor care vor avea loc înainte de venirea Fiului omului. Întregul capitol 24 din Matei constituie o profeţie cu privire la semnele care vor preceda acest eveniment, iar distrugerea Ierusalimului este folosită ca o exemplificare a ultimei mari distrugeri a pământului, prin foc. – Ellen G. White Manuscript 77, 1899.

Pe Muntele Măslinilor, Domnul Hristos a repetat înfricoșătoarele judecăţi care vor avea loc înainte de a doua Sa venire: „Veţi auzi de războaie și vești de războaie... Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăţie împotriva altei împărăţii, și pe alocurea vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate acestea nu vor fi decât începutul durerilor” (Matei 24,6-8). Deși aceste profeţii s-au împlinit parţial la distrugerea Ierusalimului, ele au o aplicaţie cu mult mai directă pentru zilele din urmă. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1899, p. 753.

Semne în cer

Domnul Hristos a declarat că, la încheierea marii persecuţii papale, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina, apoi stelele vor cădea din cer, și a spus: „De la smochin învăţaţi pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădiţa, ştiţi că vara este aproape. Tot așa și voi, când veţi vedea toate aceste lucruri, să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uși” (Matei 24,32-33).

Domnul Hristos ne-a încredinţat semnele venirii Sale. El a declarat că putem ști când este aproape, când este chiar la uși. El le spune acelora care văd aceste semne că „nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri”. Semnele au apărut[1]. Acum, noi știm cu siguranţă că revenirea Domnului este aproape. – The Desire of Ages, 1898, p. 632.

Semne pe pământ

Domnul Isus declară: „Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri” (Luca 21,25; Matei 24,29; Marcu 13,24-26; Apocalipsa 6,12-17). Cei care asistă la semnele prevestitoare ale venirii Sale trebuie să știe că ea „este aproape, este chiar la uși” (Matei 24,33). – The Great Controversy, 1911, p. 37, 38.

Naţiunile se frământă. Peste tot domnește confuzia. Inima oamenilor tremură de teama lucrurilor care vor veni asupra pământului. Dar cei care se încred în Dumnezeu vor auzi vocea Sa în mijlocul furtunii, spunându-le: „Eu sunt, nu vă temeţi!”. – The Signs of the Times, 9 octombrie 1901.

O istorie stranie, bogată în evenimente, este înregistrată în cărţile din cer – evenimente despre care s-a declarat că trebuie să preceadă brusc ziua cea mare a Domnului. Toate lucrurile în lume sunt într-o stare de neliniște. – Manuscript Releases, vol. 3, 1908, p. 313.

[1] Vezi The Great Controversy, 1911, p. 306, 308, 333, 334

Profeţi falşi

Ca un semn al distrugerii Ierusalimului, Domnul Hristos a zis: „Se vor scula mulţi profeţi mincinoşi şi vor înşela pe mulţi”. Şi, întradevăr, s-au ridicat profeţi falşi, care au amăgit lumea şi au condus un mare număr de oameni în pustiu. Magicieni şi vrăjitori, pretinzând că posedă puteri miraculoase, i-au atras pe oameni după ei în singurătăţile munţilor. Această profeţie a fost spusă şi pentru zilele din urmă, iar semnul a fost dat pentru a anunţa cea de-a doua venire. – The Desire of Ages, 1898, p. 631.

Vor fi pretenţii false, se vor ridica profeţi falşi, vor fi visuri şi viziuni false, dar noi trebuie să propovăduim mai departe Cuvântul şi să nu ne îndepărtăm de glasul lui Dumnezeu, care ne vorbeşte prin Cuvântul Său. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1894, p. 49.

Mi-au fost arătaţi mulţi care vor pretinde că sunt învăţaţi în mod special de Dumnezeu şi vor încerca să-i instruiască şi pe alţii. Prin idei greşite despre datorie, ei îşi vor asuma o lucrare pe care Dumnezeu nu le-a încredinţat-o niciodată. Acest fapt va produce confuzie. Fiecare să-L caute pe Dumnezeu cu tot mai multă sârguinţă, pentru el însuşi, ca să poată înţelege în mod personal voia Lui. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1893, p. 72.

O experienţă cu un profet fals

Aseară, un bărbat tânăr, necunoscut nici unuia dintre noi, dar susţinând că este un frate din Victoria (Australia), ne-a vizitat şi a dorit s-o vadă pe sora White. Era târziu, iar eu am refuzat să-l văd. L-am invitat totuşi să rămână la noi peste noapte şi să ia masa de dimineaţă cu noi. După altarul obişnuit de dimineaţă, când eram gata să plecăm fiecare la lucrul lui, acest tânăr s-a ridicat şi, cu un gest de comandă, ne-a cerut să stăm jos. El a spus: „Aveţi o carte de cântări? Vom cânta o cântare şi apoi am să vă aduc o solie”. Eu am spus: „Dacă ai o solie, spune-o repede, pentru că noi suntem foarte grăbiţi să rezolvăm corespondenţa şi nu avem timp de pierdut”. El a început atunci să citească ceva ce scrisese, spunând, printre altele, că judecata asupra celor vii a început acum...

L-am ascultat, pe măsură ce continua, şi, în cele din urmă, am spus: „Frate, mintea ta nu mai judecă bine! Spune lămurit ce legătură are solia ta cu noi! Lămureşte-ne odată! Mintea ta este supraîncordată; tu îţi alegi greşit lucrarea. Multe dintre cele spuse de tine sunt în concordanţă cu Biblia, şi noi credem fiecare cuvânt al acesteia. Dar tu eşti extrem de agitat. Te rog, spune ce ai de spus pentru noi!”

Ei bine, a spus că trebuie să ne facem bagajele şi să ne mutăm imediat în Battle Creek. I-am cerut motivele, şi el a răspuns: „Ca să vestiţi solia că a început judecata celor vii”. Eu i-am răspuns: „Încă nu s-a sfârşit lucrarea pe care ne-a încredinţat-o nouă Dumnezeu.

Când lucrarea noastră de aici va fi încheiată, suntem siguri că Domnul ne va spune că este timpul să ne mutăm la Battle Creek, în loc să te înveţe pe tine care este datoria noastră”... L-am lăsat în seama fratelui Starr, să vorbească mai departe cu el, iar eu am revenit la scrisul meu.

El i-a spus fratelui Starr că, atunci când sora White i-a vorbit atât de amabil și totuși cu atâta autoritate, a început să vadă că a făcut o greșeală, că impresiile care îl mișcaseră cu atâta putere nu erau potrivite și rezonabile. Deși familia noastră este numeroasă, fiind formată din zece membri, pe lângă trei vizitatori, ne-am hotărât să-l reţinem pe acest tânăr la noi pentru un timp. Nu îndrăzneam să-l lăsăm să se ducă în mijlocul unor oameni care să-l trateze cu asprime sau să-l condamne și nici nu doream ca el să-și repete „descoperirile”. Așa că urma să rămână un timp în mijlocul nostru și, pe cât era posibil, să-l conducem pe cărări sigure și lipsite de primejdie. – Letter 66, 1894.

Lăcomie și necumpătare

Lăcomia și necumpătarea se află la temelia marii depravări morale din lumea noastră. Satana este pe deplin conștient de aceasta și-i ispitește continuu pe bărbaţi și pe femei, ca să-și îngăduie satisfacerea gusturilor, în dauna sănătăţii și chiar a vieţii. Mâncarea, băutura și îmbrăcămintea constituie scopul vieţii lor pe acest pământ. Aceeași stare de lucruri a existat și înainte de potop. Iar această stare de irosire nechibzuită este una dintre dovezile importante, care arată că istoria acestui pământ se încheie în curând. – Letter 34, 1875.

Imaginea pe care a dat-o Inspiraţia despre lumea antediluviană se potrivește întru totul cu situaţia spre care se grăbește societatea modernă. – Patriarchs and Prophets, 1890, p.102.

Noi știm că Domnul va veni foarte curând. Lumea devine, cu repeziciune, asemenea celei din zilele lui Noe. Se dedă la îngăduirea satisfacţiilor egoiste. Mâncarea și băutura sunt duse până la exces. Bărbaţii beau băuturi îmbătătoare, care-i fac să-și piardă minţile. – Letter 308, 1907.

Fapte de violenţă

Sindicatele recurg repede la violenţă, dacă cererile nu le sunt îndeplinite. A devenit din ce în ce mai limpede faptul că locuitorii pământului nu mai sunt în armonie cu Dumnezeu. Nici o teorie ştiinţifică nu poate explica marșul susţinut al lucrătorilor răului, sub comanda supremă a lui Satana. În fiecare mulţime, îngerii răi sunt la lucru, stârnindu-i pe oameni să comită fapte de violenţă...

Perversitatea și cruzimea oamenilor vor atinge o asemenea intensitate, încât Dumnezeu Se va descoperi în măreţia Sa. Foarte curând, răutatea lumii va atinge limita maximă și Dumnezeu Își va revărsa judecăţile la fel ca în zilele lui Noe. – The Upward Look, 1903, p. 334.

Teribilele rapoarte pe care le auzim despre crime și tâlhării, despre accidente de cale ferată și fapte de violenţă ne dau de știre că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Acum, chiar acum, trebuie să ne pregătim pentru revenirea Domnului. – Letter 308, 1907.

Războaie și nenorociri

Furtuna se apropie și noi trebuie să fim pregătiţi pentru furia ei, prin pocăinţă înaintea lui Dumnezeu și credinţă în Domnul nostru Isus Hristos. Domnul Se va ridica să zguduie cu putere pământul. Vom vedea nenorociri pretutindeni. Mii de vapoare vor fi aruncate în adâncurile mării. Navele se vor scufunda și milioane de vieţi omenești vor fi sacrificate. Incendiile vor izbucni pe

neașteptate și nici un efort omenesc nu va fi capabil să le stingă. Palatele pământului vor fi mistuite de furia flăcărilor. Nenorocirile feroviare vor deveni din ce în ce mai frecvente. Dezordine, ciocniri și moarte, fără vreo avertizare prealabilă, se vor întâmpla pe marile linii de călătorie. Sfârșitul este aproape, timpul de probă se încheie. Oh, să-L căutăm pe Domnul câtă vreme mai poate fi găsit, să-L chemăm cât mai este aproape! – Messages to Young People, 1890, p. 89, 90.

Mingii mari de foc

Vinerea trecută, dimineaţa, chiar înainte de a mă trezi, mi-a fost prezentată o scenă foarte impresionantă. Mi se părea că m-am deșteptat din somn, dar nu eram acasă la mine. Am văzut pe fereastră un incendiu teribil. Mingii mari de foc cădeau peste case și, din aceste mingii, zburau săgeţi de foc în toate direcţiile. Focurile aprinse erau imposibil de ţinut sub control și multe locuri erau distruse. Groaza oamenilor era de nedescris. După un timp, m-am trezit și m-am regăsit acasă la mine. – Evangelism, 1906, p. 29.

Am văzut o minge imensă de foc, căzând printre clădiri frumoase și provocându-le distrugerea într-o clipă. Am auzit pe cineva spunând: „Noi am știut că judecăţile lui Dumnezeu vor veni asupra pământului, dar nu am crezut că vor veni așa de curând”. Alţii, cu voci muribunde, spuneau: „Voi aţi știut! De ce nu ne-aţi spus și nouă? Noi n-am știut”. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 28.

Cutremure de pământ și inundaţii

Dușmanul a lucrat și încă mai lucrează. El s-a coborât cu mare putere și Duhul lui Dumnezeu S-a retras de pe pământ. Dumnezeu Și-a retras mâna. Nu trebuie decât să privim la Johnstown (Pennsylvania). El nu l-a împiedicat pe diavol să șteargă un oraș de pe faţa pământului[2]. Asemenea lucruri vor spori continuu, până la încheierea istoriei acestui pământ. – Sermons and Talks, vol. 1, 1889, p. 109.

Scoarţa pământului va fi sfâșiată prin izbucnirea elementelor ascunse în adâncurile pământului. Aceste elemente, îndată ce vor fi eliberate din strânsoare, vor spulbera comorile celor care, de ani de zile, și-au sporit averea prin procurarea de mari posesiuni, în timp ce angajaţii lor erau plătiţi atât cât să nu moară de foame. Lumea religioasă va fi de asemenea zguduită, pentru că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. – Manuscript Releases, vol. 3, 1891, p. 208.

Acum vine timpul când, pentru un moment, stăm pe pământ tare și, în clipa următoare, pământul poate să ne fugă de sub picioare. Cutremurele de pământ vor avea loc atunci când sunt cel mai puţin așteptate. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 421.

[2] Pe 31 mai 1889, aproximativ 2200 de oameni și-au pierdut viaţa în inundaţia de la Johnstown, când, după multe zile de ploaie torenţială, s-a spart un stăvilar.

Prin incendii, prin inundaţii, prin cutremure, prin furia marelui adânc, prin dezastre pe mare și pe uscat, se dă avertismentul că Duhul lui Dumnezeu nu va rămâne pururi în om. – Manuscript Releases, vol. 3, 1897, p. 315.

Înainte ca Fiul omului să apară pe norii cerului, toate lucrurile din natură vor fi zdruncinate. Fulgere din cer, unite cu focul din interiorul planetei, vor face ca munţii să ardă ca un cuptor și să-și reverse torentele de lavă peste sate și orașe. Cantităţi mari de rocă topită vor ieși din adâncuri și se vor revărsa în apă, făcând-o să fiarbă și să izbucnească afară, amestecată cu stânci și ţărână. Vor avea loc mari cutremure de pământ și o mare distrugere de vieţi omenești. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1907, p. 946.

Crime, foamete și epidemii

Satana acţionează asupra atmosferei. El otrăvește aerul, iar în această privinţă suntem dependenţi de Dumnezeu pentru viaţa noastră, atât cea prezentă, cât și cea viitoare. Având în vedere situaţia în care ne aflăm, ar trebui să fim pe deplin vigilenţi, devotaţi și consacraţi cu totul lui Dumnezeu. Dar noi stăm de parcă am fi paralizaţi. Dumnezeul cerului să ne trezească! – Selected Messages, cartea a 2-a, 1890, p. 52.

Dumnezeu nu a împiedicat puterile întunericului să-și ducă la îndeplinire lucrarea lor teribilă, de poluare a aerului, una din sursele de viaţă și de hrană. Nu numai viaţa vegetală este afectată, ci și omul suferă de epidemii... Aceste nenorociri sunt rezultatul picăturilor căzute pe pământ din cupa mâniei lui Dumnezeu; și nu reprezintă decât niște slabe reprezentări ale lucrurilor care vor avea loc în viitorul apropiat.[3] – Selected Messages, cartea a 3-a, 1891, p. 391 .

Foametea va crește. Epidemiile vor secera vieţi cu miile. Primejdiile sunt pretutindeni în jurul nostru, datorită puterilor din afară și activităţilor satanice dinăuntru, dar, în prezent, puterea de înfrânare a lui Dumnezeu continuă să fie activă. – Manuscript Releases, vol. 18, 1897, p. 382.

Mi s-a arătat că Duhul lui Dumnezeu Se va retrage de pe pământ. În curând, puterea susţinătoare a lui Dumnezeu va înceta să fie exercitată în dreptul tuturor celor ce continuă să nesocotească poruncile Sale. Zilnic ne vin relatări despre afaceri necinstite, omoruri și fărădelegi de tot felul. Nelegiuirea a devenit ceva atât de obișnuit, încât nu mai zguduie inima oamenilor cum făcea odată. – Letter 258, 1907.

Intenţia lui Dumnezeu prin îngăduirea calamităţilor

Ce să însemne dezastrele pe mare – vase aruncate în neant, fără nici o avertizare? Ce să însemne accidentele pe uscat – focul care consumă bogăţii acumulate de oameni, multe din ele fiind obţinute prin opresiunea celor săraci? Dumnezeu nu intervine să protejeze bunurile celor care calcă Legea Sa, rup legământul Său și calcă Sabatul Său, acceptând o zi de odihnă falsă.

[3] Dumnezeu Își asumă răspunderea pentru ceea ce admite sau nu împiedică.
Vezi Exod 7,3; 8,32; 1 Cronici 10,4.13.14.

Plăgile lui Dumnezeu cad deja pe pământ, făcând să dispară cele mai costisitoare edificii, ca și cum peste ele ar fi căzut foc din cer. Îi vor face oare aceste judecăţi pe aceia care se pretind creștini să-și vină în fire? Dumnezeu le îngăduie să vină, pentru ca lumea să ia aminte, ca păcătoșii să se teamă și să tremure înaintea Lui. – Manuscript Releases, vol. 3, 1902, p. 311.

Prin faptul că îngăduie aceste calamităţi, Dumnezeu intenţionează să-i facă pe oameni să-și vină în fire. Prin fenomenele neobișnuite din natură, Dumnezeu le atrage atenţia celor ce se îndoiesc, asupra descoperirilor clare, pe care le-a făcut în Cuvântul Său. – Manuscript Releases, vol. 19, 1902, p. 279.

Cât de adesea auzim de cutremure și uragane, de distrugeri prin foc și inundaţii, cu mari pierderi de vieţi omenești și bunuri materiale! Aparent, aceste dezastre sunt dezlănţuiri capricioase ale puterilor naturii, dezorganizate și haotice, cu totul în afara controlului omenesc, dar în ele se poate citi întotdeauna intenţia lui Dumnezeu. Ele fac parte din mijloacele prin care Domnnul caută să-i trezească pe oameni, pentru a-i face să conștientizeze pericolul care-i așteaptă. – Prophets and Kings, p. 277 (cl 1914).

Evenimentele viitoare sunt în mâinile Domnului

Lumea nu este fără un Conducător. Programul evenimentelor viitoare este în mâinile Domnului. Maiestatea cerului are în grija Sa atât destinul naţiunilor, cât și relaţiile cu biserica Sa. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1899, p. 753.

Aceste reprezentări simbolice (șerpii înfocaţi din pustie) slujesc unui dublu scop. Din ele, poporul lui Dumnezeu învaţă nu numai că forţele fizice ale pământului sunt sub controlul Creatorului, ci și că mișcările religioase ale popoarelor sunt sub stăpânirea Sa. Aceasta este adevărat mai ales cu privire la impunerea respectării duminicii. – Manuscript Releases, vol. 19, 1902, p. 281.

În marea lucrare finală, vom întâmpina situaţii neclare, în care nu vom ști cum să procedăm; dar să nu uităm că cele Trei Mari Puteri ale cerului sunt la lucru, că o mână divină este la cârmă și că Dumnezeu Își va duce planul la îndeplinire. – Evangelism, 1902, p. 65.

Așa cum acele roţi complicate erau mânuite de mâna de sub aripile heruvimului, tot astfel și desfășurarea evenimentelor omenești se află sub control divin. În mijlocul luptelor și al tumultului naţiunilor, Cel care este deasupra heruvimilor continuă să conducă tot ceea ce se întâmplă pe pământ (vezi Ezechiel 1,4.26; 10,8; Daniel 4,17.25.32). – Education, 1903, p. 178.

În analele istoriei omenești, creșterea naţiunilor, ridicarea și căderea imperiilor par a fi dependente de voinţa și de vitejia omului. Desfășurarea evenimentelor pare a fi determinată într-o mare măsură de puterea, ambiţia și capriciile sale. Dar, în Cuvântul lui Dumnezeu, cortina este dată la o parte și noi vedem deasupra, dincolo și prin toate acţiunile și contraacţiunile intereselor puterii și patimilor omenești, mijloacele Celui plin de îndurare, lucrând tăcute, răbdătoare, după sfaturile voinţei Sale. – Prophets and Kings, p. 499, 500 (c1914).

Preocuparea cerului pentru problemele pământului

Prin cruţarea vieţii primului ucigaș, Dumnezeu i-a oferit întregului univers o lecţie cu privire la marea confruntare. Planul Său a fost nu numai să curme răzvrătirea, ci și să-i demonstreze întregului univers natura răzvrătirii... Locuitorii sfinţi ai celorlalte lumi au urmărit cu cel mai adânc interes evenimentele care au avut loc pe pământ...

Dumnezeu are de partea Sa simpatia și aprobarea întregului univers, pe măsură ce, pas cu pas, măreţul Său plan înaintează spre desăvârșita lui împlinire. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 78, 79.

Actul Domnului Hristos de a muri pentru salvarea omului nu numai că va face cerul accesibil pentru oameni, dar, înaintea întregului univers, Îi va justifica pe Dumnezeu și pe Fiul Său, în ceea ce privește atitudinea Lor faţă de răzvrătirea lui Satana. – Idem, p. 68, 69.

Întregul univers urmărește cu un interes inexprimabil scenele de încheiere ale marii lupte dintre bine și rău. – Prophets and Kings, p. 148 (c 1914).

Mica noastră lume este cartea de studiu a întregului univers.[4] – The Desire of Ages, 1898, p. 19

[4] E.White declară că lumile necăzute și îngerii cerești au urmărit lupta lui Hristos în Ghetsemani „cu mare interes”. (DA 693). Dezvoltând subiectul luptei de patru mii de ani dintre Hristos și Satana și victoria Sa definitivă pe cruce, E. White folosește fraze ca: „întregul univers a privit”, „tot cerul și lumile necăzute au fost martore”, „ei au auzit”, „ei au văzut”, „cerul a văzut”, „ce priveliște pentru universul ceresc”. (vezi DA 693,759,760)

Capitolul 3 — "Când se vor întâmpla aceste lucruri?"

Ucenicii Îl întreabă pe Domnul Hristos despre revenirea Sa

Cuvintele Domnului Hristos (Matei 24,2) fuseseră rostite în auzul unui mare număr de oameni, dar, când a rămas singur, Petru, Ioan, Iacov și Andrei au venit la El, pe când stătea pe Muntele Măslinilor. „Spune-ne", au zis ei, „când se vor întâmpla acestea lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?"

În răspunsul Său, adresat ucenicilor, Domnul Isus nu S-a referit în mod separat la distrugerea Ierusalimului și la marea zi a revenirii Sale. El a descris cele două evenimente împreună. Dacă le-ar fi descoperit ucenicilor Săi evenimentele viitoare, așa cum le vedea El, ei nu ar fi fost în stare să îndure priveliștea. Din milă pentru ei, Domnul a combinat descrierea celor două mari crize, lăsându-i pe ucenici să studieze mai departe înţelesul în mod personal. – The Desire of Ages, 1898, p. 628.

Vremea revenirii lui Hristos nu este cunoscută

Mulţi care s-au declarat a fi adventiști au stabilit date ale revenirii lui Hristos, dar toate au avut ca rezultat doar niște eșecuri repetate. Despre timpul precis al revenirii Domnului este declarat că se află dincolo de puterea de pricepere a muritorilor. Nici chiar îngerii, care slujesc pentru cei ce vor fi moștenitori ai mântuirii, nu știu nici ziua, nici ceasul. „Dar despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni; nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl". – Testimonies for the Church, vol. 4, 1879, p. 307.

Noi nu trebuie să știm timpul precis, nici pentru revărsarea Duhului Sfânt, nici pentru venirea lui Hristos. De ce nu ne-a dat Dumnezeu această informaţie? Pentru că, dacă ar fi făcut-o, nu am fi folosit-o în mod corespunzător și acest fapt ar conduce la o stare de lucruri în poporul nostru, care ar întârzia foarte mult lucrarea lui Dumnezeu, de pregătire a oamenilor pentru ziua cea mare, care trebuie să vină. Noi nu trebuie să trăim într-o stare de tensiune cu privire la timp...

Tu nu vei fi în stare să spui că El va veni peste un an, doi sau cinci, nici să amâni venirea Sa, declarând că nu va veni în următorii zece sau douăzeci de ani. – Review and Herald, 22 martie 1892.

Ne apropiem de ziua cea mare a lui Dumnezeu. Semnele se împlinesc. Totuși, nu avem o solie care să ne spună ziua și ora apariţiei lui Hristos. Cu înţelepciune, Domnul ne-a ascuns aceste date, ca să putem fi tot timpul într-o stare de așteptare și de pregătire pentru cea de-a doua venire a Sa pe norii cerului. – Letter 28, 1897.

Timpul exact al celei de-a doua veniri a Fiului omului este taina lui Dumnezeu. – The Desire of Ages, 1898, p. 633.

Solia noastră nu este aceea de a stabili un timp

Noi nu facem parte din acea categorie de oameni care precizează perioada exactă de timp, care ne desparte de cea de-a doua venire a lui Isus, cu putere și cu mare slavă. Unii au stabilit o dată, iar, când aceasta a trecut, mintea lor înfumurată nu a acceptat mustrarea, ci au stabilit un alt timp și apoi altul. Numeroasele eșecuri succesive le-au pus eticheta de falși profeţi. – Fundamentals of Christian Education, 1895, p. 335.

Dumnezeu nu dă nimănui o solie în care să spună că vor mai fi cinci, zece sau douăzeci de ani până la încheierea istoriei acestui pământ. El nu va da nici unei fiinţe vii pretextul de a amâna pregătirea pentru venirea Sa. El nu vrea ca cineva să zică, așa cum a zis servul necredincios: „Domnul meu întârzie să vină”, pentru că aceasta duce la indiferenţă faţă de ocaziile și privilegiile avute în vederea pregătirii pentru ziua cea mare. – Review and Herald, 27 noiembrie 1900.

Stabilirea de date duce la necredinţă

Pentru că datele stabilite în mod repetat au trecut, lumea se află într-o stare de necredinţă și mai înverșunată ca înainte, cu privire la apropiata revenire a lui Hristos. Ei privesc cu dispreţ eșecurile celor ce au stabilit date și, pentru că oamenii au fost amăgiţi în felul acesta, își întorc faţa de la adevărul exprimat în Cuvântul lui Dumnezeu, care spune că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1879, p. 307.

Am înţeles că fratele (E.P.) Daniels a stabilit – ca să zicem așa – un timp, afirmând că Domnul va veni în circa cinci ani. Acum, sper că nu se va răspândi vestea că suntem dintre aceia care fixează date. Asemenea remarci nu trebuie să se facă. Ele nu aduc nimic bun. Nu căutaţi să obţineţi o redeșteptare prin intermediul unor asemenea afirmaţii, ci fiţi foarte atenţi asupra fiecărui cuvânt pe care îl rostiţi, pentru ca cei fanatici să nu găsească ceva ce ar putea crea o stare de agitaţie, și Duhul lui Dumnezeu să fie întristat.

Noi nu dorim să stârnim pasiunile oamenilor și să provocăm o agitaţie în care să fie stârnite sentimente care scapă de sub controlul raţiunii. Eu cred că trebuie să fim deosebit de atenţi, pentru că Satana este la lucru și încearcă să facă tot ce-i stă în putinţă pentru a-și strecura vicleșugurile și născocirile care vor fi o forţă aducătoare de mult rău. Trebuie să ne ferim de orice ar putea stârni agitaţie și ar crea o tulburare pe temeiuri greșite, pentru că în mod sigur va veni și reacţia. – Letter 34, 1887.

Întotdeauna vor exista în biserică mișcări false și fanatice, declanșate de persoane care pretind că sunt îndemnate de Dumnezeu – oameni care aleargă unde nu sunt trimiși și care vor fixa zile și vremi pentru o profeţie neîmplinită. Vrăjmașul este bucuros să-i vadă făcând astfel, pentru că eșecurile lor repetate și îndrumarea pe o cale greșită produc confuzie și necredinţă. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1897, p. 84.

Nici un timp profetic după 1844

La întrunirea din Jackson, eu le-am declarat limpede acelor grupuri de persoane fanatice că ei fac lucrarea vrăjmașului sufletelor și că sunt în întuneric. Ei pretindeau că au marea lumină că timpul de probă se va încheia în octombrie 1884. Acolo, am afirmat în mod public că Domnul a considerat potrivit să-mi arate că, după anul 1844, soliile date de Dumnezeu nu vor mai preciza nici o dată calendaristică. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1885, p. 73.

Poziţia noastră a fost una de așteptare și veghere, fără nici o precizare a unei date care să intervină între 1844, când s-au încheiat perioadele profetice, și timpul revenirii Domnului nostru. – Manuscript Releases, vol. 10, 1888, p. 270.

Poporul nu va mai avea nici o altă solie cu privire la o dată precisă. După perioada de timp cuprinsă între 1842 și 1844 (Apocalipsa 10,46), nu mai poate fi nici o altă indicaţie precisă, referitoare la timpul profetic. Cea mai lungă perioadă de calcul s-a încheiat în toamna anului 1844. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1900, p. 971.

Ellen White a așteptat revenirea Domnului Hristos în vremea ei

Mi s-a arătat grupul de persoane prezente la Conferinţă. Îngerul a spus: „Unii vor fi hrană pentru viermi, dar câţiva vor trece prin perioada ultimelor șapte plăgi și vor rămâne în viaţă pe pământ, pentru a fi transformaţi la revenirea lui Isus”. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1856, p. 131, 132.

Pentru că timpul este scurt, ar trebui să lucrăm cu sârguinţă și energie îndoită. În privinţa copiilor noștri, este posibil să nu intre niciodată la colegiu. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1872, p. 153.

Într-adevăr, nu este înţelept să ai copii acum. Timpul este scurt, pericolele zilelor din urmă sunt asupra noastră și copiii mici vor fi afectaţi într-o măsură mai mare. – Letter 48, 1876.

În această generaţie, când scenele istoriei pământului urmează să se apropie treptat de încheiere și suntem pe punctul de a intra într-un timp de strâmtorare cum n-a mai fost niciodată, cu cât vor fi mai puţine căsătorii, cu atât va fi mai bine pentru toţi, atât bărbaţi, cât și femei. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 366.

Va veni clipa, și nu este prea departe, când unii dintre noi, care credem că vom rămâne în viaţă pe pământ, vom vedea prezicerea confirmată și vom auzi glasul arhanghelului și trâmbiţa lui Dumnezeu răsunând din munţi, câmpii și mare, spre cele mai îndepărtate colţuri ale pământului. – Review and Herald, 31 iulie 1888.

Timpul de încercare este foarte aproape de noi, pentru că marea strigare a îngerului al treilea a început deja, prin descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatele. – Selected Messages, cartea 1, 1892, p. 363.

Explicarea întârzierii

Lunga noapte de întunecime este istovitoare, dar dimineaţa este amânată din milă, pentru că, dacă stăpânul ar veni, prea mulţi ar fi găsiţi nepregătiţi – Testimonies for the Church, vol. 2, 1868, p. 194.

Dacă, după marea dezamăgire din 1844, adventiștii și-ar fi păstrat cu tărie credinţa și ar fi mers mai departe uniţi pe drumul deschis de providenţa lui Dumnezeu, primind solia îngerului al treilea și vestind-o lumii, în puterea Duhului Sfânt, ei ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu. Domnul ar fi lucrat cu putere prin eforturile lor, lucrarea ar fi fost dusă la bun sfârșit, și Domnul ar fi putut deja să vină, ca să-Și primească poporul și să-l răsplătească... Nu a fost voinţa lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie astfel amânată. Timp de patruzeci de ani, necredinţa, murmurarea și răzvrătirea au împiedicat vechiul Israel să intre în ţara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. În nici un caz, nu au fost de vină făgăduinţele lui Dumnezeu. Necredinţa, iubirea de lume, lipsa de consacrare și certurile între cei ce pretind a fi poporul Domnului sunt cele care ne-au menţinut atât de mulţi ani în această lume de păcat și suferinţă. – Evangelism, 1883, p. 695, 696.

Dacă biserica lui Hristos și-ar fi îndeplinit lucrarea încredinţată, așa cum a hotărât Domnul, întreaga lume ar fi fost avertizată și Domnul Isus ar fi venit pe pământ cu putere și cu mare slavă. – The Desire of Ages, 1898, p. 633, 634.

Făgăduinţele lui Dumnezeu sunt condiţionate

În soliile lor, îngerii lui Dumnezeu scot în evidenţă faptul că timpul este foarte scurt (vezi Romani 13,11-12; 1 Corinteni 7,29; 1 Tesaloniceni 4,15-17; Evrei 10,25; Iacov 5,8.9; 1 Petru 4,7; Apocalipsa 22,6.7). Acest fapt mi-a fost prezentat întotdeauna. Este adevărat că timpul a fost mai lung decât am crezut în primele zile de la vestirea acestei solii. Mântuitorul nostru nu a apărut așa de curând cum am sperat. Dar a greșit oare Cuvântul Domnului? Niciodată! Ar trebui să ne reamintim că făgăduinţele, ca și amenințările lui Dumnezeu, sunt la fel de condiţionate (vezi Ieremia 18,7-10; Iona 3,4-10).

Poate că din cauza nesupunerii noastre, mai avem de stat în această lume încă mulţi ani, așa cum au făcut-o copiii lui Israel, dar, pentru Numele lui Hristos, poporul Lui nu trebuie să adauge păcat după păcat și să dea vina pe Dumnezeu pentru urmările purtării lui greșite. – Evangelism, 1901, p. 695, 696.

Ce așteaptă Domnul Hristos

Cu o dorinţă arzătoare, Domnul Hristos așteaptă să Se manifeste în biserica Sa. Când caracterul lui Hristos va fi reprodus în poporul Său, în mod desăvârșit, atunci El va veni să-i ia cu Sine pe ai Săi.

Este privilegiul fiecărui creștin nu numai să aștepte, ci să și grăbească venirea Domnului nostru Isus Hristos. Dacă toţi cei care mărturisesc Numele Lui ar aduce roade spre slava Sa, cât de repede ar fi răspândită sămânţa Evangheliei în întreaga lume! Ultima mare recoltă ar fi gata de cules și Hristos ar veni să-Și adune grâul preţios. – Christ's Object Lessons, 1900, p. 69.

Stă în puterea noastră să grăbim revenirea Domnului nostru, vestind lumii Evanghelia. Nu trebuie doar să așteptăm, ci să și grăbim venirea zilei lui Dumnezeu – 2 Petru 3,12. – The Desire of Ages, 1898, p. 633.

Domnul ne-a dat putere ca, prin conlucrarea cu El, să grăbim sfârșitul acestei stări de suferinţă. – Education, 1903, p. 264.

Răbdarea lui Dumnezeu are o limită

Cu o precizie care nu admite nici cea mai mică greșeală, Cel Infinit ţine o socoteală pentru fiecare naţiune. Cât timp acest cont rămâne deschis, îndurarea Sa este oferită prin chemări la pocăinţă, dar, când limita fixată de El va fi depășită, va începe revărsarea mâniei Sale. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 208.

Dumnezeu are însemnate în registrul Său toate naţiunile. Cifrele cresc în dreptul lor în cărţile din ceruri și, când va fi pe punctul de a fi dată legea de pedepsire a celor ce calcă prima zi a săptămânii, paharul lor va fi plin. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1886, p. 910,

Dumnezeu ţine o socoteală pentru fiecare naţiune... Când nelegiuirea va depăși limitele îndurării lui Dumnezeu, va veni timpul ca îndelunga Sa răbdare să ia sfârșit. Când cifrele acumulate în cărţile de înregistrare ale cerului vor arăta că totalul nelegiuirilor a ajuns la limita stabilită, va veni mânia lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 524.

Cu toate că, în mila Sa, Dumnezeu Se dovedește îndelung răbdător cu cel nelegiuit, există totuși o limită dincolo de care omul nu mai poate continua să păcătuiască. Când această limită este depășită, ofertele harului sunt retrase și începe vremea judecăţii. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 162, 165.

Vine timpul când, prin necinste și obrăznicie, oamenii vor ajunge la un punct, dincolo de care Domnul nu le va îngădui să treacă, și vor afla că există o limită a îndelungii răbdări a lui Iehova. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 13.

Există o limită dincolo de care judecăţile lui Iehova nu mai pot fi amânate. – Prophets and Kings, p. 417 (c1914).

Nelegiuirea a ajuns aproape de limita ei

Mai este puţin timp până când locuitorii pământului vor umple cupa nelegiuirilor și atunci se va trezi mânia lui Dumnezeu, care întârzie de atâta timp, și această ţară a luminii va bea cupa neamestecată a mâniei Sale. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1863, p. 363.

Cupa nelegiuirii este aproape plină, iar dreptatea răzbunătoare a lui Dumnezeu este gata să coboare asupra celor vinovaţi. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1880, p. 489.

Răutatea locuitorilor pământului aproape a umplut măsura nelegiuirilor lor. Acest pământ a ajuns aproape de punctul în care Dumnezeu îi va îngădui distrugătorului să-și facă lucrarea. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 141.

Nelegiuirea a ajuns aproape la limita ei de sus. Lumea este plină de confuzie și o mare groază va veni peste fiinţele omenești. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, care cunoaștem adevărul, trebuie să fim pregătiţi pentru ceea ce va veni peste lume, ca o surpriză copleșitoare. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 302.

Trebuie să avem mereu în minte gândul că Ziua cea mare a lui Dumnezeu este aproape

Trebuie să ne obișnuim să avem mereu în minte marile scene ale judecăţii și, atunci când acestea se vor desfășura în faţa ochilor noștri, când toate se vor descoperi, vor avea efect asupra caracterului nostru. Un frate mi-a spus odată: „Sora White, crezi că Domnul va veni în decurs de zece ani?” „Ce importanţă are pentru tine dacă El vine peste doi, patru sau zece ani?” „Ei bine”, a spus el, „dacă aș ști că Domnul va fi să vină peste zece ani, cred că, în anumite privinţe, aș acţiona diferit de cum acţionez acum”.

„Ce-ai face?”

„Ei bine”, a spus el, „mi-aș vinde averea, aș începe să cercetez Cuvântul lui Dumnezeu, aș încerca să-i avertizez pe oameni și să-i învăţ să se pregătească pentru venirea Lui și aș stărui pe lângă Dumnezeu să mă ajute să fiu pregătit pentru a mă întâlni cu El.”

Atunci i-am spus: „Dacă ai ști că Domnul nu va veni încă timp de douăzeci de ani, ai trăi altfel?” El a răspuns: „Cred că da”...

Cât de egoistă a fost exprimarea că ar trăi cu totul altfel, dacă ar ști că Domnul său va veni în decurs de zece ani! Ei bine, Enoh a umblat cu Dumnezeu timp de trei sute de ani. Aceasta este pentru noi o lecţie care ne învaţă că trebuie să umblăm cu Dumnezeu în fiecare zi și că nu suntem în siguranţă, dacă nu așteptăm și nu veghem. – Ellen G. White Manuscris 10, 1886.

Timpul este scurt

Fie ca Domnul să nu le dea odihnă, nici ziua, nici noaptea, acelora care acum sunt fără grijă și nepăsători pentru cauza și lucrarea lui Dumnezeu. Sfârșitul este aproape. Domnul Isus ar vrea să avem întotdeauna în minte gândul că timpul este scurt. – Letter 97, 1886.

Când vom sta cu cei răscumpăraţi la marea de cristal, cu harfele de aur și coroanele de slavă, având veșnicia fără de sfârșit înaintea noastră, atunci vom vedea cât de scurt a fost timpul de probă. – Manuscript Releases, vol. 10, 1886, p. 266.

Capitolul 4 — Biserica lui Dumnezeu din ultimele zile

Poporul lui Dumnezeu respectă poruncile Lui

Dumnezeu are o biserică pe pământ, care înalţă Legea călcată în picioare și Îl prezintă pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii...

În lume nu există decât o singură biserică, ce stă în acest timp la spărtură, drege dărâmăturile și zidește iarăși cetăţile pustiite...

Toţi trebuie să aibă grijă să nu strige vorbe de ocară împotriva singurului popor care îndeplinește descrierea făcută poporului rămăşiţei, care ţine poruncile lui Dumnezeu și are credinţa lui Isus... Dumnezeu are un popor deosebit, o biserică, pe pământ, care nu este cu nimic mai prejos, ci mai presus de toate celelalte, în posibilităţile ei de a învăţa adevărul și de a susţine Legea lui Dumnezeu... Frate, dacă înveţi pe alţii că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este Babilon, ești greșit. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 50, 58, 59.

Ei au mărturia lui Isus

Pe măsură ce se apropie sfârșitul și pe măsură ce lucrarea de vestire a ultimei solii de avertizare se extinde în lume, pentru cei care acceptă adevărul prezent, devine din ce în ce mai important să

---

[9] Cartea Apocalipsa atrage atenţia asupra a două grupuri din poporul lui Dumnezeu – rămăşiţa vizibilă (12,17) și „Poporul Meu” din Babilon (18,4). Acest capitol se ocupă de primul grup, iar capitolul 14 – „Marea strigare” – se ocupă de ultimul înţeleagă în mod clar natura și influenţa mărturiilor pe care Dumnezeu, în providenţa Sa, le-a dat în legătură cu lucrarea soliei îngerului al treilea, chiar de la începutul vestirii ei. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 654.

Oamenii pot să facă planuri după planuri, iar vrăjmașul poate căuta să abată sufletele de la adevăr, dar toţi cei ce cred că Domnul a vorbit prin sora White și i-a dat o solie vor fi feriţi de multe amăgiri care vor veni în aceste ultime zile. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1906, p. 83, 84.

Vor fi unii care vor pretinde că au viziuni. Dacă Dumnezeu vă dă dovada clară că viziunea este de la El, puteţi s-o acceptaţi, dar să nu o acceptaţi pe baza altor dovezi, pentru că oamenii vor fi duși din ce în ce mai mult în rătăcire, atât în ţările străine, cât și în America. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1905, p. 72.

„Pietrele de hotar” ale doctrinei biblice

Perioada de încheiere a anului 1844 a fost plină de evenimente, dezvăluind în faţa ochilor noştri uimiţi curăţirea Sanctuarului, care începuse în ceruri și care avea o legătură de netăgăduit cu poporul lui Dumnezeu de pe pământ și, de asemenea, prima, a doua și a treia solie îngerească, care înalţau stindardul pe care scria: „poruncile lui Dumnezeu și credinţa lui Isus”. Una dintre pietrele de hotar ale acestei solii a fost Templul lui Dumnezeu din ceruri, văzut de poporul care iubește adevărul Lui, și chivotul care conţine Legea lui Dumnezeu. Lumina Sabatului poruncii a patra și-a revărsat strălucitoarele ei raze pe cărarea celor ce călcaseră Legea lui Dumnezeu. O altă veche piatră de hotar este aceea că cei răi nu vor trăi veșnic. Eu nu pot să-mi amintesc nimic mai mult care să intre în categoria vechilor pietre de hotar. – Counsels to Writers and Editors, 1889, p. 30, 31.

Misiunea deosebită a adventiștilor de ziua a șaptea

Domnul ne-a făcut depozitarii Legii Sale. El ne-a încredinţat un adevăr sfânt și veșnic, pe care să-l facem cunoscut și altora, cu avertizări credincioase, mustrări și cuvinte de încurajare. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 381.

Adventiștii de ziua a șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor deosebit, separat de lume. Prin sabia cea mare a adevărului, Domnul i-a despărţit de alergarea lumii și i-a adus în legătură cu El. I-a făcut reprezentanţii Săi și i-a chemat să fie ambasadorii Lui în ultima lucrare de salvare. Cea mai mare bogăţie de adevăr, încredinţată vreodată muritorilor, cele mai solemne și înfricoșătoare avertizări, trimise vreodată omului de către Dumnezeu, le-au fost încredinţate lor pentru a le vesti lumii. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 138.

Într-un înţeles special, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor le-a fost încredinţată ultima avertizare pentru o lume care piere. Peste ei strălucește lumina minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor li s-a încredinţat o lucrare de cea mai solemnă însemnătate – proclamarea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești. Nu există o altă lucrare de o mai mare importanţă. Ei nu trebuie să-și îngăduie nimic altceva care să le absoarbă atenţia. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 19.

Motivele pentru care a fost organizată Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Pe măsură ce numărul nostru a crescut, a fost evident că, fără o anumită formă de organizare, s-ar fi creat o mare confuzie și lucrarea n-ar mai fi putut fi dusă mai departe cu succes. Pentru procurarea celor necesare susţinerii pastorilor care trebuie să lucreze în teritorii noi, pentru a apăra atât bisericile, cât și pe pastori de membrii nevrednici, pentru a proteja proprietatea bisericii, pentru a publica adevărul prin presă și pentru multe alte obiective, organizaţia a fost indispensabilă...

Prin Duhul Său, a fost dată lumina că în biserică trebuie să existe ordine și o disciplină desăvârșită. Organizarea și ordinea sunt manifestate în toate lucrările lui Dumnezeu, pretutindeni în univers. Ordinea este legea cerului și ea trebuie să fie legea poporului lui Dumnezeu pe pământ. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1902, p. 26.

Organizarea va fi întotdeauna esenţială

Dacă bisericile nu sunt organizate, în așa fel încât să poată stabili și aplica ordinea, nu au nimic de sperat pentru viitor. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1862, p. 207.

Oh, cât s-ar bucura Satana, dacă ar putea reuși în eforturile lui de a pătrunde între oameni și de a dezorganiza lucrarea într-o vreme când o organizare deplină este esenţială și constituie cea mai mare putere pentru a ţine la distanţă împotrivirile nelegiuite și pentru a respinge pretenţiile neaprobate de Cuvântul lui Dumnezeu! Trebuie să urmăm indicaţiile corespunzătoare în așa fel, încât să nu fie dărâmat sistemul de organizare și ordine, care a fost construit prin muncă înţeleaptă și plină de grijă. Elementele turbulente, care doresc să stăpânească lucrarea în acest timp, nu trebuie îngăduite.

Unii au promovat ideea că, pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, fiecare copil al lui Dumnezeu va acţiona independent de vreo organizaţie religioasă. Dar eu am fost instruită de Domnul că, în această lucrare, nu e posibil ca fiecare să fie independent.[5] – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 257, 258.

Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, în loc să presupunem că este mai puţină nevoie de ordine și armonie în acţiune, noi trebuie să fim mai organizaţi ca oricând. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1892, p. 26.

Autoritatea specială a bisericii lui Dumnezeu

Dumnezeu a investit biserica Sa cu autoritate și cu o putere specială, pe care nimeni nu poate fi îndreptăţit să le desconsidere și să le dispreţuiască, deoarece, procedând astfel, dispreţuiește glasul lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1875, p. 417.

Dumnezeu i-a acordat bisericii Sale cea mai mare putere sub cer. În poporul Său unit ca biserică, vorbește chiar glasul lui Dumnezeu, care trebuie respectat. – Idem, p. 451.

Un timp de slăbire și de orbire spirituală

Mi s-a confirmat tot ceea ce spusesem la Minneapolis – că în biserică trebuia să aibă loc o reformă. Reformele trebuiau făcute, pentru că slăbiciunea spirituală și orbirea planau asupra oamenilor care fuseseră binecuvântaţi cu cea mai mare lumină și cu ocazii și privilegii preţioase. Ei își părăsiseră bisericile denominaţionale ca niște reformatori, dar acum procedau la fel ca

[5] Din manuscrisul citit în faţa delegaţilor sesiunii Conferinţei Generale, Washington, D.C., 30 mai 1909.

bisericile din care au ieșit. Am sperat că nu va fi nevoie de altă ieșire.[6] În timp ce ne vom strădui să păstrăm „unitatea Duhului" în legăturile păcii, nu vom înceta să vorbim și să scriem, protestând împotriva bigotismului. – The Ellen G. White 1888 Materials, 1889, p. 356.

Acelora care se mândresc cu lumina lor, dar nu umblă în ea, Hristos le spune: „De aceea vă spun că, în ziua judecăţii, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Și tu, Capernaume [adventiștii de ziua a șaptea care au avut o mare lumină], vei fi înălţat oare până la cer [într-o poziţie privilegiată][7]? Vei fi pogorât până în locuinţa morţilor. Căci, dacă minunile care au fost făcute în tine ar fi fost făcute în Sodoma, ea ar fi rămas în picioare până astăzi." – Review and Herald, 1 august 1893.

Biserica se află în starea laodiceană. Prezenţa lui Dumnezeu nu este în mijlocul ei. – Notebook Leaflets, vol. 1, 1898, p. 99.

Abuz de putere la cartierele generale ale bisericii[8]

Conferinţa Generală devine coruptă de opinii și principii greșite. Unii au profitat pe nedrept de cei pe care i-au presupus a fi sub jurisdicţia lor. S-au hotărât să le impună și altora propriile condiţii. Ei au vrut să aplice principiul: condu sau distruge...

Puterea arbitrară, care s-a manifestat ca și cum poziţia ar fi făcut din oameni zei, mă înspăimântă și ar trebui să trezească groază. Ea este un blestem, oriunde și de către oricine ar fi practicată. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1895, p. 359-360.

Mult prea multe răspunderi importante sunt încredinţate unui număr restrâns de persoane și unii nu-L iau pe Dumnezeu ca

Sfătuitor al lor. Ce știu acești bărbaţi despre nevoile lucrării în ţările străine? În ce măsură pot ei să hotărască cum să răspundă la solicitările prin care li se cer lămuriri? Chiar dacă li s-ar scrie fără nici o întârziere, ar fi nevoie de trei luni, pentru ca cei din ţările străine să primească un răspuns la întrebările lor. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 321.

Cei care locuiesc în ţări îndepărtate nu fac ceea ce le spune judecata lor că este bine, dacă nu solicită mai întâi aprobare de la Battle Creek. Înainte de a merge mai departe, ei așteaptă un „Da" sau un „Nu", din acel loc. – Special Testimonies, Series A, 1896, p. (9) 32.

Nu este înţelept să alegi un singur om ca președinte al Conferinţei Generale. Lucrarea Conferinţei Generale s-a extins și unele lucruri au fost complicate în mod inutil. S-a arătat o lipsă

[6] Aceasta este singura declarație cunoscută, scrisă de Ellen White, care arată că și-ar fi pierdut încrederea în organizația Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Îndoiala pe care a exprimat-o aici nu a mai fost niciodată repetată în următorii 26 de ani din viața ei.

[7] Comentariile din paranteză sunt făcute de Ellen White.

[8] Aceste declarații sunt făcute într-o perioadă de criză la nivelul conducerii Conferinţei Generale, înainte de reorganizarea care avea să soluționeze o mare parte a problemelor existente la data aceea. (nota redactorului)

de discernământ. Trebuie să aibă loc o împărţire a teritoriului şi trebuie plănuite alte metode pentru a schimba starea de lucruri.[9] – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 342.

Conducătorii neînţelepţi nu vorbesc de la Dumnezeu

Glasul venit de la Battle Creek, care a fost socotit ca fiind o autoritate în ceea ce privește modul în care trebuie făcută lucrarea, nu mai este glasul lui Dumnezeu. – Manuscript Releases, vol. 17, 1896, p. 185.

Sunt deja câţiva ani de când eu nu am mai considerat Conferinţa Generală ca fiind vocea lui Dumnezeu. – Manuscript Releases, vol. 17, 1890, p. 216.

În posturi sfinte ar trebui să se afle persoane care să reprezinte glasul lui Dumnezeu către popor, așa cum am crezut că ar fi Conferinţa Generală din trecut. – General Conference Bulletin, 3 aprilie 1901, p. 25.

Nu este necesară o nouă denominaţiune

Dacă iei fragmente din Mărturii, care vorbesc despre încheierea timpului de probă și despre zguduirea care va avea loc în poporul lui Dumnezeu, vei putea spune că cei curaţi și sfinţi se vor despărţi de acest popor. Toate aceste declaraţii îi plac acum vrăjmașului... Dacă ar fi mulţi care ar accepta punctele tale de vedere, vorbind și acţionând după ele, am vedea una dintre cele mai mari instigări fanatice, care a existat vreodată printre adventiștii de ziua a șaptea. Aceasta este exact ceea ce dorește Satana. – Selected Messages, cartea 1, 1890, p. 179.

Domnul nu ţi-a dat o solie în care să-i numești pe adventiștii de ziua a șaptea Babilon și să ceri ca poporul lui Dumnezeu să iasă afară din biserică. Toate motivele pe care ai putea să mi le prezinţi nu pot avea greutate pentru mine cu privire la acest subiect, pentru că Domnul mi-a dat o lumină de netăgăduit, care se opune unei asemenea solii...

Eu știu că Domnul Își iubește biserica. Ea nu trebuie să fie dezorganizată sau dezmembrată în fracţiuni independente. Nu există câtuși de puţin vreun temei pentru aceasta, nu există nici cea mai mică dovadă că ar trebui să fie așa ceva. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1993, p. 63, 68, 69.

Vă spun, fraţilor, că Domnul are „un corp organizat” prin care va lucra... Când cineva se îndepărtează de corpul organizat al poporului lui Dumnezeu, care păzește poruncile Lui, când începe să cântărească biserica în balanţa vederilor lui și să-și afirme părerile împotriva ei, atunci

[9] Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a fost organizată în 1863 cu 3500 de membri, o jumătate de duzină de conferinţe locale, în jur de 30 de pastori angajaţi și un comitet al Conferinţei Generale, format din trei persoane. Președintele Conferinţei Generale era pe deplin capabil să asigure conducerea și sfatul necesar unei organizaţii atât de mici. El putea să asiste personal la orice întrunire importantă și, în plus, să dea personal atenţie multora dintre problemele legate de lucrarea de publicare. Totuși, prin anul 1896, lucrarea bisericii se dezvoltase mult în Statele Unite și se întinsese, de asemenea, în Europa, Australia și Africa. Nu mai era posibil ca un singur om să asigure supravegherea și conducerea corespunzătoare unei asemenea lucrări larg răspândite. Ellen White a stăruit să se facă o împărţire a câmpului în așa fel, încât membrii bisericii din toată lumea să nu aștepte sfat doar de la un singur om. Aceasta s-a realizat prin uniuni de conferinţe și diviziuni.

puteţi şti că nu Dumnezeu îl conduce. El se află pe un drum greşit. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1893, p. 17, 18.

Dumnezeu va pune totul în ordine

Nu trebuie să ne îndoim sau să ne temem că lucrarea nu va reuşi. Dumnezeu Se află în fruntea lucrării şi El va pune totul în ordine. Dacă problemele vor impune o rearanjare a celor care se află în fruntea lucrării, Dumnezeu Se va îngriji de aceasta şi va face ca orice rău să lucreze spre bine. Să avem încredere că Dumnezeu va conduce în port, nevătămată, minunata corabie în care se află poporul Său.

Nu are Dumnezeu o biserică vie? El are o biserică, dar ea nu este biserica biruitoare, ci o biserică luptătoare. Ne pare rău că există membri cu defecte, că există neghină printre grâu... Deşi vor exista necazuri în biserică, şi vor fi până la sfârşitul lumii, în aceste ultime zile, biserica va trebui să fie lumina unei lumi care este mânjită şi demoralizată de păcat. Această biserică slăbită şi cu defecte, care are nevoie să fie mustrată, avertizată şi sfătuită, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia Hristos Îşi concentrează atenţia supremă. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 45, 49.

Forţele lui Satana nu vor triumfa niciodată. Biruinţa va fi de partea soliei îngerului al treilea. Aşa cum Comandantul oştirii Domnului a dărâmat zidurile Ierihonului, tot aşa va birui şi poporul lui Dumnezeu, care păzeşte poruncile Lui, iar toate forţele care i se opun vor fi înfrânte. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1898, p. 410.

Se cere distribuirea răspunderii

Ceea ce dorim acum este o reorganizare. Vrem să începem de la temelie şi să clădim pe un principiu diferit...

Aici sunt cei care trebuie să stea în fruntea diferitelor noastre instituţii, a instituţiilor de învăţământ şi a conferinţelor din diferite localităţi şi state. Toţi aceştia trebuie să fie oameni capabili să ne reprezinte, să aibă un cuvânt de spus în conceperea şi organizarea planurilor care trebuie duse la îndeplinire. Având în vedere imensitatea întregului teritoriu, în conducere trebuie să fie mai mult de unul, doi sau trei oameni. Lucrarea este mare şi nici o minte omenească nu poate făuri singură planul pentru lucrarea care trebuie făcută...

Aş vrea să declar acum că Dumnezeu nu a rânduit nici o autoritate regească în rândurile noastre, care să conducă vreunul dintre domeniile lucrării. Lucrarea a fost foarte mult limitată din cauza eforturilor de a controla fiecare aspect al ei... Trebuie să aibă loc o înnoire, o reorganizare. Comitetelor trebuie să li se dea forţa şi autoritatea care le sunt necesare.[10] – General Conference Bulletin, 5 aprilie 1901, p. 69,70.

[10] Din cuvântul de deschidere al sorei White din 2 aprilie 1901, la sesiunea Conferinţei Generale din Battle Creek.

Trebuie să se formeze noi conferinţe. A fost voia lui Dumnezeu să fie organizată Uniunea de Conferinţe din Australia... Nu este necesar să se trimită cereri la Battle Creek, la mii de mile distanţă, pentru a fi aprobate, și apoi să se aștepte săptămâni de zile pentru răspuns. Cei care au motive bine întemeiate trebuie să hotărască singuri ce trebuie făcut. – Ibid.

Reacţia produsă în sesiunea din 1901 a Conferinţei Generale

Cine credeţi că a fost printre noi de când a început această conferinţă? Cine credeţi că a ţinut la distanţă poziţiile inadmisibile, care se ivesc în general la asemenea întruniri? Cine a mers în sus și în jos printre rândurile de scaune ale acestui Tabernacol? Dumnezeul cerului și îngerii Săi. Ei nu au venit aici să vă dezbine și să vă distrugă, ci să vă dea gânduri bune și pașnice. Îngerii au fost printre noi, ca să conducă lucrările lui Dumnezeu și să ţină la distanţă puterile întunericului, pentru ca lucrarea hotărâtă de Dumnezeu să poată fi îndeplinită, și nu împiedicată. Îngerii lui Dumnezeu au lucrat printre noi. Niciodată în viaţa mea nu am fost mai uimită ca atunci când am văzut cum s-au schimbat lucrurile la această întrunire. Dumnezeu a făcut să fie așa. Ea nu este opera noastră. Mi-au fost prezentate instrucţiuni, dar, până când problema nu a fost rezolvată, nu am putut să le înţeleg. Îngerii lui Dumnezeu au fost prezenţi în această adunare. Aș dori ca fiecare dintre voi să recunoască acest fapt și, de asemenea, să-și aducă aminte că Dumnezeu a spus că El va vindeca rănile poporului Său. – General Conference Bulletin, 25 aprilie 1901, p. 463, 464.

În timpul Conferinţei Generale, Domnul a lucrat cu putere pentru poporul Său. De fiecare dată când mă gândesc la această întrunire, o dulce solemnitate coboară asupra mea și trimite o rază de recunoștinţă în sufletul meu. Noi am văzut minunatele intervenţii ale Domnului și Răscumpărătorului nostru. Lăudat să fie sfântul Său Nume, pentru că a adus eliberare poporului Său. – Review and Herald, 26 noiembrie 1901.

A fost necesar să se organizeze Uniunea de Conferinţe, pentru a nu se exercita o conducere dictatorială din partea Conferinţei Generale asupra celorlalte conferinţe independente. Puterea cu care a fost ea învestită nu trebuie să fie concentrată asupra unui singur om sau asupra a doi sau șase oameni. Diviziunile independende trebuie conduse de un consiliu.[11] – Ellen G. White Manuscript 26, 3 aprilie 1903.

Încrederea în organizarea adventiștilor de ziua a șaptea este reafirmată

Noi nu putem să pășim acum dincolo de temelia stabilită de Dumnezeu. Nu putem să intrăm acum într-o altă nouă organizaţie, pentru că aceasta ar însemna renegarea adevărului. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1905, p. 390.

Am fost instruită să le spun adventiștilor de ziua șaptea din toată lumea că Dumnezeu ne-a ales să fim un popor deosebit, o comoară a Lui. El a hotărât ca biserica Sa de pe pământ să rămână

[11] Pentru informaţii suplimentare cu privire la schimbările organizatorice făcute la sesiunea Conferinţei Generale din 1901, a se vedea Enciclopedia A.Z.Ș., vol.10, ed. revăzută, p. 1050-1053.

perfect unită în Duhul și sub îndrumarea Domnului oștirilor, până la vremea sfârșitului. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1908, p. 397.

Într-o vreme când un mic grup de oameni, cărora li s-a încredinţat conducerea lucrării, au căutat să ducă la îndeplinire, în numele Conferinţei Generale, planuri nechibzuite de a limita lucrarea lui Dumnezeu, eu am spus că nu voi mai considera glasul Conferinţei Generale ca fiind glasul lui Dumnezeu. Dar aceasta nu înseamnă că hotărârile Conferinţei Generale, compuse dintr-o adunare de persoane, alese ca să reprezinte toate părţile câmpului, nu trebuie să fie respectate.

Dumnezeu a rânduit ca reprezentanţii bisericii Sale din toate părţile pământului, când sunt adunaţi într-o Conferinţă Generală, să aibă autoritate. Greșeala pe care unii sunt în pericol s-o comită este aceea de a atribui minţii și judecăţii unui om sau unui mic grup de oameni măsura deplină a autorităţii și a influenţei cu care Dumnezeu Și-a învestit biserica, prin judecata și glasul Conferinţei Generale, instruite să facă planuri pentru prosperitatea și înaintarea lucrării Sale. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 260, 261.

Dumnezeu a învestit biserica Sa cu o autoritate specială și cu o putere pe care nimeni nu este îndreptăţit s-o nesocotească și s-o dispreţuiască, pentru că oricine face astfel dispreţuiește glasul lui Dumnezeu. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 164.

Mă simt încurajată și fericită pe măsură ce îmi dau seama că Dumnezeu Își călăuzește poporul și că va continua să fie cu el chiar până la sfârșit.[12] – Selected Messages, cartea a 2-a, 1913, p. 406.

O declaraţie a lui W. C. White

I-am vorbit (d-nei Lida Scott) despre modul cum a privit mama experienţa bisericii rămășiţei și despre convingerea ei fermă, că Dumnezeu nu va îngădui ca biserica să apostazieze într-o asemenea măsură, încât după ea să urmeze o altă biserică, desprinsă din aceasta. – W. C. White către E. E. Andross, 23 mai 1915, White Estate Corespondence File.

Încă este nevoie de redeșteptare spirituală

Într-o zi, la amiază, scriam despre lucrarea care ar fi putut fi făcută la ultima Conferinţă Generală (1901), dacă oamenii aflaţi în poziţii de încredere ar fi urmat voia și calea lui Dumnezeu. Cei care au avut o mare lumină nu au umblat în ea. Întrunirea s-a încheiat și schimbarea nu s-a făcut. Oamenii nu s-au umilit înaintea Domnului, așa cum ar fi trebuit să o facă, și Duhul Sfânt nu a fost revărsat.

Am continuat să scriu în acest fel, până când mi-am pierdut cunoștinţa și am avut impresia că asistam la o scenă care se desfășura la Battle Creek.

[12] Din solia de închidere a sorei White la sesiunea Conferinţei Generale a adventiștilor de ziua a șaptea. Aceste cuvinte au fost citite la sesiune de președintele C. G. A. G. Daniells, în 27 mai 1913.

Erau adunaţi în aula Tabernacolului. S-a făcut o rugăciune, s-a cântat un imn și, apoi, s-a făcut iarăși o rugăciune. Se înălţa cea mai fierbinte rugăciune către Dumnezeu. Întrunirea era marcată de prezenţa Duhului Sfânt...

Nici unul nu era atât de mândru, încât să nu facă o mărturisire din toată inima, iar cei care conduceau această lucrare erau persoane cu influenţă, dar care mai înainte nu avuseseră curajul să-și mărturisească păcatele. Era o bucurie cum nu fusese simţită niciodată mai înainte în Tabernacol.

Apoi, m-am trezit din starea de inconștienţă și, pentru un timp, nu am putut să-mi dau seama unde mă găsesc. Instrumentul de scris era încă în mâna mea. Mi se spusese: „Așa ar fi putut să fie. Domnul așteptase să facă toate acestea pentru poporul Său. Tot cerul așteptase să fie îndurător”. M-am gândit unde am fi putut fi, dacă s-ar fi făcut o lucrare temeinică la ultima Conferinţă Generală. – Testimonies for the Church, vol. 8, 5 ianuarie 1903, p. 104-106.

Am fost adânc impresionată de scenele care mi-au fost descoperite foarte recent, în timpul nopţii. Se părea că are loc o mare mișcare – o lucrare de redeșteptare – care apărea în multe locuri. Poporul nostru mergea în ordine, răspunzând chemării lui Dumnezeu.[13] – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1913, p. 515.

Răbdarea lui Dumnezeu cu poporul Său

Biserica a dat greș în mod regretabil în îndeplinirea așteptărilor Răscumpărătorului ei și totuși Domnul nu Se leapădă de poporul Său. El încă îl rabdă, nu pentru că ar fi găsit ceva bun în el, ci pentru ca Numele Lui să nu poată fi dezonorat înaintea dușmanilor adevărului și ai neprihănirii, pentru ca agenţii satanici să nu triumfe prin nimicirea poporului lui Dumnezeu. El le-a tolerat mult timp nestatornicia, necredinţa și neghiobia. I-a pedepsit cu o surprinzătoare îndurare și compătimire. Dacă vor lua aminte la învăţăturile Lui, El le va îndepărta înclinaţiile perverse, dându-le o mântuire veșnică și făcând din ei monumente eterne ale puterii harului Său. – The Signs of the Times, 13 noiembrie 1901.

Trebuie să ne amintim că, așa slabă și plină de defecte cum este ea, biserica este singurul obiect de pe pământ, asupra căruia Domnul Hristos Își concentrează atenţia supremă. El veghează neîncetat asupra ei, cu multă grijă, și o întărește prin Duhul Său cel Sfânt. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1902, p. 396.

Dumnezeu lucrează prin aceia care Îi sunt credincioși

Domnul va avea întotdeauna un popor ales, care să-I slujească. Când poporul iudeu L-a lepădat pe Hristos, Prinţul Vieţii, Dumnezeu a luat de la ei Împărăţia Sa și a dat-o neamurilor. El va continua să lucreze după acest principiu în fiecare ramură a lucrării Sale.

[13] Din prima solie a sorei White, la sesiunea Conferinţei Generale din 1913.

Când o biserică se dovedește necredincioasă față de Cuvântul Domnului, oricare i-ar fi poziţia, oricât de înaltă și de sfântă i-ar fi chemarea, Domnul nu mai poate să lucreze cu ea. Alţii sunt aleși atunci, ca să poarte răspunderi importante. Dar, dacă aceștia, la rândul lor, nu-și curăţă viaţa de orice faptă rea, dacă nu-și stabilesc principii curate și sfinte la toate hotarele, atunci Domnul îi va pedepsi cu asprime, îi va smeri și, dacă nu se pocăiesc, îi va îndepărta din locul lor și-i va face de rușine. – Manuscript Releases, vol. 14, 1903, p. 102.

Judecaţi după lumina primită

Biserica adventiștilor de ziua șaptea va fi cântărită cu cântarul Sanctuarului. Ea va fi judecată după privilegiile și avantajele pe care le-a avut. Dacă experienţa ei spirituală nu corespunde avantajelor pe care i le-a acordat Domnul Hristos cu un preţ nemărginit, dacă binecuvântările conferite nu au calificat-o să facă lucrarea care i-a fost încredinţată, asupra ei va fi pronunţată sentinţa: „Găsit prea ușor”. Ea va fi judecată după lumina primită și după ocaziile avute...

Solemnele mustrări de avertizare, arătate prin distrugerea unor clădiri instituţionale[14] prea mult îndrăgite, ne spun: „Adu-ţi aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi” (Apocalipsa 2,5).

Dacă biserica în care se dospește acum lepădarea de propriile ei principii nu se va pocăi și nu se va converti, va culege roadele faptelor sale, până când îi va fi silă de ea însăși. Când nu va mai ceda în faţa răului și va alege binele, când Îl va căuta pe Dumnezeu cu toată smerenia și va ajunge la înălţimea chemării ei în Hristos, când va sta neclintită pe platforma adevărului și, prin credinţă, se va ţine strâns de descoperirile încredinţate ei, biserica va fi vindecată. Ea se va înfăţișa în simplitatea și puritatea ei, desprinsă de încurcăturile lumești, arătând că adevărul a făcut-o liberă. Atunci, membrii ei vor fi într-adevăr aleșii lui Dumnezeu, reprezentanţii Săi. – Testimonies for the Church, vol. 8, 21 aprilie 1903, p. 247-251.

Istoria lui Israel ne avertizează

În aceste ultime zile, poporul lui Dumnezeu va fi expus întocmai la aceleași primejdii la care a fost expus și vechiul Israel. Cei care nu vor primi avertizările date de Dumnezeu vor cădea în aceleași pericole ca și vechiul Israel și nu vor intra în odihnă din cauza necredinţei lor. Vechiul Israel a suferit nenorociri cumplite datorită inimii lor nesfinţite și a neascultării lor. Lepădarea lor finală, ca naţiune, a fost rezultatul propriei necredinţe, al încrederii în sine, al orbirii spirituale și al împietririi inimii lor. Prin istoria lor, înaintea noastră este înălţat un semnal de pericol.

„Luaţi seama dar, fraţilor, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel Viu... Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început” (Evrei 3,12.14). – Letter 30, 1895.

[14] Sanatoriul de la Battle Creek, cea mai mare și cea mai bine cunoscută instituţie adventistă din lume, a ars până la temelie în 18 febr. 1902. Aceasta a fost urmată de distrugerea, tot prin foc, a Review and Herald Publishing Association, în 30 dec. 1902.

Biserica luptătoare nu este perfectă

Biserica luptătoare nu este biserica biruitoare și pământul nu este cerul. Biserica este compusă din bărbaţi și femei supuși greșelilor, cu lipsuri, care sunt elevi în școala lui Hristos, ca să fie învăţaţi, pedepsiţi și educaţi pentru viaţa de aici și pentru cea viitoare, nemuritoare. – The Signs of the Times, 4 ianuarie 1883.

Sunt unii care par să creadă că, intrând în biserică, li se vor împlini așteptările și vor întâlni numai oameni curaţi și perfecţi. Ei sunt plini de zel în credinţa lor și, când văd greșeli la membrii bisericii, spun: „Noi am părăsit lumea, ca să nu mai avem de a face cu caractere rele, dar răul se află și aici” și se întreabă, așa cum au întrebat servii din parabolă: „De unde a apărut dar neghina?” Însă noi nu trebuie să fim dezamăgiţi în felul acesta, pentru că Domnul nu ne-a îndreptăţit să ajungem la concluzia că biserica este perfectă și, oricât de mare ar fi zelul nostru, nu vom reuși să facem biserica luptătoare tot atât de curată ca biserica biruitoare. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 47.

Biserica biruitoare va fi credincioasă și se va asemăna cu Hristos

Lucrarea se va încheia în curând. Membrii bisericii luptătoare, care s-au dovedit credincioși, vor deveni biserica biruitoare. – Evangelism, 1892, p. 707.

Viaţa Domnului Hristos a fost o viaţă plină de solia divină a iubirii lui Dumnezeu. El a dorit nespus de mult să le dăruiască și altora această iubire din abundenţă. Faţa Lui iradia compătimire, iar purtarea Lui era caracterizată de milă, smerenie, adevăr și iubire. Fiecare membru al bisericii Sale luptătoare trebuie să manifeste aceleași calităţi, dacă vrea să se alăture bisericii biruitoare. – Fundamentals of Christian Education, 1895, p. 179…

Capitolul 5 — Viața devoțională a rămășiței

O dublă preocupare

În această vreme, înainte de a doua venire a Domnului Hristos pe norii cerului, trebuie să fie făcută o lucrare asemănătoare lucrării lui Ioan Botezătorul. Dumnezeu are nevoie de oameni care să pregătească un popor capabil să reziste în ziua cea mare a Domnului...

Pentru a fi în stare să vestim o astfel de solie, în același fel în care a fost vestită de Ioan, trebuie să avem o experienţă spirituală asemănătoare cu a lui Ioan. Această lucrare trebuie să fie îndeplinită mai întâi în noi. Trebuie să privim la Dumnezeu și, privind la El, vom pierde din vedere propriul nostru eu. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 332, 333.

Comuniunea cu Dumnezeu ne va înnobila caracterul și viaţa. Oamenii vor ști despre noi, așa cum au știut despre primii ucenici că au fost cu Isus. Aceasta va acorda lucrătorului o putere pe care nimic altceva n-o poate da. El nu trebuie să-și permită să fie lipsit de această putere. Viaţa noastră trebuie să fie marcată de o dublă preocupare – o viaţă de meditaţie și o viaţă de acţiune, rugăciune tăcută și slujire sârguincioasă. – The Ministry of Healing, 1905, p. 512.

Rugăciune și străduinţă, străduinţă și rugăciune, acestea vor constitui preocuparea vieţii noastre. Trebuie să vă rugaţi ca și cum rezultatul și slava I s-ar datora în întregime lui Dumnezeu și să lucraţi ca și cum ar fi în totalitate datoria voastră. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1881, p. 538.

Nici un om nu se află în siguranţă fără rugăciune, nici măcar o singură zi, ba chiar nici o clipă. – The Great Controversy, 1911, p. 530.

Cine se roagă, dar nu face nimic altceva, în curând va înceta să se roage. – Steps to Christ, 1892, p. 101.

Prinși cu tărie de Hristos

Vine furtuna, o furtună care va încerca credinţa fiecăruia, oricât de mare ar fi ea. Credincioșii trebuie să se ţină cu tărie de Hristos acum, altfel păcatul îi va duce pe un drum greșit. – Evangelism, 1905, p. 361, 362.

Ar fi bine pentru noi să consacrăm în fiecare zi o oră de meditaţie pentru contemplarea vieţii lui Isus. Ar trebui să urmărim viaţa Lui moment cu moment și să lăsăm ca imaginaţia noastră să se oprească asupra fiecărei scene, în special asupra celor de la sfârșit. – The Desire of Ages, 1898, p. 83.

Singura apărare împotriva răului este rămânerea lui Hristos în inimă, prin credinţa în neprihănirea Lui. Dacă nu devenim legaţi pe viaţă de Dumnezeu, nu vom putea rezista niciodată efectelor nelegiuite ale iubirii de sine, ale îngăduirii poftelor și ale ispitei de a păcătui. Pentru un timp, putem renunţa la multe obiceiuri rele, putem să ne îndepărtăm de Satana, dar, fără o legătură vie cu Dumnezeu, prin predarea noastră Lui clipă de clipă, vom fi biruiţi. Fără o experienţă personală cu

Hristos și o continuă părtășie cu El, noi suntem la discreţia vrăjmașului și, până la urmă, vom face ceea ce ne spune el. – Idem, p. 324.

Isus Hristos Cel crucificat ar trebui să fie obiectul contemplării noastre, al vorbirii noastre și al celor mai plăcute simţiri ale noastre. – Steps to Christ, 1892, p. 103, 104.

Modelat de Duhul Sfânt

Inima omenească nu va cunoaște niciodată fericirea, până când nu I se va încredinţa lui Dumnezeu pentru a fi modelată de Duhul Sfânt, care face ca sufletul înnoit să semene cu modelul, cu Domnul Isus Hristos. Prin influenţa Sa, vrăjmășia împotriva lui Dumnezeu este schimbată în credinţă și iubire, iar mândria în umilinţă. Sufletul înţelege frumuseţea adevărului, iar Hristos este onorat prin superioritatea și desăvârșirea caracterului. – Our High Calling, 1896, p. 152.

Această lucrare nu constituie un impuls al naturii noastre, nici o însușire a minţii sau o înclinaţie a inimii, ci nevoia de a fi clipă de clipă sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 421.

Duhul luminează întunericul nostru, risipește neștiinţa noastră și ne ajută în nenumăratele noastre nevoi. Dar cugetul trebuie să fie în permanenţă dornic să-L urmeze pe Dumnezeu. Dacă îngăduim ca iubirea de lume să intre în el, dacă nu avem dorinţa de a ne ruga și de a vorbi cu Acela care este izvorul tăriei și al înţelepciunii, Duhul nu poate locui în noi. – Our High Calling, 1904, p. 154.

Necesitatea studiului biblic

Nici o inimă reînnoită nu poate fi menţinută tot timpul curată, dacă sarea Cuvântului nu este folosită zilnic. Harul divin trebuie să fie primit zilnic, altfel nici un om nu va rămâne convertit. – Our High Calling, 1897, p. 215.

Credinţa voastră să fie întemeiată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Ţineţi cu tărie mărturia vie a adevărului. Aveţi credinţă în Hristos, ca Mântuitor personal. El a fost și va fi mereu pentru noi Stânca Veacurilor. – Evangelism, 1905, p. 362.

Creștinii trebuie să se pregătească pentru ceea ce va veni curând asupra lumii, ca o surpriză copleșitoare, și această pregătire trebuie să fie făcută prin studiul sârguincios al Cuvântului lui Dumnezeu și prin străduinţa de a se conforma întocmai principiilor acestuia. – Prophets and Kings, p. 626 (c1914).

În timpul marelui conflict, nu va rezista nimeni, în afară de aceia care și-au întărit mintea cu adevărurile Bibliei. – The Great Controversy, 1911, p. 593.

Numai cei care au fost cercetători sârguincioși ai Scripturilor și care au primit iubirea de adevăr vor fi la adăpost de puternicele amăgiri care ţin lumea în robia lor. – Idem, p. 635.

Poporul nostru trebuie să înţeleagă profeţiile lui Dumnezeu, să deţină o cunoaştere sistematică a principiilor adevărului descoperit, care-l va pregăti pentru ceea ce va veni asupra pământului şi-l va feri să fie influenţat de orice curent de doctrină. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 273.

Fixează Sfânta Scriptură în memorie

De multe ori pe zi, clipe preţioase de aur trebuie să fie consacrate rugăciunii şi cercetării Sfintelor Scripturi, căci viaţa spirituală poate exista în suflet numai dacă încredinţăm memoriei text după text. – Idem, vol. 4, 1880, p. 459.

Cuvântul preţios al lui Dumnezeu este standardul pentru tinerii care vor să-I rămână credincioşi Împăratului cerului. Să studieze Scripturile, să înveţe pe dinafară text după text şi să dobândească o cunoaştere a celor spuse de Domnul. – My Life Today, 1887, p. 315.

Clădiţi în jurul vostru un zid de texte din Sfânta Scriptură şi veţi vedea că lumea nu poate să-l dărâme. Învăţaţi versete din Biblie pe dinafară şi, apoi, răspundeţi-i lui Satana, când vine cu ispitele sale: „Stă scris”. În felul acesta a întâmpinat Domnul ispitele lui Satana şi le-a opus rezistenţă. – Review and Herald, 10 aprilie 1888.

Păstrează în memorie cuvintele preţioase ale lui Hristos. Ele vor fi mai de preţ decât argintul şi aurul. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 81.

Când mergeţi la lucru, luaţi cu voi o Biblie de buzunar şi folosiţi orice ocazie pentru a învăţa pe dinafară preţioasele ei făgăduinţe. – Review and Herald, 27 aprilie 1905.

Va veni timpul când mulţi vor fi lipsiţi de Cuvântul scris. Dar, dacă acest Cuvânt este întipărit în memorie, nimeni nu-l poate lua de acolo. – Manuscript Releases, vol. 1, 1906, p. 760.

Să cercetăm Cuvântul lui Dumnezeu, să încredinţăm memoriei făgăduinţele Sale preţioase, în aşa fel încât, atunci când vom fi lipsiţi de Biblia noastră, să fim totuşi în posesia Cuvântului lui Dumnezeu. – Idem, vol. 10, 1909, p. 298.

Apocalipsa 14 este o ancoră pentru poporul lui Dumnezeu

În aceste ultime zile, este datoria noastră să precizăm înţelesul complet al soliilor primului, celui de-al doilea şi celui de-al treilea înger. Tot ce întreprindem trebuie să fie conform Cuvântului lui Dumnezeu. Prima, a doua şi a treia solie îngerească sunt renumite şi descoperite în capitolul 14 din Apocalipsa, de la versetul 6 până la sfârşit. – Manuscript Releases, vol. 13, 1896, p. 68.

Mulţi care au acceptat cea de-a treia solie nu au trecut prin experienţa vestirii primelor două solii. Satana a înţeles lucrul acesta şi ochiul lui cel rău a fost asupra lor ca să-i deruteze, dar îngerul al treilea le-a arătat Sfânta Scriptură, iar celor care nu au avut o experienţă în ceea ce priveşte soliile trecute, li s-a arătat calea spre Sanctuarul ceresc. Mulţi au înţeles lanţul perfect al adevărului în soliile îngereşti şi le-au primit cu bucurie, în ordinea lor, urmându-L pe Isus, prin credinţă, în Sanctuarul din cer. Aceste solii mi-au fost arătate ca o ancoră pentru poporul lui Dumnezeu. Aceia care le-au

înţeles și le-au primit vor fi feriţi de a fi luaţi de valul multelor amăgiri ale lui Satana. – Early Writings, 1858, p. 256.

Educaţi-vă mintea să creadă în Cuvântul lui Dumnezeu

Cei care își iau libertatea de a contesta Cuvântul lui Dumnezeu, de a se îndoi de orice, atunci când există posibilitatea de a fi sceptici, vor vedea că le va fi necesar un efort extraordinar pentru a avea credinţă la vreme de necaz. Influenţa care întunecă mintea educată în spiritul necredinţei va fi aproape imposibil de biruit, pentru că, în felul acesta, sufletul este prins în mreaja lui Satana și devine incapabil să rupă îngrozitoarea reţea care a fost ţesută din ce în ce mai strâns în jurul lui.

Printr-o atitudine de îndoială, omul îi cheamă în ajutorul său pe agenţii lui Satana. Singura speranţă pentru cel care a fost educat în spiritul necredinţei este să se agaţe cu disperare de Mântuitorul și, ca un copil, să-și predea voinţa și felul lui de a fi lui Hristos, ca să poată fi adus din întuneric la lumina Sa minunată. Omul nu are puterea de a-și reveni singur din capcana lui Satana. Cel care și-a însușit deprinderea de a contesta, de a se îndoi și de a critica se întărește singur în necredinţă. – Ellen G. White Manuscript 3, 1895.

Pregătirea pentru încercările viitoare

Servii lui Hristos nu trebuie să se pregătească pentru a ști cum să vorbească când vor fi trași la răspundere pentru credinţa lor. Pregătirea lor trebuie să fie făcută zi de zi, strângând adevărurile preţioase ale Cuvântului lui Dumnezeu ca pe o comoară în inima lor, hrănindu-se cu învăţăturile lui Hristos și întărindu-și credinţa prin rugăciune. Apoi, când va veni vremea încercării, Duhul Sfânt le va aduce aminte tocmai acele adevăruri care vor impresiona inima celor ce vor veni să-i asculte. Dumnezeu va face să ţâșnească în memoria lor cunoștinţa obţinută prin cercetarea sârguincioasă a Scripturilor, exact în momentul când va fi nevoie de ea. – Counsels on Sabbath School Work, 1900, p. 40, 41.

Când va veni vremea încercării, unii dintre aceia care acum le predică altora își vor da seama, la examinarea doctrinelor pe care le susţin, că sunt multe lucruri pentru care nu pot oferi un argument satisfăcător. Ei nu și-au cunoscut marea lor ignoranţă până când nu au fost încercaţi în felul acesta. În biserică, există mulţi care consideră că înţeleg ceea ce cred și nu-și vor cunoaște slăbiciunea până când nu se vor ivi controverse. Când vor fi despărţiţi de cei care au aceeași credinţă și vor fi obligaţi să stea izolaţi și singuri și să dea socoteală pentru credinţa lor, vor fi surprinși să vadă cât de confuze le sunt ideile despre ceea ce acceptaseră ca fiind adevăr. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 707.

Controlul asupra puterilor morale

Iscusinţa în a găsi argumente în sprijinul credinţei noastre este o bună realizare, dar, dacă adevărul nu pătrunde mai adânc, sufletul nu va fi niciodată salvat. Inima trebuie să fie curăţită de orice pată morală. – Our High Calling, 1893, p. 142.

Puțini își dau seama că datoria lor este să-și exercite controlul asupra gândurilor și a imaginației. Este greu pentru o minte nedisciplinată să se mențină fixată asupra subiectelor folositoare. Dar, dacă gândurile nu sunt ocupate cu ceea ce trebuie, religia nu poate să înflorească în suflet. Mintea trebuie să se preocupe numai cu lucruri sfinte și veșnice, altfel va nutri gânduri neînsemnate și ușuratice. Atât puterile intelectuale, cât și cele morale trebuie să fie disciplinate, și ele se vor întări și se vor dezvolta prin exercițiu. – Our High Calling, 1881, p. 111.

Trebuie să încurajăm și să cultivăm gânduri curate și neprihănite și să întărim puterile morale, nu pe cele înjositoare și senzuale.

Dumnezeu să ne ajute să ne trezim din poftele îngăduinței noastre egoiste! – Medical Ministry, 1896, p. 278.

Exemplul lui Enoh

Înainte de a fi luat la cer, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani, iar starea lumii de atunci nu a fost mai favorabilă decât este astăzi pentru desăvârșirea caracterului creștin. Cum a umblat Enoh cu Dumnezeu? El și-a educat mintea și inima să simtă mereu că se află în prezența lui Dumnezeu, iar, când era nesigur, Enoh își înălța rugăciunile către Dumnezeu, ca El să-l aibă în paza Lui.

Enoh a refuzat să facă orice ar fi putut să-L supere pe Dumnezeul său. Domnul era mereu prezent înaintea lui. Enoh se ruga: „Învață-mă căile Tale, ca să nu mă rătăcesc. Care este hotărârea ta cu privire la mine? Ce trebuie să fac, ca să Te onorez pe Tine, Dumnezeul meu?" În felul acesta, el și-a croit neîncetat cărarea și umblarea sa în armonie cu poruncile lui Dumnezeu și a avut o desăvârșită încredere și speranță că Tatăl ceresc îl va ajuta. El nu a avut gândul și voința sa proprie. Acestea erau cufundate cu totul în voința Tatălui său.

Enoh a fost un reprezentant al acelora care vor fi pe pământ când va veni Hristos și care vor fi luați la cer fără să vadă moartea. – Sermons and Talks, vol. 1, 1886, p. 32.

Enoh a fost ispitit întocmai ca și noi. El a trăit într-o societate aproape tot așa de prietenoasă și de neprihănită ca cea de astăzi. Atmosfera pe care o respira era viciată de păcat și stricăciune, la fel ca a noastră, și totuși el a trăit o viață de sfințenie. El nu a fost mânjit de păcatele care predominau în epoca în care a trăit. Tot așa și noi putem să rămânem curați și necorupți. – Testimonies for the Church, vol. 2, 1866, p. 122.

Să ne reamintim binecuvântările din trecut ale lui Dumnezeu

Examinând istoria trecutului nostru, urmărind fiecare pas de înaintare până în situația noastră prezentă, pot să spun: Domnul fie lăudat! Când văd ce a înfăptuit Dumnezeu, mă simt plină de uimire și de încredere în Domnul Hristos, Conducătorul nostru. Nu avem a ne teme de nimic pentru viitor, decât de a uita calea pe care ne-a condus Domnul și învățătura Sa din istoria trecutului nostru. – Life Sketches,1902, p. 196.

Un timp pentru meditație serioasă

Dacă a fost vreodată un timp când oricine se teme de Dumnezeu se cuvine să mediteze cu seriozitate, atunci acesta este acum, când evlavia personală este esenţială. Fiecare ar trebui să se întrebe: „Cine sunt eu și care este lucrarea și misiunea mea în acest timp? De care parte activez eu – de partea lui Hristos sau de partea vrăjmașului?”

Fiecare suflet să se smerească înaintea lui Dumnezeu, pentru că acum trăim în mod sigur în marea Zi a Ispășirii. Chiar acum, cazul multora este adus înaintea lui Dumnezeu spre examinare, pentru că ei mai au de dormit doar puţină vreme în mormântul lor. Nu mărturisirea voastră de credinţă va garanta pentru voi în acea zi, ci starea în care se află sufletul vostru. Este templul sufletului meu curăţit de orice mânjitură? Sunt păcatele mele mărturisite și mă căiesc de ele înaintea lui Dumnezeu, ca să poată fi șterse? Mă consider eu prea nepăsător? Doresc eu să fac oricând orice sacrificiu pentru desăvârșirea cunoașterii lui Isus Hristos? Simt eu în fiecare clipă că nu mai sunt al meu, ci că Îi aparţin lui Hristos, că slujirea mea Îi aparţine lui Dumnezeu, pentru că sunt al Lui?” – Ellen G. White Manuscript 87, 1886.

Trebuie să ne întrebăm: „Pentru ce trăim și lucrăm? Și care va fi rezultatul tuturor acestora?” – The Signs of the Times, 21 noiembrie 1892.

Să trăim având în vedere Ziua Judecăţii

Pe măsură ce priveam oamenii din orașele noastre, grăbindu-se încoace și încolo la treburile lor, m-am întrebat în mintea mea dacă se gândesc vreodată la ziua lui Dumnezeu care stă să vină. Fiecare dintre noi ar trebui să trăiască cu gândul la ziua cea mare, care va veni în curând. – SAT 25 (1886).

Nu ne putem permite să trăim fără să ţinem seama de Ziua Judecăţii, pentru că, deși a fost îndelung amânată, acum este aproape, este chiar la uși și vine în grabă. În curând, trâmbiţa arhanghelului îi va face pe cei vii să tresară și îi va trezi pe cei morţi. – Child Guidance, 1892, p. 560, 561.

Gata pentru revenirea lui Hristos

Dacă acum nu găsim nici o plăcere în contemplarea lucrurilor cerești, dacă nu avem nici un interes pentru căutarea cunoașterii lui Dumnezeu și nu ne bucurăm privind caracterul lui Hristos, dacă sfinţenia nu are nici o atracţie pentru noi, atunci putem fi siguri că speranţa noastră pentru cer este zadarnică. Deplina conformare faţă de voia lui Dumnezeu trebuie să fie ţinta supremă, aflată mereu în faţa creștinului. El va simţi plăcere să vorbească despre Dumnezeu, despre Domnul Isus, despre căminul fericit și curat, pe care Hristos L-a pregătit pentru cei ce-L iubesc. Apostolul prezintă contemplarea acestor teme, când sufletul se desfată cu asigurările binecuvântate ale lui Dumnezeu, ca fiind o pregustare a „puterilor veacului viitor”. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 745.

Dacă sunteţi împăcaţi cu Dumnezeu, atunci sunteţi gata pentru venirea lui Hristos, chiar dacă ar fi să fie astăzi. – In Heavenly Places, 1891, p. 227.

Capitolul 6 — Stilul de viață și activitatea rămășiței

Un spirit de slujire și de sacrificiu de sine

Dumnezeu a așteptat mult timp ca spiritul de slujire să ia în stăpânire întreaga biserică, astfel încât fiecare să lucreze pentru El, potrivit cu posibilităţile lui. Dacă membrii bisericii lui Dumnezeu își vor face partea lor de lucru pentru împlinirea misiunii de evanghelizare în câmpurile în care este nevoie, acasă și în străinătate, lumea întreagă va fi avertizată curând și Domnul Isus va reveni pe pământ cu putere și cu slavă. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 111.

Pretutindeni există tendinţa de a înlocui efortul individual cu activitatea organizaţiilor. Înţelepciunea omenească tinde spre consolidare, spre centralizare, spre construirea de mari biserici și instituţii. Mulţimea lasă lucrarea de binefacere pe seama instituţiilor și a organizaţiilor. Ei se consideră scutiţi de contactul cu oamenii, inima lor se răcește, devin din ce în ce mai egoiști în preocupările lor și nu-i mai impresionează nimic. Iubirea de Dumnezeu și de oameni piere din sufletul lor.

Domnul Hristos le încredinţează urmașilor Săi o lucrare individuală – o lucrare care nu poate fi făcută prin delegare. Grija pentru cel bolnav și pentru cel sărman, vestirea Evangheliei pentru cel pierdut nu trebuie lăsate pe seama comitetelor sau a generozităţii organizate. Evanghelia cere o răspundere individuală, un efort individual și un sacrificiu personal. – The Ministry of Healing, 1905, p. 147.

„Lucraţi până Mă voi întoarce!”

Domnul Hristos spune: „Lucraţi până Mă voi întoarce!” (Luca 19,13). Poate că au mai rămas doar puţini ani până când se va încheia istoria vieţii noastre, dar până atunci trebuie să lucrăm. – Review and Herald, 21 aprilie 1896.

Domnul Hristos dorește ca fiecare să înveţe să mediteze în liniște la cea de-a doua venire a Sa. Toţi trebuie să cerceteze zilnic Cuvântul lui Dumnezeu, dar să nu-și neglijeze îndatoririle prezente. – Letter 28, 1897.

Domnul Hristos a declarat că, atunci când va veni, unii dintre cei ce-L așteaptă vor fi angajaţi în diferite activităţi. Unii vor semăna în câmp, alţii vor culege și strânge recolta și alţii vor măcina la moară. Nu este voinţa lui Dumnezeu ca aleșii Săi să-și părăsească îndatoririle și răspunderile vieţii, să se complacă într-o atitudine de contemplare pasivă, trăind într-o reverie religioasă. – Ellen G. White Manuscript 26, 1901.

Pe cât îţi este posibil, fă tot ce poţi mai bine în această viaţă. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 488.

Ca și cum fiecare zi ar putea fi ultima

Noi ar trebui să veghem, să lucrăm și să ne rugăm, ca și cum ziua de astăzi ar fi ultima zi care ne este îngăduită. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 200.

Singura noastră siguranţă este să ne facem lucrul de fiecare zi, muncind, veghind și așteptând încrezători în fiecare clipă, în puterea Celui care a fost mort, dar trăiește și e viu în vecii vecilor. – Letter 66, 1894.

În fiecare dimineaţă, consacraţi-vă lui Dumnezeu, pe voi și pe copiii voștri, pentru ziua respectivă. Nu faceţi socoteala lunilor și a anilor, căci nu vă aparţin. Vouă vă este dată doar o zi scurtă. Lucraţi în timpul orelor ei pentru Domnul, ca și cum ar fi ultima zi de pe pământ. Depuneţi toate planurile voastre înaintea lui Dumnezeu, pentru a fi îndeplinite sau abandonate, așa cum vă va arăta providenţa Sa. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 44.

Respectarea conștiincioasă a Sabatului

Prin respectarea Sabatului, Tatăl nostru Cel din ceruri dorește să menţină printre oameni cunoașterea Lui. Dumnezeu dorește ca Sabatul să ne îndrepte mintea către El, ca singurul Dumnezeu viu și adevărat, pentru ca, prin cunoașterea Lui, să putem avea viaţă și pace. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 349.

Pe tot parcursul săptămânii, trebuie să avem în minte Sabatul și să ne pregătim să-l sfinţim așa cum spune porunca. Nu trebuie să respectăm Sabatul doar ca pe o literă a Legii, trebuie să înţelegem influenţa lui spirituală asupra tuturor activităţilor vieţii...

Când Sabatul este recunoscut în felul acesta, celor vremelnice nu li se va îngădui să le ia locul celor spirituale. Nici o îndatorire care aparţine celor șase zile de lucru nu va fi lăsată pentru Sabat. – Idem, p. 353, 354.

Necesităţile vieţii trebuie să fie satisfăcute, bolnavii să fie îngrijiţi, iar lipsurile celor nevoiași, împlinite. Cel care neglijază să aline suferinţa în zi de Sabat nu va fi socotit nevinovat. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele făcute din milă sunt în perfectă armonie cu scopul ei. Dumnezeu nu dorește ca făpturile Lui să sufere nici măcar o oră de durere, dacă ea poate fi ușurată în Sabat sau în oricare altă zi. – The Desire of Ages, 1898, p. 207.

Credincioșie în zecimi și daruri

Zecimea este sfântă, rezervată de Dumnezeu pentru Sine. Ea trebuie să fie adusă în tezaurul Său și folosită pentru susţinerea lucrătorilor Evangheliei în lucrarea lor... Citiţi cu atenţie capitolul 3 din Maleahi și vedeţi ce spune Dumnezeu cu privire la zecime. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 249.

Noul Testament nu repetă instituirea legii cu privire la zecime, așa cum nu face nici cu cea privitoare la Sabat, pentru că valabilitatea ambelor este recunoscută și profunda lor însemnătate spirituală este justificată. – Counsels on Stewardship, 1882, p. 66.

Domnul îi cheamă acum pe adventiștii de ziua a șaptea din fiecare localitate să I se consacre și să facă tot ce pot mai bine, după posibilităţile lor, ca să ajute lucrarea Lui. Prin generozitatea cu care

aduc daruri și ofrande, El dorește ca ei să-și exprime aprecierea pentru binecuvântările Sale și recunoștinţa pentru harul Său. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 132.

Generozitatea arătată după moarte este un slab înlocuitor al binefacerii din timpul vieţii. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 155.

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, necesităţile lucrării vor creşte mereu. – Idem, p. 156.

Noi suntem supuși la încercări în lumea aceasta, ca să dovedim că suntem pregătiţi pentru viaţa viitoare. Nimeni nu va putea intra în cer cu un caracter mânjit de murdăria josnică a egoismului. De aceea, Dumnezeu ne încearcă aici, încredinţându-ne bunuri vremelnice, pentru ca felul în care le folosim să arate dacă ni se pot încredinţa sau nu bogăţiile veșnice. – Counsels on Stewardship, 1893, p. 22.

Înfiinţaţi noi instituţii

Unii ar putea zice: „Dacă Domnul vine în curând, de ce mai este nevoie să înfiinţăm școli, sanatorii și fabrici de alimente? De ce mai este nevoie ca tinerii noștri să înveţe meserii?”

Este planul lui Dumnezeu ca noi să ne dezvoltăm talentele cu care ne-a înzestrat. Dar nu putem face aceasta, dacă nu le folosim. Perspectiva revenirii în curând a Domnului Hristos nu trebuie să ne îndemne la inactivitate. Mai degrabă trebuie să ne determine să facem tot ce putem spre binele și folosul omenirii. – Medical Ministry, 1902, p. 268.

Pretutindeni în lume trebuie făcută o mare lucrare și nimeni să nu tragă concluzia că, din cauză că sfârșitul este aproape, nu mai este nevoie de un efort deosebit pentru a construi diferite instituţii, după cum o impune lucrarea... Când Domnul ne va porunci să nu mai facem efortul de a construi case de adunare, de a înfiinţa școli, sanatorii și edituri, va fi timpul să ne încrucișăm braţele și să-L lăsăm pe Domnul să-Și încheie lucrarea, dar acum este ocazia noastră de a ne arăta zelul pentru Dumnezeu și iubirea faţă de oameni – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 440.

Lucrarea medicală misionară

Pe măsură ce persecuţia religioasă va distruge libertăţile naţiunii noastre, aceia care vor lua poziţie pentru libertatea de conștiinţă vor fi puși în situaţii nefavorabile. Având în vedere aceasta, ei ar trebui, atâta timp cât mai au posibilitatea, să acumuleze cunoștinţe cu privire la boli, la cauzele, prevenirea și tratamentul lor. Cei care vor proceda astfel vor găsi oriunde un câmp de lucru. Pretutindeni vor fi tot mai mulţi oameni în suferinţă, care vor avea nevoie de ajutor, nu numai printre cei de aceeași credinţă cu noi, ci și, într-o mare măsură, printre cei care nu cunosc adevărul. – Counsels on Health, 1892, p. 506.

Doresc să vă spun că, în curând, acolo unde nu vor mai putea lucra predicatorii, se va putea lucra pe linie medicală. – Counsels on Health, 1901, p. 533.

Poporul lui Dumnezeu să-și preţuiască sănătatea

Mi s-a arătat că reforma în privinţa sănătăţii constituie o parte a soliei îngerului al treilea și este tot atât de strâns legată de aceasta, precum este braţul de corp. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1867, p. 486.

Ceaiul, cafeaua, tutunul și alcoolul trebuie să fie prezentate ca fiind niște permisivităţi păcătoase. Nu pe același plan putem pune carnea, ouăle, untul, brânza și alte alimente asemănătoare, pe care le așezăm pe masă. Nu pe acestea trebuie să le prezentăm mai întâi, ca și când ar constitui aspectul cel mai important al lucrării noastre. În ceea ce le privește pe primele – ceaiul, cafeaua, tutunul, vinul și toate băuturile alcoolice – nu trebuie acceptate cu moderaţie, ci înlăturate complet. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1881, p. 287.

Adevărata cumpătare ne învaţă să ne lipsim în totalitate de orice este dăunător și să folosim cu chibzuinţă ceea ce este sănătos. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 562.

Aerul curat, lumina soarelui, cumpătarea, odihna, activitatea, hrana potrivită, folosirea apei, încrederea în puterea divină – acestea sunt adevăratele leacuri. – The Ministry of Healing, 1905, p. 127.

Orice dăunează sănătăţii nu slăbește numai vigoarea fizică, ci tinde să slăbească și puterile mintale și morale. Îngăduirea oricărei deprinderi nesănătoase face să fie mult mai dificil, pentru oricine, să reziste în faţa răului. – Idem, p. 128.

Revenirea la alimentaţia de la început

Dumnezeu încearcă să ne aducă înapoi, pas cu pas, la planul Său de la început – ca omul să se hrănească cu produsele naturale ale pământului. Pentru cei care așteaptă revenirea Domnului, mâncarea de carne va fi, în cele din urmă, înlăturată; carnea va înceta să alcătuiască o parte din hrana lor. Trebuie să avem întotdeauna în vedere acest scop și să ne străduim să lucrăm permanent în direcţia lui. – Counsels on Health, 1890, p. 450.

În poporul care pretinde că așteaptă revenirea în curând a lui Hristos, trebuie să se vadă reforme mari. În ceea ce privește reforma sănătăţii, poporul nostru trebuie să facă o lucrare care încă nu a fost făcută. Cei care încă se hrănesc cu carnea animalelor, primejduindu-și sănătatea fizică, mintală și spirituală, ar trebui să fie treziţi cu privire la pericolul mâncării de carne. Mulţi dintre cei care acum sunt numai pe jumătate convertiţi cu privire la mâncarea de carne se vor îndepărta și nu vor mai umbla cu poporul lui Dumnezeu. – Review and Herald, 27 mai 1902.

Timp de post și de rugăciune

De acum și până la încheierea timpului, poporul lui Dumnezeu trebuie să fie mai plin de râvnă, mai clarvăzător, să nu se încreadă în înţelepciunea proprie, ci în înţelepciunea Conducătorului său. El trebuie să hotărască zile de post și de rugăciune. Poate că nu va fi necesară abstinenţa totală, dar să mănânce cu cumpătare din alimentele cele mai simple. – Counsels on Diet and Foods, 1904, p. 188, 189.

Postul adevărat, care ar trebui să le fie recomandat tuturor, constă în abţinerea de la orice hrană excitantă şi folosirea corespunzătoare a hranei sănătoase şi simple, pe care Dumnezeu a pus-o la dispoziţie din belşug. Oamenii trebuie să se gândească mai puţin la ceea ce vor mânca şi vor bea din hrana vremelnică, ci mai mult la hrana din cer, care va da tărie şi vitalitate întregii lor experienţe religioase. – Medical Ministry, 1896, p. 283.

Aluatul evlaviei nu şi-a pierdut în întregime puterea. Atunci când primejdia şi descurajarea din biserică vor fi mai mari, mica grupă care rămâne în lumină va suspina şi va geme din cauza urâciunilor făcute în ţară. Dar rugăciunile ei se vor înălţa şi mai mult în favoarea bisericii, pentru că membrii ei s-au luat după obiceiurile lumii. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 209, 210.

Încrederea deplină în Dumnezeu

Din cauza unor lucrători neconsacraţi, lucrurile vor merge uneori rău. Este posibil să plângeţi din cauza consecinţelor purtării greşite a altora, dar să nu vă îngrijoraţi. Lucrarea se află sub supravegherea binecuvântatului Domn. Tot ceea ce El cere este ca lucrătorii să vină la El pentru a primi instrucţiuni şi să respecte îndrumările Sale. El are pe inimă toate departamentele lucrării – bisericile, misiunile, şcolile de Sabat şi instituţiile noastre. De ce să ne îngrijorăm? Dorinţa fierbinte de a vedea biserica plină de viaţă trebuie să fie însoţită de o încredere deplină în Dumnezeu...

Nimeni să nu-şi suprasolicite puterile date de Dumnezeu, în efortul de a grăbi înaintarea lucrării Domnului. Puterea omenească nu poate grăbi lucrarea; ea trebuie să fie unită cu puterea inteligenţelor cereşti...

Chiar dacă ar fi îndepărtaţi forţat toţi lucrătorii care poartă acum cele mai grele poveri, lucrarea lui Dumnezeu tot ar înainta. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 298.

Altarul familial

Seara şi dimineaţa, adunaţi-vă împreună cu copiii voştri, ca să vă închinaţi lui Dumnezeu, citind din Cuvântul Său şi cântând spre lauda Sa. Învăţaţi-i să repete Legea lui Dumnezeu. – Evangelism, 1904, p. 499.

Faceţi ca timpul dedicat altarului familial să fie scurt, dar înălţător. Aveţi grijă ca nu cumva copiii voştri sau oricare alt membru al familiei să se teamă de el, din cauză că este plictisitor sau lipsit de interes. Când este citit sau explicat un capitol lung şi este înălţată o rugăciune lungă, acest serviciu preţios devine obositor şi este o uşurare când se încheie...

Tatăl trebuie să aleagă un fragment din Scriptură, interesant şi uşor de înţeles; câteva versete vor fi suficiente pentru o învăţătură care să poată fi cercetată şi practicată în cursul zilei. Se pot pune întrebări, pot fi făcute unele observaţii serioase, interesante, sau poate fi prezentată spre exemplificare o povestire scurtă şi la subiect. Apoi, se pot cânta câteva strofe dintr-o cântare inspirată, iar rugăciunea să fie scurtă şi la subiect. Cel care rosteşte rugăciunea nu trebuie să se roage pentru toate lucrurile, ci să-şi exprime cererile în cuvinte simple şi să-L laude pe Dumnezeu cu recunoştinţă. – Child Guidance, 1884, p. 521, 522.

Feriţi-vă de asocierea cu lumea

„După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: 'A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urîte; pentrucă toate neamurile au băut din vinul mîniei curviei ei, și împăraţii pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogăţit prin risipa desfătării ei'." (Apocalipsa 18,1-3). Când se va auzi această solie și proclamarea adevărului își va face lucrarea de separare, noi, ca santinele credincioase ale lui Dumnezeu, trebuie să discernem care este adevărata noastră poziţie. Să nu ne asociem cu cei lumești, pentru ca nu cumva să împărtășim spiritul lor, iar discernământul nostru spiritual să devină confuz, deoarece îi vedem pe cei care au adevărul și vestesc solia Domnului din perspectiva bisericilor care se pretind creștine. În același timp, să nu fim ca fariseii, păstrând distanţa faţă de ei. – The Ellen G. White 1888 Materials, 1893, p. 1161.

Toţi cei care veghează și așteaptă venirea lui Hristos pe norii cerului nu se vor amesteca cu lumea, intrând în societăţi dedicate plăcerii și participând la întruniri pentru distracţie. – Ellen G. White Manuscript 4, 1989.

Nu este voia lui Dumnezeu să ne angajăm, prin contracte, în parteneriate sau asocieri de afaceri cu cei care nu sunt de credinţa noastră. – Review and Herald, 4 august 1904.

Trebuie să ne asociem cu alţii atât cât este posibil, fără a ne sacrifica principiile. Aceasta nu înseamnă să intrăm în hobiurile și societăţile lor, ci să-i lăsăm să vadă că noi suntem din toată inima alături de ei în ceea ce privește subiectul cumpătării. – Temperance, 1884, p. 220.

Recreaţia pe care o aprobă Hristos

Este privilegiul și datoria creștinilor să caute să-și refacă puterile spirituale și să-și fortifice corpurile printr-o recreaţie nevinovată, cu scopul de a-și folosi puterile fizice și mintale spre slava lui Dumnezeu. – Messages to Young People, 1871, p. 364.

Creștinii au la dispoziţia lor mai multe surse de fericire și pot spune cu precizie care sunt bucuriile permise și corecte. Ei pot să se bucure de acele recreări care nu le vor irosi mintea și nu le vor înjosi sufletul, care nu dezamăgesc și nu lasă în urmă un sentiment de deprimare în stare să distrugă respectul de sine și să bareze posibilităţile de a fi folositori. Dacă acolo unde se duc pot să-L ia pe Isus cu ei și să păstreze un duh de rugăciune, atunci sunt în perfectă siguranţă. – Messages to Young People, 1884, p. 38.

Întrunirile noastre ar trebui conduse în așa fel, iar noi ar trebui să ne purtăm într-o asemenea manieră, încât, atunci când ne întoarcem acasă, să putem avea conștiinţa împăcată că nu L-am jignit pe Dumnezeu sau pe semenul nostru, să fim siguri că nu am rănit sau păgubit în nici un fel pe aceia cu care am fost împreună și nu am avut asupra lor o influenţă dăunătoare...

Orice prilej de bucurie în care puteţi să vă angajaţi, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lui cu credinţă, nu va fi periculos. Dar orice distracţie care vă face incapabili pentru rugăciunea în

tainã, pentru consacrare pe altarul rugăciunii sau pentru participarea la adunările de rugăciune nu este sigură, ci periculoasă. – Messages to Young People, 1913, p. 386.

Muzica să înalţe sufletul

Așa cum copiii lui Israel, în timpul călătoriei lor prin pustie, își înveseleau drumul prin cântece sfinte, tot așa astăzi Dumnezeu îi îndeamnă pe copiii Săi să-și înveselească viaţa de peregrini. Puţine mijloace sunt mai eficace pentru a fixa în memorie cuvintele Sale ca reprezentarea lor prin cântece. Asemenea cântece au o putere minunată. Ele au puterea de a domoli firile aspre și necultivate, de a stimula gândirea, de a trezi compătimirea, de a încuraja armonia în acţiuni și de a alunga tristeţea și îngrijorarea care distrug curajul și slăbesc străduinţa. – Education, 1903, p. 167, 168.

Muzica face parte din adorarea lui Dumnezeu în curţile cerești și, prin cântările noastre de laudă, ar trebui să ne străduim să ne apropiem, atât cât ne este posibil, de armonia corurilor cerești... Ca parte a serviciului divin, cântarea este, în aceeași măsură, atât act de închinare, cât și rugăciune. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 594.

Folosirea instrumentelor muzicale nu trebuie să ridice nici o obiecţie. Acestea au fost folosite în serviciile religioase încă din timpurile vechi. Închinătorii Îl lăudau pe Dumnezeu cu harfa și cu chimvalul, deci și astăzi muzica trebuie să-și aibă locul ei în serviciile noastre religioase. – Evangelism, 1898, p. 500, 501.

Teatrul

Teatrul se află printre cele mai primejdioase locuri dedicate plăcerii. În loc să fie o școală a moralităţii, așa cum se pretinde adesea, el este chiar focarul imoralităţii. Prin aceste distracţii, obiceiurile vicioase și înclinaţiile păcătoase sunt întărite. Cântecele vulgare, gesturile, expresiile și atitudinile desfrânate strică imaginaţia și înjosesc moravurile.

Fiecare tânăr care frecventează în mod obișnuit asemenea reprezentaţii își va strica principiile. Nu există în ţara noastră o influenţă mai puternică în ceea ce privește otrăvirea imaginaţiei, distrugerea impresiilor religioase și tocirea gustului pentru plăcerile liniștite și pentru realităţile cumpătate ale vieţii, ca distracţiile oferite de teatru. Dragostea faţă de aceste reprezentaţii crește cu fiecare îngăduinţă, așa cum se intensifică dorinţa pentru băuturi îmbătătoare, pe măsură ce sunt folosite. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1881, p. 652, 653.

Binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate fi invocată asupra timpului petrecut la teatru sau la dans. Nici un creștin nu ar dori să întâmpine moartea într-un asemenea loc sau să fie găsit acolo când va veni Domnul Hristos. – Messages to Young People, 1882, p. 398.

Singurele bucurii sigure sunt acelea care nu vor alunga gândurile serioase și religioase. Singurele locuri sigure, în care putem intra, sunt acelea în care Domnul Isus poate merge cu noi. – Our High Calling, 1883, p. 284.

Îmbrăcămintea și podoabele

Nu este necesar să facem din subiectul îmbrăcămintei punctul principal al religiei noastre. Avem altceva mai de preţ despre care să vorbim. Vorbiţi despre Hristos și, când inima este convertită, orice nu este în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu va cădea de la sine. – Evangelism, 1889, p. 272.

Dacă suntem creștini, să-L urmărim pe Hristos, chiar dacă drumul pe care trebuie să mergem calcă peste înclinaţiile noastre firești. Nu este de nici un folos să vă spunem că nu trebuie să îmbrăcaţi aceasta sau aceea, pentru că, dacă simţiţi plăcere în inima voastră pentru lucruri inutile, îndepărtarea podoabelor va fi asemenea tăierii frunzișului dintr-un copac. Înclinaţiile inimii firești vor ieși din nou la iveală. Trebuie să aveţi o conștiinţă proprie. – Child Guidance, 1892, p. 429, 430.

Rog poporul nostru să se comporte cu grijă și temere înaintea lui Dumnezeu. Urmaţi obiceiurile în îmbrăcăminte, în măsura în care sunt conforme cu principiile sănătăţii. Surorile noastre să se îmbrace simplu, cum multe fac de altfel, să poarte rochii din materiale durabile, potrivite cu vârsta, dar să nu se preocupe tot timpul numai de problema îmbrăcămintei. Ele ar trebui să se îmbrace în haine modeste, decente și plăcute. Să-i ofere lumii un exemplu viu cu privire la podoaba interioară a harului lui Dumnezeu. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1897, p. 242.

Înfăţișarea exterioară este o oglindă a inimii. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1856, p. 136.

Nevoia de publicaţii

Publicaţiile puse în circulaţie să fie scrise în limbajul cel mai clar și simplu, să explice subiectele de importanţă vitală și să facă cunoscute lucrurile care vor veni asupra lumii. – The Home Missionary, 1 februarie 1890.

Prima și cea de-a doua solie au fost vestite în anii 1843 și 1844, iar acum ne aflăm în timpul proclamării celei de-a treia solii, dar toate cele trei solii trebuie să continue a fi vestite... Aceste solii trebuie prezentate lumii prin publicaţii și expuneri, ca să arătăm tot ce a fost și tot ce va fi pe linia istoriei profetice. – Counsels to Writers and Editors, 1896, p. 26, 27.

Adevărul curat trebuie prezentat în pliante și broșuri, iar acestea să fie împrăștiate ca frunzele toamna. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 230.

Patriarhi și profeţi, Daniel și Apocalipsa și Marea Luptă sunt necesare acum mai mult ca oricând. Ele trebuie să fie larg răspândite, pentru că adevărurile subliniate în ele vor deschide mulţi ochi care acum nu văd. – Colporteur Ministry, 1905, p. 123.

Atâta timp cât continuă timpul de probă, vor exista și împrejurări favorabile pentru colportori, ca să-și facă lucrarea. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 478.

Fără atacuri violente în publicaţiile noastre

Aceia care scriu pentru publicaţiile noastre să nu facă nici un fel de atacuri și aluzii nepoliticoase, care, cu siguranţă, vor face rău și ne vor îngrădi calea, împiedicându-ne să facem lucrarea pe care o avem de făcut – aceea de a ajunge la toate categoriile de oameni, inclusiv la catolici. Lucrarea noastră

este să spunem adevărul cu iubire, să nu-l amestecăm cu elementele nesfinţite ale unei inimi firești și să nu vorbim despre lucruri care se potrivesc spiritului posedat de potrivnicii noștri...

Nu trebuie să folosim cuvinte aspre și tăioase. Scoateţi-le din orice articol scris și omiteţi-le în fiecare cuvântare rostită. Să lăsăm Cuvântul Domnului să facă tăieturile și mustrările; omul mărginit să se ascundă în Isus Hristos și să rămână în El. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 240, 241, 244.

Trebuie să excludem din scrierile și declaraţiile noastre fiecare exprimare care, dacă ar fi luată separat, ar putea fi interpretată într-o manieră greșită, pentru a fi făcută să pară împotriva legii și a ordinii. Totul trebuie să fie analizat cu grijă, ca nu cumva să fim luaţi în evidenţă, pentru că am rostit ceva care să ne facă să părem neloiali faţă de ţara noastră și de legile ei. – Letter 36, 1895.

Creștinismul nu se evidenţiază prin acuzări și condamnări. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 397.

Atenţie la consecinţele secundare

Dumnezeu nu a trecut pe lângă poporul Său, ca să aleagă un om aici și altul acolo, ca fiind singurii demni de a li se încredinţa adevărul. El nu dă unui om o lumină contrară credinţei stabilite a organizaţiei. La fiecare reformă, s-au ridicat oameni care au emis această pretenţie... Nimeni să nu fie atât de încrezător în sine, încât să creadă că Dumnezeu i-a dat o lumină deosebită, mai presus de fraţii lui.

Cineva acceptă o idee nouă și originală, care pare să intre în conflict cu adevărul... el stăruie asupra ei până ce îi pare a fi învăluită de frumuseţe și importanţă, pentru că Satana are putere să-i dea această aparenţă falsă. În cele din urmă, ea devine subiectul care-l preocupă cu totul, punctul cel mai important, în jurul căruia se învârte totul, și adevărul este smuls din inimă...

Vă avertizez să fiţi atenţi la aceste consecinţe secundare, a căror tendinţă este să abată cugetul de la adevăr. Greșeala nu este niciodată inofensivă, căci ea aduce întotdeauna confuzie și dezbinare. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 291, 292.

Puneţi accentul pe unitate, nu pe deosebiri

Există mii de ispite deghizate, pregătite pentru aceia care au lumina adevărului, iar unica siguranţă pentru fiecare dintre noi este să nu acceptăm nici o învăţătură nouă, nici o interpretare nouă a Scripturilor, fără ca, mai întâi, să o supunem atenţiei fraţilor cu experienţă. Aduceţi-o înaintea lor cu un spirit smerit, ascultător, cu rugăciune zeloasă și, dacă ei nu văd lumină în ea, acceptaţi judecata lor, pentru că „prin marele număr al sfetnicilor, ai biruinţa”.

Se vor ivi bărbaţi și femei care vor declara că au o lumină nouă și o nouă descoperire și a căror tendinţă este de a clătina credinţa în ceea ce privește vechile pietre de hotar. Învăţăturile lor nu vor suporta proba Cuvântului lui Dumnezeu și totuși vor exista suflete care vor fi amăgite. Vor fi puse în circulaţie rapoarte false, iar unii vor fi prinși în această capcană... Niciodată nu putem fi destul de

precauţi împotriva oricărei forme de rătăcire, pentru că Satana caută tot timpul să-i abată pe oameni de la adevăr. – Idem, p. 293, 295, 296.

Trebuie să scoatem în evidenţă, ca fiind esenţială, necesitatea de a fi uniţi, nu în sensul că ar trebui să le cerem celorlalţi să fie de aceeași părere cu noi, dar, dacă toţi caută să-și însușească blândeţea și umilinţa lui Hristos, vor avea cugetul lui Hristos. Atunci va exista unitate în gândire. – Letter 15, 1892.

Îi îndemn pe aceia care pretind a crede în adevăr să fie în armonie cu fraţii lor. Nu căutaţi să-i daţi lumii prilejul de a spune că suntem extremiști, că suntem dezbinaţi, că unul învaţă ceva și altul altceva. Evitaţi dezbinările! – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 57.

Cum să întâmpinăm criticile

Cei care s-au îndepărtat de la credinţă vor veni la adunările noastre, ca să ne abată atenţia de la lucrarea pe care Dumnezeu vrea s-o facem. Voi nu vă puteţi permite să vă întoarceţi urechile de la adevăr spre închipuiri. Nu vă opriţi pentru a încerca să-l convertiţi pe cel care rostește cuvinte de ocară împotriva lucrării voastre, ci lăsaţi să se vadă că sunteţi însufleţiţi de Duhul lui Isus Hristos, iar îngerii lui Dumnezeu vor pune pe buzele voastre cuvinte care vor ajunge la inima împotrivitorilor voștri. Dacă acești oameni persistă în a-și impune părerile, aceia din adunare care au o minte echilibrată vor înţelege că standardul vostru este cel mai înalt. Vorbiţi în așa fel, încât să se cunoască că Isus Hristos vorbește prin voi. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 148, 149.

Înălţaţi Cuvântul lui Dumnezeu

Dacă ne străduim să declanșăm stări emoţionale, le vom obţine într-o asemenea măsură, încât nu le vom mai putea ţine sub control. „Predică Cuvântul” cu calm și cu claritate. Noi nu trebuie să considerăm că ar fi de datoria noastră să generăm emoţii puternice.

Numai Duhul Sfânt poate da naștere unui entuziasm sănătos. Lăsaţi-L pe Dumnezeu să lucreze, iar cel pe care-l folosește El să se comporte cu băgare de seamă, veghind, așteptând, rugându-se și privind la Isus în fiecare clipă, condus și stăpânit de Duhul cel preţios, care este lumină și viaţă. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1894, p. 16, 17.

Trebuie să le vestim oamenilor Cuvântul cel puternic al lui Dumnezeu și, dacă primesc acest Cuvânt, Duhul Sfânt va veni, dar El vine întotdeauna așa cum am spus-o mai înainte: într-un fel care se adresează raţiunii oamenilor. În vorbirea noastră, în cântările noastre și în toate practicile noastre spirituale, trebuie să dăm pe faţă acea liniște și demnitate și acea teamă sfântă, care trebuie să-l caracterizeze pe orice copil adevărat al lui Dumnezeu. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1908, p. 43.

Nu prin emoţii, nici prin provocare, ci doar prin Cuvânt, căci numai pe platforma Cuvântului lui Dumnezeu ne putem afla în siguranţă. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1908, p. 375.

Capitolul 7 — Viața în mediul rural

Idealul divin

Deși tot ce făcuse Dumnezeu era de o frumuseţe desăvârșită și se părea că nimic nu lipsea pe pământul creat de Dumnezeu pentru a-i face pe Adam și pe Eva fericiţi, totuși El le-a arătat marea Sa iubire, sădind, special pentru ei, o grădină. O parte din timpul lor avea să fie folosit în fericita îndeletnicire a îngrijirii grădinii, iar restul timpului urmau să-l petreacă primind vizitele îngerilor, ascultând învăţăturile lor și meditând într-o stare de fericire. Munca lor nu era obositoare, ci plăcută și înviorătoare. Această grădină frumoasă avea să fie căminul lor, reședinţa lor specială. – Spiritual Gifts, vol. 3, 1864, p. 34.

Care au fost condiţiile alese de nemărginitul Tată pentru Fiul Său? Un cămin izolat pe colinele galileene, o familie care se susţinea prin muncă cinstită și plină de demnitate, o viaţă de simplitate, lupta zilnică cu greutăţile și lipsurile, lepădarea de sine, economie și răbdare, slujire voioasă, ora de studiu alături de mama Sa, din sulurile desfășurate ale Scripturii, liniștea zorilor sau a înserării în valea înverzită, serviciile sfinte ale naturii, studiul creaţiunii și al Providenţei și comuniunea sufletului cu Dumnezeu – acestea au fost condiţiile și ocaziile din primii ani de viaţă pământească ai lui Isus. – The Ministry of Healing, 1905, p. 365, 366.

Departe de orașe

Ieșiţi din orașe cât mai curând posibil! Cumpăraţi o mică bucată de pământ, unde să puteţi avea o grădină, unde copiii voștri pot să urmărească creșterea florilor și să înveţe de la ele lecţiile simplităţii și ale purităţii. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1903, p. 356. „Afară din orașe!” este solia mea din acest timp. Să fiţi convinși că poporul nostru este chemat să se așeze la multe mile depărtare de marile orașe. O privire asupra orașului San Francisco ar lămuri mintea voastră inteligentă, arătându-vă necesitatea de a ieși afară din orașe...

Domnul Își cheamă poporul să se așeze la multe mile depărtare de orașe, pentru că, atunci când nici nu vă gândiţi, focul și pucioasa vor cădea din cer peste aceste orașe. Pedeapsa va fi pe măsura păcatelor lor. Când un oraș este distrus, poporul nostru să nu privească aceasta ca fiind un lucru lipsit de importanţă, crezând în același timp că, dacă li s-ar fi oferit ocazii prielnice, ar fi putut să-și ridice o casă tocmai în acele orașe distruse...

Toţi cei care vor să înţeleagă semnificaţia acestor lucruri să citească capitolul 11 din Apocalipsa. Citiţi fiecare verset și descoperiţi lucrurile care vor avea loc în aceste orașe. Citiţi, de asemenea, scenele descrise în capitolul 18 al aceleiași cărţi. – Manuscript Releases, 10 mai 1906, p. 1518.

Taţii și mamele care posedă o bucată de pământ la ţară și o casă confortabilă sunt regi și regine. – The Adventist Home, 1894, p. 141.

Lucrarea în orașe să se facă din afara lor

Ca popor păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, noi trebuie să părăsim orașele. Asemenea lui Enoh, trebuie să lucrăm în orașe, dar să nu locuim în ele. – Evangelism, 1899, p. 77, 78.

Lucrarea în orașe să se facă venind din afara lor. Solul lui Dumnezeu a spus: „Nu vor fi avertizate orașele? Ba da, dar nu de către poporul lui Dumnezeu care locuiește în ele, ci de către cei care le vizitează pentru a le avertiza cu privire la ceea ce va veni asupra pământului”. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1902, p. 358.

De ani de zile mi-a fost dată lumina specială că nu trebuie să așezăm în orașe centrul lucrării noastre. Vacarmul și confuzia care umplu aceste orașe, situaţiile care se creează în ele prin sindicate și greve s-ar dovedi o mare piedică pentru lucrarea noastră. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 84.

Când nelegiuirea abundă într-o naţiune, întotdeauna se aude o voce care să avertizeze și să înveţe asemenea vocii lui Lot în Sodoma.

Cu toate acestea, Lot ar fi putut să-și ferească familia de multe rele, dacă nu ar fi ales să locuiască în acel oraș păcătos și corupt. Tot ceea ce a realizat Lot și familia lui în Sodoma, ar fi putut realiza, chiar dacă ar fi locuit altundeva, la o oarecare distanţă în afara orașului. – Evangelism, 1903, p. 78.

Deocamdată, unii vor fi obligaţi să lucreze în Chicago, dar aceștia trebuie să pregătească centre de lucru în zonele rurale și de acolo să meargă în oraș pentru a lucra. Domnul ar dori ca poporul Său să caute și să cumpere locuri modeste și ieftine, care să constituie centre pentru lucrare. Uneori, vor descoperi și terenuri mai întinse, pe care vor putea să și le cumpere la un preţ surprinzător de mic. – Idem, 1906, p. 402.

Bogate binecuvântări într-un mediu înconjurător natural

Spunem din nou, „Afară din orașe!”. Să nu priviţi ca fiind o mare pierdere faptul că trebuie să mergeţi între dealuri și munţi, ci căutaţi acele locuri retrase, unde să puteţi fi singuri cu Dumnezeu pentru a învăţa voia și căile Lui...

Îndemn poporul nostru să facă din căutarea spiritualităţii preocuparea principală a vieţii lui. Domnul Hristos este la ușă. De aceea, îi spun poporului nostru: „Să nu consideraţi ca fiind o pierdere când sunteţi chemaţi să părăsiţi orașele și să vă mutaţi departe de ele, la ţară. Aici îi așteaptă bogate binecuvântări pe aceia care le vor preţui. Când priviţi scenele din natură, operele Creatorului, lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, fără să vă daţi seama, veţi fi schimbaţi după chipul Său”. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1908, p. 355, 356.

Caracterul se dezvoltă mai ușor în mediul rural

Părinţii se stabilesc cu familia lor în aglomeraţia din orașe, deoarece își închipuie că acolo le este mai ușor decât la ţară să obţină mijloacele de existenţă. Când nu sunt la școală, neavând ce face,

copiii își primesc educaţia pe stradă. Din cauza tovărășiilor rele, ei deprind obiceiul viciului și al risipei. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 232.

Trimiteţi-i pe copii la școlile situate în oraș, unde îi așteaptă tot felul de ispite, ca să-i atragă și să-i strice, iar lucrarea de clădire a caracterului va fi de zece ori mai dificilă, atât pentru părinţi, cât și pentru copii. – Fundamentals of Christian Education, 1894, p. 326.

Orașele sunt pline de ispite. Noi ar trebui să ne plănuim lucrarea în așa fel, încât să-i ţinem pe tinerii noștri cât mai departe posibil de această contaminare. – The Adventist Home, 1902, p. 136.

Este timpul ca poporul nostru să-și mute familiile din orașe în localităţi mai retrase, altfel mulţi dintre tineri și chiar mulţi dintre cei mai în vârstă vor fi prinși în capcană și înrobiţi de vrăjmaș. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 101.

Nu există nici măcar o familie din o sută care să beneficieze din punct de vedere fizic, mintal sau spiritual de pe urma faptului că locuiește în oraș. Credinţa, speranţa, dragostea, fericirea pot fi mult mai bine obţinute în locuri retrase, unde se află câmpii, coline și păduri. Duceţi-i pe copiii voștri departe de priveliștile și de vacarmul orașelor, departe de zăngănitul și vuietul tramvaielor și al atelajelor, și mintea lor va deveni mai sănătoasă. Veţi vedea că este mult mai ușor să-i faceţi să înţeleagă adevărul din Cuvântul lui Dumnezeu. – The Adventist Home, 1905, p. 137.

Sănătate fizică mai bună în mediul rural

Nu este voinţa lui Dumnezeu ca poporul Său să se stabilească în orașe, unde există în permanenţă vacarm și confuzie. Copiii lui ar trebui să fie cruţaţi de așa ceva, pentru că întregul lor organism este degradat de graba, agitaţia și zgomotul din orașe. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1902, p. 357.

Multora dintre cei care locuiesc în orașe, care n-au nici măcar un petic de iarbă verde pe care să calce și care, an după an, văd afară doar curţi murdare, străduţe înguste, ziduri de cărămidă și pavaje, cerul acoperit de nori de praf și fum, dacă ar putea merge undeva în natură, la o fermă înconjurată de câmpii verzi, de păduri, dealuri și izvoare, cu cerul limpede și cu aerul curat și proaspăt de la ţară, li s-ar părea că sunt aproape ca în cer. – The Ministry of Healing, 1905, p. 191, 192.

Ambianţa orașelor este adesea un pericol pentru sănătate. Permanenta predispoziţie de a veni în contact cu boala, aerul poluat de acolo, apa murdară, hrana nesănătoasă, locuinţele îngrămădite, întunecoase și insalubre reprezintă doar câteva dintre multele rele pe care le vor întâmpina. Nu a fost planul lui Dumnezeu ca oamenii să fie aglomeraţi în orașe, înghesuiţi în apartamente din case supraetajate. – Idem, p. 365.

Cultivaţi alimentele de care aveţi nevoie

Domnul dorește ca poporul Său să se mute la ţară, unde oamenii se pot stabili într-un loc în care să-și cultive singuri fructele și vegetalele necesare și unde copiii lor pot fi aduși în contact direct cu lucrările lui Dumnezeu din natură. Solia mea este să vă duceţi familiile departe de orașe. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1902, p. 357, 358.

Mereu și mereu, Domnul ne-a dat instrucţiuni că poporul nostru trebuie să-și ducă familiile departe de orașe, la ţară, unde pot să-și cultive alimentele necesare, pentru că, în viitor, problema cumpărării și a vânzării va fi una dintre cele mai serioase. Ar trebui acum să începem să luăm aminte la instrucţiunile pe care ni le-a dat, în mai multe ocazii, în mod insistent: „Ieșiţi din orașe și mergeţi la ţară, unde casele nu sunt îngrămădite unele într-altele și unde veţi putea fi la adăpost de amestecul potrivnicilor”. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1904, p. 141.

Stabiliţi instituţiile „numai în afara orașelor mari”

Să fie aleși oameni cu judecată sănătoasă, care să caute, fără a-și face cunoscute intenţiile, proprietăţi în zone rurale, de unde se poate ajunge ușor în oraș, care să fie potrivite pentru mici școli de instruire a lucrătorilor și unde vor putea fi puse la dispoziţie și facilităţi pentru tratarea sufletelor bolnave și obosite, care nu cunosc adevărul. Căutaţi aceste locuri numai în afara orașelor mari, unde pot fi asigurate construcţiile necesare, fie ca un dar din partea proprietarului, fie cumpărate la un preţ rezonabil, din darurile poporului nostru. Nu construiţi clădiri în orașele pline de zgomot. – Evangelism, 1909, p. 77.

Cooranbong, New South Wales

Unde să fie situată școala noastră biblică din Australia?...Dacă școlile noastre ar fi situate în orașe sau la puţine mile de ele, ar fi foarte dificil să combatem influenţa educaţiei primite de elevi cu privire la sărbători și la practicile asociate acestora, cum ar fi cursele de cai, pariurile și oferirea de premii...

Vom vedea că este necesar să ne înființăm școlile în afara orașelor și departe de ele și totuși nu atât de departe, încât să nu putem intra în legătură cu ele pentru a le face bine și pentru a lăsa ca lumina să strălucească în mijlocul întunericului moral. – Fundamentals of Christian Education, 1894, p. 310, 313.

Tot ce am văzut la faţa locului mi-a făcut o impresie favorabilă, cu excepţia faptului că era prea departe de arterele de comunicaţie și deci nu am avea posibilitatea de a face ca lumina noastră să lumineze în mijlocul întunericului moral, care acoperă marile noastre orașe asemenea giulgiului morţii. Aceasta pare a fi singura obiecţie care îmi vine în minte. Pe de altă parte, nu ar fi recomandabil să înființăm școala într-unul din marile orașe. – Manuscript Releases, vol. 8, 1894, p. 137.

Huntsville, Alabama

Cei care răspund de activităţile școlare practice la Graysville și Huntsville[15] ar trebui să vadă ce pot face aceste instituţii pentru a institui învăţarea unor meserii care să-i ajute pe cei din poporul nostru, care doresc să părăsească orașele, să poată obţine locuinţe modeste fără o cheltuială prea mare și, de asemenea, să poată găsi locuri de muncă. – Letter 25 (1902).

[15] Proprietatea de la Graysville, Tennessee, la 50 mile nord de Chatanooga, era de 9 acri de pământ, în vecinătatea unui sat de circa 200 de locuitori. În 1916, școala a fost mutată la Collegedale, locul în care se află și în prezent.

Cumpărarea fermei care aparţine școlii din Huntsville s-a datorat providenţei lui Dumnezeu. Așezarea ei este foarte bună. Aproape de ea se află mari pepiniere, unde unii dintre studenţi au lucrat întreaga perioadă de vară pentru a-și câștiga banii cu care să plătească întreţinerea la școala din Huntsville. – Special Testimonies, Series B (12), 1904, p. 11.

Ferma școlii de la Huntsville este un loc foarte frumos și cu cei peste 300 de acri de pământ ar trebui să realizeze mult în domeniul educaţiei industriale și al agriculturii. – Ibid.

De curând, mi s-a pus întrebarea: „Nu ar fi mai bine să se vândă pământul școlii de la Huntsville și să se cumpere un loc mai mic?” Mi-a fost dată instrucţiunea că această fermă nu trebuie să fie vândută, pentru că poziţia ei prezintă multe avantaje în ceea ce privește dezvoltarea unei școli pentru cei de culoare. – Sp M 359 (1904).

Berrien Springs, Michigan

Aud că există planul de a situa școala la Berrien Springs, la sud-vest de Michigan. Mi-a plăcut mult descrierea acestui loc... Într-un asemenea loc, ca Berrien Springs, școala poate deveni un exemplu și sper că nimeni nu se va interpune pentru a împiedica desfășurarea acestei lucrări. – Manuscript Releases, vol. 4, 12 iulie 1895, p. 407.

Mâna binecuvântată a Domnului a fost cu poporul nostru în alegerea unui loc pentru școală. Acest loc corespunde cu ceea ce mi-a fost arătat referitor la locul unde trebuie să se afle școala. Este departe de orașe și acolo se află din abundenţă pământ bun pentru agricultură și spaţiu suficient, deci nu va fi nevoie să construim casele prea aproape unele de altele. Există acolo destul teren unde elevii pot fi învăţaţi să cultive pământul. – Review and Herald, 28 ianuarie 1902.

Prin mutarea colegiului de la Battle Creek și stabilirea lui la Berrien Springs, fraţii Magan și Sutherland au acţionat în armonie cu lumina dată de Dumnezeu. Ei au muncit din greu și cu mari dificultăţi... Dumnezeu a fost cu ei, El a aprobat străduinţele lor. – Manuscript Releases, vol. 4, 1904, p. 260, 261.

Stoneham, Massachusetts

În providenţa Sa, Domnul a deschis calea pentru ca lucrătorii Săi să facă un pas înainte în New England – un teritoriu unde va trebui să fie făcută o lucrare cu totul deosebită. Fraţii de acolo au fost împuterniciţi să aranjeze mutarea sanatoriului din South Lancaster la Melrose, un loc mult mai aproape de Boston și totuși destul de departe de orașul aglomerat, așa încât pacienţii să aibă condiţiile cele mai prielnice pentru recăpătarea sănătăţii. Transferul sanatoriului din New England într-un un loc atât de convenabil, lângă orașul Boston, este în providenţa lui Dumnezeu.

Când Își întinde mâna pentru a pregăti calea înaintea noastră, Dumnezeu nu permite nimănui să dea înapoi, întrebând dacă este înţelept să mergem mai departe sau refuzând să dea încurajare și ajutor. Mutarea sanatoriului din New England, de la South Lancaster, la Melrose, mi-a fost prezentată ca fiind hotărâtă de Domnul. – Special Testimonies, Series B (13), 1902, p. 3.

Takoma Park, Washington, D.C.

Locul achiziţionat pentru școala și sanatoriul nostru este tot ce se putea dori. Terenul se aseamănă cu imaginile care mi-au fost prezentate de Domnul. Este foarte potrivit pentru scopul pe care ni l-am propus. Există spaţiu suficient pentru o școală și un sanatoriu, fără a se aglomera nici una dintre cele două instituţii. Aerul este curat și apa, de asemenea. Un râu frumos curge direct pe terenul nostru, de la nord la sud. Râul acesta este mai de preţ decât o comoară de aur sau de argint. Terenul pentru construcţii se află la o înălţime excelentă pentru drenaj.

Într-o zi, am făcut o plimbare prin Takoma Park. O mare parte a zonei este acoperită de o pădure naturală. Casele nu sunt mici și înghesuite, ci spaţioase și confortabile. Ele sunt înconjurate de pini, stejari, arţari și alţi arbori frumoși și robuști, plantaţi aici. Majoritatea proprietarilor sunt oameni de afaceri, mulţi dintre ei fiind funcţionari la birourile guvernamentale din Washington. Ei merg zilnic în oraș și se întorc seara la locuinţele lor liniștite.

Pentru biroul editurii, a fost aleasă o poziţie bună, la o distanţă convenabilă de oficiul poștal, și a fost găsit, de asemenea, și locul pentru casa de rugăciune. Takoma Park parcă ar fi fost special pregătit pentru noi și aștepta să fie ocupat de instituţiile noastre și de deservenţii lor. – The Signs of the Times, 15 iunie 1904.

Domnul mi-a descoperit aceasta în mod hotărât. Lucrarea de publicare făcută la Battle Creek trebuie să continue în apropiere de Washington. Dacă, după un timp, Domnul ne va spune să ne mutăm departe de Washington, ne vom muta. – Review and Herald, 11 august 1903.

Madison, Tennessee

Am fost surprinsă când, discutând despre lucrarea pe care doreau să o facă în Sud, au vorbit despre înfiinţarea unei școli într-un loc aflat la o mare distanţă de Nashville. Din lumina care mi-a fost dată, am știut că nu ar fi bine să se procedeze așa și le-am spus aceasta. Lucrarea pe care pot s-o facă acești fraţi (E.A. Sutherland și P.T.Magan), datorită experienţei câștigate la Berrien Springs, trebuie să fie continuată la o distanţă suficient de mică de Nashville, deoarece în Nashville nu s-a lucrat încă așa cum ar fi trebuit. Pentru lucrătorii din școală va fi o mare binecuvântare să fie destul de aproape de Nashville, ca să se poată sfătui cu lucrătorii de acolo.

Căutând un loc pentru școală, fraţii au găsit o fermă de vânzare, de 400 de acri, cam la 9 mile de Nashville. Suprafaţa fermei, poziţia ei, distanţa de Nashville și preţul moderat, cu care ar putea fi cumpărată, par să o recomande ca fiind tocmai locul potrivit pentru școală. Am fost de acord să fie cumpărat acest loc. Am știut că, în cele din urmă, va fi necesar întregul teren. – Review and Herald, 18 august 1904.

Mountain View, California

De asemenea, au fost date instrucţiuni că editura Pacific Press ar trebui mutată din Oakland. O dată cu trecerea anilor, orașul s-a mărit, iar acum este necesar să mutăm tipografia într-un loc ceva mai rural, unde se pot obţine terenuri pentru locuinţele angajaţilor. Cei care lucrează la birourile

noastre de editură nu ar trebui obligaţi să locuiască în orașe aglomerate. Ei ar trebui să aibă prilejul de a obţine locuinţe acolo unde să poată trăi fără a avea nevoie de salarii mari. – Fundamentals of Christian Education, 1904, p. 492.

Mountain View este un orășel care are multe avantaje. Este înconjurat de livezi frumoase. Clima este blândă și pot fi cultivate fructe și vegetale de tot felul. Orașul nu este prea mare și totuși are curent electric, oficiu poștal și multe alte avantaje, care, în mod obișnuit, se găsesc numai în orașele mari. – Letter 141, 1904.

Unii s-au întrebat de ce trebuie să fie mutat biroul nostru de editură de la Oakland la Mountain View. Dumnezeu Și-a îndemnat poporul să părăsească orașele. Tinerii care lucrează în instituţiile noastre nu trebuie să fie expuși la ispitele și imoralitatea din orașele mari. Mountain View pare să fie locul potrivit pentru biroul editurii. – Country Living, 1905, p. 29.

Loma Linda, California

Îi mulţumim Domnului că avem un sanatoriu bun la Paradise Valley, la 7 mile de San Diego, un sanatoriu la Glendale, la 8 mile de Los Angeles și un loc mare și frumos la Loma Linda, la 62 de mile de Los Angeles, aproape de Redlands, Riverside și San Bernardino. Proprietatea de la Loma Linda reprezintă unul din cele mai frumoase locuri pentru sanatoriu, pe care le-am văzut vreodată. – Loma Linda Messages, 1905, p. 141.

Loma Linda este un loc pe care Domnul l-a desemnat în mod special pentru a fi un centru de formare a misionarilor medicali. – Letter 188, 1907.

Există aici avantaje minunate pentru o școală: ferma, livada, terenul de păşunat, clădirile mari, pământul abundent, frumuseţea locului – totul este o mare binecuvântare. – Loma Linda Messages, 1907, p. 310.

Acest loc, Loma Linda, are posibilităţi minunate și, dacă se vor folosi cu credincioșie de aceste avantaje, pentru a deveni adevăraţi misionari medicali, cei ce se află aici vor fi o lumină strălucitoare pentru cei din jurul lor. Noi trebuie să-L căutăm zilnic pe Dumnezeu, ca să primim înţelepciunea Lui. – Letter 374, 1907.

Aici avem posibilităţi ideale pentru o școală și pentru un sanatoriu. Sunt avantaje pentru studenţi și mari avantaje pentru pacienţi. Am fost instruită că aici ar trebui să avem o școală condusă după principiile vechilor școli ale profeţilor... Medicii trebuie să-și primească educaţia lor aici. – Medical Ministry, 1907, p. 75, 76.

Angwin, California

Examinând această proprietate, am afirmat că este superioară în multe privinţe. Școala nu ar putea fi situată într-un loc mai bun.

Este la 8 mile de St. Helena și ferită de ispitele orașului...

Cu timpul, va fi necesar să se construiască mai multe căsuţe pentru studenţi și acestea vor trebui zidite chiar de ei, sub îndrumarea unor profesori capabili. Cheresteaua pentru această lucrare poate fi pregătită chiar pe loc și studenţii pot învăţa cum să construiască într-o manieră demnă de laudă.

Nu trebuie să ne mai temem că vom bea apă poluată, pentru că aici apa curată se află din abundenţă, fără plată, din tezaurul Domnului. Nu știu cum am putea fi suficient de recunoscători pentru aceste favoruri...

Ne dăm seama că Domnul a știut ce ne trebuie și că doar providenţa Sa ne-a adus aici. Dumnezeu ne-a vrut aici și ne-a adus aici. Am fost sigură de aceasta de îndată ce am sosit pe aceste meleaguri... Sunt convinsă că, dacă vă veţi plimba prin aceste locuri, veţi ajunge la aceeași părere: că Domnul a hotărât acest loc pentru noi. – Manuscript Releases, vol. 1, 1909, p. 340, 341, 343.

Capitolul 8 — Orașele

Primii constructori de orașe

După ce a fost blestemat de Dumnezeu, Cain a plecat din casa tatălui său. El a ales mai întâi să se ocupe cu agricultura și, apoi, a întemeiat o cetate pe care a denumit-o după numele primului său născut (Gen.4,17). El s-a ascuns de faţa Domnului, a respins făgăduinţa redobândirii Edenului și a căutat bunurile și bucuriile pe pământ, sub blestemul păcatului, așezându-se în fruntea marii categorii de oameni care se închină dumnezeului acestei lumi. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 81.

Pentru un timp, urmașii lui Noe au continuat să locuiască în mijlocul munţilor unde s-a oprit corabia. Pe măsură ce numărul lor a crescut, apostazia i-a condus rapid la dezbinare. Cei care doreau să-L uite pe Creator și să se lepede de îngrădirile Legii Sale simţeau o permanentă neplăcere faţă de exemplul și învăţătura celor ce se temeau de Dumnezeu și, după un timp, s-au hotărât să se despartă de ei. Ca urmare, au pornit spre câmpia Șinear, pe malurile râului Eufrat...

Aici au hotărât să construiască o cetate și în ea un turn de o înălţime atât de uimitoare, încât să devină o minune a lumii (Gen. 11,2-4) – Idem, p.118, 119.

Orașele sunt focare ale viciului

Goana după plăceri și distracţii este concentrată în orașe. Mulţi părinţi care aleg un cămin în oraș pentru copiii lor, gândind că le oferă avantaje mai mari, sunt dezamăgiţi și se căiesc prea târziu de teribila lor greșeală. Orașele de astăzi devin cu repeziciune tot mai asemănătoare Sodomei și Gomorei. Numeroasele sărbători încurajează inactivitatea. Sporturile captivante, spectacolele, cursele de cai, jocurile de noroc, băuturile alcoolice și petrecerile stimulează la maximum fiecare pasiune. Tineretul este absorbit de curentul popular... – Christ's Object Lessons, 1900, p. 54.

Mi-a fost dată lumina că orașele vor fi pline de confuzie, violenţă și crimă și că aceste lucruri se vor înmulţi până la sfârșitul istoriei acestui pământ. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 84.

În întreaga lume, orașele devin focare ale viciului. La fiecare pas, predomină priveliștile și zgomotele răului. Pretutindeni se află ademeniri la senzualitate și desfrâu. – The Ministry of Healing, 1905, p. 363.

Judecăţile care vin asupra orașelor

Lovituri înspăimântătoare vor veni asupra pământului, iar palatele grandioase, construite cu mare cheltuială, vor deveni cu siguranţă mormane de ruine. – Manuscript Releases, vol. 3, 1891, p. 312.

Când mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu va fi retrasă, distrugătorul își va începe lucrarea. Atunci, asupra orașelor noastre vor veni cele mai mari nenorociri. – Idem, p. 314.

Dumnezeu le adresează locuitorilor pământului avertizări, cum ar fi incendiile din Chicago, din Melbourne, din Londra și cel din New-York. – Ellen G. White Manuscris 127, 1897.

Sfârșitul este aproape și fiecare oraș va fi bulversat în toate felurile. În fiecare oraș vor apărea tulburări. Orice poate fi zguduit va fi zguduit și nu știm ce va mai veni după aceea. Pedepsele vor fi pe măsura nelegiuirii oamenilor, potrivit cu lumina adevărului care le-a fost dat. – Manuscript Releases, vol. 1, 1902, p. 248.

Oh, dacă poporul lui Dumnezeu ar fi conștient cu privire la distrugerea iminentă a miilor de orașe care acum sunt dedate aproape în întregime idolatriei!

Timpul când marile orașe vor fi șterse de pe fața pământului și când toți ar trebui să fie avertizați despre aceste judecăți care vin este aproape. – Evangelism, 1910, p. 29.

Clădirile declarate rezistente la catastrofe vor fi distruse

Am văzut clădirile cele mai costisitoare, construite din materiale despre care se presupunea că sunt rezistente la foc, și totuși aceste edificii mândre se vor preface în scrum, așa cum a pierit Sodoma în flăcările răzbunării lui Dumnezeu... Monumentele măgulitoare ale măreției omenești se vor prăbuși în țărâna pământului, chiar înainte de venirea ultimei mari distrugeri a lumii. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1901, p. 418.

Dumnezeu Își retrage Duhul Său de la orașele nelegiuite, care au devenit asemenea orașelor lumii de dinaintea potopului și asemenea Sodomei și Gomorei... Castele costisitoare, minuni ale talentului arhitectural, vor fi distruse fără nici o avertizare în prealabil atunci când Domnul va socoti că proprietarii lor au depășit limitele răbdării. Distrugerea prin foc a clădirilor impresionante, despre care se presupunea că sunt neinflamabile, constituie o ilustrare a modului în care, în scurt timp, arhitectura pământului va zăcea în ruine. – This Day With God, 1902, p. 152.

Oamenii vor continua să înalțe clădiri scumpe, care costă multe milioane. Se va acorda o atenție deosebită frumuseții lor arhitecturale, tăriei și solidității cu care sunt construite, dar Domnul mi-a arătat că, în ciuda trăiniciei lor și a decorării costisitoare, aceste clădiri vor avea parte de soarta templului din Ierusalim. – 5BC 1098 (1906).

Orașul New-York

Dumnezeu nu Și-a revărsat mânia fără milă. El își întinde încă mâna ocrotitoare. Solia Lui trebuie să fie vestită în marele NewYork. Oamenilor trebuie să li se arate cum poate Dumnezeu, cu o atingere a mâinii Sale, să distrugă averile pe care și le-au adunat, în ciuda zilei celei mari de pe urmă. – Manuscript Releases, vol. 3, 1902, p. 310, 311.

Nu am o lumină specială cu privire la ceea va veni asupra orașului New-York. Tot ceea ce știu este că, într-o zi, marile construcții vor fi dărâmate de puterea lui Dumnezeu, care întoarce și

răstoarnă... Moartea va fi pretutindeni. Din această cauză, sunt atât de nerăbdătoare ca orașele noastre să fie avertizate. – Review and Herald, 5 iulie 1906.

Într-o ocazie, fiind în orașul New-York, în timpul nopţii, mi s-a cerut să privesc clădirile care se înălţau, etaj după etaj, către cer. Aceste clădiri erau garantate împotriva incendiilor și fuseseră ridicate spre slava proprietarilor și a constructorilor lor...

Scena care a trecut apoi pe dinaintea mea reprezenta o alarmă de incendiu. Oamenii priveau clădirile semeţe, despre care se presupunea că sunt garantate împotriva focului, și spuneau: „Ele sunt în siguranţă deplină”. Dar clădirile au ars ca și când ar fi fost făcute din smoală. Mașinile de pompieri nu puteau face nimic pentru a opri distrugerea. Pompierii erau incapabili să mânuiască pompele. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 12, 13.

Chicago și Los Angeles

De asemenea, am văzut evenimentele care vor avea loc în curând în Chicago și în alte orașe mari. Pe măsură ce nelegiuirea creștea și puterea ocrotitoare a lui Dumnezeu era retrasă, apăreau furtuni și intemperii distrugătoare. Clădirile erau nimicite de foc și zguduite de cutremure...

La câtva timp după aceasta, mi s-a arătat că viziunea cu privire la clădirile din Chicago – atragerea fondurilor financiare ale poporului nostru pentru construirea lor, precum și distrugerea lor – a fost o pildă pentru poporul nostru, avertizându-l să nu investească mari sume în proprietăţile situate în Chicago și nici în alte orașe, afară de cazul în care providenţa lui Dumnezeu deschide în mod explicit calea și arată în mod clar datoria de a clădi sau de a cumpăra clădiri, ca o necesitate pentru a vesti solia de avertizare. Un avertisment asemănător a fost dat și cu privire la construirea în Los Angeles. În mai multe rânduri, am fost instruită că nu trebuie să investim mijloacele noastre financiare pentru a construi clădiri costisitoare în orașe. – The Paulson Collection, 1906, p. 50.

San Francisco și Oakland

San Francisco și Oakland devin ca Sodoma și Gomora, și Domnul Își va revărsa mânia asupra lor. Nu peste mult timp, vor suferi judecăţile Sale. – Ellen G. White Manuscris 30, 1903.

Teribilul cutremur care s-a abătut asupra orașului San Francisco[16]va fi urmat de alte manifestări ale puterii lui Dumnezeu. Legea Sa a fost călcată. Orașele au ajuns pângărite de păcate. Studiaţi istoria cetăţii Ninive: Dumnezeu a trimis prin Iona o solie specială pentru acest oraș nelegiuit... Multe solii asemănătoare ar fi date și în vremea noastră, dacă orașele pline de păcate s-ar pocăi, așa cum a făcut Ninive. – Ellen G. White Manuscript 61a, 3 iunie 1906.

Chiar și în orașele peste care au căzut pedepsele lui Dumnezeu, ca o consecinţă a nelegiuirii lor, nu există nici un semn de pocăinţă. Cârciumile continuă să fie pline și oamenii sunt supuși la multe ispitiri. – Letter 268. 20 august 1906.

[16] Cutremurul și incendiul din San Francisco, din 18-19 aprilie 1906, s-a soldat cu 503 morți și o pagubă de aproximativ 350 milioane de dolari.

Alte orașe nelegiuite

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestui pământ, scenele dezastrului de la San Francisco se vor repeta și în alte locuri... Aceste lucruri mă fac să fiu foarte impresionată, pentru că știu că ziua judecăţii este foarte aproape de noi. Judecăţile care deja au venit sunt un avertisment, dar nu constituie pedeapsa definitivă care va veni asupra orașelor nelegiuite...

(Habacuc 2,1-20; Ţefania 1,1-3.20; Zaharia 1,1-4.14; Maleahi 1,1-4 – citate de referinţă). În curând, vom fi martorii acestor scene, așa cum au fost ele descrise cu claritate. Amintesc aceste uluitoare declaraţii din Scriptură pentru a fi studiate cu atenţie de fiecare. Profeţiile scrise în Vechiul Testament reprezintă Cuvântul Domnului pentru ultimele zile și se vor împlini tot atât de sigur ca și dezastrul de la San Francisco, la care am fost martori. – Letter 154, 26 mai 1906.

Sunt îndemnată să vestesc solia că orașele pline de nelegiuiri și păcate până la refuz vor fi distruse prin cutremure, incendii și inundaţii. – Evangelism, 27 aprilie 1906, p. 27.

Toate avertismentele lui Hristos cu privire la evenimentele care vor avea loc aproape de încheierea istoriei acestui pământ se împlinesc acum în marile noastre orașe. Dumnezeu îngăduie ca aceste lucruri să fie aduse la lumină, pentru ca toţi să le înţeleagă. Orașul San Francisco este un exemplu despre ceea ce va veni asupra întregii lumi. Corupţia și mituirea, deturnarea de fonduri, afacerile necinstite printre oamenii care au puterea de a-i elibera pe cei vinovaţi și de a-i condamna pe cei nevinovaţi – toate aceste nelegiuiri umplu marile orașe ale pământului și fac lumea să fie așa cum a fost și cea din zilele dinaintea potopului. – Letter 230, 1907.

Sindicatele în orașe

Satana lucrează cu mult zel în orașele aglomerate. Lucrarea lui se vede în confuzia, grevele, dezacordul dintre muncă și capital și în ipocrizia care a pătruns în biserici... Pofta firii pământești, mândria, etalarea egoismului, abuzul de putere, cruzimea și forţa, folosite pentru a-i obliga pe oameni să se unească în confederaţii și uniuni, legându-se singuri în snopii buni de ars în focurile mari din ultimele zile, toate acestea sunt opera agenţilor satanici. – Evangelism, 1903, p. 26.

Cei răi s-au unit în asociaţii, au format trusturi, uniuni și confederaţii. Noi nu trebuie să avem nici o legătură cu aceste organizaţii. Dumnezeu este Conducătorul nostru și El ne cheamă să ieșim din lume și să fim deosebiţi. „Ieșiţi din mijlocul lor și despărţiţi-vă de ei, zice Domnul, nu vă atingeţi de ce este necurat” (2 Corinteni 6,17). Dacă nu vom face așa, dacă vom continua să ne unim cu lumea și să privim lucrurile dintr-un punct de vedere lumesc, vom deveni la fel ca lumea. Dacă politica lumească și ideile lumești guvernează toate acţiunile noastre, nu vom mai putea sta pe platforma înaltă și sfântă a adevărului veșnic. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, 1903, p. 1142.

Sindicatele sunt o sursă de necazuri pentru adventiști

Sindicatele vor fi unul dintre mijloacele care vor aduce asupra acestui pământ o vreme de necaz cum n-a fost de la începutul lumii...

Câţiva oameni se vor asocia ca să pună mâna pe toate mijloacele care pot fi obţinute în anumite sectoare de afaceri. Se vor forma sindicate, iar cei care vor refuza să se alăture acestor uniuni vor deveni suspecţi...

Din cauza acestor uniuni și confederaţii, curând, instituţiilor noastre le va fi foarte greu să-și continue lucrarea în orașe. Avertismentul meu este: Rămâneţi afară din orașe! Nu clădiţi sanatorii în orașe! – Selected Messages, cartea a 2-a, 1903, p. 142.

Se apropie repede timpul când puterea de conducere a sindicatelor va fi foarte apăsătoare. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1904, p. 141.

În orașe sunt mulţi

care doresc cu ardoare lumina și adevărul

Dumnezeu Se va ocupa în mod sigur de orașele lumii, totuși nu le va pedepsi după măsura deplină a indignării Sale, deoarece vor mai exista încă unele suflete care se vor desprinde de sub puterea amăgitoare a vrăjmașului, se vor pocăi și vor fi transformate. – Evangelism, 1906, p. 27.

Întunericul spiritual, care acoperă lumea întreagă, este intensificat în centrele urbane aglomerate. În orașe, lucrătorii Evangheliei se confruntă cu cea mai mare nepocăinţă și cu cea mai mare nevoie. Dar tot în aceste orașe, câștigătorii de suflete găsesc cele mai mari ocazii pentru lucrare. În mulţimile care nu au nici o idee despre Dumnezeu și despre cer, există mulţi care doresc cu ardoare lumina și curăţia inimii. Chiar și printre cei neglijenţi și indiferenţi sunt mulţi aceia a căror atenţie poate fi reţinută de descoperirea iubirii lui Dumnezeu pentru sufletul omenesc. – Review and Herald, 17 noiembrie 1910.

În orașe să se lucreze cu mai mult zel

În cadrul pregătirii pentru revenirea Domnului nostru, avem de făcut o lucrare importantă în orașele mari. În aceste mari centre, avem de adus o mărturie solemnă – cuvinte de încurajare pentru lucrătorii care se întreţin singuri. – Pamphlet 113, 1909, p. 5.

Solia de avertizare pentru acest timp nu se vestește cu seriozitate în marea lume a afacerilor. Zi după zi, centrele de comerţ și industrie sunt aglomerate de bărbaţi și de femei care au nevoie de adevărul prezent, dar care nu obţin cunoștinţa salvatoare a preţioaselor sale principii, deoarece nu se depun suficiente eforturi serioase și perseverente pentru a ajunge la această categorie de oameni, acolo unde sunt ei. – Counsels to Writers and Editors, 1909, p. 14.

Acum trebuie vestită solia îngerului al treilea, nu numai în ţările îndepărtate, ci și în locurile neglijate, din apropierea noastră, unde sunt mulţi care trăiesc neavertizaţi și nemântuiţi. Orașele noastre de pretutindeni solicită o lucrare serioasă și din toată inima, din partea servilor lui Dumnezeu. – Review and Herald, 17 noiembrie 1910.

Nu toţi pot părăsi încă orașele

Ori de câte ori este posibil, părinţii sunt datori să le asigure copiilor lor locuinţe la ţară. – The Adventist Home, 1906, p. 141.

Din ce în ce mai mult, pe măsură ce timpul înaintează, poporul nostru va trebui să părăsească orașele. De ani de zile, am fost instruită că fraţii și surorile noastre, și mai ales familiile cu copii, trebuie să aibă în vedere părăsirea orașelor, pe măsură ce li se ivește ocazia. Mulţi vor trebui să se străduiască serios pentru a găsi o asemenea posibilitate. Dar, până când li se va ivi prilejul de a pleca, ei ar trebui să fie mai activi în lucrarea misionară, oricât de limitată ar putea fi sfera lor de influenţă. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1906, p. 360.

Orașele noastre sunt tot mai rele și devine din ce în ce mai evident faptul că aceia care rămân în ele, fără să fie nevoie, o fac cu riscul pierderii mântuirii sufletului lor. – Country Living, 1907, p. 9. Orașele mari și mici sunt cufundate în păcat și corupţie morală. Totuși, încă mai sunt oameni ca Lot în fiecare Sodomă. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 136.

În orașe este nevoie de școli, biserici și restaurante

Se poate face mult mai mult pentru mântuirea și educaţia copiilor celor care, în prezent, nu pot să plece din orașe. Aceasta este o problemă demnă de cele mai susţinute eforturi din partea noastră. Biserica trebuie să înființeze școli pentru copiii din oraș și, în legătură cu aceste școli, acolo unde este necesar, să fie luate măsuri pentru a se asigura învăţământul superior. – Child Guidance, 1903, p. 306.

Restaurantele noastre trebuie să se afle în orașe, pentru că aceasta ar putea fi singura modalitate prin care lucrătorii restaurantelor ar putea ajunge la unii oameni pentru a-i învăţa principiile unei bune vieţuiri. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1903, p. 142.

În repetate rânduri, Domnul ne-a învăţat că lucrarea în orașe trebuie coordonată din centre situate în afara acestora. În orașe trebuie să avem case de adunare pentru servicii în onoarea lui Dumnezeu, dar instituţiile care se ocupă de publicaţiile noastre, de vindecarea bolnavilor și de educarea lucrătorilor (colegii) trebuie să fie stabilite în afara orașelor. Îndeosebi pentru tineretul nostru este important să fie la adăpost de ispitele vieţii din oraș. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1907, p. 358.

Nu sunt recomandate mutările grăbite la ţară

Fiecare să-și ia timp și să chibzuiască cu grijă pentru a nu fi asemenea omului din parabolă, care a început să clădească și nu a fost în stare să termine. Nici o mutare nu ar trebui să fie făcută, fără ca deplasarea și tot ce ţine de ea să fie chibzuite cu grijă și cântărite sub toate aspectele...

Sunt unele persoane care se grăbesc să facă ceva și pornesc la acţiune fără să știe ce vor să facă. Dumnezeu nu cere așa ceva... Nimic să nu fie făcut într-o manieră dezordonată, care să ducă la pierderi sau la sacrificare de bunuri materiale, din cauza cuvântărilor înflăcărate, nechibzuite, care stârnesc un entuziasm ce nu este după voia lui Dumnezeu și fac, în acest fel, ca o biruinţă, a cărei obţinere era esenţială, să se transforme în înfrângere, din cauza lipsei de cumpătare ce caracterizează o judecată sănătoasă și a unui plan bine gândit, potrivit cu principiile și scopurile noastre.[17] – Selected Messages, cartea a 2-a, 1893, p. 362, 363.

Semnalul părăsirii în grabă a orașelor

Nu este prea departe timpul când, la fel ca primii ucenici, vom fi siliţi să ne căutăm refugiul în locuri pustii și izolate. Așa cum asediul Ierusalimului de către armatele romane a fost semnalul de fugă pentru creștinii iudei, tot astfel adoptarea de către naţiunea noastră a decretului de impunere a sabatului papal va fi o avertizare pentru noi. Atunci va fi timpul să părăsim orașele mari și să ne pregătim să le părăsim și pe cele mici, pentru a locui în zone retrase, în locuri izolate, la munte. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 464, 465.

Câţiva drepţi se vor mai afla încă în orașe, după adoptarea decretului

În timpul strâmtorării, am fugit cu toţii din orașe și sate, dar am fost urmăriţi de cei nelegiuiţi care au intrat în casele sfinţilor cu sabia. – Early Writings, 1858, p. 34.

Pe măsură ce părăseau orașele și satele, sfinţii erau urmăriţi de cei nelegiuiţi, care căutau să-i omoare. Dar săbiile care fuseseră ridicate să omoare pe poporul lui Dumnezeu se frângeau și cădeau fără putere la pământ, ca paiele. Îngerii lui Dumnezeu îi ocroteau pe sfinţi. – Idem, p. 284, 285.

Deși un decret general va stabili timpul când păzitorii poruncilor lui Dumnezeu puteau fi omorâţi, în unele cazuri, vrăjmașii vor anticipa decretul și se vor strădui să le ia viaţa chiar înainte de data specificată. Dar nimeni nu va putea să treacă peste puternicii ocrotitori aflaţi în jurul fiecărui suflet credincios. Unii vor fi atacaţi în timpul fugii lor din orașe și sate, dar săbiile ridicate împotriva lor se vor rupe și vor cădea fără putere la pământ ca niște paie. Alţii vor fi apăraţi de îngeri sub înfăţișarea unor războinici. – The Great Controversy, 1911, p. 631.

[17] Mesaj scris pe data de 22 dec.1893, ca răspuns la o scrisoare venită din partea unui angajat din conducerea de la Battle Creek, care o informase pe sora White că, răspunzând îndemnurilor ei, „între o sută și două sute de oameni” se pregătesc să părăsească orașul pentru a pleca la ţară „cât mai curând posibil.” (vezi Selected Messages, book 2, p. 361, 364).

Capitolul 9 — Legile duminicale

Satana nu recunoaște autoritatea lui Dumnezeu

Dumnezeu acuză Babilonul, „pentru că a făcut ca toate neamurile să bea din vinul mâniei desfrânării ei”...

Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și în ziua a șaptea S-a ohihnit. El a sfinţit această zi și a pus-o deoparte pentru Sine, ca să fie păzită de poporul Lui, de-a lungul generaţiilor. Dar fiul pierzării, ridicându-se mai presus de Dumnezeu, așezându-se în Templul Domnului și declarându-se a fi Dumnezeu, s-a gândit să schimbe vremile și legile. Această putere, vrând să se dovedească nu numai ca fiind egală cu Dumnezeu, ci mai presus de El, a schimbat ziua de odihnă, punând prima zi a săptămânii acolo unde trebuia să fie ziua a șaptea. Lumea protestantă a preluat acest copil al papalităţii, socotindu-l ca sfânt. În Cuvântul lui Dumnezeu, acest act este numit „desfrânarea Babilonului” (Apocalipsa 14,8). – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1900, p. 979.

În timpul dispensaţiunii creștine, marele vrăjmaș al fericirii omului a făcut din Sabatul poruncii a patra ţinta atacului său special. Satana spune: „Voi lucra împotriva planurilor lui Dumnezeu. Îi voi împuternici pe urmașii mei să înlăture monumentul lui Dumnezeu, Sabatul zilei a șaptea. În felul acesta, îi voi arăta lumii că ziua sfinţită și binecuvântată de Dumnezeu a fost schimbată. Acea zi nu va mai trăi în cugetele oamenilor. O voi șterge din memoria lor. Voi pune în locul ei o zi care nu poartă sigiliul lui Dumnezeu, o zi care nu poate să fie un semn între Dumnezeu și poporul Său. Îi voi face pe cei care vor accepta această zi să-i atribuie o sfinţenie pe care Dumnezeu a atribuit-o zilei a șaptea”. – Prophets and Kings, p. 183, 184 (c. 1914).

Sabatul, marea problemă în litigiu

În războiul care va fi dus în ultimele zile, toate puterile corupte, care s-au abătut de la supunerea faţă de Legea lui Iehova, se vor uni împotriva poporului lui Dumnezeu. În acest război, Sabatul poruncii a patra va fi marea problemă în litigiu, pentru că, în porunca Sabatului, Marele Dătător al Legii Se identifică pe Sine ca fiind Creatorul cerurilor și al pământului. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1891, p. 392.

„Să nu care cumva să nu ţineţi Sabatele Mele”, a spus Domnul, „căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfinţesc” (Exod 31,13). Unii vor căuta să așeze obstacole în calea respectării Sabatului, spunând: „Voi nu știţi care zi este Sabatul”, dar ei par să înţeleagă de unde vine duminica și vor arăta un mare zel în făurirea unei legi care să impună respectarea ei. – The Kress Collection, 1900, p. 148.

Mișcarea legii duminicale din anul 1880[18]

Am așteptat de mulţi ani să fie decretată în ţara noastră o lege duminicală, și acum, când această mișcare este pe punctul de a fi declanșată, ne întrebăm: Ce poate să facă poporul nostru în această situaţie?... Ar trebui, mai ales, să-L căutăm pe Dumnezeu, ca să-i dea acum poporului Său har și putere. Dumnezeu trăiește și noi nu credem că a venit pe deplin timpul când El ar dori să fie restrânse libertăţile noastre.

Profetul a văzut „patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colţuri ale pământului. Ei ţineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac" (Apocalipsa 7,1). Un alt înger, care venea dinspre răsărit, a strigat către ei, spunând: „Nu vătămaţi pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru" (Apocalipsa 7,3). Aceasta ne arată lucrarea pe care o avem de făcut – să strigăm către Dumnezeu, ca îngerii să ţină cele patru vânturi, până ce vor fi trimiși misionari în toate părţile lumii și va fi proclamată solia de avertizare împotriva neascultării de Legea lui Iehova. – Review and Herald, 11 decembrie 1888.

Susţinătorii legii duminicale nu-și dau seama de ce fac

Mișcarea pentru duminică își croiește acum drumul prin întuneric. Conducătorii ei își ascund adevărata intenţie și mulţi dintre cei care se alătură mișcării nu văd încotro se îndreaptă curentul subteran... Ei acţionează fără să vadă. Ei nu văd că, dacă un guvern protestant sacrifică principiile care au făcut naţiunea să fie liberă și independentă și introduc, prin lege, în Constituţie, principiile care propagă minciuna și amăgirea papală, se cufundă în grozăviile romano-catolice din evul întunecat. – Ibidem.

Chiar și dintre cei angajaţi în mișcarea de impunere a duminicii, mulţi sunt orbi faţă de rezultatele care vor decurge din această acţiune. Ei nu văd că lovesc în mod direct în libertatea religioasă. Mulţi nu au înţeles niciodată însemnătatea Sabatului biblic și falsa temelie pe care se sprijină instituirea duminicii...

Toţi cei care se străduiesc să schimbe Constituţia și să asigure o lege care să impună respectarea duminicii prevăd prea puţin consecinţele. Criza se află chiar în faţa noastră. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 711, 753.

Nimeni să nu stea nepăsător și inactiv

Este datoria noastră să facem tot ce ne stă în putere, ca să îndepărtăm pericolul ameninţător... Bărbaţilor și femeilor din toată ţara le revine marea răspundere de a se ruga, cerându-I lui Dumnezeu să risipească acest nor al răutăţii și să mai acorde încă puţină vreme de har, în care să lucrăm pentru Domnul. – Review and Herald, 11 decembrie 1888.

[18] Pentru mai multe informaţii privitoare la contextul în care au fost rostite citatele lui Ellen G. White, vezi Sellected Messages, book 3, p. 380-402, și Testimonies for the Church, vol. 5, p. 711-718.

Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu trebuie să se trezească și să acţioneze, ca să poată primi ajutorul special, pe care numai Dumnezeu li-l poate da. Trebuie să lucreze cu și mai mult zel, ca să amâne, atât cât este cu putinţă, nenorocirea care îi ameninţă. – Idem, 18 decembrie 1888.

Poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu să nu rămână tăcut în această vreme, ca și cum ar accepta situaţia cu bunăvoinţă. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1889, p. 975.

Nu îndeplinim voinţa lui Dumnezeu, dacă stăm liniștiţi, fără să facem ceva pentru păstrarea libertăţii de conștiinţă. Să fie înălţate spre ceruri rugăciuni fierbinţi și stăruitoare, pentru ca această nenorocire să poată fi amânată, până când vom putea să ne îndeplinim misiunea neglijată atât de mult timp. Să ne rugăm cu mai multă seriozitate și, apoi, să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 714.

Sunt mulţi care se simt în largul lor și care, ca să zicem așa, sunt adormiţi. Ei spun: „Dacă profeţia a prezis impunerea respectării duminicii, legea va fi cu siguranţă decretată” și, ajungând la această concluzie, ei rămân într-o stare de așteptare liniștită a evenimentului, mângâindu-se cu ideea că Dumnezeu Își va ocroti poporul în ziua necazului. Dar Dumnezeu nu ne va salva, dacă noi nu facem nici un efort pentru a îndeplini lucrarea pe care El ne-a încredinţat-o.

Ca străjeri credincioși, trebuie să vedeţi sabia care vine și să daţi alarma, pentru ca bărbaţii și femeile să nu meargă, din neștiinţă, pe o cale pe care ar fi putut s-o evite, dacă ar fi știut adevărul. – Review and Herald, 24 decembrie 1889.

Protestaţi împotriva legilor duminicale prin scris și prin vot

Nu trebuie să ne străduim să fim pe placul acelor oameni care își vor folosi influenţa pentru a suprima libertatea religioasă și pentru a pune în aplicare măsuri opresive, care să-i îndemne sau să-i oblige pe cetăţeni să respecte duminca în locul Sabatului. Prima zi a săptămânii nu este o zi care să fie respectată. Ea este un sabat fals, iar membrii familiei Domnului nu pot fi alături de cei care preamăresc această zi și nesocotesc Legea lui Dumnezeu prin dispreţuirea Sabatului Său. Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să voteze instalarea unor asemenea oameni în posturi înalte, pentru că, dacă procedează astfel, devin părtași la păcatele pe care le vor înfăptui în timpul mandatului lor. – Fundamentals of Christian Education, 1899, p. 475.

Nădăjduiesc că trâmbiţa va da un sunet lămurit cu privire la această mișcare pentru legea duminicală. Cred că ar fi mai bine dacă, în revistele noastre, subiectul perpetuării Legii lui Dumnezeu ar fi tratat în mod special... Ar trebui să facem acum tot ce putem ca această lege duminicală să nu fie aprobată. – Counsels to Writers and Editors, 1906, p. 97, 98.

Statele Unite vor adopta o lege duminicală

Când naţiunea noastră își va încălca principiile de guvernare într-o asemenea măsură, încât să decreteze o lege duminicală, protestantismul își va da mâna cu papalitatea, unindu-se în această acţiune. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 712.

Protestanţii vor trece de partea papalităţii cu întreaga lor putere de influenţă. Printr-un act naţional, menit să impună sabatul fals, ei vor da viaţă și vigoare credinţei corupte a Romei, reînviind tirania și oprimarea conștiinţei. – Martie 179 (1893)

Mai devreme sau mai târziu, legile duminicale vor fi adoptate. – Review and Herald, 16 februarie 1905.

În curând, legile duminicale vor fi impuse, iar oamenii aflaţi în poziţii de răspundere se vor înrăi împotriva micului grup al celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu. – Manuscript Releases, vol. 4, 1909, p. 278.

Profeţia din Apocalipsa 13 declară că puterea reprezentată de fiara cu coarne de miel va face ca „pământul și locuitorii lui" să se închine papalităţii, simbolizate acolo de fiara care „seamănă cu un leopard"... Această profeţie se va împlini atunci când Statele Unite vor impune respectarea duminicii, pe care Roma papală o pretinde ca fiind o recunoaștere specială a supremaţiei ei...

Corupţia politică distruge iubirea de dreptate și respectul pentru adevăr și, chiar în America cea liberă, cârmuitorii și legislatorii, pentru a-și asigura bunăvoinţa publicului, vor ceda cererii populare pentru o lege care să impună respectarea duminicii. – The Great Controversy, 1911, p. 578, 579, 592.

Argumente folosite de apărătorii legii duminicale

Satana oferă propriile interpretări cu privire la evenimente și oamenii cred, așa cum dorește el, că nenorocirile care umplu ţara sunt o consecinţă a călcării duminicii. Crezând că potolesc mânia lui Dumnezeu, acești oameni influenţi emit legi menite să impună respectarea duminicii. – Manuscript Releases, vol. 10, 1899, p. 239.

Tocmai această categorie difuzează ideea că răspândirea rapidă a corupţiei este datorată în mare măsură profanării așa-numitului „sabat creștin" și că impunerea respectării duminicii ar îmbunătăţi foarte mult starea morală a societăţii. Această pretenţie va fi susţinută mai ales în America, unde doctrina despre Sabatul adevărat a fost cel mai mult predicată. – The Great Controversy, 1911, p. 587.

Protestantismul și catolicismul acţionează de comun acord

Protestantismul va da o mână de ajutor puterii romano-catolice. Apoi, va apărea o lege împotriva Sabatului creaţiunii lui Dumnezeu și, în cele din urmă, Dumnezeu Își va îndeplini „lucrarea Sa ciudată" pe pământ. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1886, p. 910.

Cum poate Biserica Romano-Catolică să se dezvinovăţească de acuzaţia de idolatrie, nu putem pricepe... Și aceasta este religia la care protestanţii încep să se uite cu multă bunăvoinţă și care, în cele din urmă, se va uni cu protestantismul. Totuși, această unire nu va fi efectuată printr-o schimbare în catolicism, pentru că biserica Romei nu se va schimba niciodată. Ea se pretinde infailibilă. Protestantismul va fi cel care se va schimba. Adoptarea ideilor liberale din partea sa îl conduce într-o poziţie în care va putea să se ia de mână cu catolicismul. – Review and Herald, 1 iunie 1886.

Lumea așa-zis protestantă va forma o confederaţie cu omul nelegiuirii, iar biserica și lumea vor fi într-o armonie bazată pe corupţie. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1891, p. 975.

Catolicismul din Lumea Veche și protestantismul din Lumea Nouă vor acţiona în același fel împotriva celor ce cinstesc toate poruncile divine. – The Great Controversy, 1911, p. 616.

Legile duminicale onorează Roma catolică

Când principalele biserici ale Statelor Unite se vor uni, pe baza acelor puncte de doctrină pe care le au în comun, și vor influenţa statul, ca să-și impună decretele și să-și susţină instituţiile, atunci America protestantă va fi format deja un chip al ierarhiei romanocatolice, iar aplicarea de pedepse civile asupra celor ce nu se vor conforma va fi rezultatul inevitabil.

Impunerea respectării duminicii de către bisericile protestante este o impunere a recunoașterii papalităţii...

Chiar prin faptul de a impune o datorie religioasă prin intermediul puterii civile, bisericile formează un chip al fiarei și, în felul acesta, obligativitatea respectării duminicii în Statele Unite este o impunere a adorării fiarei și a chipului ei. – Idem, p. 445, 448, 449.

Când protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie, ca să prindă mâna puterii romane, când se va apropia de abis, ca să dea mâna cu spiritismul, când, sub influenţa acestei întreite uniuni, ţara noastră va nega chiar principiile Constituţiei sale, ca stat protestant și republican, și va lua măsuri pentru propagarea neadevărurilor și amăgirilor papale, atunci vom ști că a venit timpul ca Satana să-și facă lucrarea sa uimitoare și că sfârșitul este aproape. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 451.

Roma își va recăpăta supremaţia pierdută

Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, este de o importanţă vitală să existe armonie și unitate între uneltele Domnului. În ciuda faptului că lumea este plină de revolte, războaie și dezbinări, oamenii se vor uni sub un conducător unic – puterea papală – pentru a se împotrivi lui Dumnezeu, în persoana martorilor Săi. Această unire este consolidată de marele apostat. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 182.

Legea pentru impunerea respectării duminicii ca zi de odihnă va aduce după sine o apostazie naţională de la principiile republicane, care au stat la baza întemeierii acestui stat. Religia papalităţii va fi acceptată de conducători, iar Legea lui Dumnezeu va fi făcută fără valoare. – Manuscript Releases, vol. 7, 1906, p. 192.

Succesul papalităţii a fost favorizat de o vreme de o mare întunecime intelectuală, dar se va dovedi că și o vreme de mare lumină intelec-tuală este la fel de favorabilă succesului ei. – Spirit of Prophecy, vol. 4, 1884, p. 390.

În eforturile care se intensifică acum în Statele Unite, în scopul de a asigura sprijinul statului pentru instituţiile și obiceiurile bisericii, protestanţii merg pe calea papalităţii. Ba mai mult, ei deschid ușa papalităţii pentru a recâștiga, în America protestantă, supremaţia pe care a pierdut-o în Lumea Veche. – The Great Controversy, 1911, p. 573.

O lege duminicală naţională înseamnă o apostazie naţională

Pentru a-și asigura popularitatea și sprijinul, legislatorii vor ceda în faţa cererii pentru o lege duminicală... Prin decretul de impunere a instituţiei papale, prin violarea Legii lui Dumnezeu, naţiunea noastră se va îndepărta cu totul de dreptate...

Așa cum apropierea armatelor romane a fost pentru ucenici un semn al iminentei distrugeri a Ierusalimului, tot astfel și această apostazie va fi pentru noi un semn că s-a ajuns la limita răbdării lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 451.

Noi trebuie să luăm poziţia fermă de a nu respecta prima zi a săptămânii ca zi de odihnă, pentru că nu este ziua care a fost binecuvântată și sfinţită de Iehova, iar, prin respectarea duminicii, ne-am așeza singuri de partea marelui amăgitor...

Când Legea lui Dumnezeu va fi îndepărtată și apostazia va deveni păcat naţional, Domnul va veni în ajutorul poporului Său. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1889, p. 388.

Poporul Statelor Unite a fost un popor favorizat, dar, când va restrânge libertatea religioasă, se va supune protestantismului și va acorda sprijin papalităţii, atunci măsura vinovăţiei lui se va împlini și „apostazia naţională” va fi înregistrată în cărţile cerului. – Review and Herald, 2 mai 1893.

Apostazia naţională va fi urmată de ruină naţională

Când naţiunea noastră va decreta, în consiliile ei legislative, legi care să constrângă conștiinţa oamenilor cu privire la privilegiile religioase, impunând respectarea duminicii și folosind forţa împotriva celor care ţin Sabatul zilei a șaptea, Legea după voia lui Dumnezeu va fi, practic, îndepărtată din ţara noastră și apostazia naţională va fi urmată de ruină naţională. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1888, p. 977.

Când, acţionând după îndemnurile lui Satana, conducătorii ţării se vor așeza, din proprie inițiativă, de partea omului nelegiurii, atunci va fi o vreme de apostazie naţională. Atunci se va împlini măsura vinovăţiei. Apostazia naţională va fi semnul ruinei naţionale. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1891, p. 373.

Principiile romano-catolice vor fi luate în grija și protecţia statului. Această apostazie naţională va fi urmată cu repeziciune de ruina naţională. – Review and Herald, 15 iunie 1897.

Când, pentru a susţine o religie falsă, bisericile protestante se vor uni cu acea putere civilă, din partea căreia, atunci când i s-au opus, strămoșii lor au îndurat cea mai crudă persecuţie, sabatul papal va fi impus de autoritatea bisericii, unită cu cea a statului. Atunci va fi o apostazie naţională, care se va sfârși numai în ruină naţională. – Evangelism, 1899, p. 235.

Când statul își va folosi forţa pentru a impune hotărârile bisericii şi pentru a susţine instituţiile ei, atunci America protestantă va fi format deja un chip al papalităţii și va avea loc o apostazie naţională, care se va sfârși numai în ruină naţională. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1910, p. 976.

Legislaţia duminicală universală

Istoria se va repeta. Religia falsă va fi înălţată. Prima zi a săptămânii, o zi obișnuită de lucru, care n-a fost în nici un fel sfinţită, va fi înălţată, așa cum a fost înălţată statuia din Babilon. Toate naţiunile, limbile și popoarele vor fi obligate să sfinţească acest sabat fals... Decretul de impunere și respectare a acestei zile va fi trimis în toată lumea. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1897, p. 976.

Pe măsură ce America, ţara libertăţii religioase, se va uni cu papalitatea, forţând conștiinţa și obligându-i pe oameni să cinstească sabatul fals, popoarele din fiecare ţară de pe glob vor fi îndemnate să urmeze exemplul ei. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 18.

Problema Sabatului va fi cea din urmă, în marele conflict final, la care va lua parte întreaga lume. – Idem, p. 352.

Naţiunile străine vor urma exemplul Statelor Unite. Cu toate că aici va fi începutul, aceeași criză va veni asupra poporului nostru în toate părţile lumii. – Idem, p. 395.

Înlocuirea adevărului cu minciuna constituie ultimul act al dramei. Când această înlocuire va deveni generală, Dumnezeu Se va descoperi. Când legile oamenilor vor fi înălţate mai presus de Legea lui Dumnezeu, când puterile acestui pământ vor încerca să-i forţeze pe oameni să ţină prima zi a săptămânii, vom ști că a venit timpul ca Dumnezeu să lucreze. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1901, p. 980.

Înlocuirea Legii lui Dumnezeu cu legile oamenilor, preamărirea duminicii, doar prin puterea autorităţii omenești, în locul Sabatului biblic, constituie ultimul act al dramei. Când această înlocuire va deveni universală, Dumnezeu Se va descoperi. El Se va ridica în măreţia Lui ca să zguduie teribil pământul. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 141.

Întreaga lume va susţine legea duminicală

Cei răi... au declarat că ei au fost cei care au avut adevărul, că printre ei au avut loc minuni, că îngerii din ceruri au vorbit cu ei, că în mijlocul lor au fost înfăptuite semne și lucruri uimitoare și că acesta a fost mileniul pământesc pe care l-au așteptat de atâta timp. Lumea întreagă a fost convertită și a fost de acord cu legea duminicală. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1884, p. 427, 428.

Lumea întreagă va fi incitată la vrăjmășie împotriva adventiștilor de ziua a șaptea, pentru că ei nu îi vor aduce papalităţii omagiul lor, prin cinstirea duminicii, care este instituţia acestei puteri antihristice. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 37.

Cei care calcă Legea lui Dumnezeu vor institui legi omenești și îi vor forța pe oameni să le accepte. Oamenii se vor sfătui și vor plănui ce să facă. „Întreaga lume respectă duminica”, spun ei. „Atunci de ce acest popor, care este atât de mic la număr, nu se supune legilor ţării?” – Ellen G. White Manuscris 163, 1897.

Controversa se concentrează în lumea creștină

Lumea așa-zis creștină va fi teatrul unor acţiuni mari și decisive. Oameni puternici vor decreta legi menite să controleze conștiința, după exemplul papalității. Babilonul va face ca toate naţiunile să bea din vinul mâniei desfrânării ei. Fiecare naţiune va fi implicată. Despre acest timp, Ioan, descoperitorul, declara (Apocalipsa 18,37; 17,13.14 – citat de referinţă): „Toţi au același gând. Va fi unire ge-nerală, o mare armonie, o confederaţie a forţelor satanice și acestea îi vor da fiarei puterea și stăpânirea lor”. Astfel, se va manifesta aceeași putere arbitrară și opresivă împotriva libertăţii religioase – a libertăţii de a te închina lui Dumnezeu după cum îţi dictează conștiința – care a fost manifestată de papalitate în trecut, când i-a persecutat pe cei ce au îndrăznit să refuze a se conforma ritualurilor și ceremoniilor religioase ale romanismului. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1891, p. 392.

În marele conflict dintre credinţă și necredinţă va fi implicată întreaga lume creștină. – Review and Herald, 8 februarie 1893.

Întreaga lume creștină va fi împărţită în două mari clase: cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și ţin mărturia lui Isus Hristos” și cei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. – The Great Controversy, 1911, p. 450.

Deoarece Sabatul a devenit punctul special de controversă în lumea creștină și autorităţile civile s-au unit ca să impună respectarea duminicii, refuzul persistent al unei minorităţi de a ceda cererii populare va face obiectul urii generale. – Idem, p. 615.

Pe măsură ce decretul emis de diverși conducători ai lumii creștine împotriva celor ce păzesc poruncile le va retrage acestora protecţia guvernului și-i va lăsa la discreţia celor ce le doresc pieirea, poporul lui Dumnezeu va fugi din orașe și se va asocia în grupuri, ca să locuiască în cele mai pustii și mai izolate locuri. – Idem. p. 626.

Nu vă lăsaţi provocaţi

Cei care alcătuiesc bisericile noastre au trăsături de caracter care pot să-i facă, dacă nu sunt atenţi, să se simtă indignaţi, pentru că, din cauza unei expuneri greșite, le este suprimată libertatea cu privire la activitatea din timpul duminicii. Nu vă mâniaţi din această pricină, ci aduceţi totul în rugăciune înaintea lui Dumnezeu! Numai El poate să restrângă puterea cârmuitorilor. Nu vă pripiţi! Nimeni să nu se laude în mod nechibzuit cu libertatea lui, folosind-o ca pe o haină a răutăţii, ci, ca servi ai lui Dumnezeu, „Cinstiţi pe toţi oamenii, iubiţi pe fraţi, temeţi-vă de Dumnezeu, daţi cinste împăratului” (1 Petru 2,17).

Acest sfat se va dovedi de o reală valoare pentru cei care vor fi în situaţii critice. Nu trebuie să se manifeste nici o atitudine care ar putea să fie interpretată ca sfidare sau răutate. – Manuscript Releases, vol. 2, 1898, p. 193, 194.

Abţineţi-vă de la lucru duminica

Cu privire la teritoriul din sud[19], atât cât este posibil, lucrarea trebuie făcută acolo cu multă înţelepciune și atenţie – așa cum ar fi lucrat Hristos. Oamenii vor afla repede ce credeţi voi despre duminică și vor pune întrebări cu privire la Sabat. Atunci veţi putea să le vorbiţi, dar nu în așa fel încât să le atrageţi atenţia asupra lucrării voastre. Nu trebuie să vă distrugeţi singuri posibilitatea de a lucra pentru Domnul, muncind duminica.

Faptul că vă abţineţi de la lucru duminica nu înseamnă că aţi primit semnul fiarei... În locurile unde împotrivirea este atât de puternică, încât poate să provoace persecuţii, dacă se lucrează duminica, fraţii noștri să considere acea zi un prilej de a face lucrare misionară veritabilă. – The Southern Work, 1895, p. 69, 70.

Dacă ar veni să vă spună: „Trebuie să încetaţi lucrul și să opriţi mașinile de tipărit duminica”, eu nu v-aș spune: „Lăsaţi mașinile să meargă”, deoarece conflictul nu este între voi și Dumnezeul vostru. – Ellen G. White Manuscris 163, 1898.

Nu trebuie să aveţi impresia că ni s-a poruncit să-i supărăm pe vecinii noștri, care venerează duminica, făcând eforturi hotărâte de a lucra în acea zi, în mod intenţionat în prezenţa lor, ca să ne arătăm independenţa. Surorile noastre nu trebuie să aleagă duminica pentru a-și spăla rufele. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1889, p. 399.

Angajaţi-vă în activităţi spirituale duminica

Voi încerca să răspund la întrebarea voastră cu privire la ceea ce ar trebui să faceţi în cazul în care vor fi impuse legi duminicale.

Lumina dată mie de Domnul, la vremea când ne așteptăm exact la o criză de felul celei care vi se pare că se apropie, a fost că, atunci când oamenii vor fi incitaţi de o putere satanică pentru a impune respectarea duminicii, adventiștii de ziua șaptea vor trebui să-și arate înţelepciunea prin abţinerea de la munca obișnuită, consacrând acea zi activităţii misionare.

Prin sfidarea legilor duminicale, nu vom face decât să-i întărâtăm la persecuţie pe religioșii zeloși, care caută să le impună. Nu le daţi ocazia să vă numească infractori... Faptul că o persoană dă

[19] În 1880 și 1890, impunerea legii duminicale a fost severă mai ales în statele sudice ale Statelor Unite. Vezi American State Papers (RH, 1943, p. 517-562).

dovadă de înţelepciune, menţinând pacea, prin abţinerea de la muncă, dacă acest lucru poate să jignească, nu înseamnă că primește semnul fiarei...

Duminica poate fi folosită pentru a îndeplini diverse activităţi care vor face mult pentru Domnul. În acea zi, pot fi organizate întruniri în aer liber și în case particulare. Poate fi făcută lucrarea din casă în casă. Scriitorii pot consacra această zi pentru a-și scrie articolele. Oriunde este posibil, duminica să fie ţinute servicii religioase. Faceţi ca aceste întruniri să fie deosebit de interesante. Cântaţi cântece de adevărată redeșteptare și vorbiţi cu putere și convingere despre iubirea Mântuitorului. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 232, 233.

Îndrumaţi-i pe studenţi să organizeze întruniri în diferite locuri și să facă lucrare misionară medicală. Ei vor găsi oamenii acasă și vor avea o ocazie minunată pentru a le prezenta adevărul. Acest fel de a petrece duminica este întotdeauna pe placul Domnului. – Idem, p. 238.

Împotrivirea face să apară frumuseţea adevărului

Zelul celor care ascultă de Domnul va crește pe măsură ce lumea și biserica se vor uni să înlăture Legea. Orice obiecţie ridicată împotriva poruncilor lui Dumnezeu va deschide calea pentru înaintarea adevărului și îi va împuternici pe apărătorii acestuia să prezinte importanţa lui înaintea oamenilor. Există o frumuseţe și o forţă în adevăr, pe care nimic nu le scoate la iveală decât împotrivirea și persecuţia. – Manuscript Releases, vol. 13, 1896, p. 71, 72.

Acest timp, când se face un asemenea efort pentru impunerea respectării duminicii, este tocmai timpul în care lumii trebuie să i se prezinte adevăratul Sabat, în contrast cu cel fals. În providenţa Sa, Domnul este cu mult înaintea noastră. El a îngăduit ca problema duminicii să iasă în evidenţă, pentru ca Sabatul poruncii a patra să poată fi prezentat înaintea adunărilor legislative. În felul acesta, conducătorii naţiunii pot să-și îndrepte atenţia spre mărturia Cuvântului lui Dumnezeu în favoarea adevăratului Sabat. – Manuscript Releases, vol. 1, 1890, p. 197.

Trebuie să ascultăm

mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni

Partizanii adevărului sunt chemaţi acum să aleagă între nerespectarea cerinţei evidente a lui Dumnezeu sau pierderea libertăţii. Dacă vom renunţa la Cuvântul lui Dumnezeu și dacă vom accepta obiceiurile și tradiţiile omenești, poate că ni se va mai permite să trăim printre oameni, să cumpărăm, să vindem și să ni se respecte drepturile. Dar, dacă ne menţinem loialitatea faţă de Dumnezeu, o vom face sacrificându-ne drepturile, pentru că vrăjmașii Legii lui Dumnezeu s-au aliat pentru a suprima judecata independentă cu privire la credinţa religioasă și pentru a controla conștiinţa oamenilor...

Poporul lui Dumnezeu va recunoaște guvernarea omenească drept instituţie rânduită în mod divin și, prin învăţătura și exemplul lui, va recomanda ascultarea de ea ca fiind o datorie sacră, atâta timp cât autoritatea acesteia este exercitată în sfera ei legitimă. Dar, când pretenţiile ei intră în conflict cu cele ale lui Dumnezeu, noi trebuie să alegem să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie recunoscut și ascultat ca o autoritate mai presus de

toată legislaţia omenească. „Așa zice Domnul!” nu trebuie să fie dat la o parte pentru „Așa zice biserica sau statul!”. Coroana lui Hristos trebuie să fie înălţată mai presus de toate diademele puternicilor pământului. – The Home Missionary, 1 noiembrie 1893.

Satana le oferă oamenilor împărăţiile lumii, dacă îi recunosc supremaţia. Mulţi procedează astfel, sacrificând cerul. Este mai bine să mori decât să păcătuiești, mai bine să fii lipsit decât să înșeli, mai bine să fii flămând decât să minţi. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1880, p. 495.

Capitolul 10 — Un scurt timp de strâmtorare

Un timp de strâmtorare înainte de încheierea harului

La pagina 33 din Experienţe şi viziuni, se spune: „...La începutul timpului de strâmtorare, am fost umpluţi cu Duhul Sfânt și am continuat să vestim Sabatul într-o manieră mai amplă”.

Această viziune a fost dată în 1847, pe vremea când doar foarte puţini fraţi adventiști respectau Sabatul și, dintre aceștia, doar puţini credeau că respectarea lui era de o importanţă atât de mare, încât să traseze o linie de despărţire între poporul lui Dumnezeu și cei necredincioși. Acum, împlinirea acestei viziuni începe să se vadă. Începutul acelui „timp de strâmtorare”, menţionat aici, nu se referă la timpul când vor începe să cadă plăgile, ci la timpul dinainte de revărsarea lor, când Hristos este încă în Sanctuar. În acel timp, când lucrarea de mântuire se va încheia, va veni pe pământ o vreme de strâmtorare, naţiunile se vor înfuria, dar vor fi ţinute în frâu, ca să nu împiedice lucrarea îngerului al treilea. – Early Writings, 1854, p. 85, 86.

Sfârșitul libertăţii religioase în Statele Unite

Prin lucrarea lui Satana, Legea lui Dumnezeu va fi înlăturată. În ţara noastră, care s-a mândrit cu libertatea religiosă, libertatea se va sfârși. Lupta care va agita întreaga lume se va da cu privire la problema Sabatului. – Evangelism, 1875, p. 236.

O mare criză îl așteaptă pe poporul lui Dumnezeu. Foarte curând, naţiunea noastră va încerca să le impună tuturor respectarea primei zile a săptămânii ca zi sfântă. Ea nu va ezita să-i oblige pe oameni să respecte, împotriva propriei conștiinţe, ziua pe care o declară a fi Sabatul. – Review and Herald, 11 decembrie 1888.

Adventiștii de ziua a șaptea vor lupta pentru Sabatul zilei a șaptea. Autorităţile Statelor Unite și ale altor ţări se vor ridica cu trufie și putere și vor emite legi pentru restrângerea libertăţii religioase. – Ellen G. White Manuscript 78, 1897.

Protestanţii din Statele Unite vor fi cei dintâi care vor întinde mâna peste prăpastie pentru a apuca mâna spiritismului. Ei se vor întinde peste abis, ca să dea mâna cu puterea Romei și, sub influenţa acestei întreite uniuni, această ţară va merge pe urmele Romei papale, în călcarea drepturilor privitoare la conștiinţă. – The Great Controversy, 1911, p. 588.

Biserica și statul împotriva poporului lui Dumnezeu

Toţi cei care nu se vor supune decretelor consiliilor naţionale și nu vor respecta legile naţionale, înalţând sabatul instituit de omul fărădelegii, prin nesocotirea sfintei zile a lui Dumnezeu, vor simţi nu numai puterea asupritoare a papalităţii, ci și a lumii protestante, chipul fiarei. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1886, p. 380.

Acele organizaţii religioase, care refuză să asculte soliile de avertizare, vor fi influenţate de o amăgire puternică și se vor uni cu puterea civilă pentru a-i persecuta pe sfinţi. Bisericile protestante se vor uni cu puterea papală, ca să persecute pe poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile...

Această putere, care se asemănă cu un miel, se va uni cu balaurul, ca să facă război împotriva celor care ţin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. – Manuscript Releases, vol. 14, 1899, p. 162.

Biserica apelează la braţul puternic al autorităţii civile și, în această lucrare, catolicismul și protestantismul se vor uni. – The Great Controversy, 1911, p. 607.

În faţa tribunalelor

Cei care vor trăi în timpul ultimelor zile ale istoriei acestui pământ vor ști ce înseamnă să fii persecutat din cauza adevărului. În tribunale va domni nedreptatea. Judecătorii vor refuza să asculte motivele celor care sunt credincioși poruncilor lui Dumnezeu, pentru că ei știu că argumentele în favoarea poruncii a patra sunt de necontestat. Ei vor spune: „Noi avem o lege și, după legea noastră, el trebuie să moară”. Legea lui Dumnezeu nu înseamnă nimic pentru ei. „Legea noastră” este legea supremă pentru ei. Cei care respectă această lege omenească vor fi protejaţi, dar celor care nu se vor pleca în faţa sabatului idol, nu li se va arăta nici un fel de bunăvoinţă. – The Signs of the Times, 26 mai 1898.

Când vom fi duși în faţa curţilor de judecată, vom fi nevoiţi să renunţăm la drepturile noastre sau să intrăm în conflict cu Dumnezeu. Nu trebuie să pledăm pentru drepturile noastre, ci pentru dreptul lui Dumnezeu asupra noastră. – Manuscript Releases, vol. 5, 1895, p. 69.

Adventiștii vor fi trataţi cu dispreţ

Aceeași minte iscusită, care a complotat împotriva credincioșilor din secolele trecute, caută și acum să-i șteargă de pe faţa pământului pe cei ce se tem de Dumnezeu și respectă Legea Sa...

Bogăţia, geniul, educaţia se vor uni pentru a-i acoperi de dispreţ. Conducătorii prigonitori, slujitorii și membrii bisericii vor conspira împotriva lor. Prin cuvântări și scrieri, prin laude, ameninţări și batjocuri, ei vor căuta să le distrugă credinţa. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 450.

Va veni un timp când, din cauza susţinerii adevărului biblic, vom fi trataţi ca trădători. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 394.

Aceia care cinstesc Sabatul biblic vor fi denunţaţi ca inamici ai legii și ai ordinii, ca unii care dărâmă rezistenţa morală a societăţii, produc anarhie și corupţie și pricinuiesc pedepsele lui Dumnezeu asupra pământului. Motivele lor de conștiinţă vor fi declarate îndărătnicie, încăpăţânare și dispreţ faţă de autorităţi. Ei vor fi acuzaţi de lipsă de loialitate faţă de guvern. – The Great Controversy, 1911, p. 592.

Toţi cei care, în acele timpuri rele, vor dori să-L slujească fără teamă pe Dumnezeu, așa cum le dictează conștiinţa, vor avea nevoie de curaj, tărie, o cunoaștere a lui Dumnezeu și a Cuvântului Său, pentru că toţi cei care sunt credincioși lui Dumnezeu vor fi persecutaţi, motivele lor vor fi contestate,

cele mai bune eforturi ale lor vor fi interpretate greșit, iar numele lor vor fi lepădate ca fiind ceva rău. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 431, 432.

Tot felul de persecuţii

Persecuţiile împotriva protestanţilor, duse de către Roma catolică, prin care religia lui Hristos a fost aproape anihilată, vor fi mai mult decât întrecute atunci când protestantismul și papalitatea se vor uni. – Selected Messages, cartea 1, 1889, p. 387.

Satana are o mie de divizii ascunse, care vor năvăli asupra poporului credincios, care păzește poruncile lui Dumnezeu, pentru a-l obliga să-și încalce conștiința. – Letter 30a, 1892.

Nu trebuie să fim surprinși de nimic din ceea ce ar putea să se întâmple acum. Nu trebuie să ne mirăm de nici o succesiune a ororilor. Cei ce calcă în picioarele lor nelegiuite Legea lui Dumnezeu au același spirit pe care l-au avut cei care L-au insultat și trădat pe Domnul Isus. Fără nici o mustrare de conștiință, ei vor face faptele tatălui lor, Diavolul. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1897, p. 416.

Aceia care vor să-și reîmprospăteze memoria și să înveţe despre adevăr, să studieze istoria primei biserici din timpul și de după Ziua Cincizecimii. Studiaţi cu atenţie, în cartea Faptelor Apostolilor, experienţele lui Pavel și ale celorlalţi apostoli, pentru că poporul lui Dumnezeu din zilele noastre trebuie să treacă prin experienţe asemănătoare. – The Paulson Collection, 1907, p. 118.

Orice sprijin pământesc va fi retras

Curând, bogăţiile acumulate vor fi fără valoare. Când se va da decretul că nimeni nu poate cumpăra sau vinde, cu excepţia celor care au semnul fiarei, foarte multe bunuri materiale nu vor mai fi de nici un folos. Dumnezeu ne cheamă acum să facem tot ce ne stă în putere pentru a-i vesti lumii semnalul de alarmă. – Review and Herald, 21 martie 1878.

Vine timpul când nu vom mai putea vinde cu nici un preţ. Curând va fi dat decretul care le va interzice oamenilor să vândă sau să cumpere de la oricine nu are semnul fiarei. Această profeţie era pe punctul de a se împlini în California, acum câtva timp, dar a fost doar o amenințare a suflului celor patru vânturi. Ele continuă să fie ţinute de cei patru îngeri. Noi încă nu suntem gata. Mai este încă o lucrare de făcut, apoi, cei patru îngeri vor primi porunca de a da drumul celor patru vânturi, ca să sufle peste pământ. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 152.

În ultimul mare conflict al controversei cu Satana, cei care sunt credincioși lui Dumnezeu vor înţelege că orice sprijin pământesc le va fi retras. Pentru că refuză să încalce Legea Sa și să asculte de autorităţile pământești, li se va interzice să cumpere și să vândă. – The Desire of Ages, 1898, p. 121, 122.

Satana spune: „De teamă că nu vor avea ce să mănânce și cu ce să se îmbrace, ei se vor uni cu lumea în călcarea Legii lui Dumnezeu. Pământul va trece în întregime sub stăpânirea mea.” – Prophets and Kings, p. 183, 184 (c 1914).

Unii vor fi închiși pentru credinţa lor

Unii vor fi închiși, din cauză că vor refuza să profaneze Sabatul Domnului. – The Paulson Collection, 1907, p. 118.

Deoarece apărătorii adevărului refuză să cinstească sabatul duminicii, unii dintre ei vor fi aruncaţi în închisoare, alţii vor fi exilaţi, iar alţii vor fi trataţi ca niște sclavi. Pentru înţelepciunea omenească, toate acestea par acum imposibile, dar, când Duhul lui Dumnezeu, care-i reţine, se va retrage de la oameni și ei se vor afla sub stăpânirea lui Satana, care urăște învăţăturile divine, vor avea loc evenimente ciudate. Inima poate fi foarte crudă, când frica și iubirea de Dumnezeu sunt îndepărtate. – The Great Controversy, 1911, p. 608.

Dacă vom fi chemaţi să suferim pentru Numele lui Hristos, trebuie să fim gata să mergem în închisoare, având încredere în El, așa cum se încrede un copil în părinţii lui. Acum este timpul să cultivăm credinţa în Dumnezeu. – Our High Calling, 1892, p. 357.

Mulţi vor fi omorâţi

Lucrul cel mai bun pentru noi este să stabilim o strânsă legătură cu Dumnezeu și, dacă El îngăduie să devenim martiri din cauza adevărului, acesta poate fi mijlocul de a aduce mai multe suflete la adevăr. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1886, p. 420.

Mulţi vor fi închiși, mulţi vor fugi din orașe mari și mici pentru a-și scăpa viaţa și mulţi vor deveni martiri pentru Numele lui Hristos, stând neclintiţi în apărarea adevărului. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1889, p. 397.

Înaintea noastră există perspectiva unei lupte continue, cu riscul de a fi închiși, de a ne pierde averea și chiar viaţa în apărarea Legii lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 712.

Oamenilor li se va cere să respecte edictele omenești, profanând Legea divină. Aceia care rămân credincioși lui Dumnezeu vor fi amenințaţi și proscriși. Ei vor fi „trădaţi până și de părinţi, fraţi, rude și prieteni”, chiar până la moarte. – Prophets and Kings, p. 588 (c. 1914).

Nu trebuie să avem tăria morală și curajul martirilor de odinioară, până când nu vom fi aduși în situaţia în care au fost ei... Dacă va trebui să aibă loc o reîntoarcere la persecuţii, se va da și harul care să trezească toate energiile sufletului pentru dovedirea adevăratului eroism. – Our High Calling, 1889, p. 125.

Ucenicii nu au fost înzestraţi cu tăria morală și curajul martirilor, până când nu a fost nevoie de un asemenea har. – The Desire of Ages, 1898, p. 354.

Cum să stăm neclintiţi sub persecuţii

Vom constata că trebuie să ne desprindem de toate mâinile, în afară de mâna lui Hristos. Prietenii se vor dovedi perfizi și ne vor trăda. Rudele amăgite de dușman vor crede că-L servesc pe Dumnezeu, dacă ni se împotrivesc și dacă depun cele mai hotărâte eforturi pentru a ne aduce în

situaţii grele, în speranţa că vom renunţa la credinţă. Dar, în mijlocul întunericului şi al primejdiei, noi trebuie să ne aşezăm mâna în mâna lui Hristos. – Maranatha, 1889, p. 197.

Singura cale prin care oamenii vor fi capabili să rămână neclintiţi în luptă este aceea de a fi bine ancoraţi şi fixaţi în Hristos. Ei trebuie să primească adevărul aşa cum este el în Isus. Numai dacă este prezentat în felul acesta poate să împlinească nevoile sufletului. Propovăduirea lui Hristos cel crucificat, Hristos, neprihănirea noastră, este ceea ce satisface foamea sufletului. Când le trezim oamenilor interesul pentru acest mare adevăr central, credinţa, speranţa şi curajul apar în inimă. – General Conference Daily Bulletin, 28 ianuarie 1893.

Din cauza credinţei lor, mulţi vor fi alungaţi din casa lor şi îşi vor pierde moştenirea de aici, dar, dacă îşi vor dărui inimile lui Hristos, prin primirea soliei harului Său, şi se vor bizui pe Înlocuitorul şi Garantul lor, care este chiar Fiul lui Dumnezeu, vor rămâne totuşi plini de bucurie. – The Signs of the Times, 2 iunie 1898.

Persecuţia răspândeşte pe poporul lui Dumnezeu

În unele locuri, când se va stârni vrăjmăşia împotriva celor care respectă Sabatul Domnului, poate că va fi necesar ca poporul lui Dumnezeu să plece în alte părţi, unde nu vor fi trataţi cu o dușmănie atât de înverşunată.

Dumnezeu nu le cere copiilor Săi să rămână acolo unde, din cauza purtării oamenilor nelegiuiţi, influenţa lor nu poate avea nici un efect şi unde viaţa le este pusă în pericol. Când libertatea şi viaţa ne sunt periclitate, este nu numai privilegiul, ci chiar datoria noastră categorică să mergem în locuri unde oamenii sunt doritori să audă Cuvântul vieţii şi unde ocaziile pentru predicarea Cuvântului vor fi mai favorabile. – Ellen G. White, Manuscript 26, 1904.

În curând, vine vremea când, din cauza persecuţiei, poporul lui Dumnezeu va fi împrăştiat în multe ţări. Aceia care au primit o educaţie multilaterală vor fi avantajaţi oriunde se vor afla. – Manuscript Releases, vol. 5, 1908, p. 280.

Persecuţia duce la unitate în poporul lui Dumnezeu

Când furtuna persecuţiei va veni realmente asupra noastră, oile adevărate vor auzi glasul Păstorului. Se vor depune eforturi pline de abnegaţie pentru salvarea celor pierduţi şi multe oi care s-au îndepărtat de turmă se vor întoarce pentru a-L urma pe Marele Păstor. Poporul lui Dumnezeu se va aduna şi va înfrunta dușmanul ca o tabără unită. În faţa pericolului comun, lupta pentru întâietate va înceta şi nu vor mai fi discuţii cu privire la cine să fie socotit cel mai mare. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 401.

În timp de criză intervenţia lui Dumnezeu devine mai evidentă

Din când în când, Domnul Şi-a făcut cunoscut felul de a lucra. El este atent la ceea ce se petrece pe pământ. Când a venit criza, El S-a descoperit şi S-a interpus, pentru a împiedica îndeplinirea planurilor lui Satana. Adesea, El a îngăduit situaţii în care naţiunile, familiile sau persoanele să se

afle în criză, pentru ca intervenţia Lui să poată deveni mai evidentă. Atunci, a făcut să se afle că există un Dumnezeu în Israel, care sprijină și apără pe poporul Său.

Când dispreţul faţă de Legea lui Iehova va fi aproape universal, când poporul Său va fi târât în necazuri de către semenii lor, Dumnezeu va interveni. El va răspunde rugăciunilor arzătoare ale poporului Său, pentru că Lui îi place ca ei să-L caute din toată inima și să se încreadă în El, ca Mântuitor al lor. – Review and Herald, 15 iunie 1897.

Pentru un timp, asupritorilor li se va permite să triumfe asupra acelora care cunosc sfintele porunci ale lui Dumnezeu... În cele din urmă, Dumnezeu va îngădui ca Satana să-și descopere caracterul, ca mincinos, acuzator și ucigaș. În felul acesta, biruinţa finală a poporului Său va fi făcută mai evidentă, mai glorioasă, deplină și desăvârșită. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1914, p. 414.

Poporul lui Dumnezeu va fi curăţit prin necazuri

În curând, vor veni necazuri în toată lumea. Se cuvine ca fiecare să caute să-L cunoască pe Dumnezeu. Nu avem timp de pierdut...

Iubirea lui Dumnezeu pentru biserica Sa este nemărginită. Grija Sa pentru moștenirea Lui este continuă. El nu admite să vină vreo întristare asupra bisericii, doar dacă așa ceva este necesar pentru curăţirea ei, pentru binele ei prezent și veșnic. El Își va curăţi biserica, așa cum a curăţit Templul, la începutul și la încheierea misiunii Sale pe acest pământ. Tot ce aduce El asupra bisericii, prin încercări dureroase, survine pentru ca poporul Său să-și însușească o mai profundă evlavie și o mai multă forţă pentru a vesti biruinţa crucii în toate părţile lumii. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 228.

Supărări, necazuri, ispite, nefericire și diferitele noastre încercări sunt mijloacele folosite de Dumnezeu, ca să ne șlefuiască, să ne sfinţească, să ne pregătească pentru grânarul ceresc. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1872, p. 115.

Capitolul 11 — Amăgirile lui Satana din ultimele zile

Sub veşmântul creştinătăţii

Ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ și Satana lucrează ca niciodată mai înainte. El se străduiește să acţioneze în calitate de conducător al lumii creștine. Satana lucrează prin intermediul minunilor sale false, cu o vehemenţă uluitoare. El este înfăţișat ca un leu care dă târcoale și caută pe cine să înghită. El dorește să cuprindă întreaga lume în confederaţia sa. Ascunzându-și hidoșenia sub veșmântul creștinătăţii, el își atribuie însușirile unui creștin și pretinde a fi chiar Hristos. – Manuscript Releases, vol. 8, 1901, p. 346.

Cuvântul lui Dumnezeu declară că, atunci când Satana va găsi de cuviinţă că, prin aceasta, își va putea atinge scopul, el se va manifesta prin agenţii lui sub forma unui creștinism fals, cu o putere atât de mare, încât să înșele, „dacă va fi cu putinţă, chiar și pe cei aleși” (Matei 24,24). – Ellen G. White Manuscris 125, 1901.

Dacă spiritele își vor mărturisi credinţa în Biblie și vor arăta respect pentru instituţiile bisericii, lucrarea lor va fi acceptată, ca fiind o manifestare a puterii divine. – The Great Controversy, 1911, p. 588.

Cel mai puternic bastion al viciului din lumea noastră, nu este viaţa nelegiuită a păcătoșilor abandonaţi sau a proscrișilor degeneraţi, ci o viaţă care pare virtuoasă, onorabilă și nobilă, dar în care este nutrit un păcat, este îngăduit un viciu... În felul acesta, geniul, talentul, simpatia și chiar faptele generoase și amabile pot deveni momeli ale lui Satana pentru a ademeni sufletele în prăpastia ruinei. – Education, 1903, p. 150.

Chiar și în Biserica Adventistă

Trebuie să ne temem mai mult de ceea ce este înăuntrul bisericii decât de ceea ce este în afara ei. Cele mai mari obstacole în calea puterii și a succesului sunt cele din sânul bisericii, nu cele din lume. Necredincioșii au dreptul să se aștepte ca aceia care mărturisesc că păzesc poruncile lui Dumnezeu și credinţa lui Isus să facă mai mult decât orice altă categorie, pentru ca, prin viaţa lor consecventă, prin exemplul evlaviei lor și prin influenţa lor activă, să promoveze și să onoreze cauza pe care o reprezintă. Dar cât de adesea pretinșii apărători ai adevărului s-au dovedit a fi cea mai mare piedică în calea înaintării lui! Îngăduirea necredinţei, exprimarea îndoielilor, rămânerea în întuneric încurajează prezenţa îngerilor răi și deschid calea pentru îndeplinirea planurilor lui Satana. – Selected Messages, cartea 1, 1887, p. 122.

Spiritele mincinoase contrazic Scripturile

Sfinţii trebuie să dobândească din Scripturi o înţelegere deplină a adevărului pe care vor fi obligaţi să-l susţină. Ei trebuie să înţeleagă starea morţilor, pentru că spiritele demonilor li se vor înfăţișa, pretinzând că sunt prietenii și rudele lor iubite, care vor declara că Sabatul a fost schimbat, precum și alte doctrine nebiblice. – Early Writings, 1854, p. 87.

Aceste spirite mincinose vor lua chipul apostolilor, care vor fi făcuţi să contrazică lucrurile pe care le-au scris sub inspiraţia Duhului Sfânt, când erau pe pământ. Ei vor nega originea divină a Bibliei. – The Great Controversy, 1911, p. 557.

Satana îi va prinde pe oameni în plasa amăgirilor sale, prin cele două mari rătăciri: nemurirea sufletului și sfinţirea duminicii. În timp ce prima pune temelia spiritismului, a doua creează legătura cu Roma papală. – Idem, p. 588.

Vor apărea oameni care vor declara că ei sunt Hristos în persoană și vor pretinde titlul și închinarea care Îi aparţin Răscumpărătorului lumii. Ei vor face minuni uimitoare de vindecare și vor declara că au descoperiri din Cer, care contrazic mărturia Scripturii...

Dar poporul lui Dumnezeu nu va fi înșelat. Învăţăturile acestui Hristos mincinos nu sunt în concordanţă cu Scriptura. El pronunţă binecuvântări pentru închinătorii fiarei și ai chipului ei, adică tocmai pentru acea categorie de oameni asupra căreia Biblia declară că Dumnezeu va revărsa cupa neamestecată a mâniei Sale. – Idem, p. 624, 625.

Redeșteptări false

Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri în mijlocul adventiștilor nominali[20] și al bisericilor decăzute. Înainte de căderea plăgilor, membrii și slujbașii acestor biserici vor fi chemaţi să iasă afară din ele, iar ei vor primi adevărul cu bucurie. Satana știe aceasta și, înainte de vestirea marii strigări a îngerului al treilea, va provoca un mare entuziasm în aceste organizaţii religioase, pentru ca aceia care au lepădat adevărul să creadă că Dumnezeu este cu ei. – Early Writings, 1858, p. 261.

Înainte de venirea ultimelor judecăţi asupra pământului, în poporul Domnului va avea loc o redeșteptare a evlaviei de la început, atât de mare cum nu s-a mai văzut din timpurile apostolilor... Vrăjmașul sufletelor dorește să împiedice această lucrare și, înainte de a veni timpul unei asemenea mișcări, se va strădui s-o împiedice prin introducerea unei contrafaceri. În acele biserici pe care le va putea influenţa prin puterea sa amăgitoare, Satana va face să pară că asupra lor au fost revărsate binecuvântările speciale ale lui Dumnezeu și se va manifesta o lucrare despre care se va crede că este un mare interes religios.

Însă aceasta va fi o agitaţie emoţională, un amestec de adevăr și minciună, potrivite în așa fel, încât să inducă în eroare. Totuși, nimeni nu trebuie să se lase înșelat. În lumina Cuvântului lui Dumnezeu, nu este greu să se stabilească natura acestor mișcări. Oriunde oamenii neglijează mărturia Bibliei și se îndepărtează de adevărurile ei clare, care cercetează sufletul și care cer lepădare de sine și renunţare la lume, putem fi siguri că acolo binecuvântările lui Dumnezeu nu sunt revărsate. – The Great Controversy, 1911, p. 464.

[20] Nu este vorba de adventiștii de ziua a șaptea, ci de o altă grupare existentă în timpul lui Ellen White – nota redactorului.

Muzica poate să devină o capcană

Domnul mi-a arătat că lucrurile despre care mi-aţi relatat că au avut loc în Indiana[21] se vor întîmpla chiar înaintea încheierii timpului de probă. Vor fi tot felul de manifestări ciudate, strigăte și tobe, muzică și dans. Mintea fiinţelor înzestrate cu raţiune va deveni atât de confuză, încât nu va mai fi capabilă să ia hotărâri corecte...

Un vacarm asurzitor tulbură gândirea și pervertește însușirile, care, dacă ar fi folosite corespunzător, ar putea fi o binecuvântare. Puterile uneltelor satanice se combină cu zgomotele și gălăgia, creând o atmosferă de carnaval, iar acest fapt este considerat lucrarea Duhului Sfânt... Asemenea lucruri care au avut loc în trecut vor avea loc și în viitor. Prin felul în care va fi folosită, Satana va face din muzică o capcană. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1900, p. 36, 38.

Să nu îngăduim prezentarea unor programe ciudate, care nu fac altceva decât să îndepărteze mintea de la emoţiile profunde, provocate de Duhul Sfânt. Lucrarea lui Dumnezeu s-a caracterizat întotdeauna prin liniște și demnitate. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1908, p. 42.

Falsa vorbire în limbi

Fanatismul, falsa entuziasmare, falsa vorbire în limbi și manifestările gălăgioase au fost considerate niște daruri pe care Dumnezeu le-a așezat în biserică. În această privinţă, unii au fost amăgiţi. Rezultatele unor asemenea manifestări nu au fost bune. „După roadele lor îi veţi cunoaște” (Matei 7,16). Fanatismul și gălăgia au fost considerate dovezi speciale ale credinţei. Unii nu sunt satisfăcuţi de o întrunire, dacă nu se simt extrem de fericiţi și de impresionaţi. Ei se străduiesc să obţină aceste rezultate și provoacă o stare de entuziasm. Dar influenţa unor asemenea întruniri nu este binefăcătoare. Când starea de fericită însufleţire emoţională s-a dus, ei se simt mai descurajaţi decât înainte de întrunire, pentru că fericirea lor nu a provenit din adevărata sursă.

Cele mai folositoare întruniri pentru înaintarea spirituală sunt acelea caracterizate prin solemnitate și o profundă cercetare a inimii, în care fiecare caută să se cunoască pe sine cu seriozitate și, în adâncă umilinţă, dorește să învețe de la Hristos. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1864, p. 412.

Îngerii cei răi apar ca fiinţe omenești

Satana se va folosi de orice prilej, ca să-i îndepărteze pe oameni de la supunerea faţă de Dumnezeu. El și îngerii care au căzut o dată cu el vor apărea pe pământ sub înfăţișarea unor oameni, căutând să înșele. La rândul lor, și îngerii lui Dumnezeu vor apărea sub înfăţișare omenească și vor folosi orice mijloace posibile pentru a împiedica înfăptuirea planurilor vrăjmașului. – Manuscript Releases, vol. 8, 1903, p. 399.

[21] Aceste comentarii au fost făcute în legătură cu mișcarea „Holy flesh“ (trup sfânt), de la întrunirea din 1890. Pentru amănunte, vezi Selected Messages, book 2, p. 31-39.

Luând înfăţişare omenească, îngerii cei răi vor vorbi cu aceia care cunosc adevărul. Ei vor interpreta greșit și vor suci expunerile solilor lui Dumnezeu... Au uitat adventiștii de ziua șaptea avertizarea dată în capitolul 6 din Efeseni? Noi suntem angajaţi într-un război împotriva oștilor întunericului. Dacă nu-L urmăm îndeaproape pe Conducătorul nostru, Satana va câștiga biruinţa asupra noastră. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1903, p. 411.

Îngerii cei răi vor lua înfăţișarea unor credincioși care vor activa în rândurile noastre, ca să introducă un duh puternic de necredinţă. Nu-i lăsaţi să vă descurajeze, ci veniţi cu o inimă sinceră să cereţi ajutorul Domnului împotriva puterilor uneltelor satanice. Aceste puteri ale răului vor participa la întrunirile noastre nu pentru a primi o binecuvântare, ci pentru a lucra împotriva influenţelor Duhului lui Dumnezeu. – Mind, Character, and Personality, vol. 2, 1909, p. 504, 505.

Luând înfăţișarea celor morţi

Nu este greu pentru îngerii cei răi să preia înfăţișarea, atât a sfinţilor, cât și a păcătoșilor care au murit, și să li se arate oamenilor. Aceste manifestări vor fi tot mai frecvente și, pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, vor apărea evenimente de un caracter și mai surprinzător. – Evangelism, 1875, p. 604.

Aceasta este una dintre amăgirile cele mai reușite și mai atrăgătoare ale lui Satana – gândită anume pentru a cuceri simpatia celor care i-au depus pe cei dragi ai lor în mormânt. Îngerii cei răi apar sub înfăţișarea acestora și povestesc întâmplări legate de viaţa lor. Astfel, îi conving pe unii să creadă că prietenii lor morţi sunt îngeri care zboară în jurul lor și comunică cu ei. Acești îngeri răi, care se prefac a fi prietenii lor decedaţi, sunt priviţi cu un fel de veneraţie și, pentru mulţi, cuvântul lor are o greutate mai mare decât Cuvântul lui Dumnezeu. – The Signs of the Times, 26 august 1889.

Satana are puterea de a face să apară în faţa oamenilor chipul prietenilor lor decedaţi. Imitarea este perfectă, trăsăturile sunt cele cunoscute, ca și cuvintele și glasul, toate sunt reproduse cu o uimitoare claritate... Mulţi vor fi confruntaţi cu spiritele diavolilor, care iau înfăţișarea rudelor și a prietenilor și declară cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor apela la cele mai duioase sentimente de iubire și vor înfăptui minuni pentru a-și susţine pretenţiile. – The Great Controversy, 1911, p. 552, 560.

Satana Îl va imita pe Domnul Hristos

Vrăjmașul se pregătește să amăgească întreaga lume prin puterea sa făcătoare de minuni. El va lua înfăţișarea unui înger de lumină, ca să-L imite pe Isus Hristos. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1894, p. 96.

Dacă oamenii sunt atât de ușor duși în rătăcire acum, cum vor rezista oare când Satana Îl va imita pe Hristos și va înfăptui minuni? Cine va rămâne neclintit în faţa falsei lui declaraţii că este Hristos, când, de fapt, este doar Satana care se dă drept Hristos și pare să îndeplinească lucrările lui Hristos? – Selected Messages, cartea a 2-a, 1897, p. 394.

Satana va începe lupta și Îl va imita pe Hristos. El va reprezenta greșit, va întrebuința greșit și va denatura orice îi va fi cu putință. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1898, p. 411.

O putere a întunericului lucrează pentru a produce ultimele mari evenimente ale dramei: Satana vine în Numele lui Hristos și lucrează cu toată amăgirea nelegiuirii în viața acelora care se asociază în organizații secrete. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 28.

Satana îl imită pe Hristos în fiecare detaliu

Există o limită dincolo de care Satana nu poate să treacă și aici se folosește de amăgire și contraface lucrarea pe care, în realitate, nu are puterea s-o îndeplinească. În ultimele zile, Satana va apărea într-o asemenea manieră, încât să-i facă pe oameni să creadă că el este Hristos, care vine pentru a doua oară pe pământ. Într-adevăr, el se va preface într-un înger de lumină. Dar, cu toate că va avea înfățișarea lui Hristos în fiecare detaliu, atât cât permite o imitație, el nu va înșela pe nimeni, cu excepția celor care, asemenea lui Faraon, încearcă să se opună adevărului. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 698.

Ca apogeu al marii drame a amăgirii, Satana însuși Îl va imita pe Domnul Hristos. Vreme îndelungată, biserica a declarat că așteaptă venirea Mântuitorului, ca o împlinire a speranțelor ei. Atunci, marele amăgitor va face să se creadă că Hristos a venit. În diferite părți ale pământului, se va arăta printre oameni, ca o ființă maiestuoasă, de o strălucire uimitoare, semănând cu descrierea Fiului lui Dumnezeu, dată de Ioan în Apocalipsa (Apocalipsa 1,13-15). Slava care-l va înconjura nu va fi întrecută de nimic din ceea ce a văzut ochiul muritor până atunci. În văzduh va răsuna strigătul de biruință: „A venit Hristos! A venit Hristos!”

Oamenii vor cădea la pământ și i se vor închina, în timp ce el își va ridica mâinile și va rosti o binecuvântare asupra lor, așa cum îi binecuvânta Domnul Hristos pe ucenicii Săi, când era pe pământ. Glasul lui va fi blând, liniștit și foarte melodios. În cuvinte duioase, pline de milă, el va prezenta unele din acele adevăruri cerești, pline de har, pe care le rostea Mântuitorul. Va vindeca bolile oamenilor și, apoi, asumându-și caracterul lui Hristos, va pretinde că a schimbat Sabatul cu duminica și le va porunci tuturor să sfințească ziua pe care a binecuvântat-o. – The Great Controversy, 1911, p. 624.

Satana pretinde că răspunde rugăciunilor sfinților

Satana vede că este pe cale să piardă. El nu poate să atragă după el întreaga lume. Ca un ultim efort disperat pentru a-i învinge pe credincioși prin înșelăciune, el Îl imită pe Domnul Hristos. Se îmbracă în veșmintele regale, care au fost descrise cu precizie în viziunea lui Ioan. Are puterea de a face așa ceva. Satana apare în fața urmașilor săi induși în eroare, a lumii creștine, care nu a primit dragostea de adevăr, ci și-a găsit plăcerea în nelegiuire (călcarea Legii), ca fiind Hristos care vine a doua oară.

El se declară a fi Hristos, o ființă minunată, maiestuoasă, înveșmântată în măreție, cu glas liniștit și cuvinte plăcute, cu o slavă neîntrecută de nimic din tot ce au văzut ochii muritorilor. Atunci,

urmașii săi amăgiţi, duși în rătăcire, înalţă un strigăt de biruinţă: „Hristos a venit a doua oară! Hristos a venit! El și-a ridicat mâinile, întocmai cum făcea când era pe pământ, și ne-a binecuvântat...” Sfinţii privesc cu uimire. Vor fi și ei amăgiţi? Se vor închina și ei lui Satana? Îngerii lui Dumnezeu sunt în preajma lor. Se aude un glas limpede, puternic, melodios: „Priviţi în sus!”

Înaintea celor ce se rugau, se afla o singură ţintă: salvarea finală și veșnică a sufletului lor. Această ţintă le-a stat tot timpul în faţă; acea viaţă nemuritoare, care le fusese promisă celor ce aveau să rabde până la sfârșit. Oh, cât de serioase și de fierbinţi au fost rugăciunile lor! Judecata și veșnicia erau mereu prezente în gândul lor. Prin credinţă, ochii lor erau aţintiţi spre tronul strălucitor, înaintea căruia aveau să stea cei îmbrăcaţi în alb. Aceasta îi ferea de îngăduirea păcatului.

Încă un efort și Satana își folosește ultimul șiretlic. El îi aude cum strigă fără încetare spre Hristos pentru a veni să-i elibereze. Ultima lui strategie este aceea de a-L imita pe Hristos și de a-i face să creadă că rugăciunile lor au fost ascultate. – Ellen G. White Manuscris 16, 1884.

Cum se deosebește imitaţia de ceea ce este adevărat

Lui Satana nu i se permite să imite felul în care va veni Domnul Hristos. – The Great Controversy, 1911, p. 625.

Satana... va veni imitându-L pe Isus Hristos, va înfăptui minuni nemaipomenite și oamenii vor cădea în faţa lui și-l vor adora ca pe Isus Hristos. Ni se va porunci să venerăm această fiinţă, pe care lumea o va glorifica, crezând că este Hristos. Ce va trebui să facem? Spuneţi-le oamenilor că Domnul Hristos ne-a atras atenţia tocmai împotriva unui astfel de vrăjmaș, care este cel mai înrăit dușman al omului, deși pretinde că e Dumnezeu, și că, atunci când Hristos Își va face apariţia, ea va fi cu putere și cu mare slavă și El va fi însoţit de zece mii de ori zece mii de îngeri. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, 1888, p. 1106.

Satana se străduiește să obţină orice avantaj... Prefăcut în înger de lumină, el va umbla pe pământ ca un făcător de minuni. În cuvinte frumoase, va prezenta sentimente alese, va rosti cuvinte plăcute și va îndeplini fapte bune. Hristos va fi întruchipat. Dar, într-un singur punct va fi o deosebire însemnată. Satana îi va îndepărta pe oameni de la Legea lui Dumnezeu. Cu toate acestea, el va falsifica dreptatea atât de bine, încât, dacă va fi posibil, îi va înșela chiar și pe cei aleși (Matei 24,24). Capete încoronate, cârmuitori în locuri înalte se vor pleca în faţa falselor sale teorii. – Fundamentals of Christian Education, 1897, p. 471, 472.

Vor fi săvârșite minuni

Bolnavii vor fi vindecaţi în faţa noastră. Vor fi săvârșite minuni sub ochii noștri. Suntem noi pregătiţi pentru încercarea care ne așteaptă, când semnele mincinoase ale lui Satana vor fi și mai pe deplin manifestate? – Testimonies for the Church, vol. 1, 1862, p. 302.

Vor exista oameni care vor înfăptui minuni sub influenţa duhurilor rele. Prin vrăjile lor, îi vor îmbolnăvi pe oameni, iar apoi vor îndepărta aceste boli, făcându-i pe alţii să spună că bolnavii au

fost vindecaţi în mod miraculos. Satana a procedat întotdeauna în felul acesta. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1903, p. 53.

În curând, vor avea loc întâmplări uluitoare, în care Satana va fi direct implicat. Cuvântul lui Dumnezeu declară că Satana va săvârşi minuni. El îi va îmbolnăvi pe oameni şi după aceea îşi va retrage brusc puterea satanică, iar bolnavii vor fi consideraţi vindecaţi. Aceste aparente vindecări îi vor pune la încercare pe adventiştii de ziua a şaptea. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1904, p. 53.

Prin tot felul de amăgiri, Satana poate îndeplini semne care vor părea minuni autentice. Acesta a fost modul în care a încercat el să strecoare îndoiala în mintea israeliţilor, în timpul eliberării lor din Egipt (Matei 24,24; 2 Tesaloniceni 2,9) – Selected Messages, cartea a 2-a, 1907, p. 52.

Foc din cer

Nu trebuie să avem încredere în pretenţiile oamenilor. Aşa cum a descris Domnul Hristos, ei pot să declare că săvârşesc minuni de vindecare a bolnavilor. Oare este ceva uimitor în acest fapt, când în spatele lor se află chiar marele amăgitor, făcătorul de minuni, care va ajunge până acolo încât va coborî foc din cer sub privirile oamenilor? – Selected Messages, cartea a 2-a, 1887, p. 49.

Tocmai semnele mincinoase ale diavolului vor constitui modalitatea prin care lumea va fi luată în robie şi el va face să cadă foc din cer sub privirile oamenilor. Satana va săvârşi minuni şi această putere uimitoare, făcătoare de minuni, va atrage spre el întreaga lume. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1890, p. 51.

Satana va veni să-i înşele, dacă va fi posibil, chiar şi pe cei aleşi. El va pretinde că este Hristos şi va veni prefăcându-se a fi cel mai mare misionar medical. Satana va face să cadă foc din cer sub privirile oamenilor, ca să dovedească faptul că este Dumnezeu. – Medical Ministry, 1903, p. 87, 88.

Este arătat în Cuvânt că vrăjmaşul va lucra prin agenţii săi, care s-au îndepărtat de la credinţă, iar ei vor înfăptui minuni aparente, chiar făcând să cadă foc din cer sub privirile oamenilor. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1907, p. 54.

„Săvârşea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în faţa oamenilor. Şi amăgea pe locuitorii pământului prin semnele care i se dăduse să le facă” (Apocalipsa 13,13.14).

Aici nu sunt prezise numai înşelătorii. Oamenii sunt amăgiţi prin minuni pe care slujitorii lui Satana au puterea de a le săvârşi, nu pe care doar pretind că le săvârşesc. – The Great Controversy, 1911, p. 553.

Satana va fi zeificat

În această vreme, antihristul va apărea ca fiind adevăratul Hristos şi, ca urmare, Legea lui Dumnezeu va fi pe deplin îndepărtată din naţiunile lumii. Răzvrătirea împotriva sfintei Legi a lui Dumnezeu va fi pe deplin pregătită. Dar adevăratul conducător al acestei revolte este Satana, îmbrăcat ca un înger de lumină. Oamenii vor fi amăgiţi, îl vor preamări în locul lui Dumnezeu şi-l

vor zeifica. Dar Cel Atotputernic va interveni și va pronunţa sentinţa împotriva bisericilor apostaziate, care se vor uni întru preamărirea lui Satana. „Tocmai pentru aceea, într-o singură zi, vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare” (Apocalipsa 18,8). – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 62.

Deoarece a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos se apropie, agenţii satanici sunt puși în mișcare. Satana va apărea nu numai ca fiinţă omenească, ci Îl va imita și pe Isus Hristos, iar lumea care a respins adevărul îl va primi ca pe Domnul domnilor și Împăratul împăraţilor. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol.5, 1900, p. 1105, 1106.

Minunile nu dovedesc nimic

Predaţi-vă lui Dumnezeu, rugaţi-vă pentru iluminare divină, ca să puteţi discerne ceea ce este adevărat, pentru ca, atunci când se va arăta puterea uimitoare, făcătoare de minuni, și când vrăjmașul va veni ca un înger de lumină, să puteţi face deosebirea între lucrarea adevărată a lui Dumnezeu și lucrarea de imitaţie a puterilor întunericului. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1888, p. 389.

Modul în care a lucrat Domnul Hristos a fost acela de a propovădui Cuvântul și de a alina suferinţa prin minuni de vindecare. Am fost instruită că, în prezent, noi nu mai putem lucra în felul acesta[22], pentru că Satana își va exercita puterea prin săvârșirea de minuni. Servii lui Dumnezeu nu mai pot lucra azi prin mijloace supranaturale, din cauză că vor fi săvârșite fapte de vindecare neadevărate, cu pretenţia că ar fi înfăptuite prin putere divină. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1904, p. 54.

Poporul lui Dumnezeu nu va fi în siguranţă în ceea ce privește înfăptuirea de minuni, pentru că Satana va imita minunile săvârșite. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 16.

Minunile nu pot înlocui Biblia

Dacă cei prin care se fac vindecări au tendinţa de a-și scuza, pe temeiul acestor manifestări supranaturale, neglijarea Legii lui Dumnezeu și persistă în neascultare, înseamnă că nu au puterea cea mare a lui Dumnezeu. Dimpotrivă, aceasta este puterea făcătoare de minuni a marelui amăgitor. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1885, p. 50, 51.

Biblia nu va fi niciodată înlocuită de manifestări supranaturale. Adevărul trebuie studiat și căutat ca o comoară ascunsă. Nu vor fi acordate iluminări extraordinare, în mod izolat de Cuvântul lui Dumnezeu și nici în locul acestuia. Rămâneţi lângă Cuvânt, primiţi în minte Cuvântul dăinuitor, care-l face pe om înţelept în ceea ce privește mântuirea. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1894, p. 48.

În curând, vom vedea în mod clar ultima mare amăgire. Antihristul își va îndeplini lucrările sale uimitoare sub privirile noastre. Contrafacerea va semăna atât de mult cu ceea ce este adevărat, încât,

[22] În timpul Marii Strigări, misiunea poporului lui Dumnezeu va fi însoţită de minuni (vezi cap.14), dar ele nu vor avea semnificaţia pe care au avut-o în vremea lui Hristos. Înfăptuirea de minuni nu va mai fi o dovadă a aprobării divine.

fără ajutorul Sfintelor Scripturi, va fi imposibil să se facă deosebirea. Fiecare declaraţie şi fiecare miracol trebuie să fie verificate prin mărturia lor. – The Great Controversy, 1911, p. 593.

Amăgirea va fi universală

Acum este nevoie de bărbaţi şi de femei care să lucreze cu zel pentru salvarea de suflete, deoarece Satana a început bătălia asemenea unui general puternic şi, în timpul care a mai rămas, lucrează prin cele mai de neconceput metode, ca să închidă uşa în faţa luminii pe care Dumnezeu doreşte să o trimită poporului Său. El atrage întreaga lume în rândurile sale, iar cei puţini, care sunt credincioşi poruncilor lui Dumnezeu, sunt singurii care pot să-i reziste, dar Satana va încerca să-i înfrângă şi pe aceştia. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1889, p. 389.

Prin metodele iscusite ale lui Satana, vor apărea chipurile celor morţi şi mulţi i se vor alătura aceluia care iubeşte minciuna. Avertizez poporul nostru că până şi printre noi vor fi unii care se vor îndepărta de credinţă şi vor asculta de duhurile înşelătoare şi de învăţăturile demonilor. Prin aceştia adevărul va fi vorbit de rău.

O lucrare de necrezut va avea loc. Chiar şi pastori, jurişti şi medici, care au îngăduit ca aceste minciuni să pună stăpânire pe spiritul lor de discernământ, vor deveni ei înşişi nişte amăgitori asociaţi cu marele înşelător. Ei vor fi cuprinşi de o stare de confuzie spirituală. – The Upward Look, 1903, p. 317.

Capitolul 12 — Zguduirea

Calitatea de membru al bisericii nu garantează mântuirea

O declaraţie solemnă, pe care o fac pentru biserică, este aceea că nici măcar unul din douăzeci de membri, ale căror nume sunt înscrise în registrul bisericii, nu este pregătit să-și încheie istoria vieţii pe acest pământ și că va fi la fel de lipsit de Dumnezeu și de speranţă în lume ca și păcătoșii de rând. – Christian Service, 1905, p. 41.

Cei care au avut ocazii de a asculta și de a primi adevărul și care, în ciuda faptului că s-au alăturat Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, socotindu-se poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile, totuși nu manifestă mai multă putere și mai multă consacrare faţă de Dumnezeu decât bisericile oficiale, vor suferi plăgile lui Dumnezeu la fel ca și bisericile care se împotrivesc Legii lui Dumnezeu. – Manuscript Releases, vol. 19, 1898, p. 176.

Pleava separată de grâu

În biserică vor fi dezbinări și se vor dezvolta două categorii de credincioși. Grâul și neghina vor crește împreună până la seceriș. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1896, p. 114.

O mare cernere va avea loc. Pleava trebuie să fie separată de grâu la timp. Pentru că neghina abundă, dragostea celor mai mulţi se răcește. Acum este timpul când credinciosul adevărat va fi cel mai tare. – Letter 46, 1887.

Istoria răzvrătirii lui Datan și Abiram se repetă și va fi repetată până la încheierea timpului. Cine va fi de partea Domnului? Cine va fi amăgit și, la rândul lui, va deveni amăgitor? – Letter 15, 1892.

Domnul va veni în curând. În fiecare biserică trebuie să aibă loc un proces de curăţire, de cercetare, pentru că printre noi se află oameni răi, care nu iubesc adevărul și nu-L onorează pe Dumnezeu. – Review and Herald, 19 martie 1895.

Trăim în timpul încercării, în timpul când tot ceea ce va putea să cadă va cădea. Domnul nu-i va ierta pe cei care cunosc adevărul, dacă nu ascultă de poruncile Lui, prin cuvinte și prin fapte. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 332.

Persecuţiile curăţă biserica

Prosperitatea înmulţește numărul celor ce se declară credincioși, iar împotrivirea îi elimină din biserică. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1876, p. 89.

Nu este prea departe timpul când fiecare suflet va fi încercat. Semnul fiarei ne va fi impus. Celor care au cedat pas cu pas pretenţiilor lumii și s-au conformat obiceiurilor ei, nu li se va părea greu mai degrabă să cedeze în faţa autorităţilor, decât să se expună dispreţului, insultei, ameninţării cu închisoarea și cu moartea. Lupta se va da între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor. În acest timp, în biserică, aurul va fi separat de zgură. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 81.

În absenţa persecuţiei, în rândurile noastre s-au strecurat oameni care păreau a fi sănătoși la minte și al căror creștinism părea în afara oricărei îndoieli, dar, când va veni persecuţia, aceștia se vor despărţi de biserică. – Evangelism, 1890, p. 360.

Când va fi înlăturată Legea lui Dumnezeu, biserica va fi cernută prin încercări de foc și un număr de membri, cu mult mai mare decât numărul de membri care credem noi că vor cădea atunci, vor cădea acum, se vor asocia cu duhurile înșelătoare și vor accepta învăţăturile demonilor. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1891, p. 368.

Credincioșii superficiali vor renunţa la credinţă

Lucrarea pe care biserica nu a reușit s-o facă în timp de pace și de prosperitate va trebui s-o facă într-o vreme de criză teribilă, în cele mai descurajatoare și mai neprielnice împrejurări. Avertizările pe care compromisul cu lumea le-a redus la tăcere sau le-a împiedicat trebuie să fie vestite sub împotrivirea cea mai acerbă din partea dușmanilor credinţei, iar, în acel timp, clasa superficială, conservatoare[23], a cărei influenţă a întârziat continuu progresul lucrării, va renunţa la credinţă. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 463.

Dacă Satana vede că Domnul Își binecuvântează poporul și-l pregătește să recunoască amăgirile lui, el va lucra cu putere deosebită pentru a aduce fanatismul, pe de-o parte, și formalismul rece, pe de altă parte, astfel încât să-și poată aduna o recoltă de suflete. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1890, p. 19.

Aceia care au avut privilegii și ocazii deosebite pentru a deveni înţelepţi în ceea ce privește adevărul și care totuși continuă să acţioneze împotriva lucrării pe care Dumnezeu o dorește îndeplinită, vor fi îndepărtaţi, pentru că Dumnezeu nu acceptă serviciul nici unei persoane a cărei inimă este împărţită. – Ellen G. White Manuscris 64, 1898.

Pe măsură ce în jurul nostru se înmulţesc încercările, în rândurile noastre se vor vedea atât dezbinarea, cât și unirea. Unii care acum sunt gata să pună mâna pe armele de luptă, în vreme de pericol adevărat, vor dovedi că nu au clădit pe stâncă. Ei vor ceda ispitei. Cei care au avut o mare lumină și privilegii preţioase, dar nu s-au folosit de ele, vor pleca de lângă noi. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 400.

Mărturia directă produce zguduirea

Am întrebat ce înseamnă zguduirea pe care am văzut-o și mi s-a arătat că va fi rezultatul mărturiei directe, evocate de sfatul Martorului Credincios către Laodicea. Aceasta va avea efect asupra inimii celui ce o va primi și îl va face să înalţe stindardul și să răspândească adevărul cu putere. Mulţi nu vor putea suporta această mărturie sinceră. Ei se vor ridica împotrivă, iar acest fapt va produce o zguduire în poporul lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1857, p. 181.

[23] Ellen White nu face nici o deosebire între teologii conservatori și cei liberali. Ea îi descrie aici pe cei care pun pe primul plan adaptarea la obiceiurile lumii, iar cauza lui Dumnezeu pe al doilea.

Printre noi sunt unii care, asemenea lui Acan, vor face mărturisiri prea târziu pentru a mai putea fi salvaţi. Ei nu sunt în armonie cu ceea ce este drept. Ei dispreţuiesc mărturia sinceră, care ajunge la inimă, și s-ar bucura să-i aducă la tăcere pe cei ce le aduc reproșuri. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1873, p. 272.

Dumnezeu solicită o reluare a mărturiilor directe, vestite în anii trecuţi. El ne cheamă la o reînnoire a vieţii spirituale. Energiile spirituale ale poporului Său au fost prea mult timp adormite, dar acum trebuie să se producă o înviere din moartea aparentă. Prin rugăciune și mărturisirea păcatelor, trebuie să pregătim drumul Împăratului. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 297.

Critica nedreaptă duce la pierderea sufletelor

Chiar și în zilele noastre, au fost și vor continua să fie familii întregi, care s-au bucurat odată de adevăr, dar își vor pierde credinţa din cauza calomniilor și a minciunilor care li s-au spus cu privire la cei pe care i-au iubit și de la care au primit sfaturi bune. Ei își deschid inima pentru a fi semănată neghină. Neghina răsare printre grâu și se înmulţește, iar recolta de grâu devine din ce în ce mai mică și adevărul preţios își pierde puterea asupra lor. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1898, p. 411.

Învăţăturile false îi vor atrage pe unii

Religia și așa-zisa știință vor fi puse în opoziţie una faţă de alta, deoarece oamenii mărginiţi nu înţeleg puterea și măreţia lui Dumnezeu. Mi-au fost prezentate următoarele cuvinte ale Sfintelor Scripturi: „Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăţa lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor” (Fapte 20,30). Acest fapt se va vedea în mod sigur în mijlocul poporului lui Dumnezeu. – Evangelism, 1890, p. 593.

Când va veni cernerea, prin introducerea de teorii false, asemenea cititori superficiali, neancoraţi nicăieri, vor fi ca nisipul mișcător. Ei vor aluneca în orice direcţie care va fi în armonie cu sentimentele lor de amărăciune. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1897, p. 112.

Pentru că nu au dragoste de adevăr, vor fi captivaţi de amăgirile vrăjmașului. Ei vor da atenţie duhurilor înșelătoare și învăţăturilor diavolești și se vor îndepărta de la credinţă. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 401.

Vrăjmașul va introduce teorii false, cum ar fi învăţătura că Sanctuarul nu există. Acesta este unul din punctele de doctrină cu privire la care va avea loc o îndepărtare de la credinţă. – Evangelism, 1905, p. 224.

Lepădarea mărturiilor duce la apostazie

Un lucru este sigur: acei adventiști de ziua a șaptea, care se vor așeza sub stindardul lui Satana, vor renunţa mai întâi la credinţa lor în avertismentele și mustrările conţinute în mărturiile Duhului lui Dumnezeu. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1903, p. 84.

Ultima mare înșelăciune a lui Satana va fi aceea de a anula efectul mărturiei Duhului lui Dumnezeu. „Când nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul este fără frâu” (Prov. 29,18). Satana va lucra cu iscusinţă, în diferite feluri și prin diferite unelte, pentru a zdruncina încrederea rămășiţei poporului lui Dumnezeu în mărturia adevărată. – Selected Messages, cartea 1, 1890, p. 48.

Vrăjmașul a făcut eforturile cele mai abile cu putinţă pentru a zdruncina credinţa poporului nostru în mărturii... Aceasta se întâmplă exact așa cum a plănuit Satana, iar cei care au pregătit calea ca poporul să nu mai acorde atenţie avertizărilor și mustrărilor din mărturiile Duhului lui Dumnezeu, vor asista la apariţia unui val de erori și erezii de tot felul. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1890, p. 83.

Planul lui Satana este acela de a slăbi încrederea poporului lui Dumnezeu în mărturii. Apoi, urmează neîncrederea cu privire la punctele vitale ale credinţei noastre, stâlpii poziţiei noastre, după aceea, îndoiala și în privinţa Sfintelor Scripturi și, în cele din urmă, marșul în jos, spre pierzare. Când mărturiile care au fost crezute cândva sunt privite cu neîncredere și lepădate, Satana știe că cei amăgiţi nu se vor opri aici și își dublează eforturile până când îi lansează într-o răzvrătire fățișă, care va deveni incurabilă și va sfârși în distrugere. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1879, p. 211.

Defecte printre conducătorii bisericii

Multe stele pe care le-am admirat pentru strălucirea lor vor dispărea în întuneric. – Prophets and Kings, p. 188 (c.1914).

Oameni pe care El i-a onorat mult vor urma, în momentele de încheiere ale istoriei acestui pământ, exemplul vechiului Israel... Prin îndepărtarea de la principiile măreţe, pe care le-a stabilit Hristos prin învăţăturile Sale, printr-o lucrare săvârșită după planurile omenești, în care Scripturile sunt folosite pentru a se justifica direcţia greșită a faptelor făcute sub îndrumarea perversă a lui Lucifer, oamenii vor fi întăriţi într-o concepţie greșită, iar adevărul de care au nevoie pentru a-i feri de obiceiuri rele va ieși din sufletul lor așa cum se iese apa dintr-un vas spart. – Manuscript Releases, vol. 13, 1904, p. 379, 381.

Mulţi vor dovedi că nu sunt una cu Hristos, că nu sunt morţi faţă de lume, pentru a putea primi viaţa Lui; și, adesea, oameni care au ocupat poziţii de răspundere vor apostazia. – Review and Herald, 11 septembrie 1888.

Pastorii neconsacraţi vor fi îndepărtaţi

Marea încercare (impunerea legii duminicale), care este atât de aproape, îi va îndepărta din lucrare pe cei care nu au fost chemaţi de Dumnezeu, iar El va avea un corp pastoral curat, sincer, consacrat și pregătit pentru revărsarea ploii târzii. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1886, p. 385.

Mulţi vor sta la amvoanele noastre având în mâini torţa unei profeţii false, care a fost aprinsă din focul diabolic al lui Satana...

Unii vor pleca dintre noi și nu vor mai conduce corabia. Dar acești oameni nu vor putea împiedica adevărul, pentru că el continua să meargă înainte și în sus, până la venirea sfârșitului. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1898, p. 409, 411.

După cum declară Cuvântul lui Dumnezeu, precum și soliile pe care le-a dat servei Sale, este posibil ca unii pastori și unii medici să se abată de la credinţă. – Manuscript Releases, vol. 7, 1906, p. 192.

Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea

Cernerea făcută de Dumnezeu îi va îndepărta pe mulţi, asemenea unor frunze uscate. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1876, p. 89.

Pleava va fi dusă departe de vânt, ca un nor, chiar și din locurile unde vedem acum numai grămezi de grâu bogat. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882 p. 81.

În curând, poporul lui Dumnezeu va fi supus unor încercări grele și cea mai mare parte dintre aceia care acum par a fi sinceri și credincioși, se vor dovedi a fi din metal lipsit de valoare...

Când religia lui Hristos va fi dispreţuită până la extrem, când Legea Sa va fi mai nesocotită decât oricând înainte, atunci va trebui să avem cel mai fierbinte zel și cea mai neclintită hotărâre. Încercarea la care vom fi supuși va fi aceea de a rezista în apărarea adevărului și a neprihănirii, în timp ce majoritatea ne părăsește, și de a purta bătăliile Domnului, atunci când campionii sunt rari. În acel timp, va trebui să acumulăm căldură din răceala altora, curaj din lașitatea lor și loialitate din trădarea lor. – Idem, p. 136.

Biserica poate părea că este pe punctul de a cădea, dar nu va cădea. Ea va rezita, iar păcătoșii din Sion vor fi cernuţi, și pleava va fi despărţită de grâul cel preţios. Aceasta va fi o încercare teribil de grea, dar trebuie totuși să aibă loc. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1886, p. 380.

Pe măsură ce se apropie furtuna, o mare categorie de oameni care, în ciuda faptului că și-au mărturisit credinţa în solia îngerului al treilea, nu au fost sfinţiţi prin ascultarea de adevăr, își vor părăsi locurile și vor intra în rândurile adversarilor. – The Great Controversy, 1911, p. 608.

Credincioșii lui Dumnezeu vor ieși la iveală

Domnul are servi credincioși, care vor ieși la iveală în timpul cernerii și al verificării. Există multe suflete preţioase, care acum nu se văd, dar care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Ei nu au avut lumina care a strălucit în raze puternice asupra voastră. Totuși, este posibil ca sub aparenţa aspră și neatrăgătoare, să se descopere strălucirea curată a unui adevărat caracter creștin. În timpul zilei, privim cerul, dar nu vedem stelele. Totuși, ele se află acolo, la locul lor, pe firmament, dar ochiul nu poate să le observe. Însă, în timpul nopţii, putem vedea adevărata lor strălucire. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 80, 81.

De fiecare dată când are loc o persecuţie, martorii iau niște decizii, fie de a rămâne de partea lui Hristos, fie de a se întoarce împotriva Lui. Oamenii care își arată simpatia pentru cei condamnaţi pe

nedrept și nu sunt înverșunaţi contra lor își vor da pe faţă atașamentul faţă de Domnul Hristos. – The Signs of the Times, 20 februarie 1901.

Așteptaţi să apară împotrivirea, să predomine iarăși bigotismul și intoleranţa și să se aprindă din nou persecuţia, și atunci cei cu inima împărţită și ipocriţii se vor clătina și vor părăsi credinţa, dar creștinul adevărat va sta neclintit, ca o stâncă, cu o credinţă mai puternică și o speranţă mai vie decât în zilele de prosperitate. – The Great Controversy, 1911, p. 602.

Noii convertiţi le vor lua locul celor care pleacă

Unii n-au rezistat în faţa zguduirii și s-au pierdut pe drum. Cei nepăsători și indiferenţi, care nu li s-au alăturat celor care au preţuit biruinţa și mântuirea atât de mult, încât să se roage cu perseverenţă și să agonizeze pentru ea, nu au reușit să o câștige și au fost lăsaţi în întuneric, iar locurile lor au fost imediat ocupate de alţii, care s-au atașat de adevăr și au intrat în rânduri. – Early Writings, 1858, p. 271.

Locurile golite vor fi umplute de cei pe care Domnul Hristos i-a descris ca fiind sosiţi în ceasul al unsprezecelea. Numărul celor cu care Se luptă Duhul lui Dumnezeu este mare. Vremea judecăţilor distrugătoare ale lui Dumnezeu este o vreme de har pentru cei care acum nu au prilejul de a cunoaște adevărul. Domnul va privi spre ei cu duioșie. Inima Lui miloasă este înduioșată, mâna Lui este încă întinsă spre a salva, în timp ce, pentru cei care nu vor să intre, ușa este închisă. Cei care aud pentru prima oară adevărul, în aceste ultime zile, vor fi primiţi în mare număr. – Letter 103, 1903.

Stindard după stindard era lăsat să zacă în noroi și companie după companie, din oștirea Domnului, se unea cu vrăjmașul, în timp ce seminţie după seminţie, din rândurile vrăjmașului, se unea cu poporul lui Dumnezeu, care păzește poruncile. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 41.

Capitolul 13 — Ploaia târzie

Lucrarea Duhului Sfânt comparată cu ploaia

„El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie” (Ioel 2,23). În răsărit, ploaia timpurie cade în timpul semănatului. Ea este necesară pentru a face sămânţa să încolţească. Ploaia târzie cade aproape de încheierea anotimpului și maturizează cerealele, pregătindu-le pentru seceriș. Domnul folosește aceste activităţi din natură pentru a reprezenta lucrarea Duhului Sfânt[24].

După cum roua și ploaia sunt date, mai întâi pentru a ajuta sămânţa să încolţească, iar apoi pentru a o maturiza în vederea secerișului, tot așa Duhul Sfânt este dat pentru a dezvolta, de la o etapă la alta, procesul creșterii spirituale. Coacerea grânelor reprezintă îndeplinirea lucrării harului lui Dumnezeu în suflet. Prin puterea Duhului Sfânt, chipul moral al lui Dumnezeu va fi reprodus în mod desăvârșit în caracter. Noi trebuie să fim transformaţi în totalitate, devenind asemenea Domnului Hristos.

Prin lucrarea de maturizare a recoltei pământului, ploaia târzie reprezintă harul spiritual care pregătește biserica pentru venirea Fiului Omului. Dar, dacă ploaia timpurie nu a căzut, nu va exista nici o viaţă și firul verde nu va răsări. Așadar, până când stropii ploii timpurii nu-și îndeplinesc lucrarea, ploaia târzie nu poate conduce nici o sămânţă la desăvârșire. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 506.

A. Aplicaţia istorică pentru biserică în ansamblu

Ploaia timpurie a venit în Ziua Cincizecimii, în anul 31 d.Hr.

Ucenicii au respectat porunca Domnului Hristos, așteptând în Ierusalim împlinirea făgăduinţei Tatălui – revărsarea Duhului Sfânt. Totuși, nu au așteptat într-o stare de inactivitate. Raportul spune că „tot timpul stăteau în Templu și lăudau și binecuvântau pe Dumnezeu” (Luca 24,53).

În timp ce așteptau îndeplinirea făgăduinţei, ucenicii își umileau inima, printr-o pocăinţă sinceră, și își mărturiseau necredinţa... Ucenicii se rugau cu multă seriozitate pentru a fi pregătiţi să intre în legătură cu oamenii și, în relaţiile lor de zi cu zi, să le adreseze cuvinte prin care cei păcătoși să fie conduși la Hristos. Ei au înlăturat toate disputele și toate dorinţele pentru supremaţie și au devenit foarte apropiaţi unul de altul, într-o atitudine de frăţietate creștină. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 35-37.

Numai după ce ucenicii au ajuns la o unitate desăvârșită, când nu s-au mai certat pentru locul cel mai înalt, a fost revărsat Duhul Sfânt asupra lor. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 20.

[24] Vezi Zaharia 10,1; Osea 6,3; Ioel 2,23.28.

Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii sau al primei ploi, iar rezultatul a fost măreţ. Duhul Sfânt va rămâne prezent în biserica adevărată până la încheierea timpului. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 54, 55.

Rezultatele ploii timpurii din Ziua Cincizecimii

Sub influenţa Duhului Sfânt, au fost rostite cuvinte de pocăinţă și mărturisire, amestecate cu cântece de mulţumire pentru păcatele iertate... Mii de suflete au fost convertite într-o singură zi...

Duhul Sfânt... i-a făcut capabili să vorbească, în mod fluent, în limbi care până atunci le fuseseră necunoscute... Duhul Sfânt a făcut pentru ei ceea ce ei n-ar fi putut să îndeplinească într-o viaţă întreagă. – Idem, p. 38, 40.

Inima le-a fost umplută peste măsură cu o bunăvoinţă atât de mare, atât de profundă, atât de cuprinzătoare, încât i-a îndemnat să meargă până la capătul pământului pentru a mărturisi despre puterea lui Hristos. – Idem, p. 46.

Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii? Vestea cea bună despre un Mântuitor înălţat a fost dusă până în cele mai îndepărtate părţi ale lumii locuite... Biserica a văzut cum sufletele convertite veneau spre ea din toate direcţiile. Cei ce se îndepărtaseră de Dumnezeu au fost reconvertiţi... Ţinta stăruitoare a credincioșilor era aceea de a manifesta un caracter asemenea caracterului lui Hristos și de a lucra pentru extinderea Împărăţiei Sale. – Idem, p. 48.

Făgăduinţa ploii târzii

Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a constituit „ploaia timpurie”, și rezultatul ei a fost plin de glorie. Dar „ploaia târzie” va fi și mai îmbelșugată. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 21.

Este făgăduit că, aproape de încheierea secerișului pământului, va avea loc o binecuvântare specială a harului lui Dumnezeu, cu scopul de a pregăti biserica pentru venirea Fiului Omului. Această revărsare a Duhului Sfânt este asemănată cu ploaia târzie. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 55.

Chiar înainte de venirea ultimelor judecăţi ale lui Dumnezeu asupra pământului, va avea loc printre cei ce alcătuiesc poporul Domnului o asemenea redeșteptare a evlaviei de la început, cum nu s-a mai văzut din vremea apostolilor. Duhul și puterea lui Dumnezeu vor fi revărsate asupra copiilor Săi. – The Great Controversy, 1911, p. 464.

Lucrarea va fi asemănătoare celei de la Ziua Cincizecimii. Așa cum „ploaia timpurie” a fost dată la începutul lucrării de evanghelizare, prin revărsarea Duhului Sfânt, pentru a contribui la răsărirea preţioasei seminţe, tot așa „ploaia târzie” va fi dată la încheierea lucrării, pentru a pregăti secerișul. – Idem, p. 611.

Ploaia târzie va produce marea strigare

În vremea aceea, „ploaia târzie”, sau reînviorarea de la faţa Domnului va veni ca să dea putere glasului celui tare al îngerului al treilea și să-i pregătească pe sfinţi pentru a rezista în timpul revărsării ultimelor șapte plăgi. – Early Writings, 1854, p. 86.

I-am auzit pe aceia care purtau armura vestind adevărul cu o mare putere. Lucrarea lor a avut efect... Am întrebat cum s-a produs această mare schimbare. Un înger a răspuns: „Aceasta este ploaia târzie, înviorarea de la faţa Domnului, marea strigare a îngerului al treilea.” – Idem, p. 271.

B. Aplicaţia personală pentru fiecare creștin

Ploaia timpurie produce convertirea; ploaia târzie dezvoltă un caracter asemenea lui Hristos.

În nici un moment al experienţei noastre, nu ne putem lipsi de acel ajutor care ne-a dat puterea de a face primul pas. Binecuvântările primite prin ploaia timpurie sunt necesare până la sfârșit... Pe măsură ce Îl căutăm pe Dumnezeu pentru a primi Duhul Sfânt, El va lucra în noi modestia, smerenia cugetului și o dependenţă consecventă de Dumnezeu, pentru a beneficia de lucrarea ploii târzii, care ne desăvârșește. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1897, p. 507, 509.

Duhul Sfânt caută să rămână în fiecare suflet. Cei care Îl primesc cu bucurie, ca pe un oaspete de onoare, vor fi făcuţi desăvârșiţi în Hristos. Lucrarea cea bună, care a fost începută, va fi dusă până la capăt. Gândurile sfinte, simţămintele cerești și faptele creștinești vor lua locul gândurilor necurate, al sentimentelor stricate și al faptelor de răzvrătire. – Counsels on Health, 1896, p. 561.

Este posibil să avem deja o măsură din Duhul lui Dumnezeu, dar, prin rugăciune și credinţă, trebuie să căutăm în mod necontenit să obţinem tot mai mult Duh Sfânt. Nu trebuie să încetăm niciodată eforturile. Dacă nu progresăm, dacă nu adoptăm o atitudine care să ne permită primirea, atât a ploii timpurii, cât și a celei târzii, ne vom pierde sufletul, iar răspunderea ne va aparţine în exlusivitate...

Întrunirile bisericii, cum ar fi adunările de tabără, cele din cămin și toate situaţiile în care se lucrează personal pentru suflete, reprezintă ocaziile indicate de Dumnezeu în vederea revărsării ploii timpurii și a celei târzii. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1897, p. 508.

Când este pregătită calea pentru Duhul lui Dumnezeu, binecuvântarea va veni. Satana nu poate opri căderea torentului de binecuvântări asupra poporului lui Dumnezeu, după cum nu poate să închidă ferestrele cerului pentru a face ca ploaia să nu mai cadă pe pământ. – Selected Messages, cartea 1, 1887, p. 124.

Ar trebui să ne rugăm stăruitor pentru coborârea Duhului Sfânt

Noi ar trebui să ne rugăm la fel de stăruitor pentru coborârea Duhului Sfânt cum s-au rugat ucenicii în Ziua Cincizecimii. Dacă ei au avut nevoie de El în acel timp, cu atât mai mult avem noi nevoie astăzi. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 158 (1882).

Coborârea Duhului Sfânt asupra bisericii este așteptată în viitor, dar este privilegiul bisericii să-L aibă acum. Căutaţi-L, rugaţi-vă pentru El și credeţi în El. Trebuie să-L avem și Cerul așteaptă să ni-L acorde. – Evangelism, 1895, p. 701.

Măsura în care primim Duhul Sfânt este proporţională cu măsura dorinţei noastre și a credinţei exercitate pentru aceasta, precum și cu felul în care vom folosi lumina și cunoștinţa pe care le vom primi. – Review and Herald, 5 mai 1896.

Noi nu suntem îndeajuns de dispuși să-L deranjăm pe Domnul cu cererile noastre, rugându-L să ne acorde darul Duhului Sfânt. Domnul dorește să fie deranjat în această privinţă. El dorește să trimitem cât mai multe cereri înaintea tronului Său. – Fundamentals of Christian Education, 1909, p. 537

Trebuie să ne smerim inima printr-o pocăinţă adevărată

O redeșteptare a adevăratei evlavii este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. Aceasta ar trebui să fie principala noastră preocupare. Trebuie să depunem eforturi serioase pentru a obţine binecuvântarea Domnului, nu pentru că Dumnezeu nu ar fi dispus să-Și reverse binecuvântarea asupra noastră, ci pentru că noi nu suntem pregătiţi s-o primim. Tatăl nostru cel ceresc este mult mai doritor să dea Duhul Său cel Sfânt celor care-L cer decât sunt părinţii doritori să le dea daruri bune copiilor lor. Lucrarea noastră este aceea de a îndeplini condiţiile prin care Dumnezeu a făgăduit să ne acorde binecuvântarea Sa, prin mărturisire sinceră, smerenie, pocăinţă și rugăciune plină de zel. Nu ne putem aștepta la o redeșteptare, dacă nu ne rugăm pentru ea. – Selected Messages, cartea 1, 1887, p. 121.

Vă spun că, în mijlocul nostru, trebuie să aibă loc o redeșteptare absolută. Cei care-I slujesc Domnului trebuie să fie convertiţi. Sunt necesare mărturisiri, acte de pocăinţă și convertiri. Mulţi dintre cei care propovăduiesc Cuvântul au nevoie de harul transformator al lui Hristos în inima lor. Ei ar trebui să nu îngăduie nimic care ar putea să-i împiedice de la îndeplinirea unei lucrări conștiincioase, mai înainte de a fi, pentru totdeauna, prea târziu. – Letter 51, 1886.

Reforma trebuie să însoţească redeșteptarea

Sub conducerea Duhului Sfânt, trebuie să aibă loc o redeșteptare și o reformă. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea înseamnă înnoirea vieţii spirituale, o înviorare a puterilor minţii și o înviere din moartea spirituală. Reforma înseamnă o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, obiceiuri și practici. Reforma nu va aduce roadele bune ale neprihănirii, dacă nu este însoţită de redeșteptarea produsă de Duhul Sfânt. Redeșteptarea și reforma trebuie să-și facă lucrarea lor decisivă și, pentru a realiza această lucrare, trebuie să se contopească. – Review and Herald, 25 februarie 1902.

Trebuie să înlăturăm toate certurile și dezbinările

Când lucrătorii Îl au pe Hristos în permanenţă în inima lor, când orice egoism este mort, când există comuniune, când fiecare se sfinţește, în așa fel încât dragostea să se vadă și să se simtă, atunci torentele harului Duhului Sfânt vor veni tot atât de sigur asupra lor, ca și făgăduinţa lui Dumnezeu, care nu va da greș niciodată, nici măcar cu o iotă sau cu o frântură de literă. Dar, când unii nesocotesc lucrarea altora, pentru a-și arăta propria superioritate, dovedesc că lucrarea lor nu poartă semnătura pe care ar trebui s-o poarte. Dumnezeu nu poate să-i binecuvânteze. – Selected Messages, cartea 1, 1896, p. 175.

Ca să stăm în ziua cea mare a Domnului adăpostiţi în Hristos, turnul nostru de scăpare, trebuie să îndepărtăm orice invidie și orice luptă pentru supremaţie. Trebuie să distrugem complet rădăcinile acestor gânduri nesfinte, ca nu cumva să prindă din nou viaţă. Să ne așezăm în întregime de partea Domnului. – This Day With God, 1903, p. 258.

Creștinii trebuie să îndepărteze toate neînţelegerile și să se predea lui Dumnezeu pentru salvarea celor pierduţi. Să ceară, prin credinţă, binecuvântarea promisă și ea va veni. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 21.

Iubiţi-vă unii pe alţii

Creștinismul este dezvăluirea celei mai duioase iubiri a unuia faţă de celălalt... Hristos trebuie să primească iubirea supremă din partea fiinţelor pe care le-a creat. De asemenea, El cere ca omul să nutrească o sfântă consideraţie pentru semenii săi. Fiecare suflet va fi salvat prin iubirea care se manifestă mai întâi faţă de Dumnezeu. Adevărata pocăinţă este o schimbare de la egoism la dragoste sfinţită faţă de Dumnezeu și unii faţă de alţii. – Selected Messages, cartea 1, 1901, p. 114, 115.

Calităţile pe care Dumnezeu le preţuiește cel mai mult sunt mila și curăţia inimii. Aceste calităţi ar trebui să fie nutrite de fiecare creștin. –- Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 85.

Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin amabil și iubitor. – The Ministry of Healing, 1905, p. 70.

Se cere o consacrare deplină

Dumnezeu nu va accepta nimic altceva decât o consacrare fără rezerve. Creștinii fără tragere de inimă și păcătoși nu vor putea intra niciodată în cer. Ei nu s-ar simţi fericiţi acolo, pentru că nu știu nimic despre principiile înalte și sfinte, care îi guvernează pe membrii familiei regale din cer. Creștinul adevărat își păstrează ferestrele sufletului deschise către cer. El trăiește în comuniune cu Hristos. Voinţa sa este totuna cu voinţa lui Hristos. Dorinţa sa cea mai fierbinte este aceea de a deveni, din ce în ce mai mult, asemenea lui Hristos. – Review and Herald, 16 mai 1907.

Noi nu putem folosi Duhul Sfânt. Duhul trebuie să ne folosească pe noi. Prin Duhul Sfânt, Dumnezeu lucrează în poporul Său „după plăcerea Lui, și voinţa, și înfăptuirea” (Fapte 2,13). Dar mulţi nu vor să I se supună. Ei vor să se conducă singuri. Din această cauză, nu primesc darul ceresc.

Duhul Sfânt este dat numai acelora care umblă smeriţi înainea lui Dumnezeu și care așteaptă călăuzirea și harul Său. – The Desire of Ages, 1898, p. 672.

Pregătirea căii pentru ploaia târzie

Am văzut că nimeni nu a putut împărtăși „reînviorarea”, dacă nu a obţinut victoria asupra oricărui cuvânt rău și asupra oricărei fapte rele. De aceea, ar trebui să ne apropiem tot mai mult de Domnul și să căutăm cu seriozitate să realizăm pregătirea necesară pentru a deveni capabili să rezistăm în luptă în ziua Domnului. – Early Writings, 1851, p. 71.

Noi suntem cei cărora le revine sarcina de a îndrepta defectele din caracterul nostru și de a curăţi templul sufletului de orice întinare. Apoi, ploaia târzie va cădea asupra noastră, așa cum a căzut ploaia timpurie asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 214.

De nimic nu se teme Satana mai mult decât de faptul că poporul lui Dumnezeu va îndepărta orice obstacol și va pregăti calea pentru ca Domnul să poată revărsa Duhul Sfânt asupra bisericii care lâncezește... Fiecărei ispite, fiecărei împotriviri i se poate rezista cu succes „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4,6). – Selected Messages, cartea 1, 1887, p. 124.

Ploaia târzie va veni, iar binecuvântarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet care este curăţit de orice întinare. Aceasta este lucrarea noastră acum – să ne consacrăm lui Hristos, ca să putem fi pregătiţi pentru vremea de înviorare de la faţa Domnului, pentru botezul Duhului Sfânt. – Selected Messages, cartea 1, 1892, p. 191.

Să devenim lucrători activi în serviciul lui Hristos

Când bisericile vor deveni vii și lucrătoare, Duhul Sfânt va fi dat ca răspuns la rugăciunea lor sinceră... Atunci ferestrele cerului se vor deschide pentru torentele ploii târzii. – Review and Herald, 25 februarie 1890.

Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care va lumina întreg pământul cu slava Sa, nu va veni până când nu vom avea un popor cu o gândire iluminată, care știe din experienţă ce înseamnă să fii împreună lucrător cu Dumnezeu. Când vom fi consacraţi pe deplin, din toată inima, în serviciul lui Hristos, Dumnezeu va aprecia acest fapt, printr-o revărsare fără măsură a Duhului Sfânt, dar aceasta nu va avea loc până când cea mai mare parte a membrilor bisericii nu vor fi împreună lucrători cu Dumnezeu. – Christian Service, 1905, p. 253.

Când mustrarea împotriva indolenţei și a lenevirii va înceta să planeze asupra bisericii, Duhul lui Dumnezeu Se va manifesta în mod minunat. Puterea divină se va descoperi. Biserica va vedea lucrarea providenţială a Domnului oștirilor. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 46.

„Ţineţi-vă vasul curat și gata să fie umplut!”

Nu trebuie să ne facem griji cu privire la ploaia târzie. Tot ce avem de făcut este să ne păstrăm vasul curat și gata să fie umplut, pregătit pentru primirea ploii cerești, rugându-ne fără încetare: „Fă să cadă ploaia târzie în vasul meu! Fă ca lumina slăvitului înger care se alătură îngerului al treilea să strălucească asupra mea, dă-mi și mie o parte în lucrare, fă-mă să vestesc solia, ajută-mă să fiu împreună lucrător cu Isus!”. Căutându-L în felul acesta pe Dumnezeu, daţi-mi voie să vă spun că, prin harul Său, El vă va ajuta să fiţi gata în orice timp. – The Upward Look, 1391, p. 283.

Răspunsul poate veni cu o iuţeală neașteptată și cu o putere copleșitoare sau poate să fie amânat zile și săptămâni, iar credinţa să ne fie pusă la încercare. Dar Dumnezeu știe când și cum să răspundă la rugăciunile noastre. Partea care ne revine nouă este să intrăm în legătură cu cerul. Dumnezeu Se îngrijește de partea care-I revine Lui. El este credincios cu privire la ceea ce a promis. Lucrul cel mai însemnat, cel mai important, pentru noi este să fim una în simţire și cuget, să dăm la o parte orice invidie și răutate și, ca niște rugători smeriţi, să veghem și să așteptăm. Domnul Isus, Mijlocitorul și Căpetenia noastră, este gata să facă pentru noi tot ce a făcut pentru cei care se rugau și vegheau în Ziua Cincizecimii. – Spirit of Prophecy, vol. 3, 1878, p. 272.

Nu există un timp special, pe care să îl precizez cu privire la vremea când va avea loc revărsarea Duhului Sfânt și când îngerul cel puternic din cer i se va alătura îngerului al treilea, ca să încheie lucrarea pentru această lume. Solia mea este că singura noastră garanţie constă în faptul de a fi gata pentru reînviorarea cerească, având lămpile pregătite și aprinse. – Selected Messages, cartea 1, 1892, p. 192.

Nu toţi vor primi ploaia târzie

Mi s-a arătat că, dacă cei care fac parte din poporul lui Dumnezeu nu vor face eforturile care se cer din partea lor, ci așteaptă să vină reînviorarea asupra lor pentru a le îndepărta răutăţile și pentru a le îndrepta greșelile, dacă se așteaptă ca ploaia târzie să-i cureţe de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să-i pregătească pentru a lua parte la marea strigare a îngerului al treilea, vor fi găsiţi prea ușori. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1867, p. 619.

Sperăm noi să vedem întreaga biserică reînsufleţită? Acest timp nu va veni niciodată. În biserică, există persoane care nu sunt convertite și care nu se vor uni în rugăciune fierbinte și biruitoare. Trebuie să ne îndeplinim lucrarea în mod personal. Trebuie să ne rugăm mai mult și să vorbim mai puţin. – Selected Messages, cartea 1, 1887, p. 122.

Putem fi siguri că, atunci când va fi revărsat Duhul Sfânt, cei care nu au primit și nu au preţuit ploaia timpurie nu vor vedea sau nu vor înţelege valoarea ploii târzii. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 399.

Numai cei care trăiesc potrivit cu lumina pe care o au vor primi o lumină mai mare. Dacă nu înaintăm zilnic în exemplificarea virtuţilor unui creștin activ, nu vom recunoaște manifestările Duhului Sfânt în ploaia târzie. Este posibil ca ea să cadă asupra tuturor celor din jurul nostru, fără ca noi să ne dăm seama și s-o primim. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1897, p. 507.

Cei care nu fac eforturi hotărâte, ci doar așteaptă, pur și simplu, ca Duhul Sfânt să-i constrângă să acţioneze, vor pieri în întuneric. Nu trebuie să stăm nepăsători, nefăcând nimic în lucrarea lui Dumnezeu. – Christian Service, 1905, p. 228.

Capitolul 14 — Marea strigare

Dumnezeu are pietre preţioase în toate bisericile

Dumnezeu are pietre preţioase în toate bisericile și nu este menirea noastră să formulăm acuzaţii categorice despre lumea care se declară creștină. – 4BC 1184 (1893).

Dumnezeu are reprezentanţii Săi în toate bisericile. Deși acestor persoane nu le-au fost prezentate adevărurile speciale, cruciale pentru aceste ultime zile, în împrejurări care să le aducă convingerea în inimă și în minte, totuși nu au întrerupt legătura cu Dumnezeu, printr-o respingere a luminii. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 70, 71.

Mulţi dintre catolici sunt cei mai conștiincioși creștini și trăiesc în toată lumina care strălucește asupra lor, iar Dumnezeu va lucra pentru ei. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 243.

În Apocalipsa 18, poporul lui Dumnezeu este chemat să iasă afară din Babilon. Potrivit cu Scriptura, mulţi din poporul lui Dumnezeu se află încă în Babilon. În ce grupări religioase poate fi găsită acum cea mai mare parte a urmașilor lui Hristos? Fără îndoială, în diferitele biserici care mărturisesc credinţa protestantă. – The Great Controversy, 1911, p. 383.

Cu toată întunecimea spirituală și înstrăinarea de Dumnezeu, care există în bisericile care alcătuiesc Babilonul, marea parte a adevăraţilor urmași ai lui Hristos se află încă în mijlocul lor. – Idem, p. 390.

Căderea Babilonului nu este încă totală

„Ea a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei” (Apocalipsa 14,8). Cum se realizează aceasta? Obligându-i pe oameni să accepte un sabat fals. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 94.

Cu toate acestea, încă nu se poate spune că... „ea a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei”. Încă nu a determinat toate neamurile să facă aceasta...

Pînă când nu va fi îndeplinită această condiţie și până când unirea bisericii cu lumea nu va fi pe deplin realizată în întreaga lume creștină, căderea Babilonului nu va fi completă. Schimbarea este progresivă, iar deplina împlinire a textului din Apocalipsa14,8 este o problemă de viitor. – The Great Controversy, 1911, p. 385, 390.

Când vor ajunge păcatele ei pînă la cer (Apocalipsa 18,2-5)? Când Legea lui Dumnezeu va fi în mod definitiv anulată de legile omenești. – The Signs of the Times, 12 iunie 1893.

Ultima solie de avertizare a lui Dumnezeu

Dumnezeu a stabilit, în cadrul liniei profetice, un loc pentru soliile din Apocalipsa 14, iar lucrarea lor nu trebuie să înceteze până la încheierea istoriei acestui pământ. – EGW, 88 804 (1890).

Apocalipsa 18 arată spre timpul când, ca rezultat al respingerii întreitei avertizări din Apocalipsa 14,6-12, biserica va fi atins pe deplin condiţia prezisă de îngerul al doilea, și atunci poporul lui Dumnezeu, care mai este încă în Babilon, va fi chemat să rupă legătura cu biserica decăzută. Aceasta este ultima solie care va mai fi vestită vreodată lumii. – The Great Controversy, 1911, p. 390.

(Apocalipsa 18,1.2.4 – citate de referinţă.) Aceste versete indică o vreme când se va repeta anunţarea căderii Babilonului, așa cum a fost vestită de îngerul al doilea din Apocalipsa 14, 8, cu menţiunea suplimentară asupra imoralităţilor care vor pătrunde în diferitele organizaţii care alcătuiesc Babilonul, în perioada de după prima vestire a soliei, în vara anului 1844... Aceste înștiinţări, unite cu solia îngerului al treilea, constituie ultima avertizare care va fi dată locuitorilor pământului...

Păcatele Babilonului vor fi date pe faţă. Rezultatele înspăimântătoare ale impunerii sărbătorilor religioase în biserică de către autorităţile civile, năvălirea spiritismului, înaintarea ascunsă, dar rapidă, a puterii papale, toate vor fi demascate. Prin aceste avertizări solemne, poporul va fi mișcat. Mii și mii de oameni vor asculta cuvinte neauzite până atunci. – Idem, p. 603, 604, 606.

Esenţa ultimei solii a lui Dumnezeu

Mai multe persoane mi-au scris, întrebându-mă dacă solia îndreptăţirii prin credinţă este solia îngerului al treilea, și eu am răspuns: „Este cu adevărat solia îngerului al treilea”. – Selected Messages, cartea 1, 1890, p. 372.

În marea Sa îndurare, Domnul i-a trimis poporului Său o solie foarte preţioasă prin fraţii (E.J.) Waggoner și (A.T.) Jones. Această solie a fost vestită pentru a-L evidenţia și mai mult pe Mântuitorul înălţat, jertfa adusă pentru păcatele lumii întregi. Ea a prezentat îndreptăţirea prin credinţa în Cel ce S-a pus chezaș pentru noi și i-a invitat pe oameni să primească neprihănirea lui Hristos, care se dovedește prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu.

Mulţi L-au pierdut din vedere pe Isus. Ei au avut nevoie să li se îndrepte privirile spre Persoana Sa divină, spre meritele Sale, spre iubirea Sa neschimbătoare faţă de familia omenească. Toată puterea a fost încredinţată în mâinile Sale, ca El să le poată împărţi daruri bogate oamenilor, acordându-i fiinţei umane, neputincioase, darul de nepreţuit al îndreptăţirii Sale. Dumnezeu a poruncit să fie vestită această solie în lumea întreagă. Solia îngerului al treilea este solia care trebuie vestită cu tărie și care este însoţită de o mare măsură a revărsării Duhului Său. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1895, p. 91, 92.

Solia neprihănirii lui Hristos trebuie să răsune de la o margine la alta a pământului, spre a pregăti calea Domnului. Ea este slava lui Dumnezeu, care încheie lucrarea îngerului al treilea. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 19.

Ultima solie a harului, care trebuie vestită lumii, este o descoperire a caracterului Său iubitor. Copiii lui Dumnezeu trebuie să facă cunoscută slava Sa. Ei trebuie să descopere ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei, prin viaţa și caracterul lor. – Christ’s Object Lessons, 1900, p. 415, 416.

Solia va fi vestită cu mare putere

Pe măsură ce solia a treia va fi vestită cu tot mai multă putere, încheierea lucrării va fi însoţită de o mare slavă, la care va fi părtaș poporul credincios al lui Dumnezeu. Ploaia târzie este cea care îl va reînsufleți și-l va întări, ca să treacă prin timpul de strâmtorare. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1862, p. 984.

Pe măsura apropierii sfârșitului, mărturiile slujitorilor lui Dumnezeu vor deveni tot mai hotărâte și tot mai pline de putere. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1892, p. 407.

Această solie (Apocalipsa 14,9-12) cuprinde și cele două solii precedente. Ea este reprezentată ca fiind vestită cu glas tare, ceea ce înseamnă că este însoţită de puterea Duhului Sfânt. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1900, p. 980.

Pe măsură ce solia îngerului al treilea devine un strigăt puternic, vestirea ei este însoţită de o mare putere și de o mare glorie. Feţele copiilor lui Dumnezeu vor străluci de lumina cerului. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 17.

Lumina lui Dumnezeu va străluci și mai puternic în mijlocul întunericului profund al ultimei mari crize de pe pământ, iar cântecul speranţei și încrederii va fi auzit în tonurile cele mai clare și mai sublime. – Education, 1903, p. 166.

Așa cum este prezis în Apocalipsa 18, solia îngerului al treilea va fi proclamată cu mare putere de către cei care vestesc ultima avertizare împotriva fiarei și a chipului ei. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 118.

Asemenea mișcării de la 1844

Puterea care i-a mobilizat pe oameni cu atâta forţă, în mișcarea de la 1844, se va dezvălui din nou. Solia îngerului al treilea nu va fi vestită în șoaptă, ci cu glas tare. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 252.

Am văzut că această solie se va încheia cu o putere care va depăși cu mult strigătul de la miezul nopţii. – Early Writings, 1858, p. 278.

La fel ca în Ziua Cincizecimii

Aștept cu o dorinţă arzătoare timpul când se vor repeta evenimentele din Ziua Cincizecimii, cu o putere chiar și mai mare. „După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere, și pământul s-a luminat de slava lui” (Apocalipsa 18,1).

Atunci, la fel ca în Ziua Cincizecimii, oamenii vor auzi adevărul, care va fi adresat fiecăruia în limba lui. – 6BC 1055 (1866).

În viziuni de noapte, au trecut prin faţa mea scene cu privire la o mare mișcare reformatoare în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Mulţi Îl lăudau pe Dumnezeu, bolnavii erau vindecaţi și se înfăptuiau multe alte minuni. Se manifesta un duh de mijlocire, asemenea celui de dinaintea măreţei Zile a Cincizecimii. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 126.

Marea lucrare de evanghelizare nu se va încheia cu o manifestare mai puţin însemnată a puterii lui Dumnezeu decât cea de la începutul ei. Profeţiile care au fost împlinite prin revărsarea ploii timpurii, la începutul lucrării, se vor împlini din nou prin ploaia târzie, la încheierea ei...

Slujitorii lui Dumnezeu, cu feţele luminate și strălucind de sfântă consacrare, se vor grăbi din loc în loc pentru a vesti solia din cer. Avertizarea va fi dată prin mii de glasuri pe întreg pământul. Vor fi săvârșite minuni, bolnavii vor fi vindecaţi și cei credincioși vor face semne și minuni. – The Great Controversy, 1911, p. 611, 612.

Dumnezeu va folosi mijloace care ne vor surprinde

Daţi-mi voie să vă spun că, în această din urmă lucrare, Dumnezeu va interveni într-un mod cu totul ieșit din comun și într-o manieră contrară oricărei metode omenești. Întotdeauna vor fi printre noi unii care vor voi să controleze lucrarea lui Dumnezeu, să dicteze fiecare acţiune ce trebuie îndeplinită, în timp ce lucrarea înaintează sub conducerea îngerului care se alătură îngerului al treilea, în vestirea soliei pentru lume. Dumnezeu va folosi căi și mijloace, prin care se va vedea că El a preluat conducerea în mâinile Sale. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care le va folosi Dumnezeu pentru a-Și îndeplini și desăvârși lucrarea de îndreptăţire. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1885, p. 300.

Să nu vă imaginaţi că va fi posibil să faceţi planuri pentru viitor. Dumnezeu trebuie să fie recunoscut ca stând la cârmă în toate timpurile și în orice împrejurare. El va lucra prin mijloace care vor fi demne de urmat și care vor susţine, vor crește și vor zidi pe poporul Său. – Counsels to Writers and Editors, 1895, p. 71.

Mângâietorul nu Se va descoperi într-un mod specific, pe care omul să-L poată delimita, ci așa cum vrea Dumnezeu, în vremuri și pe căi neprevăzute, care să onoreze Numele Său. – EGW 88 1478 (1896).

El va ridica, dintre oamenii obișnuiţi, bărbaţi și femei care să îndeplinească lucrarea Lui, întocmai precum, în vechime, a chemat niște pescari pentru a-I fi ucenici. În curând, va avea loc o trezire care îi va surprinde pe mulţi. Cei care nu-și dau seama de ceea ce trebuie făcut vor fi trecuţi cu vederea, iar solii cerești vor lucra cu aceia care sunt consideraţi oameni de rând, pregătindu-i să ducă adevărul în multe locuri. – Manuscript Releases, vol. 15, 1905, p. 312.

Lucrători calificaţi de Duhul Sfânt

În ultima lucrare solemnă, puţini oameni mari vor fi angajaţi... În vremea noastră, Dumnezeu va face o lucrare la care puţini se așteaptă. El îi va chema și îi va evidenţia în mijlocul nostru pe aceia care au fost învăţaţi mai degrabă prin ungerea Duhului Său, decât prin învăţătura formală, dobândită

în instituţiile de învăţământ. Școlile nu sunt demne de dispreţuit și de condamnat; ele sunt rânduite de Dumnezeu, dar nu pot oferi decât calificări exterioare. Dumnezeu va dovedi că El nu depinde de învăţaţi, de muritori care își dau singuri importanţă. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 80, 81.

Lumina le va fi dată numai sufletelor care o caută cu seriozitate și primesc cu bucurie fiecare rază de iluminare divină din Cuvânt Său sfânt. Doar prin aceste suflete va descoperi Dumnezeu acea lumină și putere, care vor lumina pământul cu slava Sa. – Idem, p. 729.

Sunt necesare disciplina spiritului, curăţia inimii și a cugetului. Ele sunt de o mai mare valoare decât talentul strălucitor, tactul sau cunoștinţa. O minte obișnuită, învăţată să asculte un „așa zice Domnul”, este mai bine calificată pentru lucrarea lui Dumnezeu decât sunt cei care au capacităţi, dar nu le folosesc cum trebuie. – Review and Herald, 27 noiembrie 1900.

Lucrătorii vor fi calificaţi mai degrabă prin ungerea Duhului Sfânt, decât prin educarea în instituţiile de învăţământ. Bărbaţi ai credinţei și ai rugăciunii vor fi îndemnaţi să meargă înainte cu zel sfânt, vestind cuvintele date lor de Dumnezeu. – The Great Controversy, 1911, p. 606.

Dumnezeu Se folosește chiar și de cei care nu știu carte

Cei care Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal vor rezista la verificarea și la încercarea din aceste ultime zile. Întăriţi printr-o credinţă de necontestat în Hristos, chiar și ucenicii neștiutori de carte vor fi capabili să ţină piept îndoielilor și disputelor pe care le pot provoca cei necredincioși, făcând de rușine teoriile batjocoritorilor.

Domnul Isus le va da ucenicilor Săi o vorbire și o înţelepciune, pe care împotrivitorii lor să nu le poată contrazice și în faţa cărora nu vor putea rezista. Cei care nu ar putea învinge amăgirile satanice, folosind argumente logice și raţionale, vor mărturisi adevărul într-o manieră directă, care îi va deruta pe așa-zișii oameni învăţaţi. De pe buzele lor vor porni cuvinte de o putere și o înţelepciune atât de convingătoare, încât vor avea loc multe convertiri la adevăr. Mii de oameni vor fi convertiţi prin mărturia lor.

De ce poate avea cel ce nu știe carte o asemenea putere, iar cel învăţat nu o poate avea? Pentru că cel neștiutor, prin credinţa în Hristos, a intrat într-o atmosferă de adevăr curat și limpede, pe când cel învăţat s-a îndepărtat de adevăr. Omul neînsemnat este martorul lui Hristos. El nu poate să apeleze la istorici sau la așanumita știinţă înaltă, dar adună dovezi puternice din Cuvântul lui Dumnezeu. Adevărul despre care vorbește sub inspiraţia Duhului este atât de curat și de remarcabil și este vestit cu o putere atât de incontestabilă, încât mărturia lui nu poate fi contrazisă. – Manuscript Releases, vol. 8, 1905, p. 187, 188.

Copiii vestesc solia

Mulţi, chiar și dintre cei neînvăţaţi, vestesc acum cuvintele Domnului. Copiii sunt îndemnaţi de Duhul Sfânt să meargă și să vestească solia din cer. Duhul Sfânt este revărsat asupra tuturor celor

care se supun îndemnurilor Lui și care, lepădând toate tehnicile omenești, regulile impuse și metodele chibzuite, vor vesti adevărul cu puterea Duhului Sfânt. – Evangelism, 1895, p. 700.

Când inteligenţele cerești vor vedea că oamenii nu mai prezintă adevărul în simplitatea lui, asemenea Domnului Isus, Duhul lui Dumnezeu îi va impresiona chiar și pe copii, iar ei vor merge să vestească adevărul pentru acest timp. – The Southern Work, 1895, p. 66.

Misiunea îngerilor

Îngerii din ceruri vor acţiona asupra minţii oamenilor, ca să-i determine să studieze subiecte din Biblie. Va fi îndeplinită o lucrare cu mult mai mare decât toate câte au fost făcute și nimic din slava ei nu se va datora oamenilor, pentru că îngerii care slujesc în favoarea celor ce vor fi moștenitori ai mântuirii lucrează zi și noapte. – Counsels to Writers and Editors, 1875, p. 140.

În lumea noastră se află mulţi oameni asemenea lui Corneliu. Așa cum Dumnezeu a lucrat pentru Corneliu, la fel va lucra și pentru cei ce poartă stindardul cu sinceritate. Ei vor dobândi cunoașterea lui Dumnezeu, așa cum a dobândit-o Corneliu, când a fost vizitat de îngerii din cer. – Letter 197, 1904.

Când puterea divină se va uni cu efortul omenesc, lucrarea se va răspândi ca focul în mirişte. Dumnezeu va folosi mijloace a căror origine omul nu va fi în stare s-o deslușească. Îngerii vor face o lucrare pe care oamenii ar fi putut avea binecuvântarea de a o îndeplini, dacă nu ar fi neglijat să răspundă chemărilor lui Dumnezeu. – Selected Messages, cartea 1, 1885, p. 118.

Întinderea mondială a proclamării

Îngerul care se alătură proclamării soliei îngerului al treilea va lumina întreg pământul cu slava sa. O lucrare de întindere mondială și de o putere neobișnuită este prezisă aici... Cu faţa luminată și strălucind de sfântă consacrare, servii lui Dumnezeu se vor grăbi din loc în loc, ca să vestească solia din cer. Prin mii de glasuri, avertizarea va fi răspândită pe întreg pământul. – The Great Controversy, 1911, p. 611, 612.

Solia îngerului care-l urmează pe îngerul al treilea trebuie să fie vestită acum în toate părţile lumii. Aceasta va fi solia secerișului și întreaga lume va fi luminată de slava lui Dumnezeu. – Letter 86, 1900.

Când furtuna persecuţiei va izbucni cu adevărat asupra noastră, atunci solia îngerului al treilea va fi vestită tot mai puternic, până va ajunge o mare strigare și întreg pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 401.

Adevărul va fi vestit în fiecare oraș din America. În fiecare ţară de pe pământ se va vesti solia de avertizare. – General Conference Bulletin, 30 martie 1903.

În timpul marii strigări, ajutată de intervenţia providenţială a slăvitului ei Domn, biserica va răspândi cunoștinţa mântuirii în așa măsură, încât lumina va ajunge în fiecare oraș și orășel. – Evangelism, 1904, p. 694.

Suntem foarte aproape de criză. Prin puterea Duhului Sfânt, trebuie să vestim acum marile adevăruri pentru aceste ultime zile. Nu va mai fi mult până când fiecare om va auzi avertizarea și va lua o hotărâre. Atunci va veni sfârșitul. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 24.

Regi, legislatori, consilii vor auzi solia

Acum ni se pare de necrezut că fiecare va trebui să stea singur, dar, dacă Dumnezeu mi-a vorbit vreodată, va veni timpul când vom fi aduși în fața consiliilor și înaintea a mii de oameni, pentru Numele Său, și fiecare va avea de dat socoteală pentru credința sa. Atunci, asupra fiecărei poziții care a fost luată pentru adevăr, se va abate critica cea mai severă. Avem deci nevoie să studiem Cuvântul lui Dumnezeu, ca să putem cunoaște motivele credinței noastre în învățăturile pe care le apărăm. – Review and Herald, 18 decembrie 1888.

Mulți vor trebui să stea în fața curților de judecată. Unii vor trebui să stea înaintea regilor și a învățaților lumii, ca să răspundă pentru credința lor. Aceia care au doar o înțelegere superficială a adevărului nu vor fi capabili să explice Scripturile și să ofere argumente precise pentru credința lor. Ei se vor încurca și nu vor face parte dintre aceia care nu vor avea de ce să se rușineze. Nimeni să nu-și închipuie că el n-are nevoie să studieze, pentru că nu i se cere să predice la amvon. Voi nu știți ce poate să vă ceară Dumnezeu.

– Fundamentals of Christian Education, 1893, p. 217.

Mulți adventiști se vor împotrivi luminii

În bisericile adventiștilor de ziua șaptea va avea loc o minunată manifestare a puterii lui Dumnezeu, dar ea nu va avea influență asupra acelora care nu s-au smerit înaintea Domnului și nu și-au deschis ușa inimii prin mărturisire și pocăință. Din cauza orbirii lor, în manifestarea acelei puteri, care va lumina întreg pământul cu slava lui Dumnezeu, ei nu vor vedea decât ceva periculos, care le va trezi temerile, și se vor înverșuna să reziste împotriva ei. Pentru că Domnul nu lucrează potrivit cu ideile și așteptările lor, ei se vor opune lucrării. „Cum”, vor spune ei, „să nu cunoaștem noi Duhul lui Dumnezeu, când am fost în lucrare atât de mulți ani”? – Review and Herald, 23 decembrie 1890.

Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă. Lumina care va lumina pământul cu slava sa va fi numită lumină falsă de către aceia care refuză să umble în slava înaintării ei. – Idem, 27 mai 1890.

Cei mai mulți neadventiști vor respinge avertizarea

Majoritatea celor care vor auzi solia nu vor crede solemna avertizare. Mulți vor fi găsiți necredincioși față de poruncile lui Dumnezeu, care sunt o încercare a caracterului. Slujitorii lui Dumnezeu vor fi numiți fanatici. Predicatorii îi vor avertiza pe oameni să nu-i asculte. Noe a fost

tratat la fel atunci când Duhul lui Dumnezeu l-a îndemnat să vestească solia, indiferent dacă oamenii urmau să o asculte sau nu. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1895, p. 233.

Unii vor asculta de aceste avertizări, dar majoritatea le vor nesocoti. – In Heavenly Places, 1897, p. 343.

Pastorii populari, asemenea fariseilor din vechime, plini de mânie, pentru că autoritatea lor este pusă la îndoială, vor denunţa solia ca fiind venită de la Satana și vor întărâta mulţimea iubitoare de păcat să-i vorbească de rău și să-i persecute pe aceia care o vestesc. – The Great Controversy, 1911, p. 607.

Mulţi oameni vor răspunde chemării

Multe suflete care au fost risipite în mijlocul nenumăratelor organizaţii religioase au răspuns chemării, și cei preţioși au fost îndemnaţi să iasă în grabă din bisericile condamnate, așa cum a fost îndemnat Lot să plece din Sodoma, înainte de distrugerea ei. – Early Writings, 1858, p. 279.

Va exista o armată de credincioși care, în ultima încercare, vor sta neclintiţi ca o stâncă. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1888, p. 390.

Sunt multe suflete care vor veni din lume și din biserici, chiar și din mijlocul bisericii catolice, al căror zel îl va depăși cu mult pe al acelora care au fost în rândul celor ce au vestit adevărul. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1889, p. 386, 387.

O mulţime de oameni vor primi credinţa și se vor alătura oștirilor Domnului. – Evangelism, 1895, p. 700.

Mulţi dintre cei care s-au depărtat de turmă se vor întoarce să-L urmeze pe Marele Păstor. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 401.

În Africa păgână, în ţările catolice ale Europei și ale Americii de Sud, în insulele oceanului și în toate colţurile întunecate ale pământului, Dumnezeu are o rezervă de nenumăraţi aleși, care vor străluci în mijlocul întunericului, dezvăluind cu claritate, în faţa lumii apostaziate, puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar și acum, în vremea celei mai profunde apostazii, ei ies la iveală în fiecare naţiune, limbă și popor, iar, când Satana va face supremul efort, pentru ca „toţi: mici și mari, bogaţi și săraci, slobozi și robi” (Apocalipsa 13,16) să primească, sub ameninţarea pedepsei cu moartea, semnul credinţei într-o zi de odihnă falsă, acești credincioși „fără prihană și curaţi, copii ai lui Dumnezeu, fără vină, vor străluci ca niște lumini în lume” (Filipeni 2,15). – Prophets and Kings, p. 188, 189 (c.1914).

Mii de suflete convertite într-o singură zi

În ceasul al unsprezecelea, mii de oameni vor vedea și vor cunoaște adevărul... Aceste convertiri vor fi făcute cu o rapiditate care va surprinde biserica și numai Numele Domnului va fi slăvit. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1890, p. 16.

Într-o singură zi, vor fi convertite la adevăr mii de persoane, care vor înţelege şi vor cunoaşte adevărul şi îndemnurile Duhului Sfânt în ceasul al unsprezecelea. – EGW 88 755 (1890).

Va veni timpul când vor fi tot atâţia convertiţi într-o zi câţi au fost în Ziua Cincizecimii, după ce ucenicii au primit Duhul Sfânt. – Evangelism, 1905, p. 692.

Cei cu inima curată nu vor mai şovăi

O bună parte din ei nu sunt convinşi încă să ia atitudine acum, dar aceste lucruri le influenţează viaţa şi, când solia se va vesti cu glas tare, vor fi pregătiţi pentru ea. Ei nu vor mai şovăi mult, vor ieşi în faţă şi vor lua atitudine. – Evangelism, 1890, p. 300, 301.

Curând, peste toţi locuitorii pământului va veni ultima încercare. În acea vreme, vor fi luate hotărâri rapide. Cei care au fost convinşi prin prezentarea Cuvântului se vor înrola singuri sub stindardul însângerat al Prinţului Emanuel. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 149.

Fiecare suflet cu adevărat cinstit va veni la lumina adevărului. – The Great Controversy, 1911, p. 522.

Solia va fi vestită, nu atât de mult prin puterea argumentului, cât prin profunda convingere a Duhului lui Dumnezeu. Sămânţa a fost semănată şi acum va răsări şi va da roade. Publicaţiile distribuite de lucrătorii misionari şi-au exercitat influenţa, totuşi, mulţi a căror inimă fusese impresionată, au fost împiedicaţi să înţeleagă adevărul pe deplin sau să i se supună prin ascultare. Dar, acum, razele luminii pătrund pretutindeni, adevărul este înţeles în toată limpezimea lui, iar copiii cinstiţi ai lui Dumnezeu rup legăturile care i-au ţinut. Legăturile de familie, relaţiile cu biserica nu mai au acum puterea de a-i ţine pe loc. În ciuda tuturor forţelor unite împotriva adevărului, un mare număr ia atitudine de partea Domnului. – Idem, p. 612.

Influenţa publicaţiilor

În curând, mai mult de o mie de suflete vor fi convertite într-o singură zi. Multe dintre ele au dobândit primele convingeri prin citirea publicaţiilor noastre. – Evangelism, 1885, p. 693.

Rezultatul publicării acestei cărţi – Marea Luptă –, nu trebuie să fie judecat după impresia din prezent. Citind-o, unele suflete se vor trezi şi vor avea curajul să li se alăture imediat acelora care ţin poruncile lui Dumnezeu. Totuşi, un mare număr dintre cei care o citesc nu vor lua atitudine, până când nu vor vedea că au loc chiar evenimentele care sunt prezise în ea. Împlinirea unora dintre aceste preziceri va inspira credinţa că şi altele se vor împlini, iar la închiderea lucrării, când pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu, multe suflete vor lua atitudine de partea poruncilor lui Dumnezeu, ca rezultat al acestei acţiuni. – Colporteur Ministry, 1890, p. 128, 129.

Prin casa noastră de editură, se va îndeplini, într-o mare măsură, lucrarea îngerului care coboară din cer cu mare putere și luminează pământul prin slava sa (Apocalipsa 18,1). –Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 140.

Capitolul 15 — Sigiliul lui Dumnezeu și semnul fiarei

Doar două categorii

Vor exista numai două categorii. Fiecare grup va fi însemnat într-o manieră distinctă, fie cu sigiliul viului Dumnezeu, fie cu semnul fiarei sau al chipului ei. – Review and Herald, 30 ianuarie 1900.

În marele conflict dintre credinţă și necredinţă, va fi implicată întreaga lume creștină. Fiecare creștin se va așeza de o parte sau de alta a taberei. Aparent, poate că unii nu se vor angaja în conflict. Este posibil ca ei să nu pară a fi împotriva adevărului, dar nu se vor evidenţia cu îndrăzneală de partea lui Hristos, de teamă să nu-și piardă averile sau să se expună la batjocuri. Toţi aceștia vor fi socotiţi ca vrăjmași ai lui Hristos. – Idem, 7 februarie 1893.

Pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, delimitarea dintre copiii luminii și copiii întunericului va deveni din ce în ce mai categorică. Ei se vor deosebi tot mai mult. Această diferenţă este exprimată în cuvintele lui Hristos: „născut din nou” – creat din nou în Hristos, mort faţă de lume și viu faţă de Dumnezeu. Acestea sunt zidurile de despărţire, care separă ceea ce este ceresc de

207 ceea ce este pământesc și descriu diferenţa dintre cei care îi aparţin lumii și cei care s-au separat de ea, aleși și preţioși în ochii lui Dumnezeu. – Special Testimony to the Battle Creek Church (Ph. 155), 1882, p. 3.

Membrii familiei vor fi separaţi

Cei care au fost membri ai aceleiași familii vor fi separaţi. Cei drepţi vor primi un semn. „Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc. Eu voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său care-i slujește” (Maleahi 3,17). Cei care au fost ascultători de poruncile lui Dumnezeu se vor alătura grupului sfinţilor aflaţi în lumină. Ei vor intra pe porţi în cetate și vor avea drept la pomul vieţii (Apocalipsa 22,14).

„Unul va fi luat”. Numele său va rămâne înscris în cartea vieţii, în timp ce tovarășii lui vor avea semnul despărţirii veșnice de Dumnezeu. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1895, p. 234, 235.

Judecaţi după lumina primită

Multe persoane care nu au avut privilegiile pe care le-am avut noi vor merge în ceruri, înaintea acelora care au avut mare lumină, dar care nu au trăit în virtutea ei. Mulţi au trăit după cea mai bună lumină pe care au avut-o și vor fi judecaţi după ea. – Letter 36, 1895.

Toţi trebuie să așteptăm până la timpul hotărât, adică până când avertizarea va fi dusă în toate părţile lumii și fiecărui suflet îi va fi dată suficientă lumină și mărturie. Unii vor avea mai puţină lumină decât alţii, dar fiecare va fi judecat după lumina pe care a primit-o. – Ellen G. White Manuscris 77, 1899.

Nouă ne-a fost dată o mare lumină cu privire la Legea lui Dumnezeu. Această Lege este standardul caracterului. Omului i se cere să se pună de acord cu ea și, în raport cu ea, va fi judecat în ziua de pe urmă. În acea zi, oamenii vor fi trataţi potrivit cu lumina pe care au primit-o. – Review and Herald, 1 ianuarie 1901.

Cei care au avut mare lumină și au nesocotit-o se află într-o poziţie mai rea decât aceia care nu au beneficiat de atât de multe avantaje. Acești oameni se înalţă pe ei înșiși, dar nu pe Domnul. Pedeapsa aplicată fiinţelor umane va fi, în fiecare caz, în proporţie cu dezonoarea pe care au adus-o lui Dumnezeu. – Manuscript Releases, vol. 8, 1901, p. 168.

Fiecare va avea lumină suficientă pentru a lua o hotărâre înţeleaptă. – The Great Controversy, 1911, p. 605.

Nici o scuză pentru orbirea de bunăvoie

Nimeni nu va fi condamnat, pentru că n-a luat seama la lumina sau cunoștinţa pe care nu a avut-o niciodată sau nu a putut să o obţină. Totuși, mulţi refuză să asculte adevărul care le este prezentat de trimișii lui Hristos, pentru că vor să se potrivească felului de a fi al lumii, iar adevărul pe care au ajuns să-l înţeleagă și lumina care le-a luminat sufletul îi vor condamna în ziua judecăţii. – 5BC 1145 (1884).

Cei care au avut ocazia de a auzi adevărul și nu au făcut nici un efort să-l asculte sau să-l înţeleagă, gândind că, dacă nu-l vor asculta, nu vor fi trași la răspundere, vor fi găsiţi vinovaţi înaintea lui Dumnezeu, întocmai ca și cum l-ar fi auzit și l-ar fi respins. Nu va exista nici o scuză pentru aceia care aleg să continue în greșeală, când ar fi putut să priceapă adevărul. Prin suferinţa și moartea Sa, Domnul Isus a făcut ispășire pentru toate păcatele din neștiinţă, dar, pentru orbirea de bunăvoie, nu s-a făcut nici o ispășire.

Noi nu vom fi făcuţi răspunzători pentru lumina care nu a ajuns la înţelegerea noastră, ci pentru aceea căreia i-am opus rezistenţă și pe care am refuzat-o. Un om nu poate înţelege un adevăr care nu i-a fost prezentat niciodată și, prin urmare, nu ar putea fi condamnat pentru lumina pe care nu a avut-o niciodată. – 5BC 1145 (1893).

Importanţa binefacerii

Hotărârea din ziua de pe urmă depinde de măsura în care am practicat facerea de bine. Hristos recunoaște fiecare faptă de generozitate, ca fiind făcută pentru El Însuși. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1896, p. 399.

Când popoarele vor fi adunate înaintea Lui, vor exista doar două categorii, iar soarta lor veșnică va fi hotărâtă de ceea ce au făcut sau neglijat să facă pentru El, în persoana celor sărmani și suferinzi...

Printre păgâni se află unii care se închină lui Dumnezeu fără să știe, cărora nu le-a fost dusă niciodată lumina prin unelte omenești, dar care totuși nu vor pieri. Deși nu au știut nimic despre Legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Lui, vorbindu-le în cugetele lor, și au făcut lucrurile

cerute de Lege. Faptele lor sunt o dovadă că Duhul lui Dumnezeu le-a mișcat inima, iar ei sunt recunoscuţi ca fiind copii ai lui Dumnezeu.

Cât de surprinși și de bucuroși vor fi cei mai smeriţi dintre neamuri și dintre păgâni, când vor auzi de pe buzele Mântuitorului: „Ori de câte ori aţi făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie mi le-aţi făcut!” (Matei 25,40). Cât de bucuroasă va fi inima Iubirii Nemărginite, când îi va vedea pe urmașii Săi cum privesc cu surprindere și cu bucurie la auzul cuvintelor Sale de aprobare! – The Desire of Ages, 1898, p. 637, 638.

Motivul decide calitatea faptelor

În ziua judecăţii, unii vor invoca una sau alta dintre faptele lor bune, ca fiind un argument în favoarea răsplătirii lor. Ei vor spune: „Am ajutat un tânăr să-și găsească o slujbă. Am donat bani pentru înființarea unor spitale. Am ajutat văduve și i-am adus în casa mea pe cei săraci”. Da, dar motivele tale au fost atât de mânjite de egoism, încât faptele tale nu au fost plăcute în ochii Domnului. În tot ce ai făcut, eul a fost cel care a ieșit în evidenţă. – Ellen G. White Manuscris 53, 1906.

Motivul este cel care decide calitatea faptelor noastre, etichetându-le fie cu însemnul oprobiului, fie cu acela al unei valori morale superioare. – The Desire of Ages, 1898, p. 615.

Ce este sigiliul lui Dumnezeu

Îndată ce copiii lui Dumnezeu sunt sigilaţi pe frunte, și acesta nu este un sigiliu sau un semn care să poată fi văzut, ci o consolidare în adevăr, atât intelectuală, cât și spirituală, în așa fel încât să nu poată fi clintiţi și, de îndată ce copiii lui Dumnezeu sunt sigilaţi și pregătiţi pentru zguduire, aceasta va avea loc. De fapt, zguduirea a și început. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, 1902, p. 1161.

Sigiliul viului Dumnezeu este pus asupra acelora care au ţinut Sabatul Domnului cu conștiinciozitate.[25] – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1897, p. 980.

Aceia care doresc să aibă sigiliul lui Dumnezeu pe frunte trebuie să ţină Sabatul poruncii a patra. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1899, p. 970.

Adevărata respectare a Sabatului este semnul credincioșiei faţă de Dumnezeu. – Idem, p. 981.

Numai porunca a patra, singura dintre cele zece, conţine sigiliul marelui Dătător al Legii, Creatorul cerurilor și al pământului. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 350.

Respectarea monumentului Domnului, Sabatul instituit în Eden, Sabatul zilei a șaptea, este testul credincioșiei noastre faţă de Dumnezeu. – Letter 94, 1900.

Fiecare credincios din poporul lui Dumnezeu va primi un semn, întocmai așa cum au fost însemnate porţile caselor evreilor, pentru a feri poporul de nimicire. Dumnezeu declară: „Le-am dat

[25] Această declaraţie, și altele asemenea ei, trebuie să fie înţeleasă în lumina pasajelor citate mai înainte în cuprinsul capitolului, care arată că Dumnezeu îi socotește pe oameni răspunzători numai pentru cunoștința pe care o au sau pe care ar fi putut s-o obţină.

și Sabatele mele, să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfinţesc" (Ezechiel 20,12). – The Seventhday Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1900, p. 969.

Asemenea lui Hristos în caracter

Sigiliul viului Dumnezeu va fi pus asupra acelora care se dovedesc asemenea lui Hristos în caracter. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1895, p. 970.

Cei care primesc sigiliul viului Dumnezeu și sunt ocrotiţi în vremea strâmtorării trebuie să reflecte pe deplin chipul lui Isus. – Early Writings, 1851, p. 71.

Sigiliul lui Dumnezeu nu va fi pus niciodată pe fruntea unui bărbat necurat sau a unei femei necurate. Nu va fi pus niciodată pe fruntea unui bărbat sau a unei femei ambiţioase sau iubitoare de lume. Nu va fi pus niciodată pe frunţile bărbaţilor sau ale femeilor cu limbă mincinoasă sau cu inimă înșelătoare. Toţi cei care vor primi sigiliul trebuie să fie fără pată înaintea lui Dumnezeu – candidaţi pentru cer. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 216.

Iubirea se dovedește prin ascultare, și iubirea desăvârșită alungă orice temere. Cei care Îl iubesc pe Dumnezeu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunte și îndeplinesc lucrările lui Dumnezeu. – Sons and Daughters of God, 1894, p. 51.

Cei care învinge lumea, firea și pe diavolul vor fi cei favorizaţi, care vor primi sigiliul viului Dumnezeu. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, c.1886, p. 445 (c.1886).

Vă străduiţi voi, cu toate puterile date vouă de Dumnezeu, să ajungeţi la măsura staturii de bărbaţi și femei în Hristos? Căutaţi voi plinătatea Lui, tinzând să ajungeţi tot mai sus, încercând să atingeţi perfecţiunea caracterului Său? Când slujitorii lui Dumnezeu vor ajunge la acest nivel, vor primi sigiliul pe frunte. Îngerul raportor va declara: „Lucrarea a fost încheiată". Ei vor fi desăvârșiţi în Cel căruia îi aparţin prin creaţiune și răscumpărare. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1899, p. 427.

Acum, în timpul sigilării

Am văzut că încercarea prezentă cu privire la Sabat nu a putut veni până când nu s-a încheiat mijlocirea Domnului Isus în Sfânta, trecând dincolo de perdeaua a doua. De aceea, creștinii care nu au ţinut Sabatul cel adevărat și care au adormit înainte ca ușa spre Sfânta Sfintelor să se deschidă, o dată cu încheierea strigării de la miezul nopţii, din luna a șaptea a anului 1844, se odihnesc acum în speranţă, pentru că nu au avut lumina și încercarea cu privire la Sabat, pe care le avem noi acum, de când ușa a fost deschisă. Am văzut că Satana i-a ispitit pe câţiva din poporul lui Dumnezeu în legătură cu acest aspect. Ei au fost neîncrezători cu privire la încercarea Sabatului pentru noi acum, deoarece atât de mulţi buni creștini au adormit în biruinţa credinţei și nu au păzit adevăratul Sabat...

În acest timp al sigilării, Satana se folosește de orice amăgire, ca să abată mintea poporului lui Dumnezeu de la adevărul prezent și ca să-l facă să ezite. – Early Writings, 1851, p. 42, 43.

Am văzut că ea (D-na Hastings) a fost sigilată și se va scula la glasul lui Dumnezeu, va sta pe pământ și va fi printre cei 144.000. Am văzut că nu trebuie să plângem pentru ea. Ea se va odihni în timpul strâmtorării. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1850, p. 263.

Se află pe pământ oameni care au depășit vârsta de 90 de ani. Rezultatul natural al vârstei înaintate se vede în slăbiciunea lor. Dar ei cred în Dumnezeu, iar El îi iubește. Sigiliul lui Dumnezeu este asupra lor și ei vor fi printre cei despre care Domnul a zis: „Ferice de acum încolo de morţii care mor în Domnul” (Apocalipsa 14,13). – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1899, p. 982.

Oh, dacă ar fi pus și pe fruntea noastră sigiliul lui Dumnezeu!

Peste puţin timp, fiecare copil al lui Dumnezeu va fi sigilat. Oh, dacă acest sigiliu ar fi pus și pe fruntea noastră! Cine ar putea suporta gândul că va fi trecut cu vederea atunci când îngerul va merge să pună sigiliul pe fruntea slujitorilor lui Dumnezeu? – The Seventhday Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1889, p. 969, 970.

Dacă cei ce cred în adevăr nu sunt ajutaţi de credinţa lor în aceste zile de relativă pace, ce i-ar putea susţine când va veni marea încercare și când va fi dat decretul împotriva celor care nu se vor închina chipului fiarei și nu vor primi semnul ei pe frunte sau pe mână? Această vreme solemnă nu este departe. În loc să devină slabi și nehotărâţi, copiii lui Dumnezeu ar trebui să adune tărie și curaj pentru vremea strâmtorării. – Testimonies for the Church, vol. 4, 1876, p. 251.

Ce este semnul fiarei?

Ioan a fost invitat să privească un popor deosebit de aceia care se închinau fiarei sau chipului ei, păzind prima zi a săptămânii. Respectarea acestei zile este semnul fiarei. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1898, p. 133. Semnul fiarei este sabatul papal. – Evangelism, 1899, p. 234.

Când va veni încercarea, se va arăta limpede ce este semnul fiarei. Este respectarea duminicii. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1900, p. 980.

Semnul sau sigiliul lui Dumnezeu este dat pe faţă prin respectarea Sabatului zilei a șaptea, monumentul operei creaţiunii Domnului... Semnul fiarei este opusul acestuia, respectarea primei zile a săptămânii. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 117.

„Și a făcut ca toţi, mici și mari, bogaţi și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte” (Apocalipsa13,16). Nu numai că oamenii nu vor avea voie să depună o muncă fizică duminica, ci vor trebui să recunoască în cugetul lor că duminica este Sabatul. Mărturie specială pentru biserica din Battle Creek. – Pamphlet 86, 1897, p. 6, 7.

Când este primit semnul fiarei

Nimeni nu a primit încă semnul fiarei. – Evangelism, 1899, p. 234.

Păzirea duminicii nu este încă semnul fiarei și nu va fi, până când nu va fi dat decretul care-i va face pe oameni să se închine sabatului fals. Va veni timpul când această zi va deveni o încercare, dar acest timp încă n-a venit. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1899, p. 977.

Dumnezeu a dat oamenilor Sabatul ca un semn între El și ei, ca un test al credincioșiei lor. În marea criză care ne stă în faţă, cei care, după ce au primit lumina cu privire la Legea lui Dumnezeu, continuă să n-o asculte și înalţă legile omenești mai presus de Legea lui Dumnezeu vor primi semnul fiarei. – Evangelism, 1900, p. 235.

Sabatul va fi marele test al credincioșiei, pentru că acesta este punctul de adevăr cel mai controversat. Când încercarea finală va veni asupra oamenilor, atunci va fi trasă linia de deosebire între aceia care-L servesc pe Dumnezeu și aceia care nu-L servesc.

În timp ce respectarea sabatului fals, în comformitate cu legile statului, contrare poruncii a patra, va fi o mărturie a credinţei faţă de o putere care este în contradicţie cu Legea lui Dumnezeu, păzirea adevăratului Sabat, în ascultare de Legea lui Dumnezeu, este o dovadă de credincioșie faţă de Creator. În timp ce o categorie de oameni primește semnul fiarei, prin acceptarea semnului supunerii faţă de puterile lumești, cealaltă categorie primește sigiliul lui Dumnezeu, alegând semnul de supunere faţă de autoritatea divină. – The Great Controversy, 1911, p. 605.

Impunerea respectării duminicii constituie încercarea

Nimeni nu este condamnat, atâta timp cât nu a primit lumina și nu a înţeles obligaţia de a păzi porunca a patra. Dar, când se va da decretul care va impune sabatul fals, iar marea strigare a îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul ei, se va trasa în mod clar linia de demarcaţie între ceea ce este fals și ceea ce este adevărat. Atunci, cei care vor continua să calce Legea vor primi semnul fiarei. – Evangelism, 1899, p. 234, 235.

Când respectarea duminicii va fi impusă prin lege și lumea va fi luminată cu privire la obligativitatea adevăratului Sabat, oricine va călca porunca lui Dumnezeu pentru a asculta un principiu care nu are o autoritate mai mare decât cea a Romei va onora prin aceasta papalitatea mai presus de Dumnezeu. Acea persoană îi va acorda omagiul său Romei și puterii care impune instituţia rânduită de Roma. Astfel, se va închina fiarei și chipului ei.

Când oamenii vor respinge instituţia pe care Dumnezeu a declarat-o a fi semnul autorităţii Sale și o vor onora pe aceea pe care Roma a ales-o ca semn al supremaţiei sale, vor primi, prin acest act, semnul supunerii faţă de Roma – semnul fiarei. Până când problema nu le va fi explicată oamenilor în mod clar și până când nu vor fi aduși în situaţia de a alege între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor, nu se poate spune că aceia care continuă să calce Legea vor primi „semnul fiarei”. – The Great Controversy, 1911, p. 449.

Capitolul 16 — Încheierea timpului de probă

Nimeni nu știe când se va încheia timpul de probă

Dumnezeu nu ne-a descoperit timpul când se va încheia vestirea acestei solii sau când se va sfârși încercarea. Lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, dar să nu încercăm să le aflăm pe cele care au fost ţinute ascunse în sfaturile Celui Atotpuernic.

Mi-au sosit scrisori în care am fost întrebată dacă am vreo lumină specială cu privire la data când se va încheia timpul de probă, iar eu am răspuns că am de vestit doar solia că acum este timpul să lucrăm, cât încă mai este zi, pentru că vine noaptea, în care nimeni nu mai poate lucra. – Selected Messages, cartea 1, 1894, p. 191.

Impunerea legii duminicale

va avea loc înainte de încheierea timpului de probă

Domnul mi-a arătat în mod lămurit că icoana fiarei va fi făcută înainte de încheierea timpului de probă, pentru că aceasta va fi marea încercare pentru poporul lui Dumnezeu, prin care va fi hotărâtă soarta lui veșnică[26]. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1890, p. 81.

Ce este „un chip ca al fiarei” și cum va lua el fiinţă? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip asemenea fiarei, dar el este numit și chipul fiarei[27]. Ca să înţelegem cum arată chipul și cum va lua fiinţă, trebuie să studiem caracteristicile fiarei care reprezintă papalitatea.

Când prima biserică a devenit coruptă, prin îndepărtarea de simplitatea Evangheliei și acceptarea de ceremonii și obiceiuri păgâne, ea a pierdut Duhul și puterea lui Dumnezeu. De aceea, pentru a supune conștiinţa oamenilor, a căutat sprijinul puterii civile. Rezultatul a fost papalitatea, o biserică ce stăpânea puterea statului și o folosea pentru a-și atinge scopurile, mai ales pentru pedepsirea „ereziei”. De aceea, pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, puterea religioasă trebuie să stăpânească guvernul civil în așa măsură, încât autoritatea statului să poată fi folosită de către biserică pentru a-și îndeplini propriile scopuri...

„Chipul asemenea fiarei” reprezintă acea formă de protestantism apostaziat, care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor. – The Great Controversy, 1911, p. 443, 445.

Timpul de probă se încheie atunci când se încheie sigilarea

Exact înainte de a începe timpul strâmtorării, am primit cu toţii sigiliul viului Dumnezeu. Apoi, am văzut că îngerii încetează să ţină cele patru vânturi. Și am văzut foamete, boli și sabie. O naţiune s-a ridicat împotriva altei naţiuni și întreaga lume era în dezordine. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1846, p. 968.

---

[26] Vezi capitolul precedent, unde marele test pentru poporul lui Dumnezeu este arătat a fi impunerea legii duminicale.

[27] Fiara cu două coarne din Apoc. 13,11-17 face un chip asemenea fiarei descrise în Apoc. 13,1-10.

Am văzut cum îngerii din ceruri se grăbeau încoace și încolo. Un înger cu o călimară la brâu s-a întors de pe pământ și I-a declarat lui Isus că și-a făcut lucrarea și că sfinţii au fost număraţi și sigilaţi. Apoi, am văzut cum Isus, care slujea înaintea chivotului în care se aflau Cele Zece Porunci, a lăsat jos cădelniţa. El Și-a ridicat mâinile și a spus cu glas tare: „S-a isprăvit!”. – Early Writings, 1858, p. 279.

A mai rămas totuși puţin timp. Dar, până când naţiunile și împărăţiile nu se vor ridica una împotriva celeilalte, nu va fi încă o luptă generală. Cele patru vânturi vor mai continua să fie ţinute, până când se va pune sigiliul pe fruntea servilor lui Dumnezeu. Apoi, puterile lumii își vor alinia armatele pentru o ultimă mare bătălie. – Testimonies for the Church, vol. 6, 1900, p. 14.

Un înger întors de pe pământ anunţă că lucrarea s-a încheiat. Încercarea finală a fost adusă asupra lumii și toţi cei care s-au dovedit credincioși învăţăturilor divine au primit „sigiliul viului Dumnezeu”.

Atunci, Isus Își încetează mijlocirea în Sanctuarul de sus, Își ridică mâinile și, cu glas tare, spune: „S-a isprăvit!” – The Great Controversy, 1911, p. 613.

Timpul de probă se va încheia brusc și pe neașteptate

Când Domnul Isus va înceta să pledeze pentru om, cazurile tuturor vor fi hotărâte pentru totdeauna... Timpul de probă va fi încheiat. Mijlocirea Domnului Hristos va înceta în ceruri. Acest timp vine în cele din urmă peste toţi, pe neașteptate, și aceia care au neglijat să-și purifice sufletul prin ascultarea de adevăr sunt găsiţi dormind. – Testimonies for the Church, vol. 2, 1868, p. 191.

Timpul de probă se va încheia brusc, fără de veste, atunci când ne vom aștepta cel mai puţin. Dar noi putem să avem chiar astăzi un raport curat în ceruri și putem ști că Dumnezeu ne primește. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1906, p. 989.

Când se va încheia lucrarea judecăţii de cercetare, soarta tuturor va fi deja hotărâtă, fie spre viaţă, fie spre moarte. Timpul de încercare se va termina cu puţin înainte de revenirea Domnului pe norii cerului...

Înainte de potop, după ce Noe a intrat în corabie, Dumnezeu a închis ușa, iar nelegiuiţii au rămas afară. Timp de șapte zile, neștiind că soarta lor a fost hotărâtă, oamenii și-au continuat viaţa de nepăsare și iubire de plăceri și și-au bătut joc de amenințările judecăţii. „Tot așa”, spune Mântuitorul, „va fi la venirea Fiului omului” (Matei 24,39). Fără zgomot, neobservată, ca hoţul de la miezul nopţii, așa va veni clipa decisivă, care va hotărî destinul fiecărui om, retragerea finală a harului oferit oamenilor vinovaţi...

În timp ce omul de afaceri este absorbit de goana după câștig, în timp ce iubitorul de plăceri este ocupat cu satisfacerea poftelor, în timp ce fiica modei își aranjează podoabele, este posibil ca, tocmai în acea clipă, Judecătorul întregului pământ să pronunţe sentinţa: „Ai fost cântărit și găsit prea ușor” (Daniel 5,27). – The Great Controversy, 1911, p. 490, 491.

Activitatea omenească după încheierea timpului de probă

Cei drepţi şi cei răi vor continua să trăiască pe pământ în starea lor de fiinţe muritoare. Oamenii vor sădi, vor zidi, vor mânca şi vor bea şi nimeni nu va şti că în Sanctuarul de sus a fost pronunţată hotărârea finală, irevocabilă. – Idem, p. 491.

Când decizia Sanctuarului va fi pronunţată irevocabil şi soarta lumii va fi hotărâtă pentru totdeauna, locuitorii pământului nu vor şti nimic. Oamenii vor continua ceremoniile religioase, deşi Duhul lui Dumnezeu va fi retras de la ei, şi zelul satanic, cu care prinţul răului îi va inspira pentru realizarea planurilor sale primejdioase, li se va părea a fi zel pentru Dumnezeu. – Idem, p. 615.

Grâul şi neghina „vor creşte împreună până la seceriş” (Matei 13,30). În îndeplinirea îndatoririlor vieţii, cei drepţi vor veni în contact cu cei nelegiuiţi până în ultima clipă. Copiii luminii vor fi răspândiţi printre copiii întunericului, pentru ca toţi să poată vedea contrastul. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 100.

Domnul Hristos a declarat că, atunci când va veni El, unii dintre cei ce aşteaptă venirea Lui vor fi angajaţi în diferite ocupaţii. Unii vor semăna în câmp, alţii vor culege şi vor strânge recolta şi alţii vor măcina la moară. – Ellen G. White Manuscris 26, 1901.

Necredinţa şi plăcerile interzise vor persista

Scepticismul şi aşa-numita ştiinţă au subminat într-o mare măsură credinţa lumii creştine în Biblie. Erori şi născociri omeneşti sunt primite cu bucurie, pentru ca oamenii să-şi continue mersul pe cărarea satisfacerii poftelor fără nici o temere, pentru că ei se străduiesc să nu-şi mai amintească de Dumnezeu. Ei spun: „Mâine vom face tot ca azi, ba încă şi mai rău” (Isaia 56,12). Dar, în mijlocul necredinţei şi al plăcerilor nelegiuite, este auzit strigătul arhanghelului şi trâmbiţa lui Dumnezeu...

În timp ce lumea întreagă este peste măsură de ocupată, cuprinsă de ambiţie egoistă pentru câştig, Isus vine ca un hoţ. – Ellen G. White Manuscript 15b, 1886.

Când cei ce mărturisesc a fi poporul lui Dumnezeu se unesc cu cei din lume, trăind asemenea lor şi asociindu-se cu ei în plăceri interzise, când luxul în care trăieşte lumea devine luxul bisericii, când sună clopotele de nuntă şi toţi se aşteaptă la mulţi ani de prosperitate lumească, atunci, fără veste, ca lumina fulgerelor din cer, va veni sfârşitul iluziilor lor strălucitoare şi a speranţelor amăgitoare. – The Great Controversy, 1911, p. 338, 339.

Oamenii vor fi cu totul absorbiţi de ocupaţiile lor

Când Lot i-a avertizat pe membrii familiei sale despre distrugerea Sodomei, ei nu au vrut să ia în considerare cuvintele sale, ci l-au privit ca pe un entuziast fanatic. Nimicirea care a venit i-a găsit nepregătiţi. La fel va fi şi atunci când va veni Hristos. Fermieri, negustori, jurişti, oameni de afaceri vor fi cu totul acaparaţi de ocupaţiile lor şi ziua Domnului va veni asupra lor ca o capcană neaşteptată. – Review and Herald, 10 martie 1904.

Când slujitori ai bisericilor, fermieri, negustori, juriști, oameni renumiţi și oameni care par a fi cumsecade vor striga: „Pace și liniște!”, nimicirea va veni pe neașteptate. Luca redă cuvintele lui Hristos astfel: „ziua aceea va veni ca un laţ” – ca atunci când un animal își caută prada prin păduri și, pe neașteptate, este prins în capcană de laţul ascuns al vânătorului (Luca 21,35). – Manuscript Releases, vol. 10, 1876, p. 266.

Când oamenii se simt în largul lor, sătui de distracţii, preocupaţi doar de a cumpăra și de a vinde, atunci hoţul se apropie pe furiș. Tot așa va fi și la venirea Fiului omului. – Letter 21, 1897.

Conducătorii religioși vor fi plini de optimism

Când raţionamentul filozofic va înlătura temerea de judecăţile lui Dumnezeu, când conducătorii religioși vor declara că urmează perioade lungi de pace și prosperitate, iar lumea va fi absorbită în rutina zilnică a ocupaţiilor și a plăcerilor, sădind, zidind, sărbătorind și încheind căsătorii, respingând avertizările lui Dumnezeu și bătându-și joc de trimișii Lui, atunci pieirea va veni asupra lor fără veste și nu vor scăpa. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 104.

Oricând ar veni ea, Ziua Domnului va veni pe neașteptate asupra celor nelegiuiţi. În timp ce viaţa își va urma cursul ei neschimbat, iar oamenii vor fi absorbiţi de plăceri, afaceri, comerţ și câștigarea de averi, în timp ce conducătorii religioși vor preamări progresul și binefacerile descoperirilor omenești și oamenii vor fi adormiţi în iluzia unei false securităţi, atunci, așa cum hoţul de la miezul nopţii se strecoară într-o locuinţă nepăzită, tot așa „o prăpădenie neașteptată va veni” asupra celor fără grijă și nelegiuiţi „și nu va fi chip de scăpare” (1 Tesaloniceni 5,3). – The Great Controversy, 1911, p. 38.

Satana va presupune că timpul de probă s-a încheiat

În vremea strâmtorării, Satana îi va instiga pe cei nelegiuiţi și ei îi vor înconjura pe copiii lui Dumnezeu, ca să-i nimicească. Dar Satana știe că în cărţile din ceruri, în dreptul lor, a fost scris cuvântul „iertare”. – Review and Herald, 19 noiembrie 1908.

Așa cum l-a influenţat pe Esau să meargă împotriva lui Iacov, în timpul strâmtorării, Satana îi va instiga pe cei nelegiuiţi să nimicească poporul lui Dumnezeu. El vede că îngerii sfinţi îi ocrotesc și presupune că păcatele lor au fost iertate, dar nu știe că, în Sanctuarul de sus, cazurile lor au fost hotărâte. – The Great Controversy, 1911, p. 618.

O foame după cuvânt

Toţi cei care acum nu preţuiesc, nu studiază și nu iubesc Cuvântul lui Dumnezeu, rostit de servii Săi, vor avea motiv să plângă cu amărăciune în ziua de pe urmă. Am văzut că, la încheierea timpului, judecăţile lui Dumnezeu vor veni pe pământ. Îngrozitoarele plăgi vor începe să cadă. Aceia care au dispreţuit Cuvântul lui Dumnezeu, care L-au tratat cu superficialitate, „vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miază-noapte la răsărit, vor umbla istoviţi încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi” (Amos 8,12). În ţară este o foamete pentru auzirea Cuvântului. – Ellen G. White Manuscris 1, 1857.

Nu se vor mai face rugăciuni pentru cei păcătoși

Slujitorii lui Dumnezeu și-au făcut ultima lucrare, și-au înălţat ultimele rugăciuni, au vărsat ultimele lor lacrimi amare pentru o biserică răzvrătită și pentru un popor nelegiuit. Ultima lor avertizare solemnă a fost adresată. Oh, atunci, aceia care au mărturisit adevărul, dar nu l-au trăit, cu câtă grabă ar dărui case, pământuri și bani, care au fost adunate cu lăcomie, îndrăgite și păstrate cu zgârcenie, ca să poată primi puţină mângâiere, să li se arate calea mântuirii, ori ca să audă un cuvânt de speranţă sau un sfat de la pastorii lor! Dar nu, ei vor trebui să flămânzească și să înseteze în zadar. Setea lor nu va mai fi niciodată potolită, nu vor mai putea primi nici o mângâiere.

Cazurile lor au fost hotărâte și stabilite pentru veșnicie. Acesta va fi un timp teribil și îngrozitor. – Ibidem.

În vremea când judecăţile lui Dumnezeu vor cădea fără milă, oh, cât de invidiată va fi, pentru cei păcătoși, situaţia celor care „stau sub ocrotirea Celui Preaînalt” (Psalmi 91,1), cortul în care Domnul îi va ascunde pe toţi cei care L-au iubit și au ascultat poruncile Sale! Pentru aceia care suferă din cauza păcatelor lor, într-un asemenea timp, soarta celor drepţi este desigur una de invidiat, dar ușa harului s-a închis pentru cei nelegiuiţi. După ce timpul de probă a luat sfârșit, nu vor mai fi înălţate rugăciuni în favoarea lor. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 3, 1901, p. 1150.

Transformarea caracterului nu va mai fi posibilă

Domnul vine cu putere și cu mare slavă. Atunci, lucrarea Lui va fi aceea de a-i separa complet pe cei drepţi de cei nelegiuiţi. Untdelemnul nu va mai putea fi trecut în vasele celor care nu-l au. Atunci, se vor împlini cuvintele lui Hristos: „Două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată. Doi bărbaţi vor fi la câmp: unul va fi luat și altul lăsat” (Luca 17,35-36). Cei drepţi și cei nelegiuiţi pot fi asociaţi în ocupaţiile zilnice ale vieţii, dar Domnul cunoaște caracterul. El îi recunoaște pe cei care-I sunt copii ascultători, care respectă și iubesc poruncile Lui. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1895, p. 234.

A muri este ceva solemn, dar a trăi este ceva și mai solemn. Ne vom întâlni din nou cu fiecare gând, cuvânt și faptă din timpul vieţii noastre. Ceea ce facem din noi înșine în timpul de încercare, cu aceea va trebui să rămânem pentru toată veșnicia. Moartea aduce descompunerea trupului, dar nu produce nici o schimbare în caracterul nostru; ea nu face decât să îl fixeze pentru totdeauna, fără putinţă de schimbare. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1885, p. 466.

Un alt timp de încercare nu i-ar convinge pe cei nelegiuiţi

Noi trebuie să facem tot ce putem mai bine în ocaziile pe care le avem acum. Un alt timp de încercare, în care să ne pregătim pentru cer, nu ni se va mai acorda. Acesta este singurul și ultimul

nostru prilej de a ne forma caracterul care ne va califica pentru căminul viitor, pe care Domnul l-a pregătit pentru toţi cei care ascultă poruncile Lui. – Letter 20, 1899.

După venirea Domnului, nu va mai fi un alt timp de încercare. Aceia care spun că va fi sunt amăgiţi și înșelaţi. Înainte de venirea lui Hristos, va exista o stare de lucruri asemenea celei de dinainte de potop.

După ce Mântuitorul va veni pe norii cerului, nimănui nu-i va mai fi dată o altă șansă de a obţine mântuirea. Toţi vor fi luat o decizie. – Letter 45, 1891.

Fiecare va fi verificat și încercat potrivit cu lumina care a avut-o. Cei care se întorc de la adevăr spre teorii omenești nu vor mai avea un alt timp de încercare. Nu va fi un mileniu pământesc. Dacă, după ce Duhul Sfânt a adus convingerea în inima lor, s-au împotrivit adevărului și și-au folosit influenţa pentru a închide calea, astfel încât nici alţii să nu-l primească, nu vor mai fi niciodată convinși. Ei nu au căutat să-și transforme caracterul în timpul de probă acordat lor, și Hristos nu le va mai da prilejul s-o ia iarăși de la început. Hotărârea va fi definitivă. – Letter 25, 1900.

Capitolul 17 — Cele șapte plăgi finale și cei păcătoși

Potirele mâniei lui Dumnezeu vor fi vărsate

Evenimente solemne urmează încă să se întâmple. Trâmbiţă după trâmbiţă urmează să sune. Potir după potir se va vărsa, unul după altul, asupra locuitorilor pământului. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1890, p. 426.

În curând, pământul va fi părăsit de îngerul îndurării și ultimele șapte plăgi urmează să fie revărsate... Fulgerele mâniei lui Dumnezeu vor cădea curând și, când Dumnezeu va începe să-i pedepsească pe călcătorii de Lege, nu va mai fi nici o clipă de răgaz până la sfârșit. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1894, p. 182.

Naţiunile în conflict

Patru îngeri puternici reţin cele patru vânturi ale pământului, până când servii lui Dumnezeu vor primi sigiliul pe frunte. Naţiunile lumii sunt dornice de luptă, dar sunt ţinute pe loc de îngeri. Când această forţă restrictivă va fi îndepărtată, va veni o vreme de necaz și groază, vor fi inventate arme aducătoare de moarte. Vase de război vor fi scufundate în marele adânc, împreună cu încărcătura lor vie. Toţi cei care nu vor avea Duhul Adevărului se vor uni sub conducerea uneltelor satanice, dar vor fi ţinuţi sub control până când va veni timpul pentru marea bătălie a Armaghedonului. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1900, p. 967.

Lumea întreagă va fi condusă la ruină

Acum, îngerii reţin vânturile războaielor, astfel încât să nu poată sufla, până când lumea nu va fi avertizată cu privire la soarta ce o așteaptă, dar o furtună se pregătește, gata să izbucnească asupra pământului, iar, când Dumnezeu le va porunci îngerilor Săi să elibereze vânturile, atunci va fi o asemenea scenă de luptă, încât nici o pană nu o va putea descrie. – Education, 1903, p. 179, 180.

Profeţia Mântuitorului cu privire la judecata ce avea să vină asupra Ierusalimului urmează să aibă încă o împlinire, faţă de care teribila pustiire nu a fost decât o palidă umbră. În soarta cetăţii alese, putem vedea soarta unei lumi care a respins harul lui Dumnezeu și a călcat în picioare Legea Sa. – The Great Controversy, 1911, p. 36.

Satana îi va arunca atunci pe locuitorii pământului într-un ultim mare necaz. Când îngerii lui Dumnezeu vor înceta să ţină în frâu vânturile fierbinţi ale patimii omenești, toate elementele conflictului vor fi lăsate libere. Întreaga lume va fi condusă spre o ruină și mai teribilă decât cea care a venit asupra Ierusalimului de odinioară. – Idem, p. 614.

Dumnezeu este tot atât de drept, pe cât este de îndurător

Gloria lui Dumnezeu este relevată prin faptul că El este îndurător, plin de îndelungă răbdare, bunăvoinţă, bunătate și adevăr. Dreptatea, arătată prin pedepsirea celui păcătos, face parte din slava Sa, tot atât de mult ca și manifestarea îndurării Sale. – Review and Herald, 10 martie 1904.

Domnul Dumnezeul lui Israel Își va aduce la îndeplinire judecata asupra idolilor acestei lumi, așa cum a făcut și cu zeii Egiptului. Prin foc și inundaţii, boli și cutremure, El va distruge întregul pământ. Atunci, poporul Său răscumpărat va înălţa Numele Său și-I va aduce slavă pe pământ. Oare aceia care trăiesc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ nu ar trebui să devină mai înţelepţi cu privire la învăţăturile Domnului? – Manuscript Releases, vol. 10, 1899, p. 240, 241.

În curând, Acela care a stat ca Mijlocitor pentru noi, care ascultă toate rugăciunile de pocăinţă și de mărturisire, care este înfăţișat având un curcubeu în jurul capului Său, ca simbol al iertării și al iubirii, Își va înceta lucrarea în Sanctuarul ceresc. Iertarea și mila vor coborî atunci de pe tron și dreptatea le va lua locul. Cel spre care a fost aţintită privirea poporului Său Își va afirma dreptul, funcţia de Judecător Suprem. – Review and Herald, 1 ianuarie 1889.

În toată Biblia, Dumnezeu este prezentat nu numai ca fiind îndurător și binevoitor, ci și ca un Dumnezeu al unei dreptăţi stricte și imparţiale. – The Signs of the Times, 24 martie 1881.

Certitudinea judecăţilor lui Dumnezeu

Iubirea lui Dumnezeu este descrisă în zilele noastre, ca fiind de o asemenea natură, încât nu I-ar îngădui să-l pedepsească pe păcătos. Oamenii judecă după standardul lor scăzut cu privire la drept și dreptate. „Ţi-ai închipuit că eu sunt ca tine” (Psalmul 50,21). Ei Îl măsoară pe Dumnezeu cu măsura lor. Oamenii își imaginează ce ar face ei în anumite împrejurări și hotărăsc că Dumnezeu va face tot așa cum își închipuie ei că El ar face...

În nici o domnie sau guvernare nu li se acordă infractorilor dreptul de a spune ce pedeapsă trebuie să li se aplice acelora care au călcat legea. Tot ce avem, toate darurile harului Său, pe care le stăpânim, I le datorăm lui Dumnezeu. Caracterul agravant al păcatului împotriva unui asemenea Dumnezeu nu poate fi apreciat, după cum nu poate fi măsurat cerul cu palma. Dumnezeu este în aceeași măsură atât un conducător drept, cât și un Tată. El este Dătătorul Legii. El pronunţă și tot El aplică propriile legi. O lege care nu pedepsește nu are nici o putere.

S-ar putea obiecta că un Tată iubitor nu ar putea să-Și vadă copiii suferind pedeapsa divină prin foc, când are puterea de a le ușura durerea. Dar, pentru binele supușilor Săi și pentru siguranţa lor, Dumnezeu îi va pedepsi pe cei ce calcă Legea. Dumnezeu nu lucrează după planurile omenești. El poate să aplice dreptatea infinită într-un fel pe care omul nu are dreptul să-l urmeze faţă de semenul său. Noe L-ar fi indignat pe Dumnezeu, dacă l-ar fi înecat pe vreunul dintre batjocoritorii și sfidătorii care îl hărţuiau, dar Dumnezeu a înecat o mulţime imensă. Lot nu ar fi avut dreptul să-i pedepsească pe ginerii săi, dar Dumnezeu a putut s-o facă cu desăvârșită îndreptăţire.

Cine va putea spune că Dumnezeu nu va face ceea ce El spune că va face? – Manuscript Releases, vol. 1, p. 207-209; Manuscript Releases, vol. 10, 1876, p. 265.

Judecăţile vin când Dumnezeu își retrage ocrotirea

Mi s-a arătat că judecăţile divine nu vor veni asupra lor direct de la Dumnezeu, ci ei se situează în afara ocrotirii Sale. Dumnezeu îi avertizează, îi pedepsește, îi mustră și le arată singura cale pe

care pot merge în siguranţă, apoi, dacă aceia care au fost obiectul grijii Sale deosebite vor urma cursul vieţii lor, independenţi de Duhul lui Dumnezeu, după repetate avertismente, dacă ei își aleg singuri calea, El nu-i mai împuternicește pe îngerii Săi să împiedice atacurile hotărâte de Satana asupra lor.

Puterea lui Satana este cea care acţionează pe mare și pe uscat, care aduce nenorocire și suferinţă și care atrage mulţimile, pentru a fi sigur de prada sa. – Manuscript Releases, vol. 14, 1883, p. 3.

Dumnezeu îi va folosi pe vrăjmașii Săi ca instrumente pentru pedepsirea acelora care au urmat propriile lor căi primejdioase, prin care adevărul Său a fost denaturat, judecat greșit și dezonorat. – The Paulson Collection, 1894, p. 136.

Duhul lui Dumnezeu, deja insultat, respins, ponegrit, a fost retras de pe pământ. Lucrarea nemiloasă a lui Satana va fi îndeplinită pe mare și pe uscat, cu aceeași rapiditate cu care este retras Duhul lui Dumnezeu. – Ellen G. White Manuscris 134, 1898.

Nelegiuiţii au depășit graniţele încercării lor. Duhul lui Dumnezeu, refuzat continuu, a fost în cele din urmă retras. Nemaifiind la adăpostul harului divin, ei nu mai au nici o ocrotire împotriva celui rău. – The Great Controversy, 1911, p. 614.

Din când în când, îngerii sfinţi exercită o putere distrugătoare[28]

Judecăţile lui Dumnezeu urmau să vină asupra Ierihonului. Ea era o cetate întărită. Dar Însuși Comandantul oștirii Domnului venise din cer, să conducă armatele cerului la atac împotriva cetăţii. Îngerii lui Dumnezeu s-au prins de zidurile masive și le-au dărâmat. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1873, p. 264.

Sub comanda lui Dumnezeu, îngerii sunt atotputernici. Cu un prilej, ascultând de porunca lui Hristos, ei au ucis într-o singură noapte o sută opzeci și cinci de mii de bărbaţi din armata asiriană. – The Desire of Ages, 1898, p. 700.

Același înger care a venit din curţile cerești să-l salveze pe Petru a fost solul mâniei și al pedepsirii lui Irod. Îngerul l-a lovit pe Petru ca să-l trezească din somn, dar lovitura dată regelui nelegiuit a fost cu totul diferită, căci i-a înfrânt mândria și a adus asupra lui pedeapsa Celui Atotputernic. Supus judecăţii lui Dumnezeu, Irod a murit în chinuri groaznice, atât trupești, cât și sufletești. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 152.

Un singur înger i-a nimicit pe toţi întâii născuţi ai egiptenilor și a umplut ţara de jale. Când David L-a mâniat pe Dumnezeu, prin numărătoarea poporului, un înger a pricinuit acea teribilă nimicire, prin care a fost pedepsit păcatul său. Aceeași putere nimicitoare, exercitată de îngerii sfinţi atunci când le poruncește Dumnezeu va fi exercitată de către îngerii răi atunci când le va îngădui El.

[28] Păcătosul trebuie să poarte deplina răspundere pentru pedeapsa care vine asupra lui. Ellen White declară: „Dumnezeu nu nimicește pe nimeni. Păcătosul se nimicește pe sine prin lipsa lui de căinţă”. 5T 120. Vezi Marea Luptă, p. 25-37.

Acum, există puteri pregătite, care așteaptă doar permisiunea divină pentru a răspândi pustiirea pretutindeni. – The Great Controversy, 1911, p. 614.

Primele două plăgi

Când Domnul Hristos Își încetează lucrarea de mijlocire în Sanctuar, prezisa mânie, neamestecată cu milă, va fi revărsată asupra acelora care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei (Apocalipsa 14,9-10). Plăgile aduse asupra Egiptului, atunci când Dumnezeu era pe punctul de a elibera poporul Israel, au avut un caracter asemănător judecăţilor mai teribile și mai extinse, care urmează să cadă peste lume, exact înainte de eliberarea finală a poporului lui Dumnezeu. Profetul descrie aceste nenorociri îngrozitoare, spunând: „Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei". „Și marea s-a făcut sânge, ca sângele unui om mort. Și a murit orice făptură vie, chiar și tot ce era în mare" (Apocalipsa 16,2.3). – Idem, p. 627, 628.

Plăgile cădeau asupra locuitorilor pământului. Unii Îl acuzau pe Dumnezeu și Îl blestemau. Alţii alergau la poporul lui Dumnezeu și-i rugau să-i înveţe cum să scape de judecăţile Lui, dar sfinţii nu mai aveau nimic pentru ei. Ultima lacrimă pentru păcătoși fusese vărsată, ultima rugăciune îndurerată fusese înălţată, ultima povară fusese purtată, ultima avertizare fusese dată. – Early Writings, 1858, p. 281.

Plaga a treia

Am văzut că cei patru îngeri aveau să ţină cele patru vânturi până când Domnul Isus urma să-Și încheie lucrarea din Sanctuar, apoi vor veni cele șapte plăgi din urmă. Aceste plăgi îi înfuriau pe cei nelegiuiţi împotriva celor drepţi. Ei credeau că noi am adus judecăţile lui Dumnezeu asupra lor și că, dacă ar putea să ne șteargă de pe fața pământului, plăgile ar înceta. S-a emis un decret de ucidere a sfinţilor, care-i făcea să strige zi și noapte pentru eliberare. – Early Writings, 1851, p. 36, 37.

„Râurile și izvoarele apelor... s-au făcut sânge" (Apocalipsa 16,4). Cât de teribile sunt aceste suferinţe, dar sunt pe deplin îndreptăţite de dreptatea lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu declară: „Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta. Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinţilor și al proorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici" (Apocalipsa 16,5.6). Prin condamnarea la moarte a poporului lui Dumnezeu, ei s-au făcut tot atât de vinovaţi de sângele lor, ca și cum l-ar fi vărsat cu propriile mâini. – The Great Controversy, 1911, p. 628.

Plaga a patra

În plaga care urmează, soarelui îi este dată puterea să „dogorească pe oameni cu focul lui" (Apocalipsa 16,8). Profeţii descriu situaţia pământului, în acest timp înspăimântător, astfel: „Pământul este întristat... căci bucatele de pe câmp sunt pierdute... Toţi pomii de pe câmp s-au uscat... Și s-a dus bucuria de la copiii oamenilor! S-au uscat seminţele sub bulgări, grânarele stau goale...

Cum gem vitele! Cirezile de boi umblă buimace, căci nu mai au păşune... Căci a secat pâraiele şi a mâncat focul izvoarele pustiei. În ziua aceea, cântecele Templului se vor preface în gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în tăcere o mulţime de trupuri moarte" (Ioel 1,10.12.17.18.20; Amos 8,3).

Acest plăgi nu vor fi generale, căci locuitorii pământului ar pieri toţi odată. Totuşi, ele vor fi cele mai îngrozitoare nenorociri pe care le-au cunoscut vreodată muritorii. – Idem, p. 628, 629.

Plaga a cincea

Cu strigăte de triumf, batjocură şi blestem, mulţimile de oameni răi sunt gata să se repeadă asupra prăzii lor, când, iată, un întuneric dens, mai profund decât bezna nopţii, cade asupra pământului. Apoi, un curcubeu, strălucind de slava de la tronul lui Dumnezeu, acoperă cerurile şi pare să înconjoare fiecare grup care se roagă. Mulţimile înfuriate sunt orbite brusc. Strigătele lor batjocoritoare amuţesc. Motivele furiei lor ucigătoare sunt uitate. Cu presimţiri înspăimântătoare, ei privesc simbolul legământului lui Dumnezeu şi doresc să fie la adăpost de strălucirea lui copleşitoare...

Când Dumnezeu Îşi va arăta puterea pentru eliberarea poporului Său, va fi miezul nopţii. Soarele va apărea, strălucind cu toată puterea lui. Semne şi minuni vor urma într-o succesiune rapidă. Nelegiuiţii se vor uita îngroziţi şi uluiţi la scena din faţa lor, în timp ce drepţii vor privi cu bucurie solemnă semnele eliberării lor. – Idem, p. 635, 636.

Legea lui Dumnezeu apare pe cer

Atunci, pe cer apare o mână care ţine două table de piatră aşezate una peste alta. Profetul spune: „Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă" (Psalmi 50,6). Acea Lege sfântă, dreptatea lui Dumnezeu, care a fost proclamată pe Sinai în mijlocul flăcărilor şi al tunetelor pentru a fi călăuză în viaţă, este acum descoperită oamenilor ca normă de judecată. Mâna deschide tablele şi pe ele sunt văzute poruncile Decalogului, scrise parcă de un condei de foc. Cuvintele sunt atât de clare, încât oricine poate să le citească. Amintirile se trezesc, întunericul superstiţiilor şi al ereziilor este alungat din fiecare cuget, şi Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu, scurte, cuprinzătoare şi autoritare, sunt prezentate în văzul tuturor locuitorilor pământului. – Idem, p. 639.

Cei pierduţi îi condamnă pe falşii lor păstori

Membrii care au văzut lumina şi au fost convinşi, dar au încredinţat mântuirea sufletului lor în mâinile pastorului, vor afla în ziua Domnului că nici un alt suflet nu poate plăti răscumpărarea pentru greşelile lor. Un strigăt teribil va fi auzit: „Sunt pierdut, pentru veşnicie pierdut". Oamenii vor simţi că ar dori să-i rupă în bucăţi pe păstorii lor, care le-au predicat minciuni şi care au condamnat adevărul. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 4, 1900, p. 1157.

Toţi se unesc să rostească cele mai înverşunate condamnări împotriva slujitorilor bisericii. Păstorii necredincioşi au profetizat lucruri liniştitoare. Ei i-au îndemnat pe ascultătorii lor să

nesocotească Legea lui Dumnezeu și să-i persecute pe aceia care voiau s-o respecte cu sfinţenie. Acum, în disperarea lor, acești învăţători mărturisesc înaintea lumii lucrarea lor de amăgire. Mulţimile sunt pline de furie. „Suntem pierduţi”, strigă ei „și voi sunteţi pricina nimicirii noastre!” și se întorc împotriva foștilor lor păstori. Cei care cândva i-au admirat cel mai mult vor pronunţa cele mai groaznice blesteme împotriva lor. Aceleași mâini care îi încununaseră cu lauri se vor ridica să-i nimicească. Săbiile pregătite să-i ucidă pe copiii lui Dumnezeu sunt folosite acum la nimicirea dușmanilor lor. – The Great Controversy, 1911, p. 655, 656.

Aici vedem că biserica, Templul Domnului, urma să fie cea dintâi care va simţi lovitura mâniei lui Dumnezeu. Bătrânii (Ezechiel 9,6), aceia cărora Dumnezeu le dăduse mare lumină și care au stat ca păzitori ai intereselor spirituale ale poporului, le trădaseră încrederea. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 211.

Cuvântul Domnului este făcut fără efect de către păstorii falși... În curând, propria lor lucrare se va întoarce împotriva lor. Atunci, se vor vedea scenele descrise în Apocalipsa 18, când judecăţile lui Dumnezeu vor cădea asupra Babilonului mistic. – Ellen G. White Manuscript 60, 1900.

Plaga a șasea

Duhurile demonilor vor merge la împăraţii pământului și la întreaga lume, ca să-i întărească în amăgire și să-i îndemne să i se alăture lui Satana în ultima sa bătălie împotriva guvernării cerului. – The Great Controversy, 1911, p. 624.

Duhul lui Dumnezeu este retras treptat de pe pământ. Satana își adună toate forţele răului pentru a le trimite „la împăraţii pământului întreg”, ca să-i strângă sub stindardul său și să-i pregătească „pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic” (Apocalipsa 16,14). – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1890, p. 983.

După ce Ioan a descris în Apocalipsa 16 această putere făcătoare de minuni, care urma să adune lumea pentru ultimul mare conflict, simbolurile sunt îndepărtate și glasul trâmbiţei vestește încă o dată un sunet clar: „Iată Eu vin ca un hoţ. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” (Apocalipsa 16,15). După ce au păcătuit, Adam și Eva au văzut că erau goi, pentru că veșmântul de lumină și de siguranţă se îndepărtase de la ei.

Lumea a uitat avertismentele și mustrările lui Dumnezeu, așa cum au făcut și locuitorii pământului de pe vremea lui Noe și așa cum au făcut locuitorii Sodomei. Ei s-au trezit la viaţă cu toate planurile și invenţiile nelegiuirii lor, dar, deodată, o ploaie de foc a venit din cer și i-a mistuit pe locuitorii nelegiuiţi. „Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului” (Luca 17,30). – Manuscript Releases, vol. 14, 1896, p. 96, 97.

Ultima mare luptă între bine și rău

În ultima mare luptă, se vor evidenţia două mari puteri opuse. De o parte, se află Creatorul cerului și al pământului, iar cei ce stau alături de El poartă sigiliul Său și ascultă de poruncile Sale.

De partea cealaltă, stă prinţul întunericului împreună cu aceia care au ales apostazia și răzvrătirea. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1901, p. 982, 983.

Un conflict teribil se află în faţa noastră. Ne apropiem de bătălia zilei celei mari a Atotputernicului Dumnezeu. Tot ce a fost ţinut sub control va fi lăsat să se dezlănţuie. Îngerul îndurării își va strânge aripile, pregătindu-se să coboare de pe tron și să lase lumea sub stăpânirea lui Satana. Cei mari și puternici de pe pământ sunt cuprinși de o puternică revoltă împotriva Dumnezeului cerului. Ei sunt plini de ură împotriva acelora care-L slujesc și, curând, foarte curând, va avea loc ultima mare bătălie dintre bine și rău. Pământul urmează să fie câmpul de bătălie, scena ultimului conflict și al biruinţei finale. Aici, unde Satana i-a condus atât de mult timp pe oameni împotriva lui Dumnezeu, răzvrătirea va fi reprimată pentru totdeauna. – Review and Herald, 13 mai 1902.

Luptele dintre cele două armate sunt tot atât de adevărate ca și cele purtate de armatele acestei lumi, iar de rezultatul conflictului spiritual depind destinele veșnice. – Prophets and Kings, p. 176 (c.1914).

Întreaga lume va fi adunată, fie de o parte, fie de alta

Întreaga lume se va afla fie de o parte, fie de cealaltă a conflictului. Războiul Armaghedonului va avea loc. Acea zi nu trebuie să ne găsească pe nici unul dormind. Să fim prevăzători, asemenea fecioarelor înţelepte, având untdelemn în vasele de rezervă ale candelelor noastre. Puterea Duhului Sfânt trebuie să fie peste noi, iar Comandantul oștirii Domnului va sta în fruntea îngerilor din cer, ca să conducă lupta. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1890, p. 426.

Vrăjmășia lui Satana împotriva binelui se va manifesta din ce în ce mai mult, pe măsură ce își va pune în mișcare puterile, în ultima lui lucrare de răzvrătire, iar fiecare suflet care nu este pe deplin predat lui Dumnezeu și nu este menţinut prin putere divină se va alia cu Satana împotriva cerului și i se va alătura în lupta împotriva Condu-cătorului universului. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1892, p. 465.

În curând, toţi locuitorii pământului vor lua atitudine fie pentru, fie împotriva guvernării cerești. – Testimonies for the Church, vol. 7, 1902, p. 141.

Plaga a șaptea

Trebuie să studiem revărsarea celui de-al șaptelea potir (Apocalipsa 16,17-21). Puterile răului nu vor ceda fără luptă, dar Providenţa are o lucrare de făcut în bătălia Armaghedonului. Când pământul va fi luminat de slava îngerului din Apocalipsa 18, elementele religioase, bune și rele, se vor trezi din somn, iar armatele viului Dumnezeu vor lua poziţie. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1899, p. 983.

În curând, se va da bătălia Armaghedonului. Acela pe al cărui veșmânt este scris numele „Împăratul împăraţilor și Domnul domnilor” conduce oștirile cerului „pe cai albi, îmbrăcate în in

subţire, alb și curat" (Apocalipsa 19,11-16). – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1899, p. 982.

Pământul întreg se ridică și se umflă ca valurile mării. Scoarţa lui se rupe în bucăţi. Chiar și temeliile lui par să cedeze. Lanţuri de munţi se scufundă. Insule locuite dispar. Porturile mărilor, care au devenit asemenea Sodomei prin nelegiuirea lor, sunt înghiţite de apele înfuriate... Cele mai mândre orașe ale lumii sunt la pământ. Palatele trufașe, pentru care oamenii mari ai pământului și-au risipit averile, clădindu-le pentru propria slavă, se prăbușesc la pământ în faţa ochilor lor. Zidurile închisorilor sunt dărâmate, iar copiii lui Dumnezeu, care au fost ţinuţi închiși pentru credinţa lor, sunt puși în libertate. – The Great Controversy, 1911, p. 637.

Capitolul 18 — Cele șapte plăgi finale și cei drepți

Timpul marii strâmtorări – partea a II-a

Timpul marii strâmtorări începe după încheierea timpului de probă

Când Domnul Hristos va înceta lucrarea Sa de mijlocire în favoarea omului, atunci va începe acest timp de strâmtorare. Atunci, cazul fiecărui suflet va fi fost hotărât și nu va mai fi nici un sânge ispășitor, care să-l cureţe de păcat. Când Domnul Isus Își părăsește poziţia de Mijlocitor pentru om înaintea lui Dumnezeu, este făcut anunţul solemn: „Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfinţească și mai departe!” (Apocalipsa 22,11). Atunci, Duhul ocrotitor al lui Dumnezeu va fi retras de pe pământ. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 201.

Poporul lui Dumnezeu

este pregătit pentru ceasul de încercare din faţa lui

Când se încheie solia îngerului al treilea, harul nu va mai pleda pentru locuitorii vinovaţi ai pământului. Poporul lui Dumnezeu și-a îndeplinit misiunea. Ei au primit „ploaia târzie, înviorarea de la faţa Domnului” și sunt acum pregătiţi pentru ceasul de încercare din faţa lor.

Îngerii se grăbesc încolo și încoace în ceruri. Un înger întors de pe pământ anunţă că și-a îndeplinit misiunea. Încercarea finală a fost adusă peste lume și toţi cei care s-au dovedit credincioși învăţăturilor divine au primit „sigiliul viului Dumnezeu”. Atunci, Domnul Isus Își încetează lucrarea de mijlocire în Sanctuarul de sus... Hristos a făcut ispășirea pentru poporul Său și le-a șters păcatele. Numărul supușilor Săi a fost completat. „Domnia, stăpânirea și puterea tuturor împăraţilor care sunt pretutindeni sub ceruri” (Daniel 7,27) este pe cale să le fie dată moștenitorilor mântuirii, iar Isus va domni ca Împărat al împăraţilor și Domn al domnilor. – The Great Controversy, 1911, p. 613, 614.

Înspăimântător, mai presus de orice înţelegere

Perioada de suferinţă și chin, care ne stă în faţă, va necesita o credinţă care să poată suporta oboseala, amânarea și foamea, o credinţă care, deși va fi sever încercată, nu va dispărea.

„Un timp de strâmtorare așa cum n-a mai fost niciodată” va veni curând asupra noastră și noi avem nevoie de o experienţă pe care acum nu o avem și pe care mulţi sunt prea nepăsători pentru a o dobândi. Deseori, se întâmplă că, atunci când ești în așteptarea unei nenorociri, aceasta pare a fi mai mare în închipuire decât în realitate, dar acest lucru nu este valabil pentru criza care ne stă în faţă. Nici cea mai vie descriere nu poate cuprinde dimensiunea grelei încercări. – Idem, 1911, p. 621, 622.

Când Domnul Isus părăsește Sfânta Sfintelor, Duhul Său ocrotitor este retras de la conducători și de la oameni. Ei sunt lăsaţi în stăpânirea îngerilor răi. Atunci, la sfatul și la îndrumarea lui Satana, vor fi emise asemenea legi, încât, dacă timpul nu ar fi foarte scurt, nimeni nu ar putea fi salvat. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1859, p. 204.

Mulţi vor fi chemaţi la odihnă înaintea timpului de strâmtorare

Nu este întotdeauna bine să cerem o însănătoșire necondiţionată... Dumnezeu știe dacă aceia pentru care ne rugăm vor fi sau nu în stare să suporte încercarea și proba care ar putea veni peste ei, dacă ar trăi. El cunoaște sfârșitul de la început. Mulţi vor fi chemaţi la odihnă, înainte ca încercarea fierbinte a timpului de strâmtorare să vină peste lume. – Counsels on Health, 1897, p. 375.

Domnul mi-a arătat adesea că mulţi copii vor fi chemaţi la odihnă, înainte de începerea timpului de strâmtorare. Noi ne vom vedea iarăși copiii. Ne vom întâlni cu ei în curţile cerești și-i vom recunoaște. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1899, p. 259.

Scopul lui Satana: nimicirea celor ce păzesc Sabatul

Marele amăgitor spune: „Grija noastră principală este de a reduce la tăcere grupul celor ce păzesc Sabatul. În cele din urmă, vom avea o lege care să-i extermine pe toţi cei care nu se vor supune autorităţii noastre”. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1884, p. 472, 473.

Intenţia lui Satana este să-i facă să dispară de pe faţa pământului, pentru ca supremaţia lui să nu poată fi contestată. – Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 1893, p. 37.

Biserica rămăşiţei va fi trecută printr-o mare încercare și suferinţă. Cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credinţa lui Isus vor simţi mânia balaurului și a oștilor sale. Satana pretinde că lumea îi aparţine. El a obţinut stăpânirea asupra bisericilor apostaziate, dar aici este o mică grupă care nu-i recunoaște supremaţia. Dacă ar putea să-i șteargă de pe faţa pământului, victoria sa ar fi completă. Așa cum a influenţat naţiunile păgâne să nimicească poporul Israel, tot așa, în viitorul apropiat, Satana va întărâta puterile nelegiuite de pe pământ să nimicească poporul lui Dumnezeu. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 231.

Argumentele folosite împotriva poporului lui Dumnezeu

Am văzut că cei patru îngeri vor ţine cele patru vânturi până când Domnul Isus Își va fi încheiat lucrarea din Sanctuar și, apoi, vor veni cele șapte plăgi finale. Aceste plăgi îi vor înfuria pe nelegiuiţi împotriva celor drepţi. Ei vor crede că noi suntem cei care am adus judecăţile lui Dumnezeu asupra lor și că, dacă ar putea să ne șteargă de pe faţa pământului, plăgile ar înceta. – Early Writings, 1851, p. 36.

Când îngerul îndurării își va strânge aripile și se va îndepărta, Satana va înfăptui faptele rele pe care a dorit de mult să le facă. Furtuni și uragane, războaie și vărsări de sânge – acestea sunt lucrurile în care își găsește el plăcerea și pe acestea le adună în secerișul său. Atât de deplin vor fi oamenii amăgiţi de el, încât vor declara că aceste nenorociri sunt rezultatul profanării primei zile a săptămânii. De la amvoanele bisericilor populare se va auzi declaraţia că lumea este pedepsită, deoarece duminica nu este onorată așa cum ar trebui să fie. – Review and Herald, 17 septembrie 1901.

Se va susţine că acei puţini, care se opun unei orânduiri a bisericii și unei legi a statului, nu ar trebui să fie toleraţi și că este mai bine să sufere ei, decât să fie aruncate în confuzie și fărădelege

naţiuni întregi. Același argument a fost adus și împotriva lui Hristos, acum aproape 2.000 de ani, de către „cârmuitorii poporului”... Acest argument va părea decisiv. – The Great Controversy, 1911, p. 615.

Moarte pentru toţi cei care nu cinstesc duminica

S-a dat un decret ca sfinţii să fie omorâţi, iar ei au început să strige zi și noapte pentru eliberare. – Early Writings, 1851, p. 36, 37.

Așa cum Nebucadneţar, împăratul Babilonului, a emis un decret ca să fie uciși toţi cei care nu se vor închina înaintea chipului, tot așa va fi dată o proclamaţie ca toţi cei care nu vor respecta sfânta zi a duminicii să fie pedepsiţi cu închisoarea și cu moartea... Fiecare să citească atent capitolul 13 din Apocalipsa, pentru că el se referă la fiecare fiinţă umană, mare sau mică. – Manuscript Releases, vol. 14, 1896, p. 91.

Vremea strâmtorării este pe punctul de a veni peste poporul lui Dumnezeu. Atunci se va da decretul care le va interzice celor ce păzesc Sabatul Domnului să cumpere sau să vândă și care îi va amenința cu pedeapsa și cu moartea, dacă nu respectă prima zi a săptămânii ca zi de odihnă. – In Heavenly Places, 1908, p. 344.

Puternicii pământului, unindu-se să lupte împotriva poruncilor lui Dumnezeu, vor decreta că „toţi, mici și mari, bogaţi și săraci, slobozi sau robi” (Apocalipsa 13,16) trebuie să se conformeze tradiţiilor bisericii, prin respectarea sabatului fals. Toţi cei care vor refuza obligaţia vor fi pedepsiţi cu aspre pedepse civile și, în cele din urmă, se va declara că merită chiar moartea. – The Great Controversy, 1911, p. 604.

În mod deosebit, se va trezi mânia împotriva celor care sfinţesc Sabatul poruncii a patra și, în cele din urmă, un decret universal îi va denunţa ca meritând moartea. – Prophets and Kings, p. 512 (c.1914).

Decretul de pedeapsă cu moartea va fi asemenea celui dat de Ahașveroș

Decretul care va fi emis în cele din urmă împotriva poporului lui Dumnezeu va fi foarte asemănător celui dat de Ahașveroș împotriva evreilor. Astăzi, potrivnicii bisericii adevărate văd în mica grupă care păzește porunca Sabatului un Mardoheu la poartă. Respectul poporului lui Dumnezeu faţă de Legea Sa este o mustrare permanentă pentru aceia care au lepădat frica de Domnul și care calcă în picioare Sabatul Său. – Prophets and Kings, p. 605 (c.1914).

I-am văzut pe conducătorii pământului consultându-se împreună, iar Satana și îngerii săi îi înconjurau și erau preocupaţi. Am văzut un document, ale cărui copii au fost răspândite în diferite părţi ale pământului și prin care se dădeau ordine ca, dacă sfinţii nu vor renunţa la credinţa lor deosebită și la Sabat, pentru a respecta prima zi a săptămânii, după un anumit timp, oamenii să fie liberi să-i omoare. – Early Writings, 1858, p. 282, 283.

Dacă poporul lui Dumnezeu își va pune încrederea în El și dacă, prin credinţă, se va baza pe puterea Lui, uneltirile lui Satana vor fi învinse și în zilele noastre, așa cum au fost învinse și pe vremea lui Mardoheu. – The Signs of the Times, 22 februarie 1910.

Rămășiţa își face din Dumnezeu scutul ei

„În vremea aceea, se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar, în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte” (Daniel 12,1). Când va veni această vreme de strâmtorare, fiecare caz va fi deja hotărât și nu va mai fi nici vreme de încercare, nici har pentru cel nepocăit. Sigiliul viului Dumnezeu va fi deja pus asupra poporul Său.

Mica rămășiţă, incapabilă să se apere singură în acest conflict aducător de moarte cu puterile pământului, care sunt conduse de oastea balaurului, își face din Dumnezeu scutul ei. Cele mai înalte autorităţi de pe pământ au adoptat un decret, prin care li se impune să se închine fiarei și să-i primească semnul. Dumnezeu să ajute poporul Său, pentru că ce ar putea face ei fără sprijinul Lui într-un conflict atât de înspăimântător? – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 212, 213.

Poporul lui Dumnezeu părăsește orașele; mulţi sunt închiși

Pe măsură ce decretul emis de diferiţi conducători ai lumii creștine împotriva celor ce păzesc poruncile va retrage protecţia guvernului și-i va da în mâna celor ce le doresc nimicirea, copiii lui Dumnezeu vor fugi din orașe și sate și, asociaţi în grupuri, vor locui în locurile cele mai pustii și mai izolate. Mulţi își vor găsi refugiul în fortăreţele munţilor... Cu toate acestea, mulţi credincioși, din toate naţiunile și din toate categoriile sociale, bogaţi și săraci, negri sau albi, vor fi aruncaţi în sclavia cea mai nedreaptă și mai cruntă. Cei iubiţi de Dumnezeu vor petrece zile grele în lanţuri, închiși în celulele închisorilor, condamnaţi la moarte, unii dintre ei părând chiar să fie lăsaţi să moară de foame în închisori întunecoase și dezgustătoare. – The Great Controversy, 1911, p. 626.

Deși un decret general va stabili data când vor putea fi omorâţi păzitorii poruncilor, în unele cazuri, dușmanii lor o vor lua înaintea decretului și vor încerca să le ia viaţa înainte de timpul specificat. Dar nimeni nu va putea trece peste puternicii păzitori care veghează asupra fiecărui suflet credincios. Unii sunt atacaţi în timp ce fug din orașe și sate, dar săbiile ridicate împotriva lor se rup și cad fără putere, ca niște paie. Alţii sunt apăraţi de îngeri cu chip de soldaţi. – Idem, p. 631.

În acest timp, copiii lui Dumnezeu nu se află toţi într-un singur loc. Ei sunt în grupuri diferite, răspândiţi în toate părţile pământului, și vor fi încercaţi fiecare în parte, nu în grupuri. Fiecare trebuie să reziste singur în faţa încercării. – 4BC 1143 (1908).

Credinţa fiecărui membru al bisericii va fi încercată, ca și cum nu ar mai fi nici o altă persoană credincioasă în lume. – The Seventhday Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1890, p. 983.

Casele și pământurile nu vor mai fi de folos

În vremea strâmtorării, casele și pământurile nu le vor mai fi de nici un folos sfinţilor, pentru că ei vor trebui să fugă din faţa mulţimii înfuriate și, în acel timp, bunurile lor nu vor mai putea fi dăruite pentru înaintarea cauzei adevărului prezent...

Am văzut că, dacă unii au ţinut la proprietăţile lor și nu L-au întrebat pe Domnul cu privire la datoria lor, El nu le-a mai spus ce să facă și le-a permis să-și păstreze averile, dar, în vremea strâmtorării, ele vor veni asupra lor ca un munte gata să-i zdrobească. Atunci, vor încerca să mai dispună de ele, dar nu vor mai fi în stare... Cu toate acestea, dacă ar fi dorit să fie învăţaţi, El i-ar fi învăţat la vreme de nevoie când să vândă și când să cumpere. – Early Writings, 1851, p. 56, 57.

Acum este prea târziu să ne atașăm de bunuri pământești. În curând, casele și pământurile care ne prisosesc nu vor mai fi de nici un folos nimănui, pentru că blestemul lui Dumnezeu va apăsa din ce în ce mai mult asupra pământului. Va veni timpul când se va rosti apelul: „Vindeţi ce aveţi și daţi milostenie!” (Luca 12,33). Solia că ceea ce Îi aparţine lui Dumnezeu trebuie să-I fie înapoiat sub formă de daruri pentru înaintarea lucrării Sale în lume trebuie să fie vestită cu credincioșie, ca să ajungă la inima poporului. – Manuscript Releases, vol. 16, 1901, p. 348.

Ca în vremea strâmtorării lui Iacov

În cele din urmă, împotriva acelora care sfinţesc Sabatul poruncii a patra, va fi emis un decret prin care vor fi denunţaţi ca meritând cea mai aspră pedeapsă și care le va acorda oamenilor libertatea ca, după un anumit timp, să-i poată ucide. Romano-catolicismul din Lumea Veche și protestantismul apostaziat din cea Nouă vor urma un comportament similar faţă de cei care cinstesc poruncile divine. Copiii lui Dumnezeu vor ajunge în acele situaţii de întristare și de suferinţă, pe care profetul le-a descris ca fiind vremea strâmtorării lui Iacov. – The Great Controversy, 1911, p. 615, 616.

Din punct de vedere omenesc, se pare că nu va mai fi mult până când copiii lui Dumnezeu vor trebui să-și pecetluiască mărturia cu sânge, așa cum au făcut martirii dinaintea lor. Ei înșiși încep să se teamă că Domnul i-a lăsat să piară în mâna vrăjmașilor lor. Este o vreme de agonie îngrozitoare. Ei strigă zi și noapte la Dumnezeu pentru eliberare... Luptă cu Dumnezeu, la fel ca Iacov. Expresia feţei dezvăluie lupta lor interioară. Pe fiecare chip se așterne paloarea, dar ei nu încetează să se roage stăruitor. – Idem, p. 630.

Experienţa lui Iacov, în timpul nopţii de luptă și spaimă, reprezintă încercarea prin care trebuie să treacă poporul lui Dumnezeu chiar înainte de revenirea Domnului. Privind acest timp în viziune sfântă, profetul Ieremia spune: „Auzim strigăte de groază; e spaimă nu e pace!... Pentru ce s-au îngălbenit toate feţele? Vai! că ziua aceea este mare; nici una n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov, dar Iacov va fi izbăvit din ea” (Ieremia 30,5-7). – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 201.

Cei drepţi nu vor mai avea păcate ascunse de mărturisit

Dacă, în vremea strâmtorării, poporul lui Dumnezeu ar mai avea păcate încă nemărturisite, care să le apară înaintea ochilor, în timp ce sunt chinuiţi de frică și de spaimă, ei ar putea fi copleșiţi. Disperarea le-ar distruge credinţa și nu ar mai putea să aibă curajul de insista înaintea lui Dumnezeu

pentru eliberare. În ciuda faptului că trăiesc un simţământ profund al nevredniciei lor, totuși nu mai au păcate ascunse. Păcatele lor au mers mai înainte la judecată, au fost șterse și ei nu-și mai pot aminti de ele. – The Great Controversy, 1911, p. 620.

Copiii lui Dumnezeu... vor trăi un simţământ profund al nevredniciei și, pe măsură ce-și vor revedea viaţa, speranţele îi vor părăsi. Totuși, aducându-și aminte de măreţia harului lui Dumnezeu, precum și de căinţa lor sinceră, ei vor pleda pentru făgăduinţele Lui, făcute prin Hristos, pentru păcătoșii neputincioși, dar plini de căinţă. Credinţa lor nu va dispărea din cauză că nu li se răspunde imediat la rugăciuni. Ei se vor ţine strâns de tăria lui Dumnezeu, așa cum a făcut Iacov cu îngerul, iar sufletul lor va spune: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta” (Geneza 32,26). – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 202.

Sfinţii nu-și vor pierde viaţa

Dumnezeu nu va îngădui ca cei răi să-i nimicească pe aceia care au așteptat strămutarea, care nu s-au plecat în faţa decretului fiarei și care nu au primit semnul ei. Am văzut că, dacă celor nelegiuiţi li s-ar permite să-i omoare pe sfinţi, Satana împreună cu toată oștirea lui nelegiuită și cu toţi cei care-L urăsc pe Dumnezeu ar fi satisfăcuţi. Ce triumf ar fi fost pentru maiestatea sa satanică să aibă, în ultima mare bătălie, putere asupra acelora care au așteptat atât de mult timp să-L privească pe Cel pe care L-au iubit! Cei care și-au bătut joc de ideea că sfinţii vor fi luaţi la cer vor vedea grija lui Dumnezeu pentru poporul Său și vor privi cu ochii lor eliberarea glorioasă a sfinţilor. – Early Writings, 1858, p. 284.

Copiii lui Dumnezeu nu vor fi scutiţi de suferinţă. Dar, deși vor fi persecutaţi și chinuiţi, deși vor îndura lipsuri și vor suferi din lipsă de hrană, ei nu vor fi lăsaţi să piară. – The Great Controversy, 1911, p. 629.

Dacă sângele martirilor credincioși ai lui Hristos ar fi vărsat în această vreme, n-ar mai fi, așa cum a fost sângele martirilor, o sămânţă semănată să aducă o recoltă pentru Dumnezeu. – Idem, p. 634.

Dumnezeu Se va îngriji

În repetate rânduri, Domnul mi-a arătat că a ne face provizii pentru nevoile noastre vremelnice, în vremea strâmtorării, este contrar Bibliei. Am văzut că, dacă în acest timp de strâmtorare, când pe pământ este sabie, foamete și boală, sfinţii și-ar depozita rezerve de hrană, fie acasă, fie la câmp, acestea le-ar fi luate cu forţa și recolta de pe ogoarele lor ar fi strânsă de străini.

Atunci va fi timpul să ne încredem pe deplin în Dumnezeu, iar El va avea grijă de noi. Am văzut că pâinea și apa ne vor fi asigurate în acea vreme, nu vom duce lipsă și nu vom suferi de foame, pentru că Dumnezeu este în stare să întindă pentru noi o masă în pustie. Dacă va fi necesar, El va trimite corbi să ne hrănească, așa cum a făcut pentru Ilie, sau va face să cadă mană din cer, cum a făcut pentru israeliţi. – Early Writings, 1851, p. 56.

Am văzut o vreme de strâmtorare înaintea noastră, când lipsuri grele vor obliga poporul lui Dumnezeu să trăiască doar cu pâine și apă... În vremea strâmtorării, nimeni nu va mai lucra. Suferinţele lor vor fi de natură sufletească, iar Dumnezeu Se va îngriji de hrana lor. – Ellen G. White Manuscris 2, 1858.

Timpul strâmtorării este chiar în faţa noastră. Lipsurile grele vor impune ca poporul lui Dumnezeu să se lepede de sine și să mănânce doar atât cât să-și menţină viaţa, dar Dumnezeu ne va pregăti pentru acel timp. În acea vreme îngrozitoare, nevoile noastre vor fi ocazia lui Dumnezeu de a dărui din puterea Sa întăritoare și de a-Și susţine poporul. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1859, p. 206.

Pâinea și apa sunt tot ce i-a fost promis poporului rămăşiţei în vremea de strâmtorare. – The Story of Redemption, 1870, p. 129.

În vremea strâmtorării, chiar înainte de venirea lui Hristos, cei drepţi vor fi ocrotiţi cu ajutorul îngerilor din cer. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 256.

Nu va mai fi mijlocitor,

dar va fi o continuă comuniune cu Domnul Hristos

Hristos a făcut ispășirea pentru poporul Său și le-a șters păcatele. El Și-a completat numărul supușilor Săi...

Când Domnul părăsește Sanctuarul, peste locuitorii pământului se lasă întunericul. În acel timp îngrozitor, cei drepţi vor trebui să trăiască fără mijlocitor în faţa unui Dumnezeu sfânt. – The Great Controversy, 1911, p. 613, 614.

Își va uita oare Dumnezeu poporul în această oră de încercare? Deși vrăjmașii lor îi pot arunca în închisoare, totuși zidurile închisorilor nu vor putea opri comuniunea dintre sufletul lor și Hristos... Cel care înţelege fiecare slăbiciune a lor, care este obișnuit cu fiecare încercare, este mai presus de toate puterile pământești, și îngerii vor veni la ei în celulele singuratice și le vor aduce lumină și pace din cer. Închisoarea va fi ca un palat, pentru că cei bogaţi în credinţă locuiesc acolo, iar zidurile mohorâte vor fi luminate cu lumina din cer, ca atunci când Pavel și Sila se rugau și cântau laude la miezul nopţii în temniţa din Filipi. – Idem, p. 626, 627.

Dacă oamenii ar putea să vadă cu ochi cerești, atunci ar zări cete de îngeri cu o putere deosebită stând în jurul acelora care au ţinut cuvântul răbdării lui Hristos. Cu o gingașă compătimire, îngerii sunt martori ai suferinţei lor și le aud rugăciunile. Ei așteaptă cuvântul Comandantului lor, ca să-i scape din primejdie... Scumpul nostru Mântuitor ne va trimite ajutorul Său exact atunci când vom avea nevoie de el. – Idem, p. 630, 633.

Este imposibil să ne imaginăm experienţa poporului lui Dumnezeu, care va fi în viaţă pe pământ, când slava cerească se va uni cu repetarea persecuţiilor din trecut. Ei vor umbla în lumina care vine

de la tronul lui Dumnezeu. Prin intermediul îngerilor, va fi o continuă comunicare între cer și pământ...

În mijlocul vremii de strâmtorare care vine – o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceea – poporul ales al lui Dumnezeu va sta neclintit. Satana și oastea lui nu pot să-i nimicească, pentru că îngerii care excelează în putere îi vor proteja. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 16, 17.

Poporul lui Dumnezeu nu nutrește dorinţe păcătoase

Acum, în timp ce Marele nostru Preot face ispășire pentru noi, ar trebui să căutăm să devenim desăvârşiţi în Hristos. Mântuitorul nostru nu a putut fi determinat să cedeze puterii ispititoare nici măcar printr-un gând. Satana găsește în inima omenească breșe, cum ar fi o dorinţă păcătoasă nutrită, prin care să poată pătrunde și prin care ispitele sale să-și poată consolida influenţa. Dar Domnul Hristos a spus despre Sine: „Vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine” (Ioan 14,30). Satana nu a putut să găsească în Fiul lui Dumnezeu nimic care să-l facă în stare să câștige victoria. El a ţinut poruncile Tatălui Său și în El nu s-a găsit nici un păcat pe care Satana ar fi putut să-l folosească în avantajul său. Aceasta este starea în care trebuie să fie găsiţi cei care vor rezista în vremea strâmtorării. – The Great Controversy, 1911, p. 623.

Lupta împotriva eului continuă

Atâta timp cât domnește Satana, va trebui să ne stăpânim eul și să învingem păcatele care ne asaltează. Atâta timp cât va dura viaţa, nu va fi clipă de răgaz sau punct pe care să-l putem atinge, spunând: „Am ajuns la capăt”. Sfinţirea este rezultatul ascultării de o viaţă întreagă. – The Acts of the Apostles, 1911, p. 560, 561.

Trebuie să ducem o luptă permanentă împotriva tendinţelor firești și să fim ajutaţi de influenţa transformatoare a harului lui Dumnezeu, care atrage mintea spre cele de sus și o deprinde să cugete la cele sfinte. – Testimonies for the Church, vol. 2, 1870, p. 479.

În mintea noastră, putem născoci o lume ireală și ne putem închipui o biserică ideală, unde tentaţiile lui Satana nu mai pot să îndemne la rău, dar perfecţiunea există numai în imaginaţia noastră. – Review and Herald, 8 august 1893.

Când fiinţele omenești vor primi un trup sfânt, nu vor mai rămâne pe pământ, ci vor fi luate la cer. Deși păcatul este iertat în această viaţă, consecinţele lui nu sunt îndepărtate acum în totalitate. Dar, la venirea Sa, Domnul Hristos „va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale” (Filipeni 3,21). – Selected Messages, cartea a 2-a, 1901, p. 33.

Cei o sută patruzeci și patru de mii

Ei cântau „o cântare nouă” înaintea scaunului de domnie, o cântare pe care nici un om nu o poate învăţa, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Aceasta este cântarea lui Moise și a Mielului. Nimeni în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu poate să înveţe acea cântare, pentru că ea

este cântarea experienţei lor, o experienţă pe care nici o grupare nu a avut-o vreodată. „Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge El”. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt strămutaţi de pe pământ, dintre cei vii, fiind socotiţi „ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel” (Apocalipsa 15,2-3; 14,1-5). „Aceștia vin din necazul cel mare” (Apocalipsa 7,14). Ei au trecut printr-o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost alta de când există popoare pe pământ. Ei au îndurat spaima din timpul nopţii strâmtorării lui Iacov și au stat fără mijlocitor în timpul vărsării judecăţilor finale ale lui Dumnezeu. – The Great Controversy, 1911, p. 648, 649.

Dumnezeu nu dorește ca ei să intre în discuţii contradictorii asupra subiectelor care nu-i ajută la creșterea spirituală, cum ar fi cea privitoare la cine vor fi cei o sută patruzeci și patru de mii. Fără nici o îndoială, nu peste mult timp, cei care sunt aleși de Dumnezeu vor cunoaște răspunsul. – Selected Messages, cartea 1, 1901, p. 174.

Poporul lui Dumnezeu salvat

Oastea lui Satana și oamenii nelegiuiţi îi vor înconjura și vor tresălta de bucurie, pentru că li se va părea că nu mai este cale de scăpare pentru poporul lui Dumnezeu. Dar, în culmea orgiei și a triumfului lor, se aud zgomotele teribile ale celui mai puternic tunet. Cerurile se înnegresc și sunt luminate doar de lumina strălucitoare și de slava impresionantă care vine pe măsură ce vocea lui Dumnezeu răsună din locașul Său cel sfânt.

Temeliile pământului sunt zguduite, clădirile se clatină și cad la pământ cu un trosnet teribil. Marea fierbe ca un cazan și pământul întreg este într-o teribilă agitaţie. Robia celor drepţi este curmată și, în șoapte plăcute și solemne, își spun unul altuia: „Suntem salvaţi! Acesta este glasul lui Dumnezeu”. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1862, p. 353, 354.

Când protecţia legilor omenești le va fi retrasă celor care cinstesc Legea lui Dumnezeu, în diferite ţări va avea loc o mișcare simultană pentru nimicirea lor. Când se va apropia timpul stabilit în decret, oamenii vor conspira să smulgă din rădăcini secta urâtă de ei. Se va lua hotărârea ca, într-o singură noapte, să se dea o lovitură decisivă, glasul dizident și mustrător să fie redus la tăcere.

Poporul lui Dumnezeu – unii în celulele închisorilor, alţii ascunși în adăposturi izolate din păduri și munţi – încă se roagă pentru protecţia divină, în timp ce, în fiecare loc, cete de oameni înarmaţi, îndemnaţi de oștirile îngerilor răi, se pregătesc pentru lucrarea morţii. Cu strigăte de triumf, batjocuri și blesteme, mulţimea de oameni răi este gata să se repeadă asupra prăzii, când, iată, un întuneric dens, mai profund decât bezna nopţii, cade peste pământ.

Când Dumnezeu Își va arăta puterea pentru eliberarea poporului Său, va fi miezul nopţii... În mijlocul cerului înfuriat se vede un loc senin, de o slavă de nedescris, de unde vine glasul lui Dumnezeu, ca vuietul multor ape, spunând: „S-a isprăvit!” (Apocalipsa 16,17). Acest glas clatină cerurile și pământul...

Cele mai mândre orașe ale pământului sunt în ruine. Palatele trufașe, pentru care oamenii mari ai pământului și-au irosit averea spre slava proprie, se prăbușesc la pământ în faţa ochilor lor. Zidurile

închisorilor sunt dărâmate şi copiii lui Dumnezeu, care au fost ţinuţi închiși pentru credinţa lor, sunt puși în libertate. – The Great Controversy, 1911, p. 635-637.

Capitolul 19 — Revenirea Domnului Hristos

Plaga a șaptea și învierea specială

Va fi „un mare cutremur de pământ, așa de tare cum, de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare” (Apocalipsa 16,17.18). Firmamentul pare să se deschidă și să se închidă. Slava de la tronul lui Dumnezeu pare să străbată cerul ca un fulger. Munţii se clatină ca trestia bătută de vânt și peste tot sunt împrăștiate bucăţi de stânci... Pământul întreg se agită și se umflă ca valurile mării. Scoarţa lui se rupe în bucăţi. Chiar și temeliile lui par să cedeze. Lanţuri de munţi se scufundă. Insule locuite dispar... Porturile mărilor, care au devenit asemenea Sodomei, prin nelegiuirea lor, sunt înghiţite de apele înfuriate... Mari pietre de grindină, fiecare „în greutate de un talant” (Apocalipsa 16,19-21), își fac opera de nimicire.

Mormintele se deschid și „mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula: unii pentru viaţă veșnică și alţii pentru ocară și rușine veșnică” (Daniel 12,2). Toţi cei care au murit în credinţa soliei îngerului al treilea ies din morminte în slavă, ca să audă legământul de pace al lui Dumnezeu cu aceia care au ţinut Legea Lui. „Și cei ce L-au străpuns” (Apocalipsa 1,7), cei ce L-au batjocorit și au râs de chinurile Lui, cei mai cruzi împotrivitori ai adevărului Său și ai poporului Său sunt înviaţi, ca să-L privească pe Hristos în slava Sa și să vadă onoarea acordată celor credincioși și ascultători. – The Great Controversy, 1911, p. 636, 637.

Dumnezeu anunţă timpul venirii lui Hristos

Nori întunecaţi și grei veneau și se izbeau unul de altul. Cerul s-a împărţit în două și s-a făcut sul. Apoi, am putut să privim prin spaţiul deschis spre Orion, de unde vedea glasul lui Dumnezeu. – Early Writings, 1851, p. 41.

Curând, am auzit glasul lui Dumnezeu[29], asemenea multor ape, care ne-a spus ziua și ceasul venirii lui Isus. Sfinţii în viaţă, în număr de o sută patruzeci și patru de mii, au știut și au înţeles glasul, în timp ce nelegiuiţii credeau că a fost un tunet și un cutremur de pământ. – Idem, p. 15.

Dumnezeu declara ziua și ceasul venirii lui Isus și pronunţa legământul veșnic cu poporul Său. El rostea o frază, apoi Se oprea, în timp ce cuvintele Sale se rostogoleau spre pământ. Israelul lui Dumnezeu stătea cu ochii aţintiţi în sus, ascultând cuvintele care veneau din gura lui Iehova și care ajungeau pe pământ asemenea zgomotului asurzitor al celui mai puternic tunet. Era înspăimântător de solemn! La sfârșitul fiecărei propoziţii, sfinţii strigau: „Glorie, Aleluia!” Faţa lor era luminată de slava lui Dumnezeu și strălucea de slavă, așa cum a strălucit faţa lui Moise când a coborât de pe Sinai. Nelegiuiţii nu puteau să-i privească din cauza slavei. Când binecuvântarea fără de sfârșit a fost rostită asupra acelora care Îl onoraseră pe Dumnezeu prin sfinţirea Sabatului Său, a izbucnit un strigăt puternic de biruinţă asupra fiarei și a chipului ei. – Early Writings, 1858, p. 285, 286.

[29] Glasul lui Dumnezeu este auzit, de repetate ori, în perioada imediat precedentă revenirii lui Isus. (Vezi The Great Controversy, p. 632, 633, 636, 638, 640, 641).

Nu am nici cea mai vagă cunoştinţă cu privire la timpul pronunţat de glasul lui Dumnezeu. Am auzit data proclamată, dar, după ce mi-am revenit din viziune, nu am putut să mi-o reamintesc. Prin faţa mea au trecut scene atât de emoţionante și de solemne, încât nimic nu este în stare să le descrie. Pentru mine, totul a fost o realitate vie, pentru că, la încheierea acestor scene, a apărut marele nor alb pe care stătea Fiul omului. – Selected Messages, cartea 1, 1888, p. 76.

Groaza celor pierduţi

Când pământul se va clătina încoace și încolo, întocmai ca un om ameţit, când cerurile se vor clătina și ziua cea mare a lui Dumnezeu va veni, cine va fi în stare să reziste? Cuprinși de o spaimă de moarte, ei privesc spre acea scenă de care zadarnic încearcă să scape. „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea” (Apocalipsa 1,7). Cei nemântuiţi rostesc blesteme nesăbuite împotriva naturii neînsufleţite – dumnezeul lor: „Munţilor și stâncilor căderi peste noi și ascundeţi-ne de faţa Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului” (Apocalipsa 6,16). – That I May Know Him, 1896, p. 356.

Când glasul lui Dumnezeu va întrerupe captivitatea poporului Său, va avea loc o teribilă deșteptare a acelora care au pierdut totul în marea luptă a vieţii... Câștigul unei vieţi întregi este pierdut într-o clipă. Cei bogaţi jelesc distrugerea caselor lor măreţe și risipirea aurului și a argintului lor... Nelegiuiţii sunt plini de părere de rău, dar nu din cauza indiferenţei lor păcătoase faţă de Dumnezeu și faţă de semenii lor, ci pentru că Dumnezeu a biruit. Ei se plâng pentru rezultat, dar nu le pare rău de nelegiuirea lor. – The Great Controversy, 1911, p. 654.

Isus coboară cu putere și cu slavă

Curând, apare la răsărit un nor mic și negru, cam de o jumătate de palmă. Este norul care Îl înconjoară pe Mântuitorul și care, de la distanţă, pare învăluit în întuneric. Poporul lui Dumnezeu știe că acesta este semnul Fiului omului. Într-o tăcere solemnă, ei privesc norul care, pe măsură ce se apropie de pământ, devine din ce în ce mai luminos și mai plin de slavă, asemenea unui nor mare și alb, având în partea de jos o slavă ca un foc mistuitor, iar deasupra, curcubeul legământului. Isus vine pe nor ca un biruitor puternic...

O mulţime nenumărată de îngeri sfinţi Îl însoţesc în drumul Său, intonând imnuri cerești melodioase. Cerul pare plin de forme strălucitoare – „zece mii de ori zece mii și mii de mii” (Apocalipsa 5,11). Nici o pană omenească nu poate descrie scena, nici o minte muritoare nu este capabilă să-și închipuie splendoarea ei...

Împăratul împăraţilor coboară pe nor, învăluit în foc strălucitor. Cerurile se înfășoară ca un sul de pergament, pământul tremură înaintea Lui și fiecare munte și insulă sunt mutate din locul lor. – Idem, p. 640-642.

Reacţia celor care L-au străpuns

Cei care au jucat rolul cel mai important în lepădarea și răstignirea lui Hristos ies din morminte pentru a-L vedea așa cum este, iar cei care L-au respins văd cum sfinţii sunt preamăriţi, fiind tocmai

atunci transformaţi într-o clipă, într-o clipeală din ochi, şi înălţaţi în văzduh pentru a-L întâmpina pe Domnul lor. Chiar aceia care L-au îmbrăcat cu haina de purpură şi I-au pus pe frunte coroana de spini şi cei care I-au bătut cuie în palme şi în picioare Îl privesc şi se jelesc. – Manuscript Releases, vol. 9, 1886, p. 252.

Ei îşi amintesc cât de dispreţuită I-a fost iubirea şi cât de ponegrită I-a fost mila. Se gândesc cum a fost ales Baraba, un ucigaş şi un tâlhar, în locul Lui, cum Isus a fost încoronat cu spini, lovit şi răstignit şi cum, în clipa chinului Său de moarte pe cruce, preoţii şi conducătorii îşi băteau joc de El, spunând: „Să Se pogoare acum de pe cruce şi vom crede în El. Pe alţii i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui!” (Matei 27,42). Toate insultele şi ura lor faţă de Hristos, toată suferinţa pricinuită ucenicilor Lui vor fi tot atât de proaspete în memoria lor ca şi atunci când au fost îndeplinite faptele satanice.

Glasul pe care l-au auzit atât de des rugându-i şi căutând să-i convingă va răsuna din nou în urechile lor. Fiecare nuanţă a chemării Sale îndurătoare va vibra în urechile lor, tot atât de limpede ca pe vremea când Mântuitorul vorbea în sinagogi şi pe uliţe. Atunci, cei care L-au străpuns vor cere stâncilor şi munţilor să cadă peste ei şi să-i ascundă de faţa Celui care stă pe scaunul de domnie şi de mânia Mielului. – Letter 131, 1900.

Deşteptaţi-vă, voi care dormiţi, şi ridicaţi-vă!

Norii încep să se răsucească întocmai ca un sul de pergament şi acolo se află, strălucitor şi limpede, semnul Fiului omului. Copiii lui Dumnezeu ştiu ce înseamnă acel nor. Se aude sunetul muzicii şi, când se apropie, mormintele sunt deschise şi morţii sunt înviaţi. – Manuscript Releases, vol. 9, 1886, p. 251, 252.

„Nu vă miraţi de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui şi vor ieşi afară din ele” (Ioan 5,28.29). Acest glas va răsuna în curând pentru toţi morţii, din toate generaţiile, şi fiecare sfânt care doarme în Isus se va trezi şi va părăsi temniţa mormântului său. – Ellen G. White Manuscris 137, 1897.

Morţii preţioşi, de la Adam şi până la cel din urmă sfânt care a murit, vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu şi vor ieşi afară din morminte la o viaţă nemuritoare. – The Desire of Ages, 1898, p. 606

În mijlocul cutremurului de pământ, al strălucirii fulgerelor şi al sunetului tunetelor, glasul Fiului Omului îi cheamă afară pe sfinţii adormiţi. El priveşte mormintele drepţilor, apoi, ridicându-Şi mâinile spre cer, strigă: „Deşteptaţi-vă, deşteptaţi-vă, deşteptaţi-vă, voi care dormiţi în ţărână, şi sculaţi-vă!”. De pretutindeni, din lungul şi din latul pământului, morţii vor auzi acel glas şi cei care-l vor auzi vor învia. Întregul pământ va răsuna sub paşii acelei armate imense, din orice naţiune, neam, limbă şi popor. Din închisoarea morţii, ei vor ieşi înveşmântaţi în slavă nemuritoare şi vor striga: „Oh, moarte, unde este boldul tău? Oh, mormânt, unde este biruinţa ta?” (1 Corinteni 15,55). Drepţii cei vii şi sfinţii înviaţi îşi vor uni glasurile într-un lung şi voios strigăt de biruinţă. – The Great Controversy, 1911, p. 644.

Din peșteri, ascunzișuri și temple

În fortăreţele munţilor, în peșterile și ascunzișurile pământului, Mântuitorul Își descoperă prezenţa și slava.

Încă puţină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Ochii Lui, ca para focului, vor pătrunde în temniţele cele mai bine închise și îi vor căuta pe cei ascunși, pentru că numele lor sunt scrise în cartea vieţii Mielului. Ochii Mântuitorului sunt asupra noastră și în jurul nostru, observând fiecare dificultate, sesizând fiecare pericol. Nu există loc în care ochii Lui să nu poată pătrunde, nici necazuri și suferinţe ale poporului Său, pe care compătimirea Lui să nu le poată ajunge...

La prima vedere a măreţiei lui Isus Hristos, copilul lui Dumnezeu va fi cuprins de spaimă. El va simţi că nu poate să trăiască în prezenţa sfinţeniei Sale. Dar i se va spune, așa cum i s-a spus lui Ioan: „Nu te teme!”. Domnul Isus Și-a pus mâna dreaptă peste Ioan. El l-a ridicat pe cel căzut cu faţa la pământ înaintea Sa. Tot așa va face și cu cei credincioși și încrezători în El. – That I May Know Him, 1886, p. 360, 361.

Moștenitorii lui Dumnezeu au venit din mansarde, din colibe, din temniţe și de pe eșafoade, din munţi și din pustiuri, din peșterile pământului și din cavernele mărilor. – The Great Controversy, 1911, p. 650.

Din adâncurile oceanului, din mine și din munţi

Când Domnul Hristos va veni să-i adune pe cei care I-au fost credincioși, ultima trâmbiţă va suna și va fi auzită pe întregul pământ, de la vârfurile celor mai semeţi munţi până la cele mai de jos galerii ale celor mai adânci mine. Morţii cei drepţi vor auzi sunetul ultimei trâmbiţe și vor ieși afară din mormintele lor, ca să fie îmbrăcaţi în nemurire și să-L întâmpine pe Domnul lor. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1904, p. 909.

Insist cu plăcere asupra învierii celor morţi, care vor ieși afară din toate părţile pământului, din apele adâncului. Nici unul nu va fi trecut cu vederea. Fiecare va auzi glasul Său. Ei vor ieși afară în triumf și în biruinţă. – Letter 113, 1866.

Ce priveliște vor oferi acești munţi și aceste dealuri (din Elveţia) când Domnul Hristos, dătătorul Legii, îi va chema afară pe cei morţi! Ei vor ieși din caverne, din temniţe și din fântânile adânci, în care au fost îngropate corpurile lor. – Letter 97, 1886.

Nelegiuiţii sunt nimiciţi

În lupta dementă a propriilor patimi cumplite și prin înspăimântătoarea revărsare a mâniei neamestecate cu milă a lui Dumnezeu, se prăbușesc toţi locuitorii pământului – preoţii conducători și poporul, bogaţii și săracii, cei mici și cei mari. „Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor

fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt. Nu vor fi nici jeliţi, nici adunaţi, nici îngropaţi, ci vor fi un gunoi pe pământ" (Ieremia 25,33).

La venirea lui Hristos, cei nelegiuiţi vor fi șterși de pe faţa întregului pământ, mistuiţi de suflarea gurii Sale și nimiciţi prin strălucirea slavei Sale. Domnul Hristos Își va conduce poporul spre cetatea lui Dumnezeu, iar pământul va fi golit de locuitorii lui. – The Great Controversy, 1911, p. 657.

„Dumnezeul nostru este un foc mistuitor" pentru păcat, oriunde s-ar găsi el (Evrei 12,29). În toţi cei care se supun puterii Sale, Duhul lui Dumnezeu va mistui păcatul. Dar, dacă oamenii se agaţă de păcat, ei devin una cu el. Atunci, slava lui Dumnezeu, care nimicește păcatul, va trebui să-i nimicească și pe ei. – The Desire of Ages, 1898, p. 107.

Gloria feţei Sale, care pentru cei drepţi este viaţă, va fi un foc mistuitor pentru cei nelegiuiţi. – Idem, p. 600.

Nimicirea nelegiuiţilor este un act de îndurare

Ar putea oare aceia ale căror inimi sunt pline de ură împotriva lui Dumnezeu, a adevărului și a sfinţeniei, să se amestece cu mulţimea din cer și să I se alăture în cântările de laudă? Ar putea ei să suporte slava lui Dumnezeu și a Mielului? Nu, nu! Lor li s-au acordat ani de încercare, în care să-și poată forma caracterul pentru cer, dar ei nu și-au educat niciodată mintea să iubească puritatea, n-au învăţat niciodată limbajul cerului, și acum este prea târziu. O viaţă întreagă de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu i-a făcut nepotriviţi pentru cer. Puritatea, sfinţenia și pacea din el ar fi un chin pentru ei, iar slava lui Dumnezeu ar fi un foc mistuitor. Ei ar dori să fugă din acel loc sfânt. Nimicirea va fi binevenită pentru ei, ca să poată fi ascunși de faţa Celui care a murit pentru mântuirea lor. Soarta nelegiuiţilor este hotărâtă de propria lor alegere. Ei singuri au contribuit la excluderea lor din cer, și acesta este un act de dreptate și de îndurare din partea lui Dumnezeu. – The Great Controversy, 1911, p. 542, 543.

Ne întoarcem acasă

Drepţii în viaţă sunt schimbaţi „într-o clipă, într-o clipeală de ochi" (1 Corinteni 15,52). La glasul lui Dumnezeu, ei sunt glorificaţi, făcuţi nemuritori și, împreună cu sfinţii înviaţi, sunt înălţaţi în văzduh pentru a-L întâmpina pe Domnul lor. Îngerii îi „vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă" (Matei 24,31). Copiii mici sunt aduși de îngerii sfinţi în braţele mamelor lor. Prietenii despărţiţi de mult timp prin moarte sunt acum reuniţi pentru a nu se mai despărţi niciodată și, cu cântări de bucurie, urcă împreună spre cetatea lui Dumnezeu. – Idem, p. 645.

Noi toţi am intrat în nor și am urcat timp de șapte zile spre Marea de Cristal. – Early Writings, 1851, p. 16.

În timp ce carul se înălţa, roţile strigau: „sfânt" și, în timp ce se mișcau, aripile strigau: „sfânt"; suita de îngeri sfinţi din jurul norului striga: „sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeul cel Atotputernic" și sfinţii din nor strigau: „Glorie, Aleluia"! – Idem, p. 35.

Oh, cât de minunat va fi să-L vedem pe Mântuitorul și să fim primiţi cu bucurie ca răscumpăraţi ai Săi. Am așteptat mult, dar nu trebuie să ne pierdem nădejdea. Dacă vom putea doar să-L vedem pe Împărat în toată frumuseţea Lui, vom fi fericiţi pentru totdeauna. Îmi vine să strig cu voce tare: „Ne întoarcem acasă!”. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 253.

Îngerii cântă: „Hristos a biruit!”

În ziua aceea, cei răscumpăraţi vor străluci în slava Tatălui și a Fiului. Îngerii, atingând harfele lor de aur, Îi vor ura bun venit Împăratului și trofeelor biruinţei Sale – aceia care au fost spălaţi și albiţi în sângele Mielului. Un cântec de biruinţă va răsuna cu putere și va umple cerul întreg. Hristos a biruit! El intră în curţile cerești, însoţit de cei răscumpăraţi, care sunt martorii Lui. Misiunea Sa de suferinţă și sacrificiu n-a fost în zadar. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 285-286.

Cu o iubire care nu poate fi exprimată, Isus le urează bun venit credincioșilor Săi „în bucuria Domnului lor”. Bucuria Mântuitorului este să vadă în Impărăţia slavei sufletele care au fost mântuite prin chinul Său de moarte și prin umilinţa Sa. – The Great Controversy, 1911, p. 647.

Ca rezultat al lucrării Sale, Domnul Hristos va vedea răsplata Sa. În acea mare mulţime, pe care nici un om nu ar putea-o număra, înfăţișată „fără prihană și plină de bucurie înaintea slavei Sale” (Iuda 24), El, al cărui sânge ne-a răscumpărat și a cărui viaţă ne-a învăţat, „va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora” (Isaia 53,11). – Education, 1903, p. 309.

Sfinţii vor primi coroane și harfe

Am văzut un număr foarte mare de îngeri aducând din cetate coroane slăvite – o coroană pentru fiecare sfânt, cu numele lui scris pe ea. Pe măsură ce Isus cerea coroana, îngerii I le prezentau și, cu mâna Lui cea dreaptă, blândul Isus punea coroanele pe capul sfinţilor. – Early Writings, 1858, p. 288.

Când am ajuns la Marea de Cristal, cei o sută patruzeci și patru de mii s-au așezat într-un careu desăvârșit. Unii dintre ei aveau coroane foarte strălucitoare, alţii mai puţin. Unele coroane erau pline de stele, în timp ce altele aveau doar puţine stele. Toţi erau foarte mulţumiţi de coroanele lor. – Idem, p. 16, 17.

Coroana vieţii noastre va fi strălucitoare sau va fi palidă, va scânteia cu multe stele sau va fi luminată doar de puţine mărgăritare, potrivit cu propria comportare. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, 1895, p. 1105.

În cer nu va fi nici un mântuit cu o coroană fără stele. Dacă veţi intra acolo, veţi întâlni în curţile slavei cel puţin un suflet care a găsit intrarea cu ajutorul vostru. – The Signs of the Times, 6 iunie 1892.

Înainte de a intra în cetatea lui Dumnezeu, Mântuitorul le dăruiește urmașilor Săi simbolurile victoriei și-i investește cu însemnele demnităţii lor regale. Șirurile strălucitoare sunt aranjate sub forma unui pătrat desăvârșit, în jurul Împăratului lor... Pe capul biruitorilor, Isus, cu mâna Lui dreaptă, așază coroana slavei... În fiecare mână este pusă ramura de palmier a biruinţei și o harfă strălucitoare.

Atunci când îngerii comandanţi dau tonul, fiecare mână atinge coardele harfelor cu multă îndemânare, făcând să răsune o muzică dulce în tonuri bogate și melodioase... Înaintea celor răscumpăraţi se află Ccetatea cea sfântă. Isus deschide larg porţile de mărgăritar; și oamenii care au trăit adevărul intră în ea. – The Great Controversy, 1911, p. 645, 646.

Capitolul 20 — Moștenirea sfinților

Un dar de la Domnul

Hristos, numai Hristos, cu neprihănirea Sa, va obţine pentru noi un paşaport pentru cer. – Letter 6b, 1890.

Inima mândră se străduiește să obțină mântuirea, dar atât dreptul de a intra în cer, cât și pregătirea noastră pentru el, se găsesc în neprihănirea lui Hristos. – The Desire of Ages, 1898, p. 300.

Pentru ca noi să putem deveni membri ai familiei din cer, El a devenit un membru al familiei omenești. – Idem, p. 638.

Decât dreptul de proprietate al celui mai nobil palat de pe pământ, mai bine să avem drept la locuinţele pe care Domnul nostru S-a dus să le pregătească. Mai de preţ decât toate cuvintele de laudă pământești vor fi cuvintele Mântuitorului către servii Săi credincioși: „Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, de moșteniţi împărăţia care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii” (Matei 25,34). – Christ’s Object Lessons, 1900, p. 374.

De ce trebuie să ne gândim la lumea viitoare

Isus ne-a adus cerul aproape și ne prezintă slava Lui într-o manieră accesibilă ochilor noștri, ca nu cumva veșnicia să fie exclusă din preocupările noastre. – The Signs of the Times, 4 aprilie 1895.

Privind mereu la realităţile veșnice, ne vom obișnui să cultivăm gânduri despre prezenţa lui Dumnezeu. Acest obicei va fi un scut împotriva apariţiei vrăjmașului, ne va da tărie și certitudine și ne va ridica sufletul mai presus de orice temere. Respirând atmosfera cerului, nu vom mai respira miasmele lumii...

Domnul Isus vine să ne prezinte avantajele și minunata imagine a lumii de sus, pentru ca atracţiile cerului să devină familiare gândurilor noastre, iar pe culoarele memoriei noastre să fie atârnate tablourile frumuseţilor cerești și veșnice...

Marele Învăţător îi oferă omului o imagine a lumii viitoare. El o aduce în raza privirilor lui, cu tot ce are ea mai de preţ... Dacă El poate să fixeze mintea noastră asupra vieţii viitoare, cu binecuvântările ei, în comparaţie cu preocupările vremelnice ale acestei lumi, contrastul izbitor este adânc imprimat în minte și pune stăpânire pe inimă, suflet și pe întreaga fiinţă. – Our High Calling, 1890, p. 285, 286.

Motivele creștinului

Niciodată n-ar putea fi făcute să acţioneze motive mai convingătoare şi mijloace mai puternice ca răsplătirile peste măsură de mari pentru faptele bune, bucuria de a fi în cer, societatea îngerilor, comuniunea și iubirea lui Dumnezeu și a Fiului Său, înnobilarea și dezvoltarea tuturor energiilor în timpul veșniciei – nu sunt acestea stimulente puternice și încurajări care să ne îndemne să-I aducem Creatorului și Răscumpărătorului nostru slujirea unei inimi pline de iubire? – Steps to Christ, 1892, p. 21, 22.

Dacă vom putea să-L întâmpinăm pe Isus în pace și să fim salvaţi, pentru totdeauna salvaţi, vom fi cele mai fericite fiinţe. Oh, să fim acasă, în cele din urmă, acolo unde cei răi nu ne mai pot supăra și unde cel obosit se va putea odihni! – Letter 113, 1886.

Îmi place să văd tot ce este frumos în natură, în această lume. Cred că aș fi pe deplin mulţumită pe acest pământ, înconjurată de lucrurile bune ale lui Dumnezeu, dacă nu ar fi fost întunecat de blestemul păcatului. Dar vom avea ceruri noi și un pământ nou. Ioan a văzut aceasta în viziune sfântă și a zis: „Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: 'Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor'" (Apocalipsa 21,3). Oh, ce speranţă binecuvântată, ce măreaţă perspectivă! – Letter 62, 1886.

Un loc adevărat și tangibil

Ce izvor de bucurie pentru ucenici, să știe că aveau în cer un asemenea Prieten care să pledeze în favoarea lor! Prin înălţarea vizibilă a lui Hristos, toate ideile și concepţia lor despre cer au fost schimbate. Mai înainte, socoteau cerul ca pe o întindere nesfârșită, locuită de duhuri imateriale. Acum, cerul era legat de Isus, pe care ei Îl iubiseră și-L veneraseră mai presus de oricine altcineva, cu care stătuseră de vorbă și călătoriseră, căruia Îi atinseseră chiar trupul înviat...

Cerul nu mai putea să le apară ca un spaţiu nemărginit, de neînţeles, plin de duhuri ce nu pot fi atinse. Acum, îl priveau ca pe viitorul lor cămin, unde iubitul lor Mântuitor avea să pregătească locuinţe pentru ei. – Spirit of Prophecy, vol. 3, 1878, p. 262.

Teama de a nu face ca moștenirea viitoare să pară prea materială i-a îndemnat pe mulţi să spiritualizeze chiar adevărurile care ne fac să privim cerul ca fiind căminul nostru. Domnul Hristos i-a asigurat pe ucenicii Săi că merge să le pregătească locuinţe în casa Tatălui Său. – The Great Controversy, 1911, p. 674, 675.

Pe Noul Pământ, cei răscumpăraţi se vor angaja în activităţile și bucuriile care i-au făcut fericiţi pe Adam și pe Eva la început. Va fi trăită viaţa din Eden, viaţa în grădină și la câmp. – Prophets and Kings, p. 730, 731 (c.1914).

O slavă de nedescris

Am văzut frumuseţea peste măsură de mare și slava lui Isus. Faţa Lui era mai strălucitoare decât soarele la amiază. Veșmântul Său era mai alb decât albul cel mai curat. Cum aș putea... să vă descriu slava cerului și îngerii minunaţi, care cântau din gură și cu harfele lor cu zece corzi? – Letter 3, 1851.

Nu pot să descriu lucrurile minunate pe care le-am văzut acolo. Oh, dacă aș putea să vorbesc în limba Canaanului, atunci aș putea să vă spun măcar puţin despre măreţia acelei lumi mai bune! – Early Writings, 1851, p. 19.

Vorbirea este cu totul prea limitată pentru a încerca să descrie cerul. Pe măsură ce scenele trec prin faţa mea, rămân mută de uimire. Fermecată de neîntrecuta măreţie și de slava desăvârșită, las jos instrumentul de scris și exclam: „Oh, ce iubire! Ce iubire minunată!” Vorbirea cea mai înflăcărată nu reușește să descrie slava cerului sau profunzimile fără egal ale iubirii Mântuitorului. – Early Writings, 1858, p. 289.

Limba omenească este incapabilă să descrie răsplătirea celor neprihăniţi. Ea va fi cunoscută doar de aceia care o vor vedea. Nici o minte mărginită nu poate să înţeleagă slava paradisului lui Dumnezeu. – The Great Controversy, 1911, p. 675.

Dacă am putea să privim măcar o dată Cetatea cerească, nu am mai dori niciodată să mai trăim din nou pe pământ. – The Signs of the Times, 9 aprilie 1889.

Râuri, coline și copaci

Aici am văzut pomul vieţii și tronul lui Dumnezeu. Din tron izvora un râu cu apă curată, iar pe fiecare parte a râului era pomul vieţii. Pe o parte a râului era o tulpină a copacului și pe cealaltă parte era o altă tulpină; amândouă de aur curat, cristalin. La început, am crezut că văd doi copaci. Am privit din nou și am văzut că se uneau la vârf și alcătuiau un singur copac. Deci acesta era pomul vieţii, pe amândouă malurile râului vieţii. Ramurile lui se plecau spre locul unde stăteam noi și fructele erau minunate; arătau asemenea aurului amestecat cu argint. – Early Writings, 1851, p. 17.

Acolo sunt ape veșnic curgătoare, limpezi precum cristalul, și, pe malurile lor, copacii unduitori își aruncă umbrele peste cărările pregătite pentru răscumpăraţii Domnului. Acolo, câmpiile întinse se sfârșesc în coline de o mare frumuseţe și munţii lui Dumnezeu își înalţă vârfurile lor semeţe. Pe câmpiile liniștite, de pe lângă acele ape vii, poporul lui Dumnezeu, care a fost atât de mult timp străin și călător, va găsi un cămin. – The Great Controversy, 1911, p. 675.

Flori, fructe și animale

Am văzut un alt câmp plin cu tot felul de flori și, când le-am cules, am exclamat: „Ele nu se vor veșteji niciodată!” Alături, am văzut un câmp cu iarbă înaltă, nemaipomenit de măreţ la privit. Iarba era de un verde viu și avea o strălucire de argint și de aur, în timp ce se unduia mândră, spre slava Împăratului Isus. După aceea, am ajuns într-o câmpie cu tot felul de animale – leul, mielul, leopardul și lupul, toate erau împreună, într-o perfectă înţelegere. Am trecut prin mijlocul lor și ele au mers liniștite după noi.

Apoi, am intrat într-o pădure, nu ca pădurile întunecate pe care le avem aici, ci luminoasă și peste măsură de măreaţă. Ramurile copacilor se mișcau încoace și încolo și noi toţi am strigat: „Vom locui în siguranţă în pustiuri și vom dormi în păduri”. Am trecut mai departe prin păduri, în drumul nostru spre Muntele Sionului.

Pe munte era un templu măreţ... În jurul templului, erau tot felul de arbori, ca să înfrumuseţeze locul: fagi, pini, brazi, măslini, mirţi, rodii și smochini care se plecau sub greutatea smochinelor coapte. Aceștia făceau ca locul să fie peste măsură de minunat...

Am văzut o masă de argint curat, lungă de mai multe mile, totuși ochii noștri puteau s-o cuprindă cu privirea în întregime. Am văzut fructele pomului vieţii, mană, migdale, smochine, rodii, struguri și multe alte soiuri de fructe. L-am rugat pe Isus să mă lase să mănânc și eu din fructe. – Early Writings, 1851, p. 18, 19.

Puterea tinereţii veșnice

Toţi ies din mormintele lor cu aceeași statură cu care au intrat în ele. Adam, care se află în mulţimea celor înviaţi, are o înălţime impozantă și o înfăţișare maiestuoasă, doar cu puţin mai mic la statură decât Fiul lui Dumnezeu. El prezintă un contrast evident faţă de oamenii din generaţiile de mai târziu. În această privinţă, se vede marea degenerare a rasei umane. Dar toţi se ridică din mormânt cu prospeţimea și puterea tinereţii veșnice. Reîntorși la pomul vieţii din Edenul de mult pierdut, cei răscumpăraţi „vor crește” (Maleahi 4,2) până la statura deplină a omenirii, în slava ei de la început. – The Great Controversy, 1911, p. 644, 645.

Dacă Adam nu ar fi fost înzestrat, la creaţiune, cu o forţă vitală de douăzeci de ori mai mare decât cea pe care o au oamenii acum, neamul omenesc, cu obiceiurile lui actuale de a trăi, nesocotind legile naturale, s-ar fi stins de mult. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1872, p. 138.

Nimeni nu va avea nevoie și nu va dori să se odihnească. Acolo, nimeni nu va obosi în îndeplinirea voinţei lui Dumnezeu sau aducând laudă Numelui Său. Vom simţi întotdeauna prospeţimea dimineţii și vom fi departe de terminarea ei... Însușirea

cunoştinţelor nu va mai obosi mintea și nu va epuiza energiile. – The Great Controversy, 1911, p. 676, 677.

Cerul este sănătate în toate. – Testimonies for the Church, vol. 3, 1872, p. 172.

Fericirea garantată

Isus a ridicat vălul care ascundea viaţa viitoare. „La înviere”, a spus El, „nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer” (Matei 22,30). – The Desire of Ages, 1898, p. 605.

În ziua de azi, există oameni care își exprimă credinţa că pe noul pământ vor fi căsătorii și naşteri de copii, dar cei care cred în Sfintele Scripturi nu pot accepta asemenea doctrine. Învăţătura că pe noul pământ se vor naşte copii, nu este o parte a „cuvântului sigur al profeţiei”.

Este o dovadă de îngâmfare să-ţi îngădui presupuneri și teorii cu privire la ceea ce Dumnezeu nu ne-a făcut cunoscut în Cuvântul Său. Noi nu trebuie să ne angajăm în ipoteze cu privire la starea noastră viitoare. – Selected Messages, cartea 1, 1904, p. 172, 173.

Lucrătorii pentru Dumnezeu nu ar trebui să piardă timpul, făcând presupuneri asupra condiţiilor care vor domni pe Noul Pământ. Este o dovadă de îngâmfare să-ţi îngădui presupuneri și teorii cu privire la lucrurile pe care Dumnezeu nu ni le-a descoperit. El S-a îngrijit de tot ce va fi necesar pentru fericirea noastră în viaţa viitoare și nu trebuie să facem presupuneri cu privire la planurile Sale pentru noi, nici să măsurăm condiţiile din viaţa viitoare, potrivit condiţiilor din această viaţă. – Gospel Workers, 1904, p. 314.

Identitatea celor mântuiţi va fi păstrată

Învierea lui Isus a fost o preînchipuire a învierii finale a tuturor celor care au adormit în El. Înfăţișarea Mântuitorului înviat, purtarea Lui, vorbirea, toate erau familiare pentru ucenicii Săi. Așa cum a înviat Isus dintre morţi, tot așa vor învia și cei ce dorm în El. Noi ne vom recunoaște prietenii, așa cum L-au recunoscut ucenicii pe Domnul Isus. Poate că, în această viaţă muritoare, ei au fost deformaţi, bolnavi sau desfiguraţi și, deși vor învia în perfectă sănătate și simetrie, totuși, în trupul de slavă, identitatea lor va fi cu desăvârșire păstrată. – The Desire of Ages, 1898, p. 804.

Vor ieși din morminte cu aceeași înfăţișare, dar ea va fi eliberată de boală și de orice defect. Fiecare va reveni la viaţă cu aceeași individualitate a trăsăturilor, așa încât prietenii se vor recunoaște reciproc. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, 1900, p. 1093.

Acolo vom fi chiar așa cum suntem cunoscuţi. Acolo, iubirile și simpatiile pe care Dumnezeu le-a sădit în suflet își vor găsi cea mai adevărată și plăcută împlinire. – Education, 1903, p. 306.

O înfăţișare plăcută și un veșmânt de lumină

Când a ieșit din mâna Creatorului său, Adam a avut o înălţime nobilă și o simetrie minunată. El a fost de două ori mai înalt decât oamenii care trăiesc acum pe pământ și a fost bine proporţionat. Trăsăturile sale erau desăvârșite și frumoase. Culoarea feţei sale nu era nici albă, nici palidă, ci era rumenă, strălucind de nuanţa vie a sănătăţii. Eva nu era chiar atât de înaltă ca Adam. Capul ei ajungea cu puţin mai jos de umerii lui. Ea avea o înfăţișare la fel de nobilă, desăvârșită în simetrie și foarte frumoasă. – Spiritual Gifts, vol. 3, 1864, p. 34.

Perechea nevinovată nu purta veșminte artificiale. Ei erau îmbrăcaţi cu un veșmânt de lumină și de slavă, așa cum sunt învăluiţi îngerii. Atâta timp cât au trăit în ascultare de Dumnezeu, acest veșmânt de lumină a continuat să-i învelească. – Patriarchs and Prophets, 1890, p. 45.

Bucuria de a ne vedea familia în cer

Am văzut o suită de îngeri de fiecare parte a porţii și, când am intrat, Isus a rostit: „Veniţi, binecuvântaţii Tatălui Meu, de moșteniţi Împărăţia care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii”. Domnul ne-a spus să ne bucurăm împreună cu El. Ce înseamnă aceasta? Taţilor și mamelor, este bucuria de a vedea că truda sufletului vostru și eforturile voastre sunt răsplătite. Acolo sunt copiii voștri și coroana vieţii este pe capul lor. – The Great Controversy, 1911, p. 567, 568.

Cel mai mare dar al lui Dumnezeu este Hristos, a cărui viaţă ne aparţine, căci S-a dat pentru noi. El a murit pentru noi și a înviat pentru noi, așa încât să putem ieși din mormânt, să fim împreună cu îngerii cei slăviţi din cer, să ne întâlnim cu cei iubiţi ai noștri și să le recunoaștem chipurile, pentru că asemănarea cu Hristos nu schimbă înfăţișarea lor, ci o transformă după chipul Său glorios. Toţi sfinţii care aici, pe pământ, sunt uniţi printr-o legătură de familie se vor recunoaște acolo unul pe altul. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1898, p. 316.

Mântuirea copiilor și a celor handicapaţi mintal

Pe măsură ce ies nemuritori din patul lor de ţărână, copiii își iau imediat zborul în braţele mamelor lor. Ei se întâlnesc din nou pentru a nu se mai despărţi niciodată. Dar mulţi dintre acești micuţi nu au mame acolo. Am așteptat în zadar să auzim minunatele cântări de biruinţă din partea mamelor lor. Îngerii îi primesc pe copiii fără mame și îi conduc la pomul vieţii. – Selected Messages, cartea a 2-a, 1858, p. 260.

Unii au întrebat dacă și copilașii părinţilor credincioși vor fi mântuiţi, în condiţiile în care ei nu au avut parte de o verificare a caracterului, căci toţi trebuie să fie verificaţi și caracterul lor trebuie încercat. S-a pus întrebarea: Cum pot acești copilași să fie verificaţi și încercaţi? Am răspuns că încrederea părinţilor credincioși este valabilă și în dreptul copiilor mici, ca atunci când Dumnezeu a trimis judecăţile Sale asupra primilor născuţi ai egiptenilor...

Nu putem spune că toţi copilașii părinţilor necredincioși vor fi mântuiţi, pentru că Dumnezeu nu ne-a făcut cunoscut planul Său cu privire la această problemă, iar noi ar trebui să lăsăm aceasta pe seama lui Dumnezeu și să stăruim asupra subiectelor lămurite din Cuvântul Său. – Selected Messages, cartea a 3-a, 1885, p. 313-315.

Cu privire la cazul lui A., voi îl vedeţi așa cum este acum și deplângeţi simplitatea lui. El nu are conștienţa păcatului. Harul lui Dumnezeu va îndepărta această infirmitate transmisă ereditar și el va avea o moștenire printre sfinţii în lumină. Vouă Dumnezeu v-a dat raţiune. A. este un copil în ceea ce privește capacitatea lui de a raţiona, dar el are supunerea și ascultarea unui copil. – Manuscript Releases, vol. 8, 1893, p. 210.

Omagiul adus mamelor credincioase

Când va începe judecata și vor fi deschise cărţile, când marele Judecător va rosti: „Bine!” și când coroana vieţii nemuritoare va fi pusă pe fruntea învingătorului, mulţi își vor ridica coroana în faţa universului și, arătând spre mamele lor, vor spune: „Ea a făcut din mine tot ceea ce sunt, prin harul lui Dumnezeu. Învăţătura și rugăciunile ei au fost binecuvântate spre mântuirea mea veșnică”. – Messages to Young People, 1881, p. 330.

Îngerii lui Dumnezeu vor face nemuritoare numele mamelor ale căror eforturi au câștigat pe copiii lor pentru Hristos. – The Great Controversy, 1911, p. 568.

Răsplata câștigătorilor de suflete

Când cei răscumpăraţi vor sta înaintea lui Dumnezeu, la auzirea numelor lor, vor răspunde suflete preţioase, care vor fi acolo datorită eforturilor credincioase și răbdătoare depuse în favoarea lor, datorită rugăminţilor și străduinţelor de a-i îndupleca să fugă spre Cetăţuie. Astfel, cei care, în această lume, au fost împreună lucrători cu Dumnezeu își vor primi răsplata. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 196, 197.

Când vor fi deschise porţile acelei minunate cetăţi de sus, iar cei care au păzit adevărul vor intra în ea, pe capul lor vor fi așezate coroane de slavă și ei Îi vor atribui lui Dumnezeu cinstea, slava și mărirea. Atunci, unii vor veni la tine și vor spune: „Dacă n-ar fi fost cuvintele pe care mi le-ai spus cu atâta bunătate, dacă n-ar fi fost lacrimile, rugăminţile și eforturile tale zeloase, niciodată nu L-aș fi văzut pe Împărat în toată frumuseţea Lui”. Ce răsplată va fi aceasta! Cât de neînsemnată este lauda fiinţelor omenești, în această viaţă

pământească trecătoare, în comparaţie cu infinitele răsplătiri care îl aşteaptă pe cel credincios în viaţa viitoare nemuritoare! – Cuvinte de încurajare pentru lucrătorii care se susţin singuri. – Pamphlet 113, 1909, p. 16.

Caracterul nostru neschimbat

Dacă vrei să fii un sfânt în cer, trebuie să fii un sfânt pe pământ. Trăsăturile de caracter pe care ţi le formezi în viaţa de pe pământ nu vor fi schimbate prin moarte sau prin înviere. Veţi ieși din mormânt cu aceeași fire pe care aţi manifestat-o în căminul și în anturajul vostru. La venirea Sa, Isus nu va schimba caracterul. Lucrarea de transformare trebuie să fie făcută acum. Trăirea noastră de zi cu zi ne hotărăște soarta. Defectele de caracter trebuie să fie regretate și biruite prin harul lui Hristos și, în această vreme de încercare, trebuie să ne formăm un caracter armonios, ca să putem fi pregătiţi pentru locuinţele de sus. – Manuscript Releases, vol. 13, 1891, p. 82.

Atmosfera pașnică și plină de iubire a cerului

Pacea și armonia curţilor cerești nu vor fi mânjite de prezenţa nici unei persoane aspre sau neprietenoase. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 140.

În cer, totul este nobil și înălţător. Toţi caută folosul și fericirea celorlalţi. Nimeni nu se dedică lui însuși și nu caută să se îngrijească de sine. Cea mai mare bucurie pentru toate fiinţele sfinte este să asiste la bucuria și la fericirea celor din jurul lor. – Testimonies for the Church, vol. 2, 1869, p. 239.

Mi se părea că mă aflu acolo unde totul era pace, unde niciodată nu pot avea loc luptele violente de pe pământ – cerul, o împărăţie a neprihănirii, unde sunt adunaţi toţi cei sfinţi, curaţi și binecuvântaţi, de zece mii de ori zece mii și mii de mii, trăind și umblând în fericită și curată intimitate, lăudându-L pe Dumnezeu și pe Mielul, care stăteau pe tron.

Glasurile lor erau în armonie desăvârșită. Niciodată nu-și făceau rău unul altuia. Prinţii cerului, puternicii acestor grandioase domenii, se iau la întrecere numai în facerea de bine și în căutarea fericirii și a bucuriei unul pentru altul. Acolo, cel mai mare este cel din urmă în ochii lui și cel din urmă este cel mai mare în recunoștinţa și bogăţia dragostei.

Acolo nu sunt greșeli ascunse, care să întunece mintea. Adevărul și cunoștinţa, clare, puternice și desăvârșite, au alungat orice îndoială și nici un nor de bănuială nu-și aruncă umbra sa periculoasă peste locuitorii fericiţi ai cerului. Dulcea și desăvârșita pace a cerului nu este tulburată de glasuri care se ceartă. Locuitorii lui nu cunosc nici durerea, nici tristeţea, nici lacrimile. Totul este o armonie deplină, o ordine desăvârșită și o fericire absolută...

Cerul este un cămin, unde împreuna simţire este vie în fiecare inimă, exprimată în fiecare privire. Acolo domnește iubirea. Acolo nu sunt motive de ceartă, de dezbinare, sau de nemulţumire. – Manuscript Releases, vol. 9, 1882, p. 104, 105.

Nici ispite și nici păcat

Nici un pom al cunoștinţei binelui și răului nu va mai oferi prilej de ispitire. Acolo nu va mai fi ispititor, nici posibilitate de a greși. – Education, 1903, p. 302.

Am auzit strigăte de biruinţă din partea îngerilor și a sfinţilor răscumpăraţi, care sunau ca zece mii de instrumente muzicale, pentru că nu aveau să mai fie necăjiţi și ispitiţi de Satana și pentru că locuitorii altor lumi fuseseră eliberaţi de prezenţa și ispitirile lui. –

The Story of Redemption, 1858, p. 416

Comuniunea cu Tatăl și cu Fiul

Acolo, copiii lui Dumnezeu au privilegiul de a fi în comuniune directă cu Tatăl și cu Fiul... Îi vom vedea faţă în faţă, fără să mai fie între noi un văl întunecat. – The Great Controversy, 1911, p. 676, 677.

Vom locui întotdeauna cu El și ne vom bucura de lumina preţioasă a Feţei Sale. Inima mea tresaltă de bucurie la gândul acestei minunate perspective! – In Heavenly Places, 1856, p. 352.

Cerul este acolo unde este Hristos. Pentru cei care Îl iubesc pe Hristos, cerul nu ar fi cer, dacă El nu ar fi acolo. – Ellen G. White Manuscris 41, 1897.

Acolo va exista o legătură apropiată și duioasă între Dumnezeu și sfinţii înviaţi. – The Desire of Ages, 1898, p. 606.

Noi vom așeza la picioarele Mântuitorului coroanele pe care le-a pus pe capul noastru și, atingând harfele de aur, vom umple tot cerul cu laude la adresa Celui ce stă pe tron. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 254.

Dacă, în timpul acestei vieţi, rămân credincioși lui Dumnezeu, în cele din urmă, „ei vor vedea faţa Lui, și Numele Lui va fi pe frunţile lor” (Apocalipsa 22,4). Ce altceva înseamnă fericirea cerului, decât să-L vezi pe Dumnezeu? Ce bucurie mai mare ar putea avea păcătosul mântuit prin harul lui Hristos, decât să-L privească în faţă pe Dumnezeu și să-L cunoască pe El ca Tată? – Idem, p. 268.

În societatea îngerilor și a credincioșilor din toate veacurile

Fiecare răscumpărat va înţelege care a fost misiunea îngerilor în viaţa lui. Îngerul care i-a fost păzitor din primele clipe ale vieţii, care i-a vegheat pașii și i-a salvat viaţa în ziua primejdiei, care a fost cu el în valea umbrei morţii și a însemnat locul său de odihnă, care a venit primul să-l salute în dimineaţa învierii – ce minunat va fi să poată sta de vorbă cu el, să audă istoria intervenţiei divine în viaţa lui, cooperarea cerului în fiecare lucrare pentru omenire! – Education, 1903, p. 305.

Nu vom ști niciodată de câte pericole, văzute și nevăzute, am fost feriţi prin intervenţia îngerilor până când nu vom înţelege, în lumina veșniciei, actele de providenţă ale lui Dumnezeu. – The Desire of Ages, 1898, p. 240.

Iubirea și simpatiile pe care Dumnezeu Însuși le-a sădit în suflet își vor găsi acolo cea mai sinceră și mai plăcută împlinire. Comuniunea curată cu fiinţele sfinte, viaţa socială, armonioasă, cu îngerii binecuvântaţi și cu cei credincioși din toate veacurile, care și-au spălat veșmintele și le-au albit în sângele Mielului, legăturile sfinte care unesc „întreaga familie din cer și de pe pământ” (Efeseni 3,15), toate acestea vor contribui la instaurarea fericirii celor răscumpăraţi. – The Great Controversy, 1911, p. 677.

Mărturie pentru fiinţele necăzute

„Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească” (Matei 20,28). Lucrarea lui Hristos de pe pământ este continuată în cer, iar răsplata noastră pentru conlucrarea cu El în această lume va consta în dreptul și privilegiul cel mai înalt de a lucra cu El în lumea care va veni. „Voi Îmi sunteţi martori, zice Domnul, că Eu sunt Dumnezeu” (Isaia 43,12). Tot așa va fi și în veșnicie.

De ce a fost îngăduit ca marea luptă să continue de-a lungul secolelor? Oare de ce nu a fost întreruptă existenţa lui Satana încă de la începutul răzvrătirii lui? Pentru ca universul să poată fi convins de dreptatea lui Dumnezeu, manifestată în modul Său de tratare a răului, pentru ca păcatul să poată fi condamnat veșnic. În planul răscumpărării se află înălţimi și adâncimi, pe care nici chiar veșnicia nu le va epuiza vreodată, minuni pe care până și îngerii doresc să le înţeleagă. Dintre toate fiinţele create, numai cei răscumpăraţi au cunoscut, din propria experienţă, adevărata luptă cu păcatul. Ei au lucrat împreună cu Hristos și au împărtășit suferinţele Sale, ceea ce îngerii nu au putut face. Oare, nu vor avea ei de dat nici o mărturie cu privire la știinţa mântuirii, nimic care să le fie de folos fiinţelor necăzute? – Education, 1903, p. 308.

Laudă la adresa lui Dumnezeu prin muzica bogată și melodioasă

Acolo va fi muzică și cântec, o asemenea muzică și asemenea cântece, încât, în afară de cele care au fost auzite în viziunile date de Dumnezeu, nu au fost auzite de nici o ureche muritoare și nu au fost concepute de nici o minte omenească...

Cântecul pe care îl vor cânta cei răscumpăraţi – cântecul experienţei lor – va face cunoscută slava lui Dumnezeu: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor! Cine nu se va teme, Doamne, și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu eşti Sfânt” (Apocalipsa 15,3.4). – Education, 1903, p. 307-309.

În cer există un înger care conduce întotdeauna, care atinge primul harfa și dă tonul, apoi toţi i se alătură în muzica bogată și desăvârșită a cerului. Ea nu poate fi descrisă. Este o armonie cerească, divină. – Testimonies for the Church, vol. 1, 1857, p. 146.

El va sta pe Muntele Măslinilor, nu ca un om al suferinţei, ci ca un împărat slăvit și biruitor, în timp ce „Aleluia" evreiască, împreună cu osanalele neamurilor și cu glasurile celor mântuiţi, ca o oaste grandioasă, vor face să răsune proclamaţia: „Să fie încoronat ca Domn al tuturor!". – The Desire of Ages, 1898, p. 830.

Cercetarea comorilor universului

Când vălul care ne-a întunecat înţelegerea va fi îndepărtat, iar ochii noștri vor privi acea lume de frumuseţi, pe care acum abia o întrezărim prin microscop, când vom privi gloriile cerului, scrutate acum cu privirea de la distanţă prin telescop, când rugina păcatului va fi îndepărtată, întregul pământ va apărea „în frumuseţea Domnului, Dumnezeului nostru". Ce domeniu vast va fi deschis studiului nostru! Acolo, cercetătorul științei va putea citi rapoartele creaţiunii și nu va mai găsi nici o referire la legea răului. El va putea asculta muzica vocilor naturii și nu va mai descoperi nici o notă de tânguire, nici un ton de durere...

Toate comorile universului vor putea fi cercetate de copiii lui Dumnezeu. Cu o plăcere inexprimabilă, vom intra în bucuria și înţelepciunea fiinţelor necăzute. Vom avea parte de comorile obţinute de-a lungul veacurilor petrecute în contemplarea lucrărilor mâinilor lui Dumnezeu. – Education, 1903, p. 303, 307.

Eliberaţi de firea muritoare, vor merge în zborul lor neobosit către lumile din depărtare, lumi care s-au înfiorat de durere la spectacolul nenorocirilor omenești și care au izbucnit în cântece de bucurie la veștile despre un suflet răscumpărat... Cu vederea neîntunecată, ei vor privi cu mirare la slava creaţiunii, sori, stele și sisteme, toate în ordinea lor stabilită, rotindu-se în jurul tronului lui Dumnezeu. Pe toate lucrurile, de la cel mai mic până la cel mai mare, este scris Numele Creatorului și în toate este arătată bogăţia puterii Sale. – The Great Controversy, 1911, p. 677, 678.

Revederea istoriei sacre

Mulţimea celor mântuiţi va călători dintr-o lume într-alta și o mare parte din timpul lor va fi folosit pentru cercetarea tainelor mântuirii. – The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, 1886, p. 990.

Tainele răscumpărării vor fi în inima, în cugetul și pe buzele celor mântuiţi, în veacurile fără de sfârșit. Ei vor înţelege adevărurile pe care Hristos dorea să le descopere ucenicilor Săi, dar pe care ei nu aveau destulă credinţă pentru a le înţelege. Mereu și mereu, vor apărea noi aspecte ale desăvârșirii slavei lui Hristos. În veacuri fără de sfârșit,

gospodarul cel credincios va scoate din comoara sa lucruri noi și lucruri vechi. – Christ's Object Lessons, 1900, p. 134.

Atunci, i se va descoperi desfășurarea marii lupte, care a luat naștere înainte de începerea timpului și care se sfârșește doar când timpul va înceta. Istoria începutului păcatului, a minciunii aducătoare de moarte prin lucrarea ei perversă, a adevărului care, neabătându-se de la căile lui cele drepte, a întâmpinat și a învins rătăcirea – toate vor fi date la iveală. Vălul care se interpune între lumea vizibilă și cea invizibilă va fi dat la o parte și vor fi descoperite lucruri minunate. – Education, 1903, p. 304.

Deși întristările, durerile și ispitirile de pe pământ s-au sfârșit și cauza lor a fost îndepărtată, copiii lui Dumnezeu vor păstra în permanenţă o amintire vie a preţului plătit pentru mântuirea lor...

Mântuitorul nostru va purta veșnic semnele răstignirii Sale. Pe cap, pe coastă, pe mâini și pe picioare, Îi vor rămâne urmele lucrării nemiloase a păcatului. – The Great Controversy, 1911, p. 651, 674.

Nedumeririle vieţii vor fi explicate

Atunci, vor fi lămurite toate nedumeririle din experienţa vieţii. Acolo unde ni s-a părut că nu este decât confuzie și dezamăgire, proiecte distruse și planuri zădărnicite, se va vedea că a existat un plan călăuzitor, măreţ și biruitor, și o armonie divină. – Education, 1903, p. 305.

Acolo, Domnul Isus ne va conduce la apa vie, care curge din tronul lui Dumnezeu, și ne va explica aspectele întunecate ale împrejurărilor prin care ne-a trecut pe acest pământ pentru a ne desăvârși caracterul. – Testimonies for the Church, vol. 8, 1904, p. 254.

Tot ceea ce ne-a nedumerit cu privire la intervenţiile lui Dumnezeu în viaţa noastră ne va fi lămurit în lumea viitoare. Tainele harului vor fi desfășurate înaintea noastră. Acolo unde mintea noastră mărginită descoperea doar confuzie și promisiuni neîmplinite, vom vedea o armonie desăvârșită și minunată. Atunci, vom ști că iubirea nemărginită a rânduit experienţele care ni s-au părut cel mai greu de suportat. Pe măsură ce ne vom da seama de grija duioasă a Aceluia care face ca toate lucrurile să lucreze spre binele nostru, ne vom bucura cu o bucurie de nedescris. – Testimonies for the Church, vol. 9, 1909, p. 286.

Rezultatul îndeplinirii oricărei fapte nobile

Toţi cei care au lucrat cu un spirit neegoist vor vedea rodul străduinţelor lor. Se va vedea rezultatul îndeplinirii fiecărui principiu drept și al fiecărei fapte nobile. Câte ceva se vede și aici, pe pământ. Dar cât de puţin din rezultatul înfăptuirii celei mai nobile lucrări din lume i se descoperă autorului ei în această viaţă! Câţi nu se ostenesc în mod altruist și neobosit pentru persoane la care nu ajung și pe care nu le cunosc! Părinţi și învăţători trec

la odihnă cu gândul că munca lor de o viaţă a fost în zadar. Ei nu ştiu că prin credincioşia lor au făcut să ţâşnească izvoare de binecuvântări, care nu vor înceta niciodată să curgă. Numai prin credinţă îi văd pe copiii pe care i-au educat, devenind o binecuvântare, un îndemn, pentru semenii lor şi influenţa lor se va repeta înmiit.

Mulţi lucrători vestesc în lume solii de curaj şi de speranţă, cuvinte care aduc binecuvântare inimilor, în fiecare ţară, dar cei care trudesc singuri şi neştiuţi ştiu prea puţin despre aceste rezultate. Astfel, sunt oferite daruri, sunt purtate poveri şi sunt săvârşite lucrări. Oamenii seamănă o sămânţa din care, peste mormintele lor, alţii culeg recoltele binecuvântate. Ei sădesc copaci, pentru ca alţii să poată mânca fructele. Aici, ei sunt mulţumiţi să ştie că au pus în mişcare forţe care lucrează spre bine. În viaţa viitoare, va fi văzută activitatea şi influenţa tuturor acestora. – Education, 1903, p. 305, 306.

Bucuria noastră va creşte neîncetat

Umilirea Fiului lui Dumnezeu pentru a putea lua chip omenesc, minunata iubire şi bunăvoinţă a Tatălui în dăruirea Fiului Său sunt taine ale mântuirii, care constituie pentru îngerii din cer obiectele unei uimiri neîncetate... Acestea vor fi pentru cei răscumpăraţi subiecte de cercetare în veacurile veşnice. Pe măsură ce vor contempla lucrarea lui Dumnezeu, de creaţiune şi de răscumpărare, noi adevăruri vor fi descoperite minţii lor uimite şi încântate. Cu cât vor învăţa mai mult despre înţelepciunea, dragostea şi puterea lui Dumnezeu, cu atât mintea lor se va dezvolta neîncetat, iar bucuria lor va creşte mereu. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1889, p. 702, 703.

Pe măsură ce vor trece, anii veşniciei vor aduce descoperiri tot mai bogate şi mai măreţe cu privire la Dumnezeu şi la Domnul Hristos. Cu cât va progresa cunoştinţa, cu atât mai mult vor creşte iubirea, veneraţia şi fericirea. Cu cât vor afla mai multe despre Dumnezeu, cu atât mai mare va fi admiraţia lor pentru caracterul Lui. Pe măsură ce Domnul Isus le descoperă bogăţiile răscumpărării şi uimitoarele cuceriri în marea luptă cu Satana, inima celor răscumpăraţi va fi cuprinsă de o şi mai fierbinte devoţiune şi, cu o bucurie nestăvilită, vor atinge harfa de aur şi de zece mii de ori zece mii şi mii de mii de glasuri se vor uni, izbucnind în coruri puternice de laudă. – The Great Controversy, 1911, p. 678.

Întotdeauna va mai rămâne nemărginit de mult

Fiecare aptitudine se va dezvolta, fiecare capacitate va creşte. Cele mai grandioase proiecte vor fi aduse la îndeplinire, cele mai sublime năzuinţe vor fi atinse, cele mai înalte dorinţe vor fi realizate. Totuşi, se vor ivi noi culmi de depăşit, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înţeles şi noi obiective care vor antrena energiile corpului, ale minţii şi ale sufletului. – Education, 1903, p. 307.

Oricât de departe vom înainta în cunoașterea înțelepciunii și a puterii lui Dumnezeu, întotdeauna va rămâne nemărginit mai mult. – Review and Herald, 14 septembrie 1886.

Toată iubirea părintească, transmisă din generaţie în generaţie în inima omenească, toate izvoarele duioșiei, care s-au deschis în sufletul oamenilor, sunt ca un pârâu minuscul faţă de oceanul nemărginit, când sunt comparate cu nemărginita și inepuizabila iubire a lui Dumnezeu. Limba nu poate să o exprime, pana nu poate să o descrie. Puteţi să meditaţi în fiecare zi, puteţi să cercetaţi cu sârguinţă Sfintele Scripturi pentru a le înţelege, puteţi să recurgeţi la toată puterea și capacitatea pe care vi le-a dat Dumnezeu, în străduinţa de a înţelege iubirea și compătimirea Tatălui ceresc și totuși va mai rămâne încă neînchipuit de mult. Puteţi să cercetaţi această iubire timp de veacuri și totuși niciodată nu veţi putea înţelege pe deplin lungimea, lăţimea, adâncimea și înălţimea iubirii lui Dumnezeu, prin dăruirea Fiului Său, ca să moară pentru lume. Veșnicia însăși nu va putea să o dezvăluie pe deplin niciodată. – Testimonies for the Church, vol. 5, 1882, p. 740.

Întregul univers declară că Dumnezeu este iubire

Marea luptă s-a încheiat. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Întregul univers este curat. O singură vibraţie de armonie și de bucurie străbate imensa creaţiune. De la Cel care a creat totul izvorăște viaţă, lumină și bucurie, străbătând toate lumile spaţiului infinit. De la cel mai mic atom până la cea mai mare planetă, toate lucrurile însufleţite și neînsufleţite, în frumuseţea lor neumbrită și în bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire. – The Great Controversy, 1911, p. 678.
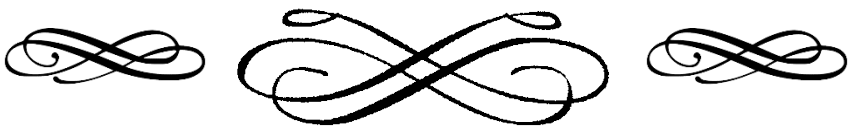
În Așteptarea Sfârșitului